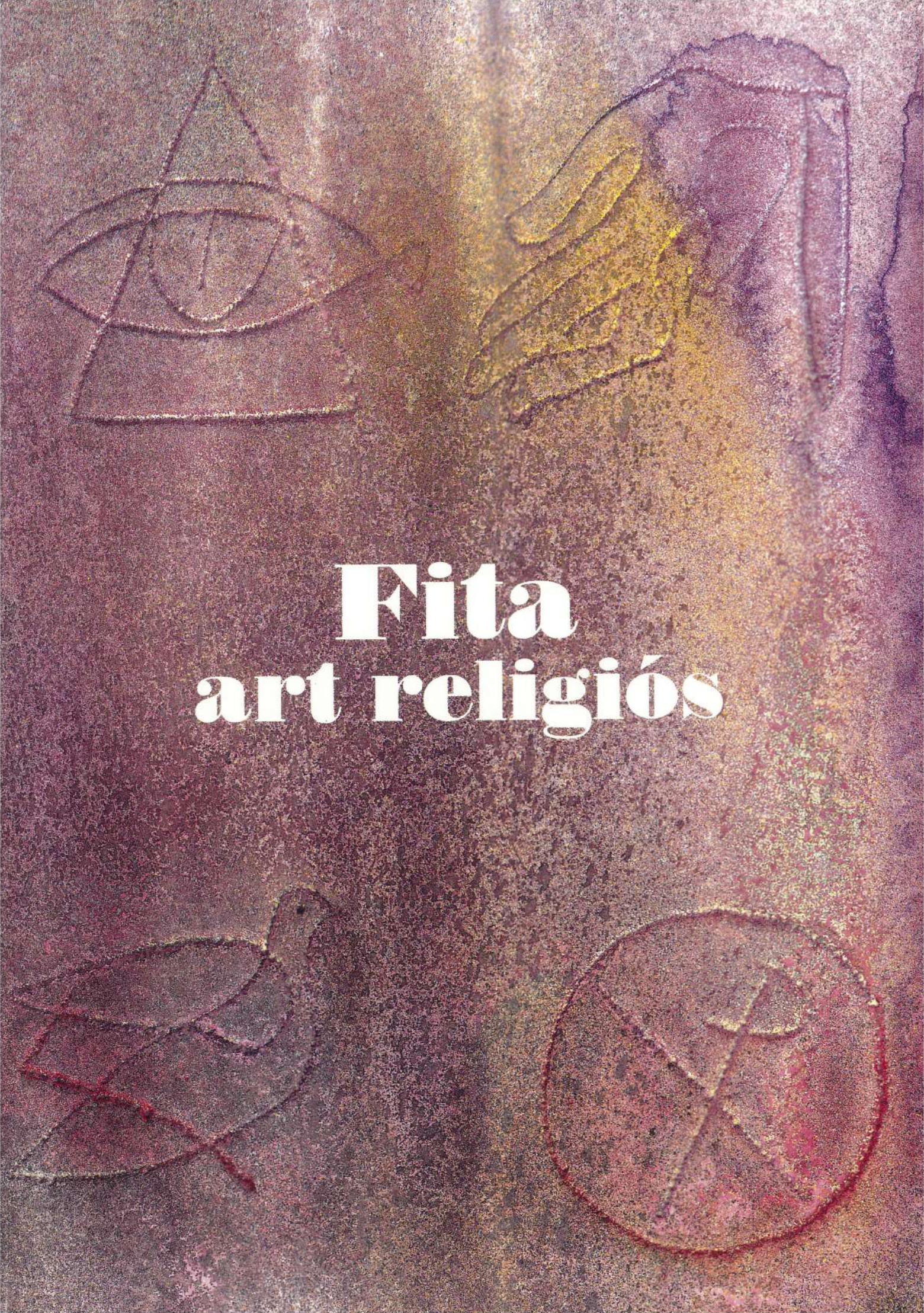

Fita **art religiós**

Fita **art religiós**

Fita, Domènec

Fita : art religiós

ISBN: 84-86812-58-5

I. Girona (Província). Diputació 1. Fita.
Domènec 2. Art religiós -- Catalunya --
S. XX

73Fita, Domènec

Edició: Diputació de Girona
Unitat de Publicacions

Disseny: Domènec Fita

Fotografies: N. Sans,
Martí,
Ramon Vilà,
D. Fita, Joaquim Puigvert
Joan Ma. Pau,
S. Carrera,
Alabedra - Tortosa,
Josep Ma. Oliveras,
Lluís Casals.

Realització i impressió:
Palahí Arts Gràfiques - Girona

Dipòsit Legal: GI-976-96

I.S.B.N.: 84-86812-58-5

Domènec Fita és un artista polifacètic gironí que, dintre de poc, encetarà la dècada dels setanta en el seu compte particular. Abans, d'un home de setanta anys, n'haurien dit un vell. Avui, sortosament, els paràmetres són uns altres atès que, tot i el neguit que portem a sobre -que potser és una de les causes que ens va deteriorant- es viu molt millor, amb més recursos, amb una higiene més accentuada i amb el suport, quan cal, d'una ciència més avançada. L'esperança de vida, doncs, va molt més enllà. Si, a més, l'esperit de l'individu està carregat d'il·lusió, de projectes i de ganes de treballar, la imatge de l'ancià d'abans queda totalment desdibuixada. Caldria parlar, en tot cas, d'un moment de plenitud i de culminació d'una vida.

Aquest és, justament, el cas de Domènec Fita. La celebració dels seus setanta anys -que tindrà lloc el mes d'agost vinent- s'escau en un moment en què està ja no solament en plenes facultats artístiques, sinó amb una permanent inquietud que el porta a desbrossar nous camins, a descobrir altres possibilitats i a sorprendre'ns a tots amb creacions plàstiques sempre colpidores i innovadores.

La Diputació i Domènec Fita han mantingut sempre

una excel·lent relació. L'artista recorda amb agraïment els seus temps d'infantesa passats dintre d'una institució que depenia de la Diputació. Ho ha confessat moltes vegades. I la Diputació ha seguit amb goig la trajectòria de Domènec Fita, les seves exposicions, la seva escola, el seu mestratge. Fruit d'aquesta permanent entesa fou la concessió de la Medalla d'Or de la Diputació a l'artista, atorgada el dia 27 de febrer de 1991, i, recíprocament, per part de Domènec Fita, el lliurament -el mateix dia- d'una quantitat d'obres representatives seves a la Diputació.

Aquesta singularitat en la relació mútua fa que avui la Diputació de Girona s'avanci per festejar els primers setanta anys de Domènec Fita i vulgui oferir una panoràmica general de l'obra d'aquest autor. Pensant, però, que la seva producció és enormement àmplia i diversa, de comú acord amb Fita, hem dedicat el llibre a reproduir el més essencial de la seva dedicació a l'art sacre. I l'ofereim a la consideració dels amants de l'art i de la cultura, convençuts que fem un servei de divulgació i de revalorització. Alhora que estimulem el nostre artista a seguir treballant amb la il·lusió de sempre per molt de temps.

Frederic Suñer i Casadevall
President de la Diputació de Girona
Novembre de 1996

La creativitat és l'antídot del conformisme. Si portem aquest principi al camp de l'art, és del tot evident. El dia que l'artista creu haver assolit el cim, satisfet d'ell mateix, queda encerclat per la seva pròpia obra. L'autèntic artista sent com ningú la joia de la seva obra, però li queda sempre un bri d'insatisfacció que l'obliga a més. Tot això queda més clar, encara, quan l'artista té la deu d'inspiració en la Bellesa increada. El seu treball entra en un corrent vital inestroncable, alliberador de miratges fàcils.

Domènec Fita és un testimoni d'excepció d'aquests principis. La seva escola és conduïda per la fidelitat a un alè inextingible que porta dintre seu des que era un noi.

El poema de la creació amb què comença el llibre sagrat del Gènesi queda obert a una història de salvació; i salvació vol dir alliberament. Hi llegim que en el començament, enmig del caos i de la foscor "L'Esperit de Déu planava sobre les aigües". És una imatge per dir de la manera més entenedora el procés creador de l'artista. Si un dia es conformés amb el que ha fet creuria haver dominat la llum i cauria en una egolotria mortal.

Més d'una vegada he pensat que l'intent d'art que es produí els anys immediats al 39 no passarà a la història, perquè fou marcat per un afany restauracionista. L'ideal d'aquell moment, en el camp religiós almenys, fou retornar abans del 36 i millor, encara, abans del 31 quan era possible. I tanmateix la imatge d'una mare alletant el seu fill, per pobre que sigui la mare -i aquesta deu ser la missió de l'artista- és sempre perenne i sempre nova.

A Domènec Fita el trobareu sempre a la cresta de l'onada. Una situació incòmoda, tant se val, ell sap, però, que cada onada descriu una carena diferent. En contemplar la seva

obra, d'entrada tindreu la impressió que l'ha deixat inacabada, hi falta un arrodoniment. Justament és un dels seus secrets: deixar una escletxa al transcendent, a l'inabastable. El contemplatiu -si no s'és contemplatiu no s'és artista- no queda presoner de les formes; si fos així no produiria més que ídols.

En les diferents confessions de fe de l'apòstol Pere que trobem en l'Evangeli, el deixeble dóna una resposta vigorosa: "Vós, sou el Messies, el Fill del Déu viu". Una formulació precisa de la fe de l'Església, necessària com a base doctrinal d'aquesta fe. Aquí se situa el teòleg.

L'artista va a la recerca d'una relació personal que fa créixer la fe. Sant Joan al final del seu evangeli descriu una altra trobada de Pere amb Jesús, el Ressuscitat, vora l'estany i s'entaula un nou diàleg. L'apòstol s'agemoleix als peus del Mestre: "Vós ho sabeu tot, vos sabeu que us estimo". El camí queda obert fins el dia del retorn. Aquí se situa l'artista. El deixeble, l'artista, deixa de posseir i comença a deixar-se posseir.

Un moment clau per interpretar l'obra de Fita, no dic per capir-la del tot, deu ser l'accident de la caiguda de la bastida mentre pintava la cúpula de l'església de Betlem, de Barcelona. El jove artista descobrí, que no podia dir "Jo sóc el qui sóc", la vida li era donada. S'adonà que les lliçons i les pràctiques religioses de quan era jove havien estat senyals orientadores d'aquesta vida. Ara veia clar que només d'un altre es podia dir: "En Ell hi ha la vida".

Cada forma que surt de les seves mans i que trobareu en les pàgines que vénen, és talment una onada. Una crida l'altra. És un lliurament constant. Deixem-ho aquí; la plàstica de l'artista us ho explicarà millor.

Jaume Camprodon
Bisbe de Girona

PRESENTACIÓ

Si algun artista es pot posar d'exemple per la seva recerca constant i honrada, aquest és Domènec Fita i Molat. Es tracta, d'altra banda, d'una recerca volguda i meditada. No és, només, un exercici mecànic i reiterat que espera trobar el fruit en l'atzar. Una prova del que diem és el comentari introductori d'aquest llibre que llegirem a continuació, on el mateix artista se sincera i justifica la seva trajectòria. En aquestes ratlles, Fita exposa el seu tarannà, el seu pensament, la seva filosofia: es defineix. Fita és un home inquiet i, de la mateixa manera que s'esforça per donar tot el que pot d'ell mateix, també treu el màxim rendiment dels materials més diversos -a vegades els més inversemblants- oferint uns resultats sorprenents.

Aquesta recerca comporta un neguit, exigeix una creença ferma en el que es fa i es busca, i determina, també, un tractament amb amor, amb afecte. "Sense estimació, sense passió, és difícil fer art", escriu Fita. Possiblement és llavors, en posar aquest doll d'estimació damunt del que es fa, que l'obra -del material que sigui- adquireix la veritable noblesa.

Recerca, neguit, creença, amor, estimació, heus aquí una terminologia que és pròpia, també, de la vida religiosa. Ambdós processos -desplegament de la facultat artística i desplegament del sentiment religiós- es donen en la mateixa persona. Domènec Fita és un artista consumat i un creient convençut. Aquesta coincidència ajuda i empeny la seva parcel·la d'art sacre perquè, com diu ell mateix, "plantejar-se un tema de caire religiós requereix entrar dins d'allò que representa". I, realment, estant, com està Fita, dins de la concepció religiosa -despullada, això sí, de triomfalismes i cenyida a l'estricta sentit de l'evangeli- això l'apropa al tema que vol portar a la plàstica. Art i Església, assegura ell, necessiten l'un de l'altra.

La publicació que avui teniu a les mans recull l'obra religiosa de Domènec Fita. S'hi pot seguir l'evolució artística de l'autor, l'adequació a cada moment i a cada situació o necessitat i, per damunt de tot, la seva fidelitat als temps que viu. "La vida és un canvi constant -escriu Fita en el seu comentari- i aquesta transformació ha d'existir, mal que ens pesi. "Cada època ha de tenir, doncs, el seu segell, el seu exponent, i l'art ha de ser testimoni privilegiat dels canvis. Una simple i ràpida mirada retrospectiva a estils arquitectònics de temps passats -per agafar uns casos concrets- ens descobreix, indirectament, la mentalitat de la gent. Una construcció romànica, per exemple, massissa, baixa, pesant, fosca, ens evoca una concepció cristiana de submissió, temerosa davant d'un Déu que ho domina tot (pantocràtor), que fa abaixar el cap i mirar a terra, que indueix a confessar la petitesa humana. Una construcció gòtica, en canvi, més lleugera, alta, il·luminada, és una invitació a aixecar el cap, a buscar Déu en la immensitat, a sentir-se lliure, a elevar l'esperit, a gaudir de la llum, del color i de la vida... De forma semblant, ben segur que, en els segles que han de venir, l'estil arquitectònic o les manifestacions artístiques -ben destriat el gra de la palla- ajudaran a fer entendre als nostres descendents l'època que ara vivim i la definiran.

Per això Domènec Fita insisteix tant en el valor que l'Art té per a l'Església. Cada temple és, vulgues que no, un element important, un punt de referència, dintre del barri i dintre del poble. Els creients s'hi identifiquen. La gent sent com a seus determinats símbols de les seves esglésies. A vegades, aquests símbols -que en el veritable sentit religiós convindria que no passessin d'aquesta funció evocadora o representativa, és a dir, que el culte a Déu o als sants no es confongués amb el cul-

te a la imatge material -perviuen més enllà de la seva època. Al costat d'aquest respecte pel passat, però, cal que sorgeixin iniciatives noves i que el nostre segle sigui capaç, també, de generar creacions pròpies. Aquest recull antològic d'art sacre de Domènec Fita no és, només, una mena de compendi o d'inventari del que l'artista ha fet al llarg de cinquanta anys. És, alhora, una invitació a la institució eclesiàstica i a les persones que es mouen al seu entorn en el camp de l'art perquè, lluny de frenar l'empenta pròpia del temps i de la història, obrin camí i facilitin el desplegament dels artistes i la troballa de noves formes d'expressió, de representació i de comunicació. Segons Fita, queda encara molt per dir. Per ell, l'home és limitat i, des d'aquesta perspectiva, s'ha de tenir una gran humilitat. Tot i això -i aquest seria el missatge estimulante- tot-hom té el deure de donar el millor d'ell mateix, amb coherència i amb autenticitat. Cal forçar aquest màxim. Cal esllanegar aquesta limitació. Això, Domènec Fita, fins i tot en les coses més elementals, ho ha hagut de fer forçat per les circumstàncies i, potser, de retruc, ha sabut aplicar-ho amb més encert, en altres situacions superiors.

Mai sabrem, en efecte, si la caiguda del nostre artista, l'any 1953, des de la bastida que l'apropava a la cúpula de l'església barcelonina de Betlem, fou providencial, com una mena de caiguda de Sant Pau, camí de Damasc. Fita, en aquell moment i en aquelles alçades, no solament tenia a l'abast la cúpula per a pintar-hi. Començava a tenir a l'abast, també, el futur, el prestigi, la petita glòria. Podia haver-se rigut de les preteses limitacions humanes. I, de cop i volta, en un tancar i obrir d'ulls, es va trobar a nivell de terra, amb la conseqüència més dura i més punyent: la invalidesa física. És en la negativa a quedar-se aclaparat, vençut, inactiu, limitat del tot, que la personalitat de Fita es desenvolupa paradoxalment amb més força i que lluita per superar els esculls. I aquest exercici permanent, sobretot en el camp físic i material, es trasllada també al camp intel·lectual i al de l'esperit. Si la fe és un obsequi raonable -com afirmava Sant Pau- Fita el raona també constantment, amb valentia, amb sentit crític, però amb fidelitat evangèlica. La seva trajectòria de creient -fins i tot el seu pas per l'Opus Dei (1958-1972)- ho confirma. I, aparellat amb aquest creixement en la vida íntima religiosa, concep, també, el seu art compromès amb el temps.

És, precisament, la coherència de Domènec Fita i la seva transparent autenticitat, el que desfila al llarg de les pàgines d'aquest llibre, a través de les creacions escultòriques o pictòriques de tema religiós aquí reproduïdes. El nostre artista ha estat sempre coherent, amb ell mateix, amb la seva terra -marcat, potser, per aquell petó que li donà el president Macià, de petit- amb les seves idees, temporals o transcendents. Ha portat sempre la seva espiritualitat a flor de pell. Ho hem descobert els que hem tingut el plaer de conversar-hi alguna vegada, sense pressa, en el seu estudi. Com l'hi descobrim ara en cada una de les reproduccions impreses, que tenen la virtut, d'altra banda, d'afavorir un diàleg amb l'observador, una comunicació intensa, un clima, una vibració de l'esperit. Les obres de Domènec Fita mouen, commouen i interpel·len. Ho fan tot, menys deixar indiferent. És aquesta, segurament, la voluntat del seu autor. I aquí rau, també, l'interès que té aquest llibre que aplega un aspecte important de l'obra d'un artista segurament, com ell mateix accepta, inclassificable.

Joan Domènech i Moner

Diputat. Ponent d'Ensenyament i Cultura
de la Diputació de Girona

TRAJECTE

Per poder seguir de manera entenedora la meua motivació per l'art sacre, he d'explicar quines han estat les principals vivències religioses que m'han acompanyat, i quins ambients d'influència han marcat la meua trajectòria ja des de la més remota infantesa. He de començar gairebé des del meu naixement, el dia 10 d'agost del 1927, car immediatament vaig anar a raure a la Casa de Misericòrdia de Girona. També és molt remarcable l'etapa d'al·letament, que ve tot seguit, amb la meua dida Núria Ventulà, en una casa de pagès del Pujolàs de Santa Pau, a la Garrotxa, de la qual la Diputació tenia cura per tal d'evitar les defuncions (de criatures). Aquest temps va durar fins als cinc anys, moment d'iniciar la meua formació escolar, fet que significà el meu retorn a la Casa d'Assistència i Ensenyament, que és com se'n deia de la Casa de Misericòrdia en aquell temps, durant la Generalitat Republicana del 1932 al 1939. L'etapa formativa influí molt en la meua inclinació artística. Van ser uns anys d'una gran il·lusió cultural a Catalunya, amb el Sistema Montessori com a mètode pedagògic de la nostra formació. Les monges paüles Sor Pons i Sor Paula, amb totes les altres, tenien cura de nosaltres i del nostre ensenyament, i hi havia també el doctor Peio Pascual, que vigilà la nostra salut i alegria ajudat per Sor Maria Garcia. Per a nosaltres, viure aquell temps fou un privilegi, puix era com un joc. La política del moment passava per una gran atenció a l'ensenyament i fins al nostre vestir o a les colònies. Això ens va marcar molt a tots. En l'aspecte religiós, recordo Sor Pons explicant-nos la Bíblia amb un gran llibre de làmines a tot color amb un èmfasi en les històries que només ella sabia posar, i que ens tenia tots ben embadalits.

Quan va esclatar la guerra, l'estiu del 1936, estavem de colònies a Santa Pau, al mas Pratdevall, i vam veure cremar l'ermita de Sant Martí. Varen aparèixer els comitès, i a les monges les obligaren a treure's les toques, tan significatives i espectaculars en el cas de les Paüles. Elles es van posar uns vels blancs al cap, i estaven tristes i ploroses, i això repercutia en el nostre sentiment.

De retorn a Girona, de la secció pàrvuls passava a la de nois, les monges desaparegueren, i aparegueren les senyoretes Figa i Estrach. L'ensenyament era mixt, amb nois i noies.

En les meves representacions plàstiques d'aquell moment apareixen milicians i escenes de guerra. També recordo que en aquell temps ens van portar a l'escola Durruti, que era el nom que li van posar als Maristes de Girona. En tots els moments, siguin quins siguin, he d'agrair l'atenció i l'estímul que van posar a la meua afició artística. El sentiment religiós, en aquell moment, quedava fora de joc.

Els set anys que van entre 1932 i 1939 foren molt moguts. Els quatre primers, idíl·lics, i els tres restants molt trasbalsats i propicis a l'aparició de "pandilles" com a mitjà d'autodefensa. L'aventura i la degradació dels darrers temps de la guerra s'anaven evidenciant en estar mancats de les atencions i dels mitjans més primaris.

Acabada la Guerra Civil a Girona, jo tenia 11 anys; el triomfalisme de l'Església Catòlica es va fer sentir arreu d'Espanya, i Girona no podia ser menys. Els anys posteriors a la Guerra van tenir un fort impacte en les nostres vides i els nostres sentiments. Tot el que m'envoltava consistia en una dura disciplina i tot un seguit de pràctiques religioses diàries, en tot lloc i en tot moment, i els diumenges es respirava un aire establert de festa religiosa, per no parlar de tot l'any litúrgic: la Setmana Santa, el mes de maig, el Nadal, Reis i tot el Santoral. Ple d'estampes per tot arreu, tot estava embolcallat d'aquella religiositat. L'ordre, la disciplina i la gana que vam passar els primers anys no els desitjo a ningú. Tristesa, càstigs, malestar. La

Casa, en aquell moment, es deia de la Misericòrdia. Cert que en temps de guerra la nostra parla estava carregada de males paraules, que la nostra higiene era poca i que la nostra salut s'havia de tornar a revisar: els pulmons, els ulls...

... Això féu que l'oculista Dr. Tarrús, president de la Diputació, en visitar-me la seva infermera Anna Comalrena, comentés que jo tenia aptituds artístiques, que feia escultura, i jo vaig afegir que si tingués guix encara en faria de millors. Així doncs, em van portar un sac de guix escaiola, d'on en varen sortir escultures per a Mn. Miquel Mota, que era el capellà, al qual un grupet li fèiem d'escolans. També pel mestre Sr. Ministral, i un Sant Sopar i un Sant Francesc per a Mn. Ferran, i per a Mn. Josep Dausà, el seu bust, entre les que recordo.

Acabada la guerra vaig conèixer el Sr. Joan Carrera, que venia a fer classe de dibuix als grans, als que ja estaven treballant als tallers. En aquell moment, ell estava fent uns relleus per al nou pont de l'Aigua del Pont Major, que es va inaugurar el 4 de febrer del 1940. Vaig ajudar-lo a pastar fang, i admirava la seva destresa i habilitat, quan modelava. Era un home pietós, alegre i molt afectuós. Encara que per edat no em corresponia, en començar el curs 1940/1941 vaig poder assistir a les seves classes, i això va fer possible que fos el meu primer mestre, la porta d'entrada a la disciplina acadèmica. A tot això cal afegir-hi l'afecte, l'estima i la possibilitat d'entrada en el seu món artístic i familiar, i per tant fou una gran influència en la meua vocació, en realitat decisiva. Cal mencionar aquí que per a la majoria assistir a classe era preceptiu, aprendre dibuix era una obligació, i no tenien l'afició que mostràvem un petit grup. Ens agrupàvem i fèiem de la classe el nostre refugi per passar-hi els dies de festa i les hores de lleure per tal de fer els nostres dibuixos, pintures i escultures. He de dir també que els mestres que vaig tenir en aquest moment -Sr. Ministral i Sr. Gelabert- ajudaren a estimular i valorar la meua afició artística. També els companys sabien que podien comptar amb mi quan necessitaven qualsevol cosa que demanés la meua habilitat artística. I jo amb ells, perquè van ser moltes les vegades que disposava dels meus companys, com a models, per a dibuixos o escultures.

La meua afició artística s'anava desenvolupant. El triomfalisme religiós portava que per Nadal es fessin pessebres, els diorames del Dr. Vidal, al Seminari, els Pastorets, els seus decorats, i moltes altres coses, i en altres moments de l'any també hi havia moviment. En tot això, la meua habilitat jugava un paper que assumia, i en el qual la temàtica religiosa era un element destacat. El 1943, la Diputació de Girona va creure que era convenient que entrés de ple dins la formació artística i em becà per anar a l'Escola d'Arts i Oficis d'Olot. La capital de la Garrotxa encara conservava el regust de l'Escola de Paisatge que la Generalitat Republicana havia potenciat. El canvi per a mi fou molt notori; aquell paisatge ho embolcallava tot. Era una mena de panteisme que et feia sentir el contacte amb la terra, amb la pagesia, el costumisme i el seu esperit bucòlic. El Museu del Parc Nou, els Berga, els Vayreda i altres artistes, em feien donar més plenitud als encontorns. Els topònims del Triai, la Moixina, la Deu... tot per a mi era un cant a la vida: la llum, l'aigua, les plantes, els animals, la pagesia...

He constatat que allò que m'envolta, el meu entorn, les coses més corrents i normals, han tingut molta força per motivar les meves expressions, sense deixar de considerar les obres que els grans mestres de la història de l'art et mostren a través dels llibres, com també els seus coneixements. Les obres que podia contemplar als museus de Girona i Olot van arribar a ser-me tan familiars que em pertanyien, i han guiat i enfortit la meua pràctica artística.

A Olot vaig viure primer al carrer Sant Tomàs i després a Cal Fat. Això em va permetre conèixer molts pagesos i amics que venien els dilluns a mercat portant les seves bestioles: xais, cabres, garrins, vedells, conills o gallines, que jo podia dibuixar i acaronar. També agafava de models els pagesos i amics que la pensió concertava. En aquell moment l'ambient artístic va treure la pressió religiosa. Els matins anava a la Biblioteca Municipal, on rebia l'ajuda de la bibliotecària pel que fa a la meua formació de cultura general, que m'havia de servir per poder ingressar més endavant a l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Jordi, de Barcelona. Les tardes, anava al taller de sants, del director de l'escola, el Sr. Casadevall, escultor i gran amant del dibuix. En el seu estudi aprenia a modelar, a copiar, i a fer motlles d'obres de collita pròpia. Allà vaig veure gran quantitat d'imatges que es produïen en sèrie, i això més aviat fou motiu de fer-me avorrir el tema. L'ambient dins l'escola era molt agradable, es treballava bé i amb intensitat, i entre els amics hi havia una bona convivència, que encara dura. Durant les vacances anava a Girona, que era el meu punt de referència, i feia treballs ben diversos, des d'un encàrrec d'una marededéu per a Vilamaniscle fins algun model per a can Marcó i altres treballs, tant d'escultura com de pintura o dibuix. Els dos cursos fets a Olot em serviren per tenir una bona preparació per tal d'ingressar a l'Escola de Belles Arts. El curs 1945/46 vaig anar a l'Escola Municipal de Girona, de la qual el Sr. Carrera era el director, on vaig fer escultura, còpies de relleus i el retrat del Sr. Carrera, entre altres coses.

En arribar a Barcelona vaig anar a parar a la Pensió de Sant Honorat, al carrer de Sant Honorat, 3, al costat de la Diputació (Palau de la Generalitat). A la pensió hi vivien en Leonci Quera i en Ramon M. Carrera, fill del meu mestre.

Amb en Leonci ens havíem tractat al taller de sants, on el seu pare feia costat al Sr. Casadevall qui ens guiava amb el seu mestratge. Estiguérem junts tota la carrera, excepte part del primer curs, que va caure malalt i va anar a Camprodon a refer-se. Fou una llàstima que morís tan jove. Dins l'Escola no vam tardar a agrupar-nos una colla d'amics que l'any 1948 constituïrem el grup Flamma, al final del primer trimestre a casa d'en Romà Vallès, a Valldoreix. Sens dubte, a mi em va marcar molt per la quantitat d'obres que vam fer al servei de l'Església, encara que la idea no era la temàtica religiosa en exclusiva. L'actitud del grup tenia per finalitat l'art en general. Fou a Barcelona on se'm despertà la inquietud més metafísica de la vida, en aquest sentit de transcendència religiosa. No sé ben bé per què. És cert que estava envoltat d'esglésies molt interessants; la Catedral, Sant Felip Neri, Sant Sever, Sant Jaume, Santa Anna, i, a més distància, el Pi i Santa Maria del Mar, on em venia molt bé entrar-hi, rebre'n el sentiment de pau i benestar al mateix temps d'aprendre del que contenien (arquitectura, escultura, etc.) i apreciar-ne tot el sentit. Qüestionar-me d'on venim i on anem, l'existència de Déu, la vinguda de Crist i la seva Redempció, em semblava de gran interès per a la meua actuació futura. A l'Escola de Belles Arts hi venia com a alumne del nostre curs Mn. Francesc Camprubí, que al cap de poc va organitzar uns exercicis espirituals als Jesuïtes de Sarrià de Barcelona. Tots érem companys de Belles Arts. Com a conseqüència, el tema religiós prendrà importància per a mi, i procuraré en aquest moment pensar-hi i analitzar-lo, tot i que notava un gran desgavell que servia a una mena de pietat popular ratllant més la superstició i l'atenció de confraries que no pas a un sentit global, més ordenat i jerarquitzat. Segons un criteri d'anàlisi, aquell batibull de coses valorava més l'atenció a un sant determinat, que el Déu Pare o l'Esperit Sant. La profusió de Mares de Déu i de Crucifixos i el poc testimoni de l'art del moment feia pensar que s'hi podia fer quelcom.

Per altra banda, no m'he considerat mai una persona que estimés les pràctiques religioses, tot i haver-ne fet moltes. Més aviat sóc partidari d'aprofundir en l'estructura mental religiosa, en el sentit que l'ésser humà cerca Déu per una necessitat, i tot això li dona un sentit i dimensió que difícilment trobarem superada per qualsevol altre valor humà. És possible que l'home inventi i elabori el seu Déu, de manera que s'hi barregin aspectes religiosos i personals. Però tot allò que valora la persona humana m'interessa, i l'art i la religió tenen substància suficient per tenir vigència encara, com s'ha demostrat.

A Barcelona no vam tardar a connectar amb la Biblioteca Central i la del Museu d'Art Modern del Parc de la Ciutadella, i anàvem a un munt d'exposicions, conferències, visites o excursions, sempre per entrar i conèixer més el món de l'art.

El 1949 Mn. Camprubí ens va confiar la decoració del presbiteri de Sant Francesc Xavier d'Horta, i aquesta fou la primera obra que emprenguérem. Érem joves i molt enjogassats, i portàvem aquella obra amb gran il·lusió. Dins la pròpia Escola, el Sr. Marés ens solia donar temes i llocs, i sovint es tractava del tema religiós, molt propi d'aquell moment històric. També la classe del Sr. Ferrer estimulava la pintura mural, fàcil de veure en les parets de les esglésies. Dins l'àmbit de la mateixa Escola de Sant Jordi s'havia fet alguna exposició per commemorar la festa amb el tema del patró, Sant Jordi. La tendència a pensar a fer les obres per a un lloc determinat, integrar-les dins un àmbit civil o religiós, era un somni que en aquell moment s'anava forjant, sense que això vulguí dir que no ens interessessin les exposicions que s'inauguraven contínuament.

Recordo que en un viatge col·lectiu d'alumnes de l'Escola de Belles Arts a França i pels castells del Loira tinguérem ocasió de veure, entre moltes altres coses, una església a París, que responia a una expressió d'art contemporani. No en recordo el nom, i això ens va fer entendre la distància d'anys de diferència en què ens trobàvem. Era clara, diàfana i ordenada. Ens va entusiasmar respirar la nova plàstica aplicada al culte.

He de dir que Girona sempre fou la meua referència. Aquí havia fet amistat amb el Sr. Masramon, arquitecte de la Diputació, i sens dubte que és de les persones que més han influït en el meu pensar i sentir religiós. El contacte amb la seva família i despatx i la col·laboració en obres feien cada dia més estreta aquesta amistat. També encàrrecs diversos feien que anés mantenint una important relació amb les meves comarques, i sens dubte que la temàtica religiosa s'anava envigorint.

Hauria de fer menció que tant les pràctiques religioses com les lectures tenen un valor de teixit suau i penetrant. No és ara el moment, ni tampoc no podria, de recordar els llibres llegits al llarg de la meua vida que poden haver influït a bastament a estimular el meu sentiment religiós.

Entorn del 1950 vingué l'Opus Dei a Girona, i en Masramon n'esdevingué membre. Va fer-me conèixer el que ell estimava. Recordo que vaig assistir a algun recés i vaig veure l'entusiasme i entrega d'aquella gent que tenia consciència d'endegar l'Obra.

El 12 de desembre de 1953 vaig caure mentre estava pintant la cúpula del baptisteri de l'Església de Betlem de Barcelona. M'atengueren primer al Clínic i després a la Clínica Sant Josep. Vaig quedar paraplègic, i aquest canvi fou un xoc que costa molt d'entendre i superar. Saber que no podràs caminar, i tota la resta de seqüeles que això comporta no és fàcil, però no hi havia altre remei, havia de seguir. Havia d'entendre que potser hauria d'anar amb cadira de rodes per sempre. Malgrat tot, les meves inquietuds religioses en feien entendre que ara seria un invàlid, i que la meua lluita seria més limitada. En aquell temps tenia com a director espiritual Mn. Pèlach, que era de l'Opus Dei. Els amics de tota mena es bolcaren en atencions i en ajudar-me. Mai no podré agrair-los tota la cura i

mostres d'atenció rebudes. L'amic Masramon, sempre que podia, es presentava d'improvís. De tota aquesta estima rebuda m'ha quedat el desig de fer saber el meu agraïment, i corresponde amb l'única cosa amb què ho podia fer, amb el reconeixement i l'ofertament artístic que he pogut dedicar.

A partir de la meua caiguda tinc més sensibilització cap als aspectes espirituals i religiosos, seguint la línia de continuïtat que venia marcant, o tal vegada per la necessitat de trobar-me en dificultats físiques. No ho sé, en realitat no sé quin fou el motiu.

També el sentiment de ser català, que mai no he perdut, ja venia marcat des del despertar de la infantesa. Crec que encara que no hi hagués hagut el petó que vaig rebre del President Macià, per haver-li fet uns ninots de plastilina, aquest desig estava en mi. Aquest sentiment d'estima per la meua terra i la meua cultura ja no m'ha abandonat mai. Sempre que veia el símbol de les quatre barres amb les lletres de F.N.C. (Front Nacional Català), sentia que en el meu interior hi havia un germen viu que em feia entendre la necessitat de no defallir i treballar dins les meves limitacions pel crèdit de la meua terra i la seva història. Estant a la Clínica vaig tenir l'ocasió de conèixer monjos de Montserrat, que com jo, estaven de pacients, i això em permeté conèixer l'Abat Escarré, que venia a veure'ls. En una d'aquelles visites vaig dir-li que s'havia de publicar alguna revista en favor de la nostra llengua i cultura. La seva preocupació també era aquesta, i el fruit en fou "Serra d'Or". De les diferents vegades que ens veiérem en nasqué una bona amistat.

En començar l'any 1958 vaig casar-me amb l'Àngela Rodeja, i aquest fet ha marcat la meua vida d'una manera molt activa i positiva. En l'aspecte artístic ella ha portat la part més dura de promoció i economia, i en l'aspecte religiós sempre ens hem tingut un gran respecte vers els aspectes íntims i personals. En els anys que seguien a la meua caiguda estava convençut de que art i religió es podien potenciar l'un a l'altre, puix trobava que tenien aspectes afins en moltes coses. El valor d'estimar és essencial tant en una cosa com en l'altra. Sense estimació, sense passió per donar, per treure de dins teu, és difícil fer art. També hi havia la idea de néixer cada dia, de deixar-se d'allò que es té per tal d'estar lliure per fer entrar altres aspectes. Això significa que no es perd allò que ja es té, i a més a més s'adquireixen coses noves d'allò a què hom s'entrega. Hem de pensar que se'ns demanaran comptes dels nostres talents, d'allò que tenim i desconeixem, i per tant, hem de ser agosarats per entrar dins nostre i treure'n a ser possible tot allò que posseïm. I tot això que ens ensenya l'aspecte religiós. Les benaurances de valorar els aspectes negatius com a positius també troben en l'art les seves aportacions més significatives, en tot aquest segle. Aquest paral·lelisme fa entendre quins eren els conceptes que guiaven la meua actuació artística, i està clar que una cosa es teixia amb l'altra. De tota manera, és evident que, com en qualsevol altra organització, podrem trobar peròs a la tasca efectuada entorn de l'Església; malgrat això, espero sincerament que el testimoni de tots aquests anys de tasca artística serveixin a uns i altres. Crec que el millor que hom pot oferir és aquesta creativitat que busquem com a principi dels nostres talents, d'aquells recursos que ens han estat regalats, que estan en nosaltres i que hem de ser generosos a prodigar.

Pel que fa a l'aspecte religiós, cal fer menció de l'Opus Dei, que ha tingut una incidència remarcable en la meua vida. No penso allargar massa el tema, i tampoc no voldria donar la

sensació de que ha estat un aspecte negatiu en la meua vida. Hi vaig entrar i en vaig sortir, i tot allò que hi he viscut és una etapa. De fet, no sé ben bé per què han anat succeint les coses. La crisi em vingué, fonamentalment, de dues vessants: jo he estimat i estimo tant la meua cultura catalana com l'art del meu temps, el testimoni d'aportació que hem de tributar en el nostre medi. L'Obra actuava en aquell temps amb la idea d'intemporalitat en aquests aspectes, fent cas omís de la nostra llengua i la nostra cultura, i en art intentava vestir-se de les formes històriques passades, dels estils més reeixits i que podien donar un aire desferrat del temps. Es remetien al romànic, al gòtic, al Renaixement, etc, volien retornar al passat (llatí, litúrgies, formes de pregària...) Si haguessin volgut anar fins a l'origen cristià, encara tindria un sentit, per molt que a mi no em valdria. Crec que el nostre temps és sagrat, és el que ens ha estat donat per tal d'omplir-lo, i no podem renunciar-hi, emmascarar-lo ni vestir-lo d'anacronismes com si fosin uns reduïts d'inquietuds, que no poden aportar solucions vàlides al nostre moment. Amb això, estant dins l'Obra, jo contribuïa a anar contra mi mateix, contra els criteris que m'havia teixit, segons el meu entendre.

Després del Concili Vaticà II, el 1965, el Bisbe de Girona, el Dr. Jubany, va voler organitzar el nostre bisbat i va crear diverses comissions. Una d'elles fou la d'art sacre, en la qual vaig participar ja de bon començament. En les nostres reunions de seguida vam veure que calia tenir cura de dos elements: la conservació històrica del llegat del passat i l'atenció a les coses noves que anessin sorgint a partir d'aquell moment, les noves aportacions. Crec que en aquests anys hem fet una bona tasca, i les tres exposicions a la Casa de Cultura, dues d'Art Sacre contemporani els anys 1965 i 1967 i una d'Art Sacre Antic del nostre bisbat el 1966, són un símbol de participació col·lectiva en la renovació i en la conservació del nostre patrimoni.

En aquells moments s'organitzaven exposicions nacionals a Lleó, a Salzburg, i a casa nostra al II Congrés Litúrgic de Montserrat, i també es publicaven revistes especialitzades. Cal assenyalar també les diferents reunions rotatòries de les comissions d'art sacre dels bisbats d'arreu de Catalunya, i també les conferències. Els artistes d'aquí i d'altres llocs ajudaren amb magnífiques aportacions. Tot això influeix d'una manera o altra. Artísticament vaig estar present tant en obres per al culte com per a la vida civil del segle, impregnant d'art alguns aspectes de recordatoris de casament, batejos, comunions, misses, premsa, revistes de tota mena, etc. Són molts, però, els artistes que contribuïren a donar testimoni amb el seu art. Les revistes especialitzades, tant en art sacre, com en art contemporani, o en escultura, arquitectura, pintura o dibuix, foren una gran ajuda per aconseguir un bon clima i esperit a aquest nivell del que passava arreu del món. També les visites a obres importants, com Roñchamp, Laturret de Le Corbusier o la Capella de Vence prop de Niça, de Matisse i d'altres, com Aránzazu al País Basc, etc, m'han ajudat a tenir un criteri més obert. Hem de pensar que ni Le Corbusier ni Matisse eren practicants religiosos, i en canvi el seu testimoni és molt positiu en favor de l'Església Catòlica.

Caldria estimular els artistes per tal que pensessin que ells poden ajudar a vitalitzar aquest sentit de transcendència que la persona necessita, puix és ben clar que art i església es necessiten l'un a l'altra.

És molt difícil intentar esbrinar i entendre quins conceptes han pogut influir per tal de conformar el meu pensament i la meua línia d'actuació a l'entorn de l'església, pel que fa a l'art: l'ambient, els cercles que sentien aquesta inquietud, els amics, les lectures, les pràctiques religioses, i també les pròpies obres, que demanen informació, motivació i sensibilització especials per tal de donar-hi cos. Per tant, caldria analitzar en paral·lel tot aquest reguitzell de circumstàncies per entendre el veritable contingut de cadascuna de les obres que he realitzat per a l'Església.

En aquesta complicitat compartida són moltes les persones que m'agradaria tenir presents, que sens dubte és un conjunt que no entraré a detallar perquè em seria impossible fer-ne esment. Me'n descuidaria d'alguns i no voldria entrar en aquesta parcialitat.

No em sento capacitada per analitzar els llibres que he anat llegint, pel que hi he anat veient, començant per la Bíblia o el Nou Testament fins a les lectures de les misses durant el curs de l'any litúrgic i tot allò que s'hi ha anat sumant al llarg de la meua vida. Són tants, que apropar-m'hi em demanaria massa temps. Quant a les obres històricament ja realitzades, vistes tant *in situ* com en revistes, siguin de temàtica religiosa o profana, si bé poden influenciar d'alguna manera el meu criteri, crec que més aviat donen un toc d'alerta en l'entrega necessària per a cada moment. Recordo molt bé l'art reproduït en revistes com "Église", "L'art sacré", "Ara", "Art d'ajord'hui", "Serra d'Or", "Questions d'Art", etc. de les quals era subscriptor, i és evident que el meu sentit crític s'anava modelant, entre una cosa i l'altra, pel desenvolupament d'una millor comprensió cap a les aportacions de creació més adients i personals.

És de la realitat viscuda dia a dia d'on puc dir que he rebut més influències que cada lloc i circumstància et proporcionen, de les persones, els fets, els ambients, les obres i l'anàlisi que s'en deriva. I això encara és vigent. Tan sols el fet d'observar una solució arquitectònica d'un temple i tot el seu vestit, llum, els materials i la seva aplicació, les formes, els colors, els relleus, i les expressions que s'hi poden veure arreu, és un enriquiment constant. També les lectures, la música, la natura, amb les seves transformacions, tan espectaculars com senzilles, les converses o el pensament divagant m'han ajudat molt, i em segueixen ajudant.

És indubtable que les obres ja fetes, tant els exemples més actualitzats com les obres històriques, plàstiques o arquitectòniques, tenen un atractiu molt fort, però també perillós, perquè elles soles ja et mostren la solució en molts casos. Ara bé, he procurat replantejar aquest fet i analitzar-ho de cara a una gestació pròpia, reforçant l'autoconfiança i l'esforç per arribar a un llenguatge adequat a cada assumpte particular. La veritat és que cal observar molt com s'ha generat una obra, i entendre com i per què s'han aplicat les diferents funcions i tècniques i quins elements administratius o socials poden haver influït en el seu desenvolupament. Hem d'entendre també que la joventut i la maduresa en la vida proporcionen qualitats diferents, i això es pot observar també en el ventall de la meua obra. Sens dubte que una persona preparada en podria fer una anà-

lisi i estudis encertats de formes de més interès.

Un altre aspecte a tenir en compte, crec jo que el més decisiu, és la meua entrega a l'art com a vocació irreversible, com una posició natural condicionada per una preparació que em feia apte per dedicar-me a això i no a una altra cosa. Aquesta era una posició irrenunciable i, arribats a aquest punt, cal situar-se en el fet polític i religiós del moment. S'havia acabat la guerra i s'estaven reconstruint temples. Moltes persones van confiar en les meves traces per reconstruir una mentalitat que el moment demanava. Calia posar al dia l'art sacre, no tornar enrere, ans al contrari: hi havia molta feina a fer, molt per millorar.

Plantejar-se un tema de caire religiós requereix entrar dins d'allò que representa. Amb això, podia haver actuat d'una manera convencional dins del que ja existia, però la inquietud em portava a més, a obrir-me a noves expressions, malgrat que en aquell moment triomfalista eren molt difícils d'acceptar. Però el tacte i la participació ben entesa de persones més afins van anar fent possible l'acceptació de nous models. La gran ajuda del passat, oferta des de llibres a museus, passant pels bellíssims monuments escampats arreu de la nostra geografia, que et comunicaven una rica tradició d'aportacions evolutives al llarg dels segles, t'invitava a reflexionar en el present i en com aportar-hi quelcom nou.

Moltes vegades he pensat que les imatges podien reduir els conceptes religiosos. Estava convençut que la imatge com a mitjà limitava la finalitat més que no pas la potenciava, puix quantes voltes una imatge no pren un sentit iconòlatra i el mitjà es converteix en finalitat i protagonista? Això m'espantava, i m'espanta encara. Em faria molta por contribuir a aquestes deformacions que trobem massa sovint en l'Església Catòlica. Les imatges de representació figurativa estan prohibides en la cultura semítica, però, malgrat que la nostra religió és d'arrel jueva, la nostra cultura és indoeuropea, greco-romana, i les imatges tenen tota la força pel culte. Vivim una cultura religiosa en la qual s'han fos dos aspectes diferents: per una banda la paraula i l'oïda, l'accent (influències del judaisme i l'islam). Els sentits d'una cultura religiosa a l'altra són diferents com també d'un país a l'altre, però al món occidental ens uneix una valoració del sentit de la vista com a preminent. Tots hem vist com, en art, representacions de persones corrents es poden convertir en peces quasi sagrades, però també crec que anul·lar l'art de representacions figuratives a l'església per tal d'evitar aquestes deformacions seria com mantenir reduïdes en les seves possibilitats les persones per evitar els defectes que d'elles es puguin derivar. Precisament la cultura demana anar superant les proves que la mateixa civilització ens va proporcionant, i esperem que els valors més importants no en quedin malparats, ans al contrari. La veritat és la que s'imposarà, perquè la gent la busca i l'estima per damunt de tots els impediments que pot haver-hi en l'encontre entre Déu i les persones.

En el sentiment religiós que conforma el cos de l'Església hi ha de tot, des de sentiments elevats a ofegar moltes penes del dolor humà i de l'egoisme mesquí, però, pel que fa a l'art, el millor que es pot oferir és el valor d'un sentiment religiós col·lectiu amb un nou llenguatge plàs-

tic en què les qualitats i les inquietuds creatives es trobin en el punt més alt i més viu per tal de deixar constància del rastre del temps, de les empremtes pròpies del lloc i la persona com en una oració constant, puix la història de l'Església queda gravada en totes les obres que trobem escampades arreu dels temps. El que jo he desitjat és formar part d'aquest ventall, estar involucrat, juntament amb tants d'altres, en aquest càntic de lloança. Vol-dria que el meu passar, aquell que particularment m'ha correspost, presenti uns bon mèrits per a poder-los donar com un present i una estimable herència.

Tenir una intenció transformadora és molt més incòmode que aferrar-se a un estil marcat. Voler aportar significa plantejar de nou cada obra, preferiblement començant de zero. Tot això és quelcom que he intentat posar a les meves obres al llarg de més de 50 anys que fa que vinc treballant en l'art de les vivències religioses, tant pel que fa a obres destinades al culte com a d'altres aspectes que han vitalitzat la vida normal diària, encarades a fets i esdeveniments dels cristians.

Aquesta publicació acull un resum dels trets essencials dels diferents aspectes, procurant d'exposar les característiques d'un testimoni artístic.

L'herència de la contrareforma, juntament amb l'emotivitat llatina, que es deixa portar més pel cor que pel raonament, ens ha dut a un cert desordre en els temples i en les ments, que el Concili Vaticà II ha procurat reconduir i ordenar, i això ens va agafar de ple en aquella època, per la qual cosa fórem molts els que hi vam treballar amb il·lusió. La separació del protestantisme i les acti-

tuds que s'hi aplicaren van fer més gran la divisió, quan en realitat es tracta d'una mateixa religió i hauria calgut cercar els punts d'unió, que eren molts més que no pas els que ens desunien. Aquesta divisió aboca els protestants a un gran rigor en l'ordre, i als llatins a un feliç desordre, i el que hem hagut de fer nosaltres és acostar-nos a ells a posar ordre. En aquest moment, l'Eucaristia, l'Altar, les lectures i la presidència han pres el principal interès, i l'atenció a la participació ha millorat. Per tant, el Concili Vaticà II ha estat positiu, però hem de procurar que el pèndol que va d'un extrem a l'altre no tendeixi a un estat massa condescendent cap a les particularitats més que no pas a les finalitats principals.

Tenir consciència d'aquests fets ajuda a prendre posició artísticament, i naturalment la suma d'actituds dels diferents grups i persones pot marcar molt favorablement una època concreta de la nostra Església, que és precisament del que es tracta de fer.

El fet de participar en la Comissió d'Art Sacre m'ha fet entendre el que vàrem fer i el molt que falta, que tots hem procurat fer-hi la nostra contribució i que sempre es bo d'anar fent equip entre sectors, comissió i artistes, per a un millor nivell. Espero que el nostre testimoni pot ajudar-hi.

Estudiar globalment el que ha passat seria molt interessant, i no falten persones qualificades que ho han fet i d'altres que ho poden fer amb més autoritat, per tant, esperem que sigui així. Crec també que l'experiència personal pot ajudar a situar un fet que ha marcat la nostra història.

Domènec Fita i Molat

Membre de la Reial Acadèmia Catalana
de Belles Arts de Sant Jordi

He perdut de vista moltes de les obres que vaig fer de jovenet. La primera d'aquest tipus és un Sagrat Cor en guix fet quan va acabar la guerra espanyola. M'enfrontava amb el motlle per primera vegada, i les dificultats tècniques i artístiques eren moltes, com es pot apreciar en aquesta imatge.

1939 *Sagrat Cor.*
40 cm. alçada.
Guix escaiola.

1944 *Mare de Déu de la Misericòrdia*.
 Vilamaniscle.
 1.83 m. alçada.
 Guix pintat.

Encara no tenia 17 anys ni massa experiència, i m'enfrontava a una obra de grans dimensions, de responsabilitat pública i comunicació religiosa. Tot em depassava: el pes, el volum, i fins haver de moure tot sol els motlles. Va ser una feina dura i feixuga i, a més, llavors difícilment podia entendre encara la tasca d'integració de l'escultura en un ambient o en una arquitectura. El meu motor era convencional en tots els sentits i no acabava de tenir clar que l'art és, sobretot, una aportació personal. Vivia embolcallat en un moment i en un ambient fortament influenciats pel medi.

A l'Escola de Belles Arts Sant Jordi, a Barcelona, el professor ens proposava un tema, que en aquest cas era un Sant Josep. Aquí ja queda palès un desig de simplificació i de concepte més acurat.

*1947 Sant Josep.
37 cm. alçada.
Terra cuita.*

1948 *Al peu de la creu.*
16x12 cm.
Gravat punta seca.

Dels estudis preparatoris per a la pintura mural en vaig fer uns gravats. El coneixement de noves tècniques va ampliant el camp d'expressió.

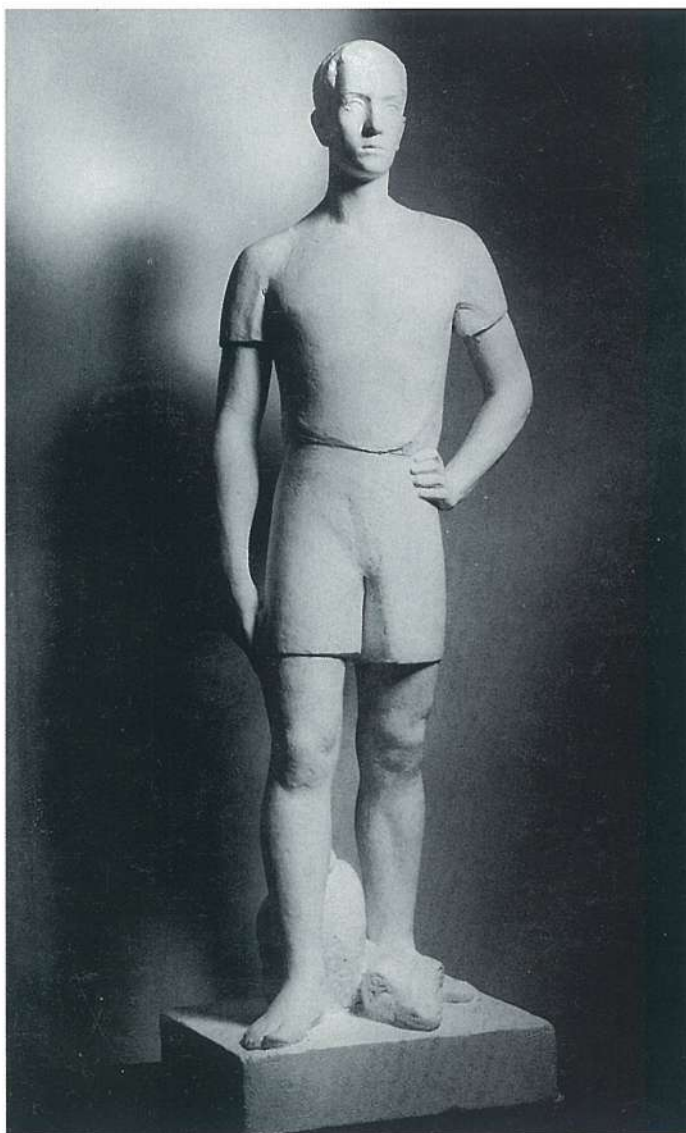
Tenia contactes amb l'arquitecte de la Diputació Joaquim Masramon, i amb motiu de la refeta de l'església de la Casa de la Misericòrdia i de l'Hospital vaig fer estudis i maquetes per a una possible pintura mural.

El tema s'exposa en una composició clara i precisa. Al centre, el baptisme de Crist; a l'esquerra, el sacerdot i l'escolà, com a representants actuals del ministeri sacerdotal que exercien, com Sant Joan amb Jesús; i al costat dret, la padrina portant la criatura i la mare, formant junts l'altre grup de poble i feligresia. A dalt, l'Esperit Sant en forma de colom.

Vaig imaginar el paisatge del fons als voltants de Girona –la Creueta– per on passa l'Onyar. És un paisatge molt senzill, amb les cases de pagès, els pins, les canyes...

Vaig sortir a fer-ne dibuixos, a entendre aquesta representació ambiental. Pel que fa a les línies compositives, estaven pensades per ordenar i valorar el conjunt.

1949 Baptisteri.
Casa de la Misericòrdia.
4,50x3,70 m.
Pintura al fresc.

1948 *Sant Jordi.*
1,00 m. alçada.
Guix escaiola.

En el tema de Sant Jordi, patró de l'Escola de Belles Arts, com es pot veure existeix un desig de canvi, tot i que no havíem trencat l'acadèmia que dificultava la nostra llibertat d'expressió.

Aquesta obra constata com aquesta inquietud religiosa impregnava la meua persona, que, per iniciativa personal, sense cap poder mediàtic, agafava aquest tema. És fa difícil explicar les obres a un mateix, però veient les fotografies em sento transportat per aquell sentiment religiós que m'embolcallava.

1949 *Eucaristia*.
1,20 m. alçada.
Guix escaiola.

1949 *Santa Apolònia.*
81 cm. d'alçada.
Bronze.

L'obra va agafant una simplificació i estilització de forma.

Totes les aportacions històriques fetes en aquest segle eren una temptació per anar-hi a raure, però el meu criteri era que calia confiar i fer brotar de mi aquesta transformació encara que fos més dura i lenta.

1949 *Sant Francesc Xavier.*
21 cm. alçada.
Terra cuita.

Aquesta fou la primera obra del grup Flamma. Ens vam repartir la feina: al costat esquerre hi hauria Sant Francesc Xavier batejant –missioner– que em correspongué pintar a mi; al dret, la seva mort (Albert Garcia); al centre, la glorificació (Lleó); i a la part de dalt, la glòria (Romà Vallès). L'escultura imatge de Sant Francesc Xavier és de Francesc Carulla.

Mn. Camprubí, rector i company de Belles Arts, ens va oferir aquesta feina.

1949 Parròquia sant Francesc Xavier.
Horta. Barcelona.
4,40x5,15 m.
Pintura a la cola.

Capella de Montserrat. Parròquia del Mercadal.
Es tractava de remodelar tota la capella. La família Farreras-Nadal en tenia cura, junt amb altres.
Per primera vegada havia de concebre una obra en la seva totalitat: colors generals, claus de volta, làmpades, pintures, lletres.
El treball d'englobar una obra integrada és tractar amb oficis diferents i portar-ho tot estudiat. Aquí solament en mostro alguns dibuixos, les corresponents pintures al fresc.
Aquestes pintures estan firmades per Flamma l'any 1950.

1949-1950 Anunciació.
Parròquia del Mercadal
de Girona.
Capella de Montserrat.
1,20 m. alçada.
Carbonet-paper.

1950 Anunciació. Parròquia del Mercadal. Girona.
Capella de Montserrat.
2,40 m. d'alçada.
pintura al fresc.

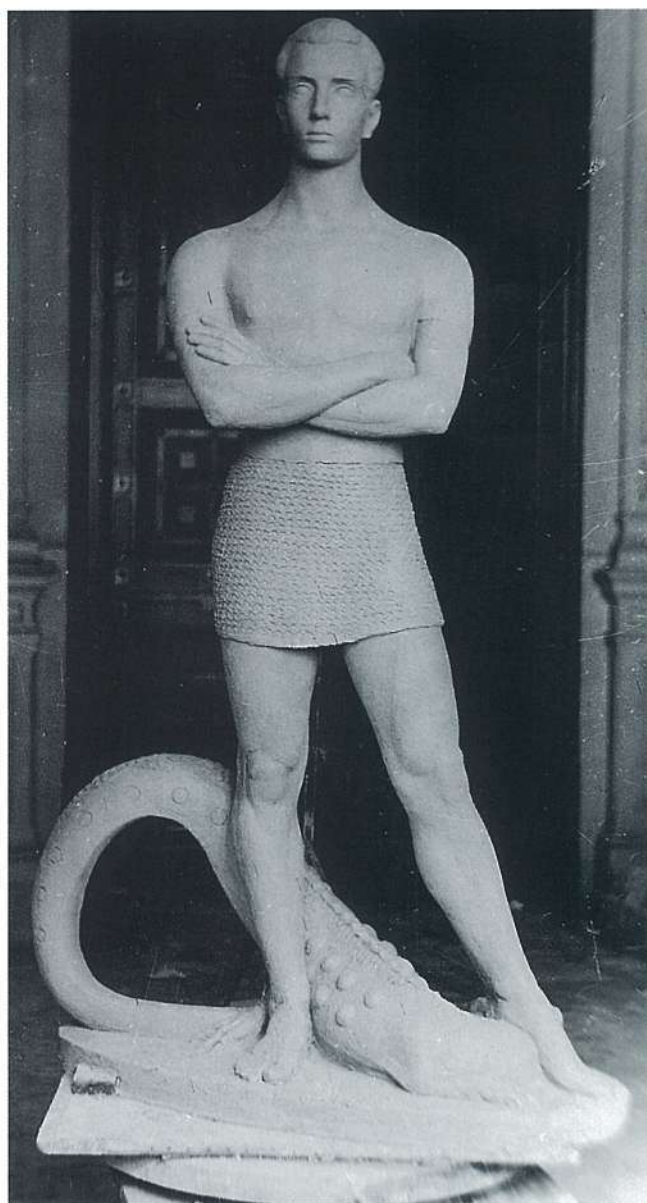
1949-1950 *Presentació al temple.*
Parròquia del Mercadal. Girona.
Capella de Montserrat.
Dibuix 1,20 m. alçada.
Pintura al fresc 2,40 m. alçada.

1949-1950 *Jesús amb els doctors.*
Parròquia del Mercadal - Girona.
Capella de Montserrat.
Dibuix. 1,20 m. alçada.
Pintura al fresc. 2,40 m. alçada

Durant el curs 1950-51 haguérem de fer una obra de dimensions més grans per exercir millor l'aprenentatge. El tema fou Sant Jordi, que després vaig portar al concurs de la Diputació de Barcelona i va merèixer el 2n. premi.

En l'ambient de l'Escola dominava l'academicisme, i aquesta era l'expressió per on caminava el meu art.

1951 *Sant Jordi.*
1,80 m. alçada.
Guix escaiola.

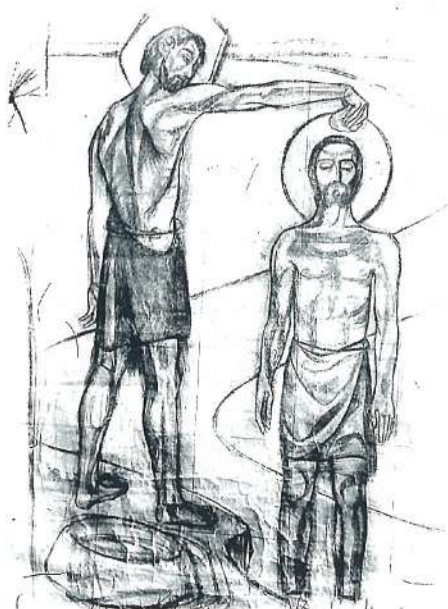

1951 Placa al Bisbe Lorenzana.
Casa de Cultura. Girona.
1,17 x 1,82 m.
Pedra arenisca.
Amb col·laboració de
l'arquitecte Masramon.

És una placa en record del bisbe Tomàs de Lorenzana, que dona nom al que avui és la Casa de Cultura de la ciutat. Es va col·locar per les Fires de Sant Narcís de l'any 1951, per commemorar els 175 anys de la seva fundació.

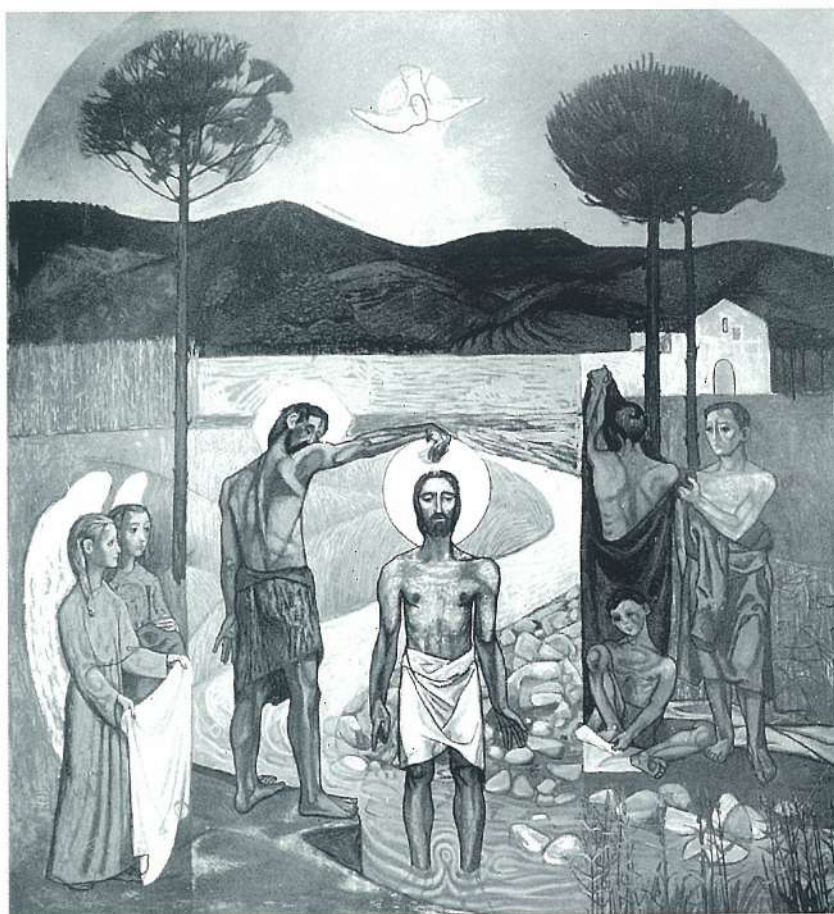
Fou obra d'en Masramon, en la qual vaig col·laborar, i junts anàvem elaborant-ne les parts. La composició i les lletres demostren la seva traça.

Les mans del bisbe, amb el seu bàcul com a símbol, beneint i acollint dos infants, un noi i una noia, són el tema d'aquest relleu escultòric.

Els companys del Flamma tingueren una intervenció molt important a la capella del Santíssim. Jo també hi vaig tenir part, amb uns àngels a l'arc d'entrada. Les tertúlies entre els companys eren moltes, tant en el taller com a fora, i les inquietuds de transformació s'anaven accentuant. L'Església necessitava renovació i nosaltres en teníem ganes. En els dibuixos per al baptisteri, es nota aquesta intenció. Dibuixar acadèmicament ja no era el fi: hi havia quelcom més que ja sortiria. El desig hi era i calia fer aquesta evolució.

1953 Baptisteri de Betlem. Barcelona.
5 dibuixos preparatoris.
Carbonet paper.
Definitiva pintura al fresc.
6,00 x 5,00 m.

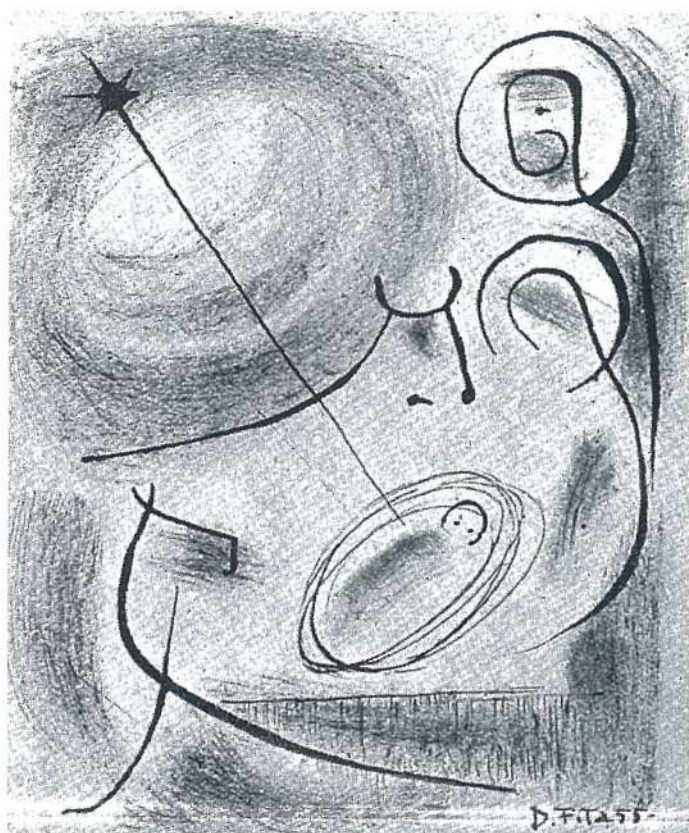

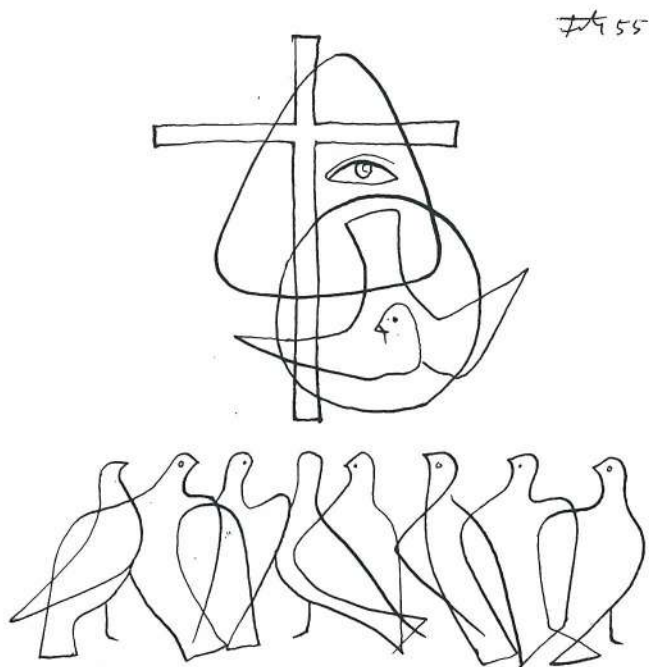
1954 Nadala.
15x11 cm.
Imprès.

Les Nades 1954, 1955 i els dibuixos de “La nostra missa” van evidenciant aquests canvis. Això ja no s’aturarà i formarà part del procés de llibertat i aportació cap on s’orienta el meu art.

Caldria fer menció que els artistes tingueren una destacada actuació per la qualitat i difusió a les nades que durant anys fou molt extensa en els medis postals.

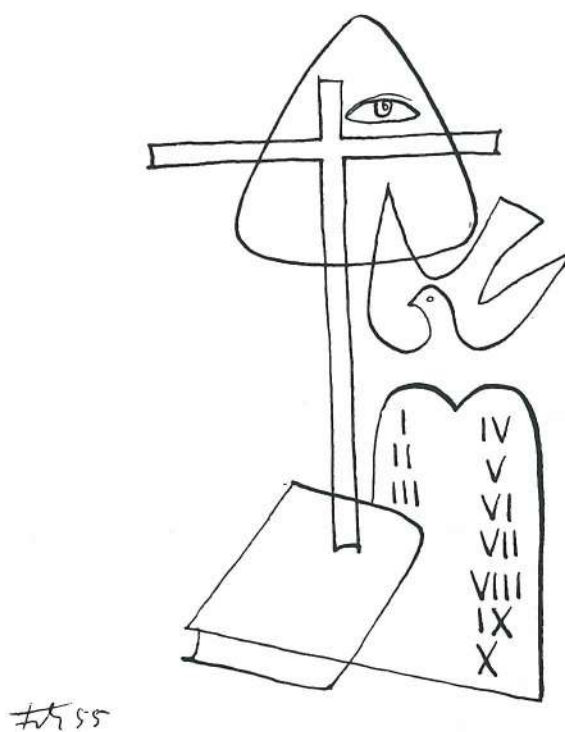

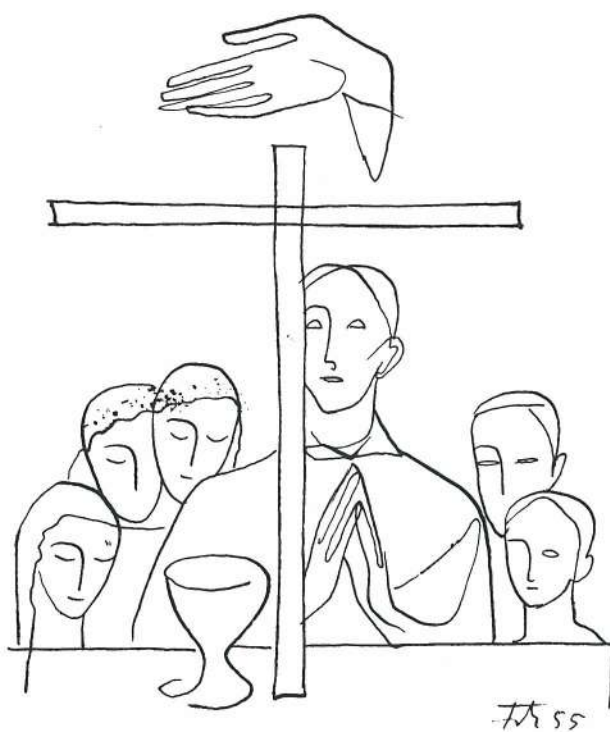
1955 Nadal.
16x12,5 cm.
Imprès.

1955 *La nostra missa.*
12x12 cm.
Ploma tinta xinesa.

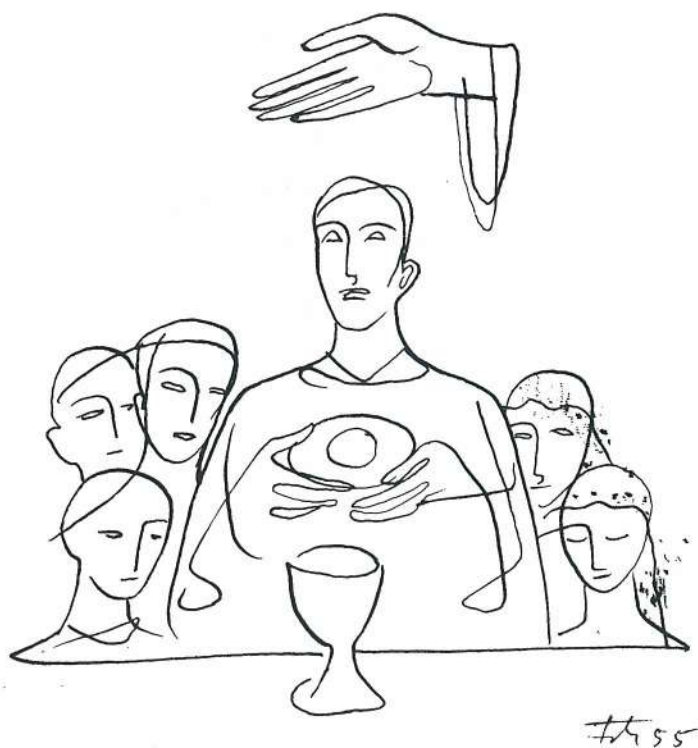
1955 *Déu ens parla.*
12x12 cm.
Ploma tinta xinesa.

1955 *Ofereim.*
12x12 cm.
Ploma tinta xinesa.

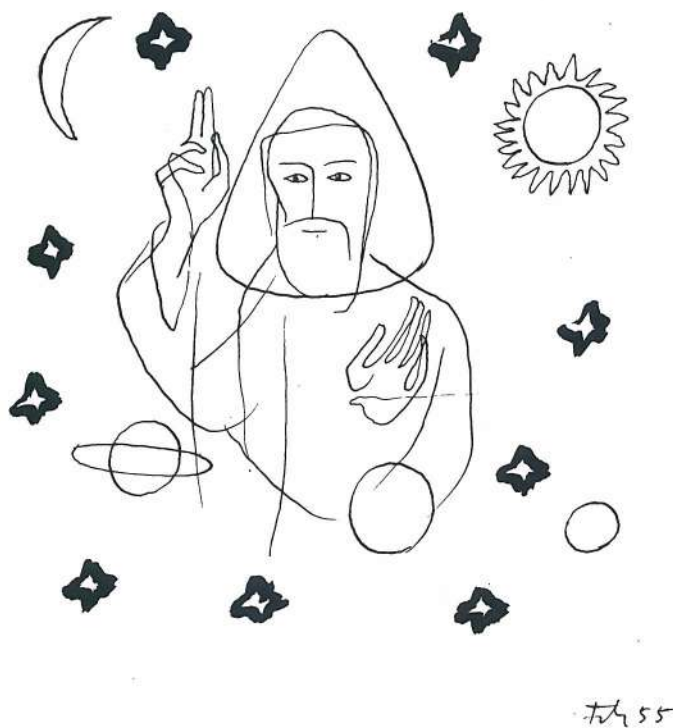
1955 *Missa*
12x12 cm.
Ploma tinta xinesa.

1955 *Comunió.*
12x12 cm.
Ploma tinta xinesa.

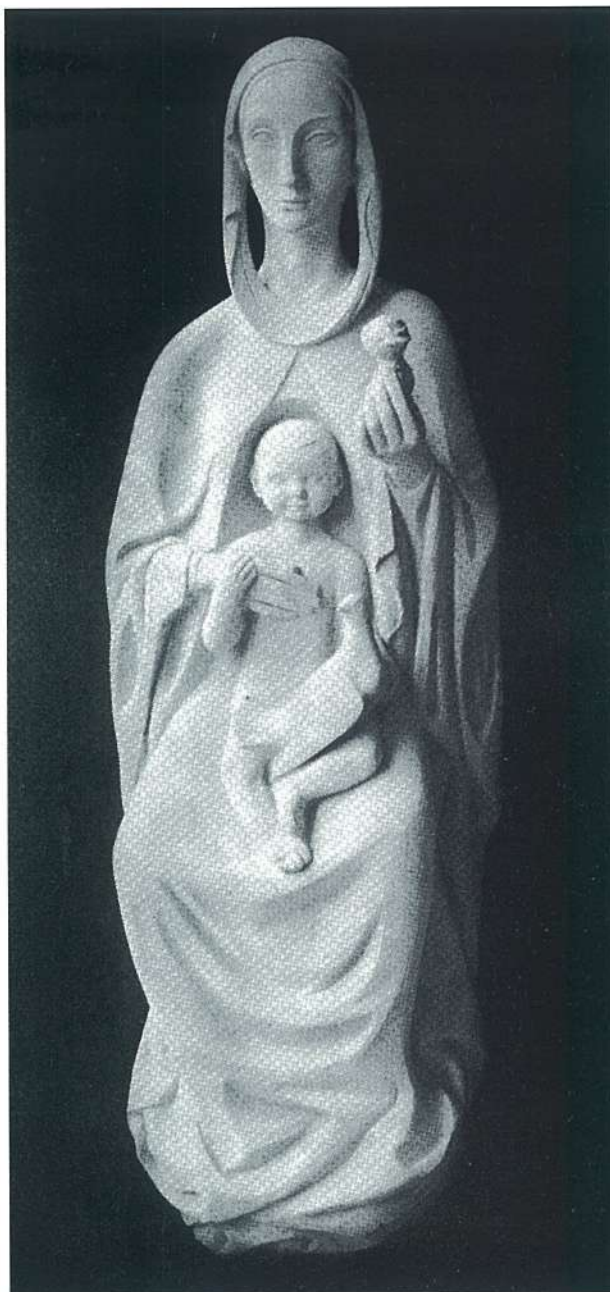
1955 *Creació.*
12x12 cm.
Ploma tinta xinesa.

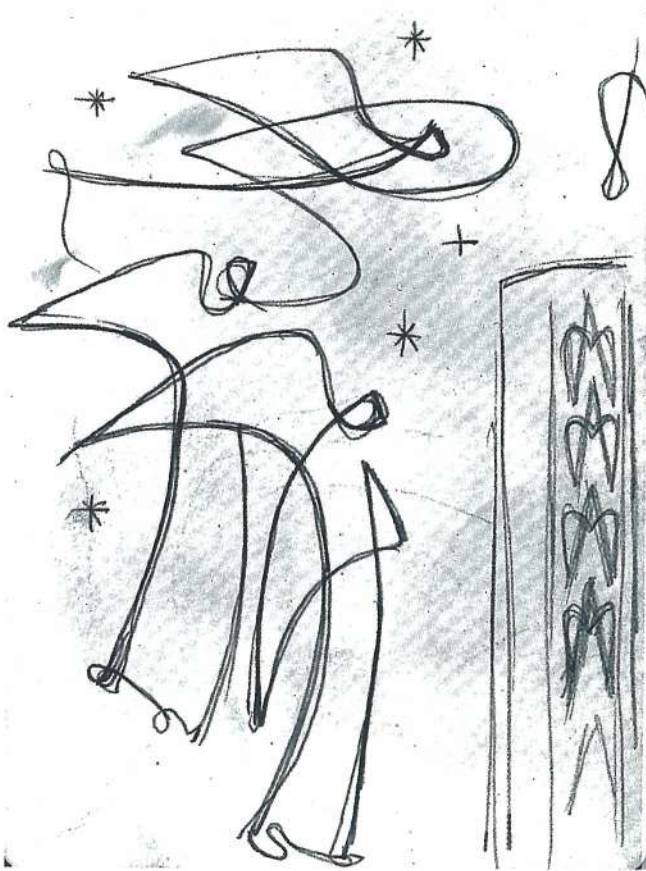
Mentre estava a la clínica, el grup Flamma intentava treballar en el que anava sortint. Així és que en fer la capella de Sant Jaume del Pla del Bon Aire a mi em va correspondre executar el Sant Jaume. El company Albert Garcia en feia les pintures.

*1956 Sant Jaume.
Pla del Bon Aire. Matadepera
1,60 m. alçada.
Fusta pirogravada.*

1955-1956 *Marededéu.*
Oratori Mn. Camprubí.
1,30 m. alçada.
Terra cuita.

També estant a la clínica vaig fer una marededéu per a l'oratori particular de Mn. Camprubí. Aquí en presento el model en fang cuit, que fou passat a talla de fusta.

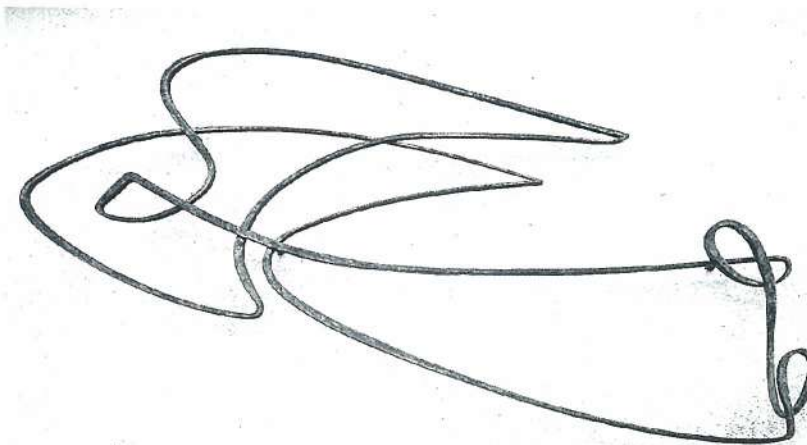

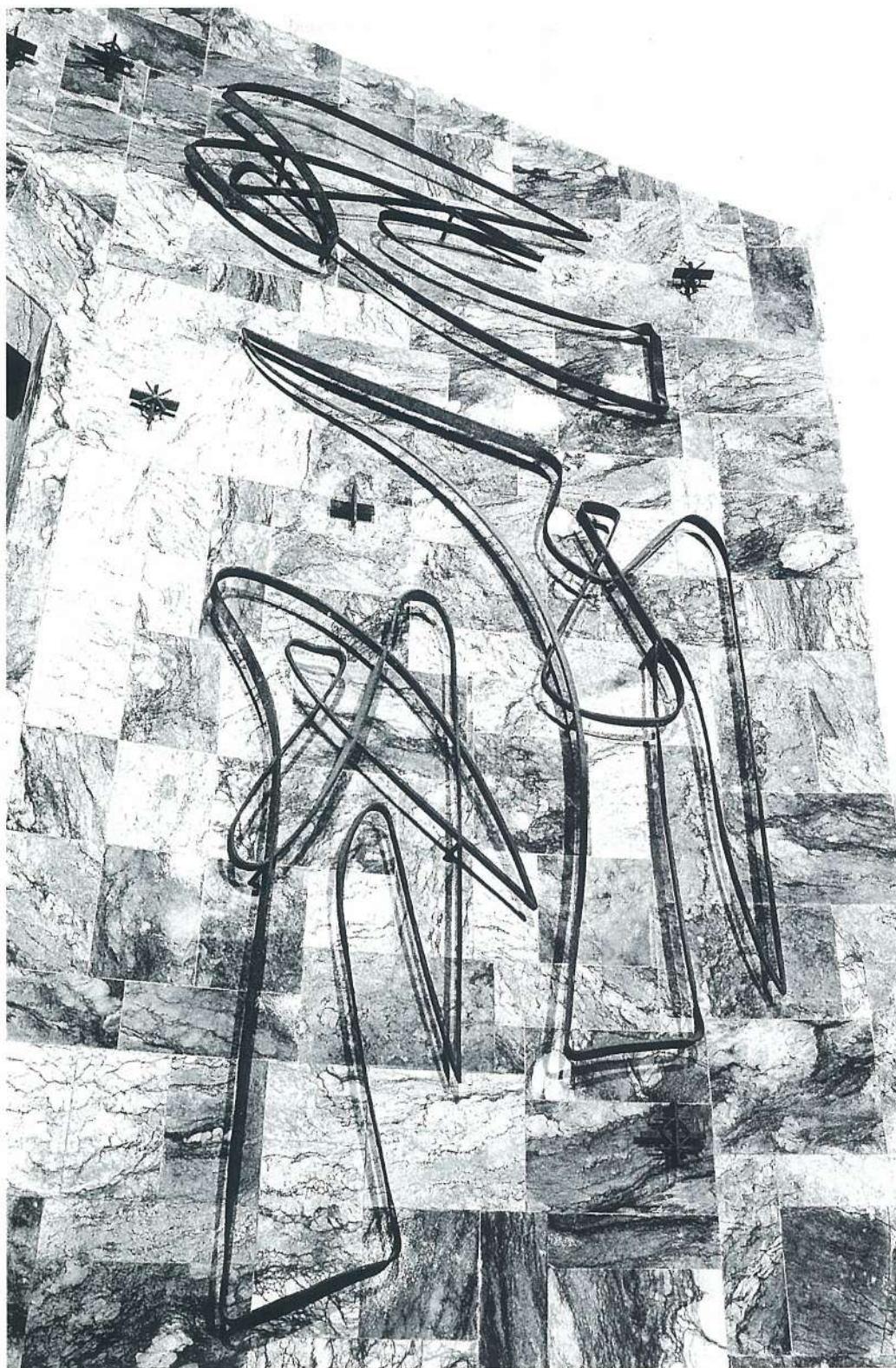
A la clínica vaig treballar en l'elaboració dels àngels de la capella de la Puríssima del Seminari. El dibuix d'aquests àngels persegueix el traç d'un passamà que en inclinar-lo en diferents posicions ens ofereix gruijos distints de la línia. Talment com ho fa la ploma estilogràfica en els seus traçats.

Aquests àngels formen un conjunt en actitud de lloança a la imatge de la Puríssima. A la part de dalt, els símbols del nom de Maria acompanyen i complementen el conjunt.

*1956 Estudi d'àngels.
Seminari Girona.
17x12 cm.
Llapis plom.*

*1956 Prova en ferro forjat.
1,80 m. de llarg.*

1957 Àngels del Seminari-Girona.
2,50 m. alçada.
Ferro forjat.
Un costat del parament.

L'arquitecte Narcís Negre havia rebut l'encàrrec de fer l'altar de Sant Sebastià de l'església de Tossa, on té lloc la tradicional pelegrinació, i ens va oferir a nosaltres, els Flamma, de treballar-hi. Lleó i Albert van encarregar-se de les pintures sobre la pesta i la pregària, i jo de les imatges, que foren executades en pedra de Mèdol.

1956 Sant Cosme i Damià. Estudis.
Parròquia de Tossa de Mar.
1,25 m. d'alçada.
Terra refractària.

1956 *Sant Josep.*
Estudi Sant Josep.
 1,20 m. alçada.
 Terra cuita.

Les monges de Sant Josep de la clínica on estava convalescent de la meva caiguda varen demanar-me que els fes una escultura que representés el patró, per situar al jardí.

La protecció de Sant Josep a l'Infant, l'amistat i respecte entre ambdós, es resumeixen en dues expressions equilibrades de força i delicadesa.

La línia sembla una predilecció per a la meva expressió. També l'arabesc es converteix en un joc eteri i molt adequat pel fet.

1956 Recordatori
naixement.
13,8 cm.
Imprès.

1957 *Sant sopar.*
54x64 cm.
Terra refractària.

A casa nostra també teníem els signes religiosos que eren normals en moltes llars. El sant sopar presidia el nostre menjador. És un sant sopar no convencional i per tant dóna testimoni en formes noves. Era una contribució a la cultura artística religiosa.

Per aquest temps vaig fer molts dibuixos per a amics, als quals eren útils per fer-los sentir acompanyats d'una presència religiosa. Aquesta n'és una mostra, feta amb espontaneïtat i vitalitat expressiva.

1957 *Maredeu.*
50x35 cm.
Canya tinta xinesa-paper.

1957 *Recordatori casament.*
10,5x21 cm.
Imprès.

El nostre recordatori de casament, com el d'altres amics, era una expressió força comuna en aquell moment, i era un motiu o manifestació religiosa artística.

La temàtica religiosa no era usual entre els participants als concursos provincials de la Diputació. Aquest testimoni era públic en tots els aspectes de la vida, i calia fer de l'expressió religiosa una manifestació normal.

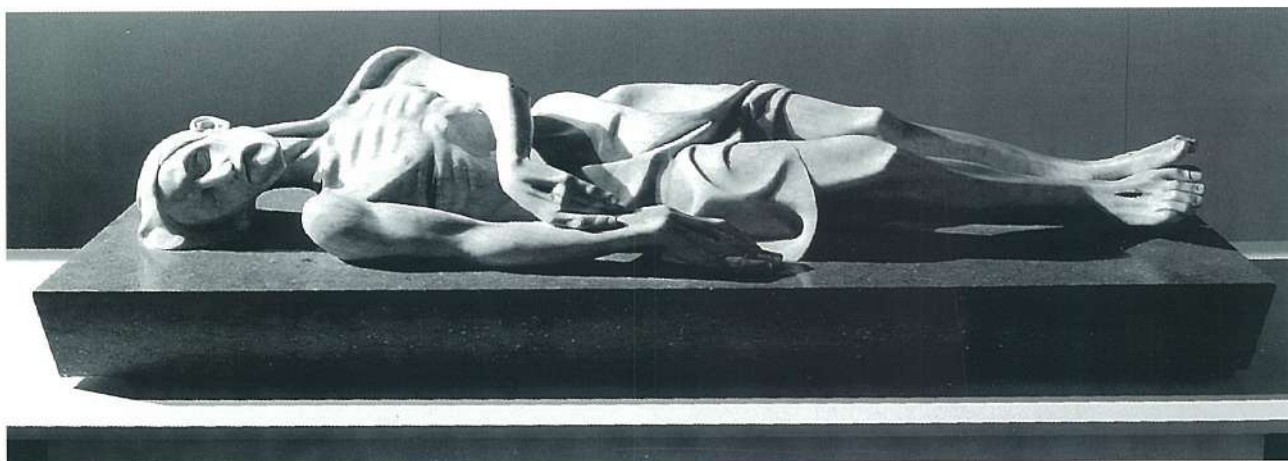
1957 *Sudari*.
130x81 cm. (60 m).
Oli-tela.

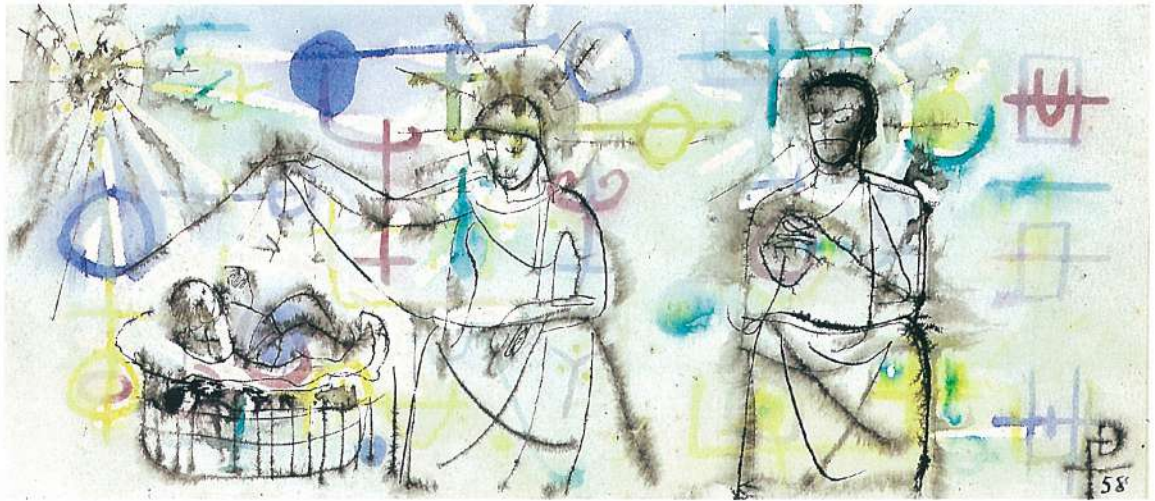

*1957 Crist jacent, esbós.
34 cm. llarg.
Terra cuita.*

*1958-1959 Crist jacent. Catedral Girona.
1,90 m. llarg.
Alabastre.*

És interessant veure la maqueta preparatòria i l'obra definitiva. Era una bona aproximació al que jo creia que es podria aconseguir. Tot i ser d'una expressió sense estridències, va haver-hi algunes reticències fins que es pogué exposar públicament.

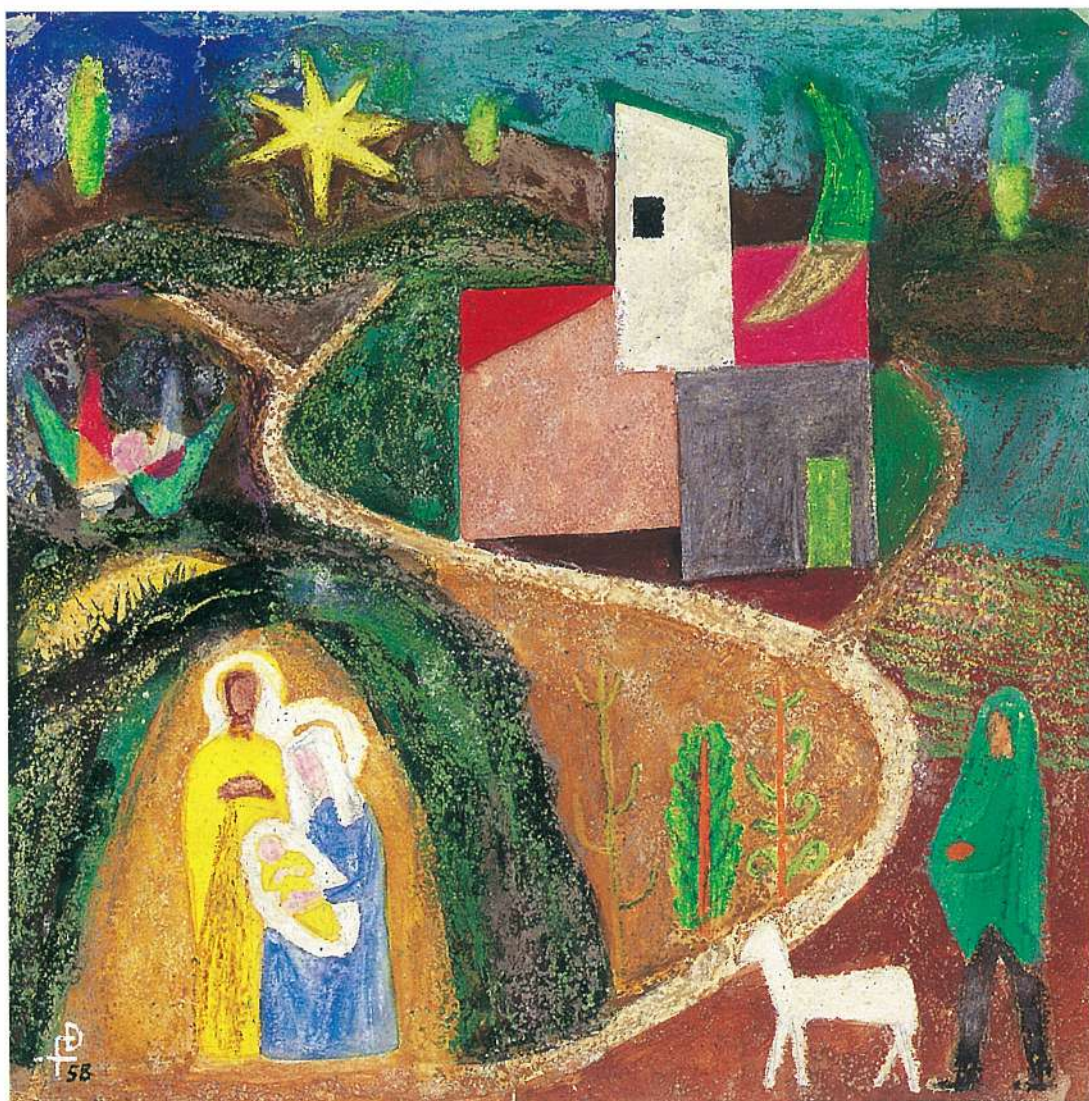

1958 *Nadala.*
11x24,5 cm.
Aquarel·la ploma. Tinta xinesa·paper.

1958 *Nadala.*
8,5x24 cm.
Aquarel·la ploma. Tinta xinesa·paper.

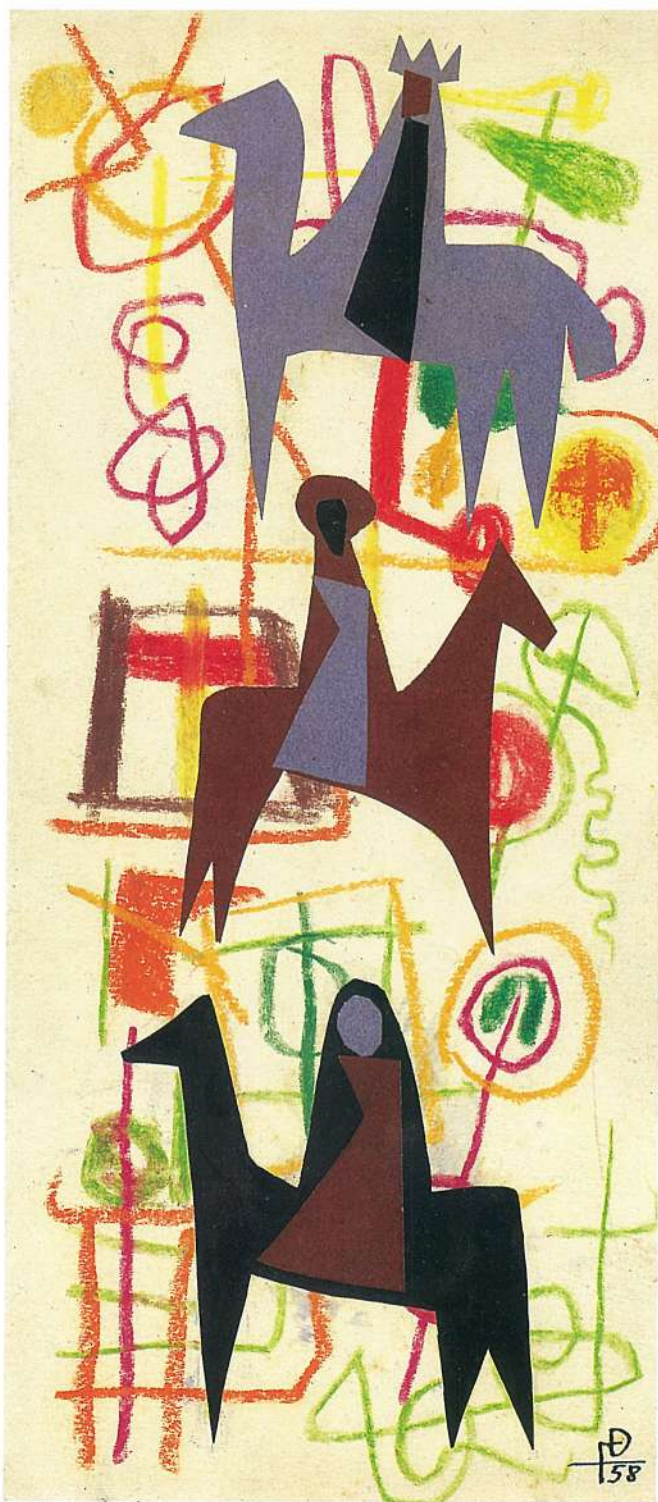

1958 *Nadala*.
24x24 cm.
Mixa-paper.

Foren moltes les nades i els dibuixos escampats en publicacions i revistes que feien referència al temps nadalenc.

També s'hi podrien afegir recordatoris de casament, batejos i comunions als quals assistien els amics. De fet aquí s'intenta fer un resum de la trajectòria de la temàtica religiosa en els diferents nivells socials.

1958 *Nadala*.
24x11 cm.
Collage.

1958 *Nadala*.
32x22 cm.
Ceres color.

1959 *Nadala.*
14x16 cm.
Imprès.

1958 *Ecce Homo*, maqueta.
 Manaies Girona.
 20 cm. alçada.
 Fang cuit.

1959 "*Ecce Homo*".
 Manaies Girona.
 2,50 m. alçada.
 Talla de fusta.

Els esbossos ja tenien, per a mi, suficient contingut expressiu. Per altre costat, tenim una societat prou culta perquè tingui referències per saber entendre el tema i es pugui fixar en valors de manifestació plàstica. El realisme que aparentment semblen reclamar algunes imatges perjudica, en el fons, la veritable fe: es confon l'objecte amb un fi.

El pas va quedar incomplet, ja que hi falta el grup de manaies. Estava previst que s'hi suggerís i hi quedés concret.

La seva realització agafa traces figuratives més dures de dicció, com es pot veure en la figura del "*Ecce Homo*".

1958 Estudi preparatori. Cor de Maria.
17,3x12,3 cm.
Llapis plom.

1958 Esbós Cor de Maria.
26 cm. alçada.
Terra cuita.

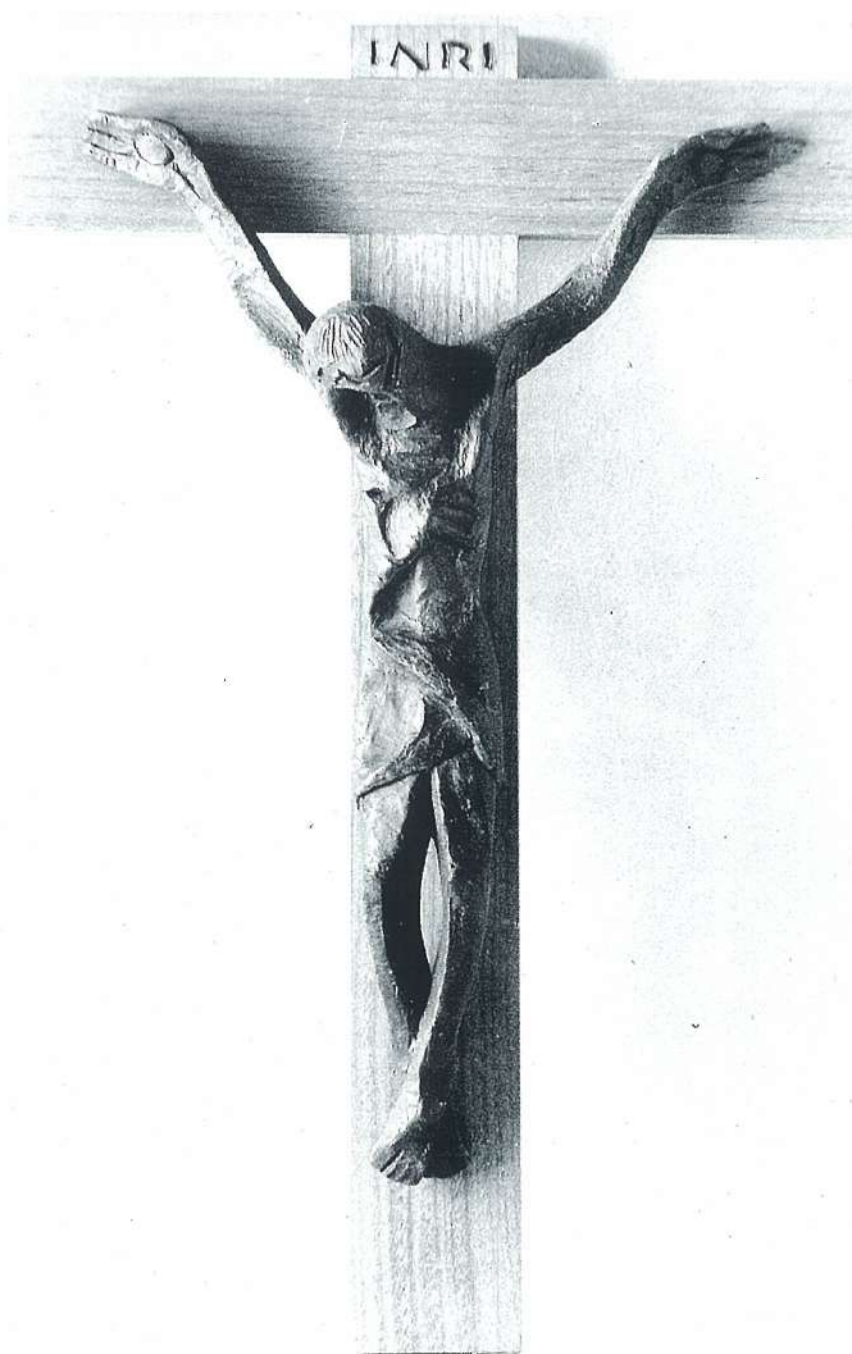

1959 *Cor de Maria*. Claretians-Girona.
1,40 m. alçada.
Alabastre.

Cada obra té un procés de realització que seria interessant refer pas a pas per arribar a una solució última que en cada circumstància és diferent, tot i que hi ha aspectes semblants. En el cas d'aquesta imatge, el seu cambril en forma de rectangle, els seus punts de vista i llum, no podien ser-hi aliens, ans al contrari eren referències per a compondre-la.

Quan se'm demanà la realització del Cor de Maria, se'm va dir que fos reina i mare, i per tant calgué potenciar aquests atributs, com crec que es pot veure en el model.

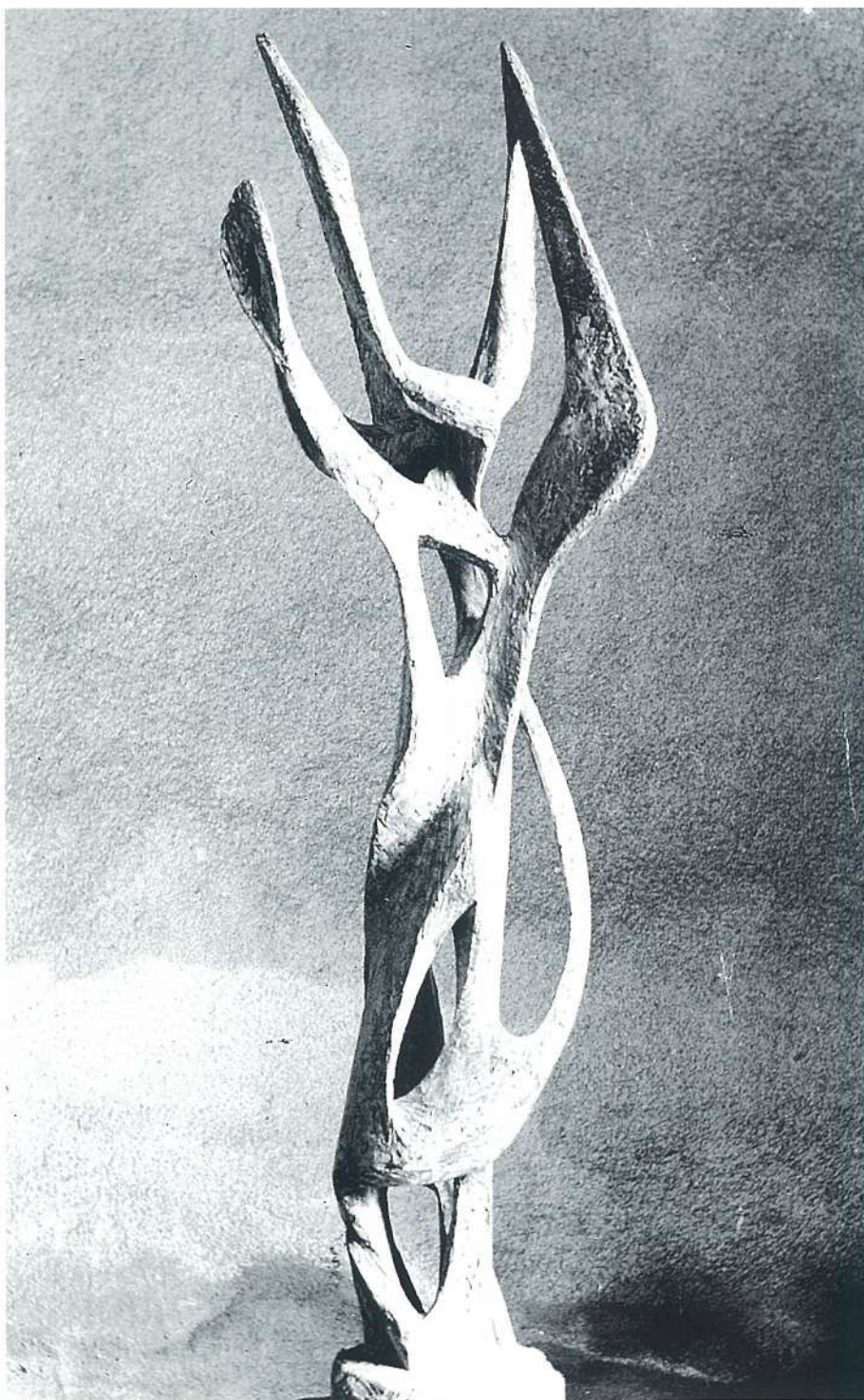

Veia la necessitat de fer unes imatges per als amics i persones interessades. Així vaig modelar diferents crucifixos i marededéus que estan escampats arreu, especialment per Girona i comarques.

La ceràmica, tant en terra cuita com esmaltada, i el gres a alta temperatura, foren les tècniques emprades en aquestes imatges.

Aquesta peça n'és una mostra, i permet captar com s'acceptava més llibertat a nivell privat que en el si d'una parròquia.

1959 *Crist dramàtic.*
50 cm. alçada.
Ceràmica-fusta.

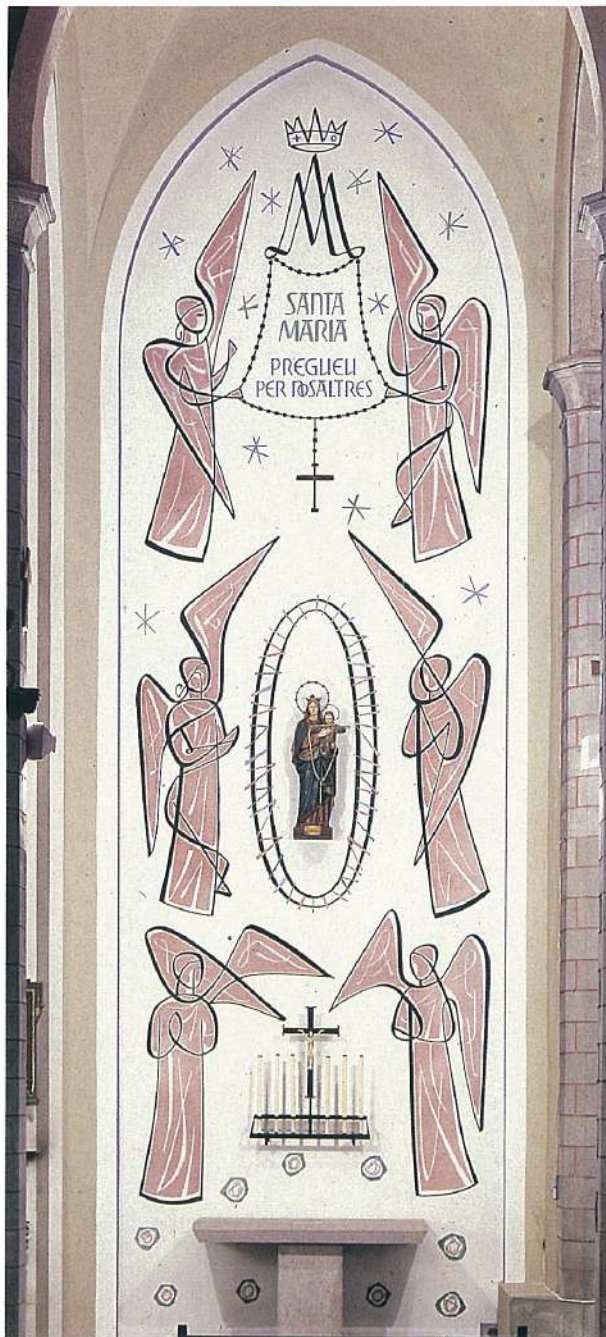
1959 Àngel.
1,30 m. alçada.
Guix escaiola.

El tema dels àngels, com ja he dit, m'ha interessat especialment, i no sé ben bé per què. El cas és que aquest tema no era cap encàrrec i sí unes ganes d'endinsar-me en la temàtica.

La ciutat de Lleó patí inundacions durant aquella època i, com sol passar, els artistes van regalar peces per anar a subhasta i recollir diners per als damnificats. No sé on va anar a parar aquest àngel.

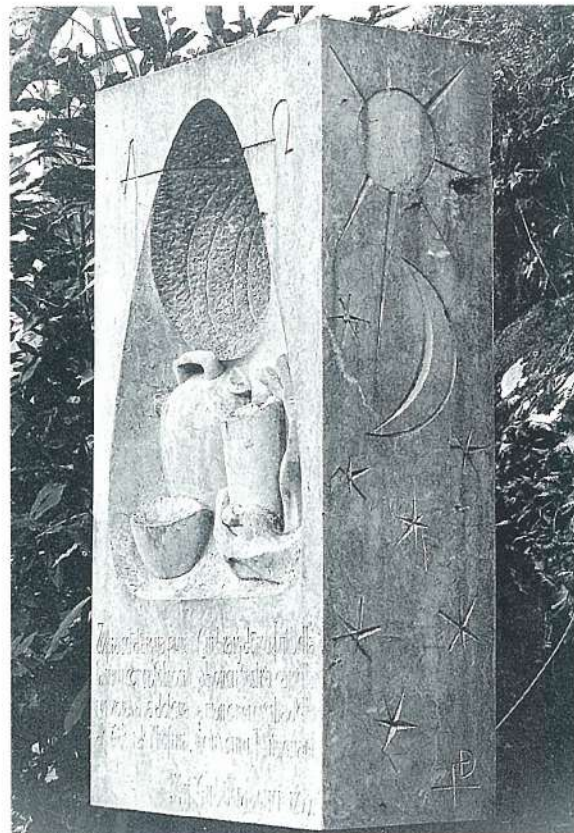
Aquesta obra demostra que tinc una llibertat més àmplia en les formes quan el client no és ningú en concret.

1959 Altar del Roser. Blanes.
10,22x3,10 m.
Esgrafiat.

En aquell moment es refeien molts altars destruïts per la guerra. Primer fou reconstruir els edificis i després la seva ornamentació. Canviar l'enfocament del que hi havia abans era una gran dificultat per molts motius, sobretot sentimentals. El que sufragava l'obra solia ser una persona gran, i per tant la solució estava més a reconstruir el passat que pensar en les formes de la joventut i el present. Trobar aquest equilibri com a persona que vol servir l'Església i l'art per donar testimoni del seu temps no era gens freqüent.

Atès que calia fer una obra de baix cost econòmic s'usà l'esgrafiado, que és un material prou durador i adequat. En tot aquest mural hi ha tres parts. L'altar, la imatge del Roser i l'exaltació del rosari i del nom de Maria. Com sempre, la composició general és part essencial de l'obra fins arribar a les formes i detalls.

1959 Monument a Mn. Cinto.
Font Vella Sant Hilari Sacalm.
1,10 m. alçada.
Pedra d'Ulldecona.

Mossèn Cinto havia escrit sobre la Font Vella, evocant Jesús i l'Infinit. A partir d'aquesta poesia vaig concebre aquest bloc de pedra. Els diferents motius s'hi distribueixen al frontal i als costats.

Una obra ha d'assenyalar l'època en què s'ha fet i, per tant, encara que la façana sigui feta amb estil barroc, al segle XVIII, crec que l'obra s'hi ha d'integrar sense renunciar al present. Més ben dit, ha de tenir aquesta característica perquè és una de les aportacions. Un retaule és un conjunt i si bé cada fornícula respon a una figura no es pot oblidar la composició general.

*1960 Estudi sant Narcís.
Façana catedral-Girona.
53 cm. alçada, bronze.*

1960 Estudi sant Joan.
Façana catedral-Girona.
52 cm. alçada, bronze.

Era costum que en sortir de l'església algunes persones anessin a besar el Sant Crist. Calia pensar en aquests feligresos.

Aquest fet fou comentat amb el rector i l'arquitecte i, com sempre succeix en una obra d'integració, aquests factors també incidiren en el resultat.

Aquest crucifix té un caràcter més figuratiu i està sense policromar per valorar-ne la forma.

També estava pensat per presidir les processons i les funcions de Setmana Santa.

1960 *Crucifix.*

Parròquia sant Josep-Girona.

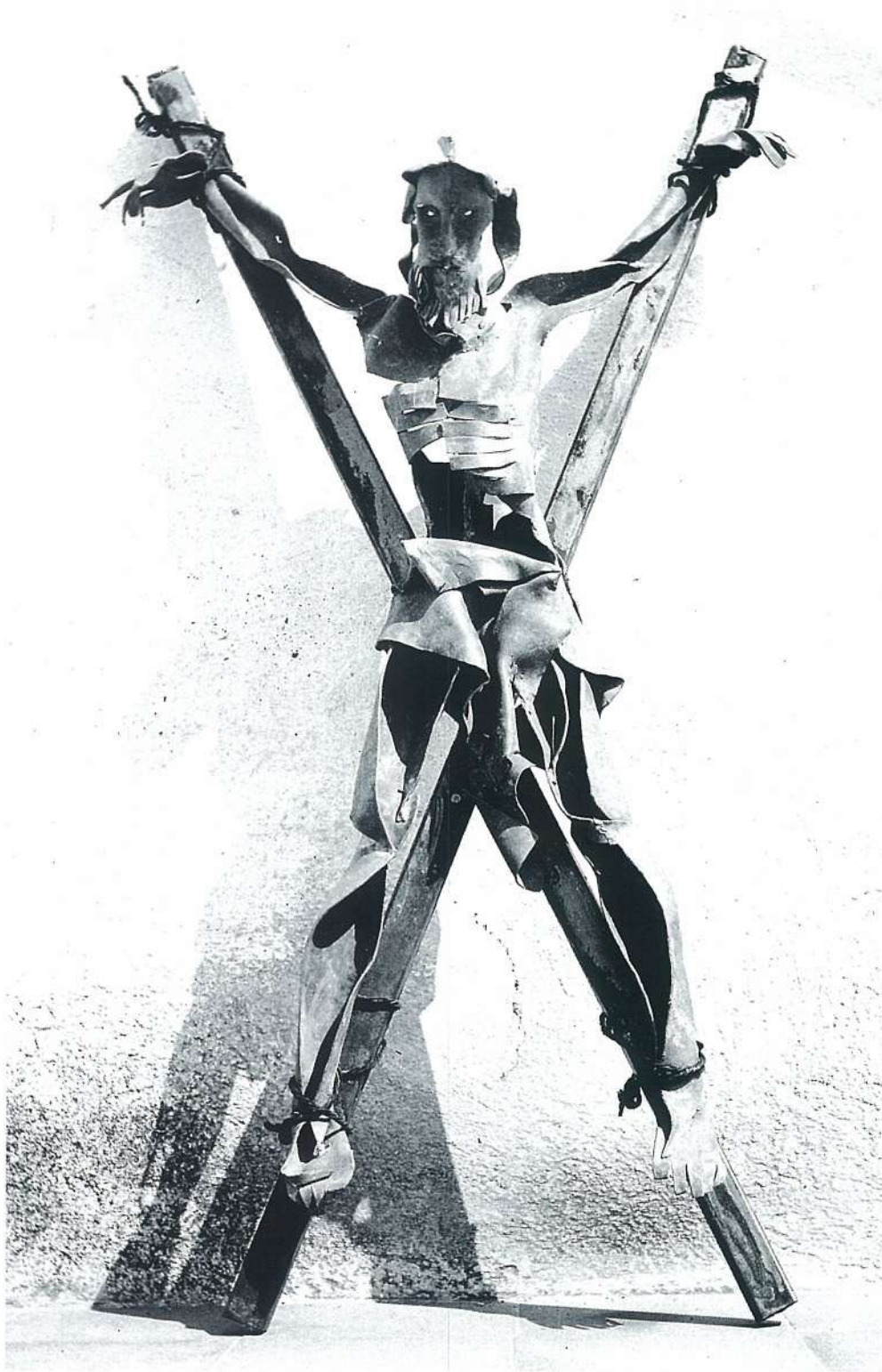
2 m. alçada.

Talla de fusta.

*1960 Marededéu vestida.
83 cm. alçada.
Tela encolada.*

La tècnica més tradicional, basada en fusta o pedra, era la més normal, i la tendència era adoptar aquests materials. Però la meua inquietud em portà a emprar altres materials com amb aquesta marededéu feta amb teles encolades i les cares en cartró tallat i vernissat. Aquesta és la que resta a casa nostra i ens ha fet companyia durant molts anys.

1961 *Sant Andreu. Maqueta*
85 cm. alçada.
Planxa de plom.

1961 Sant Andreu.
2,05 m. alçada.
Ferro forjat.

Aquest Sant Andreu fou pensat per anar a una façana d'una ermita d'aquest nom. Pel fet d'estar en una paret de salutació hom es podia permetre més llibertat en el seu plantejament. Però abans d'actuar sobre planxa de ferro forjada calia trobar les formes adequades, i per aquest motiu vaig comprar planxa de plom, per la facilitat amb què aquest material em permetia fer-ne la maqueta. Aquí es pot veure com és de gran ajuda tenir un model per orientar les formes definitives en el ferro forjat.

1961 Sant Benet.
Estudis preparatoris.
 Abadia de Montserrat.
 1,25 m. alçada.
 Guix escaiola.

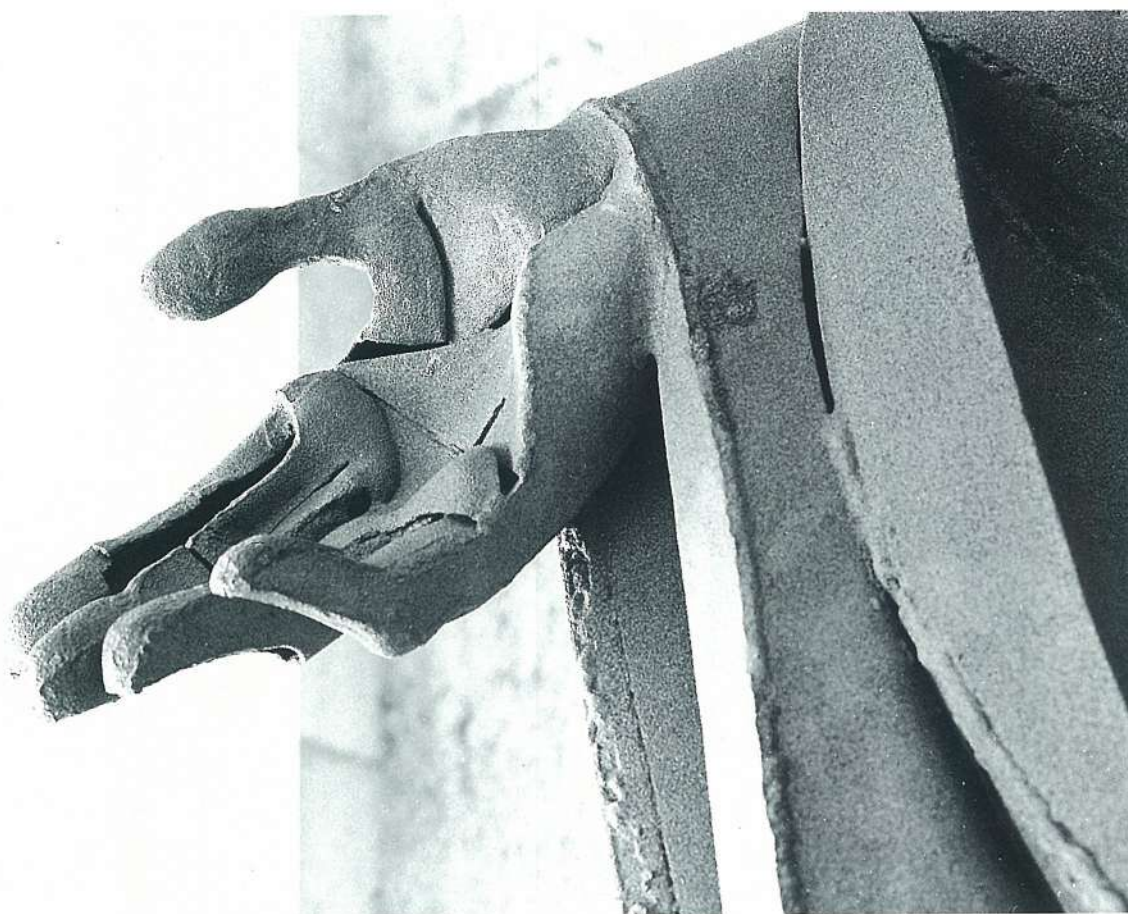

1961 *Cap de Sant Benet. Estudis preparatoris.*
45 cm. alçada.
Planxa de plom.

Les diferents maquetes i estudis indiquen que cal una preparació prèvia per controlar els diferents aspectes de l'obra. L'experiència prèvia amb ferro em donava ja una tensió i força que vaig aplicar a Sant Benet "Pare d'Europa". La benevolència i l'ascètica religiosa, l'acolliment i la salutació també eren altres sensacions a aconseguir.

*1962 Sant Benet.
Abadia de Montserrat.
2,50 m. alçada.
Ferro forjat.*

*1962 Sant Benet.
Fragment.
Ferro forjat.*

En haver treballat ja amb ferro, i pel fet que aquest material és servit en planxes, vaig pensar que podia fer la imatge plegant i repujant el material. Aquí podem observar l'estudi i l'obra final en planxa galvanitzada.

*1962 Maredeu de la Misericòrdia.
Llar infantil Girona
70 cm. alçada.
Paper guix escaiola.*

1962 Maredeu de la Misericòrdia.
Llar infantil-Girona.
3,60 m. alçada.
Planxa de ferro galvanitzada.

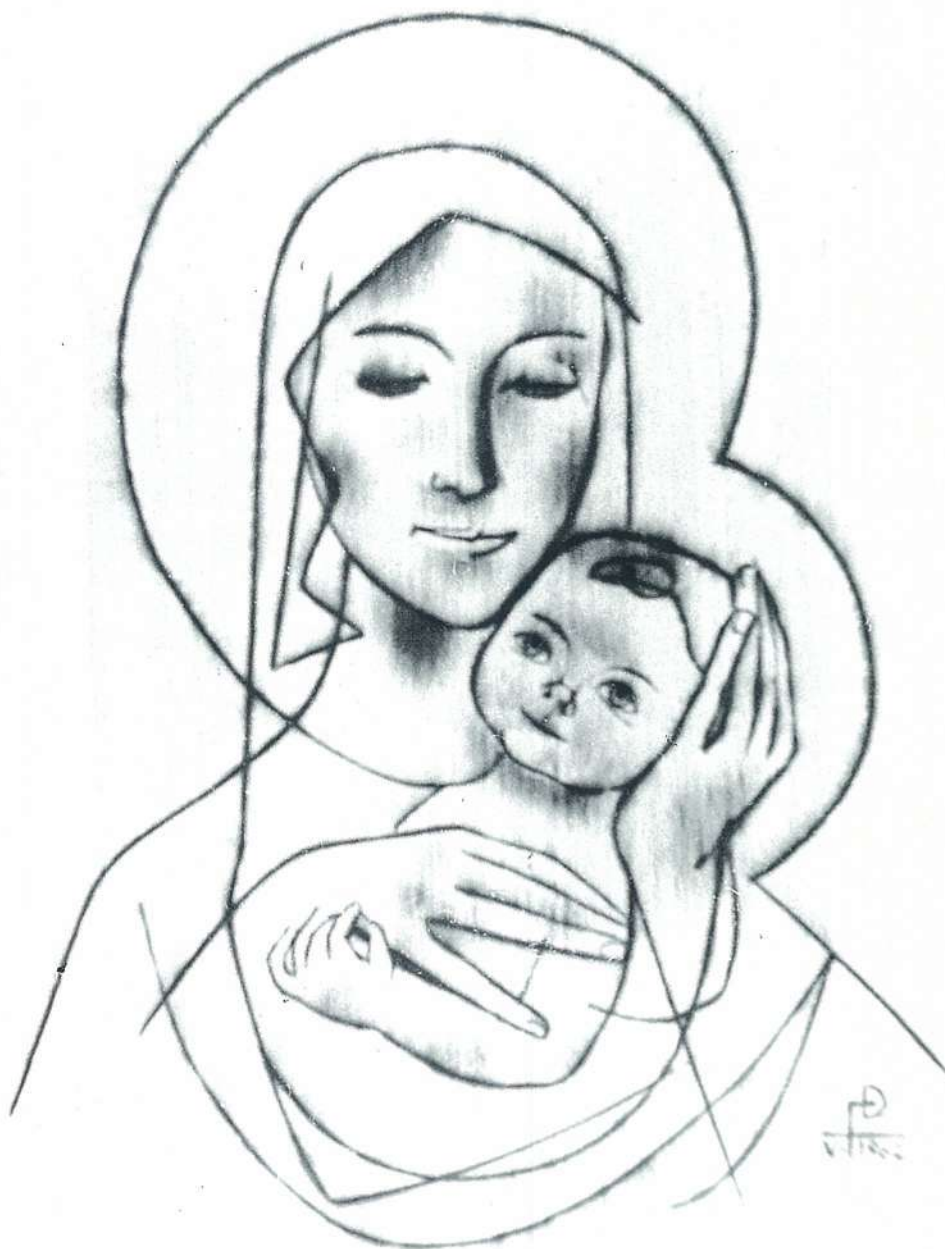

1961-62 *Estudis per a la Mareddéu.*
Noviciat Raimat-Lleida.
 40 cm. alçada.
Terra cuita-Guix escaiola.

1962 *Marededéu de Raïmat.*
2,50 m. alçada.
Pedra de Colmenar.

És interessant veure esbossos i com marquen les formes definitives. Tenia una gran paret de totxo com a fons i una llum lateral. Buscar l'alçada i la mida em portà a fer una fotografia a escala real, i col·locar-la al lloc per considerar-ne els pros i contres. Aquí es pot veure l'obra definitiva

Uns quadres pirogravats de Jesús infant i Maria adornarien les sales dels nens i nenes de la Llar Infantil. La delicadesa i les virtuts maternals de la Mare de Déu és el que es va intentar plasmar.

1962 *Maredeu.*
Llar infantil-Girona.
75x55 cm.
Pirogravat-fusta.

1962 Marededéu.
Llar infantil-Girona.
75x55 cm.
Pirogravat-fusta.

1962 Marededéu.
Llar infantil-Girona.
75x55 cm.
Pirogravat-fusta.

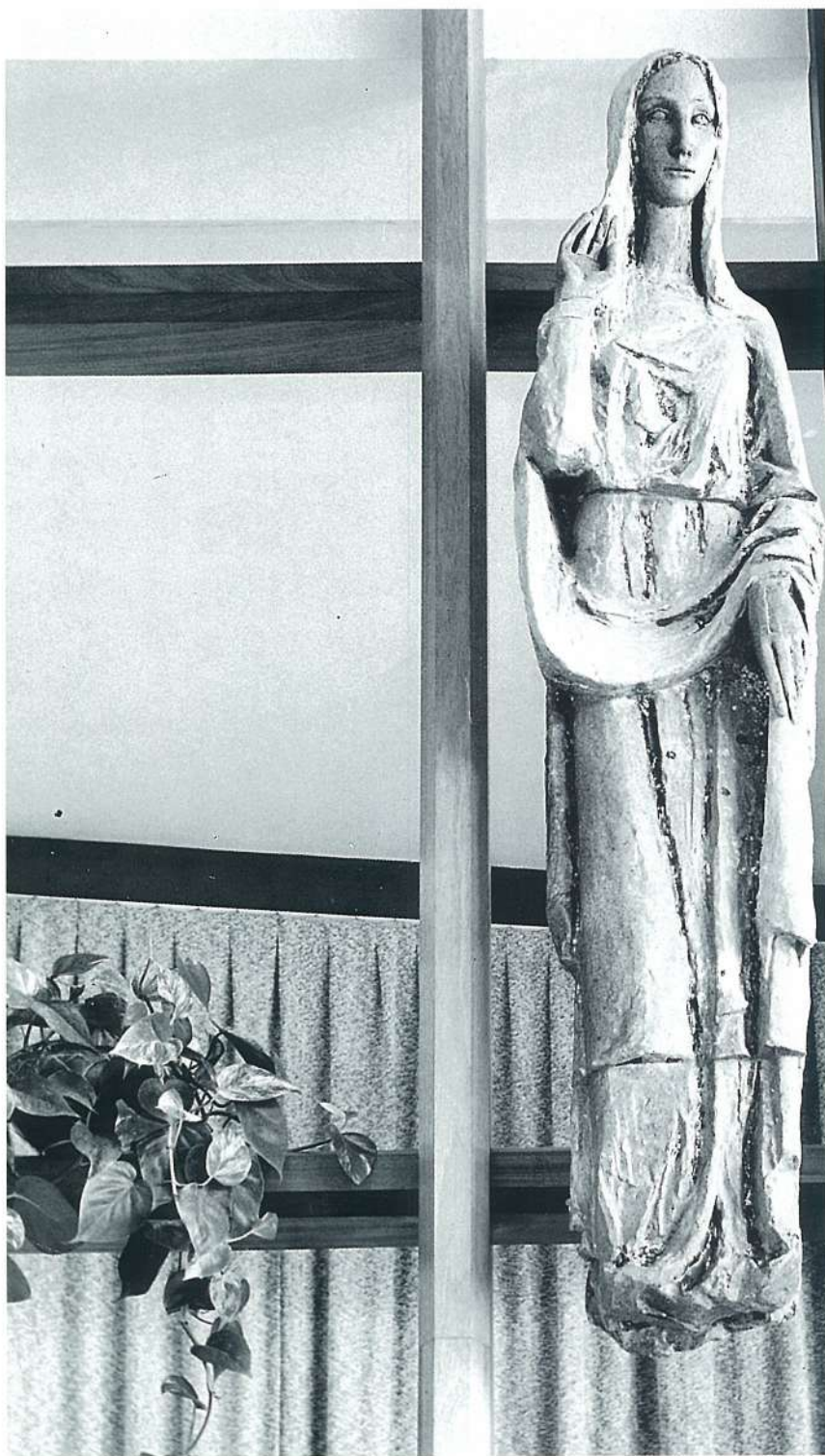

1962 Marededéu.
Llar infantil-Girona.
75x55 cm.
Pirogravat-fusta.

Les vivències de la infància em tornaren, i ara calia pensar en quan era petit. Em va semblar que la ceràmica i els seus colors d'esmalt podien ser atractius per a les figures de Maria i Sant Josep. És una obra d'en Masramon i les traces en donen testimoni. El crucifix presideix el fons del presbiteri.

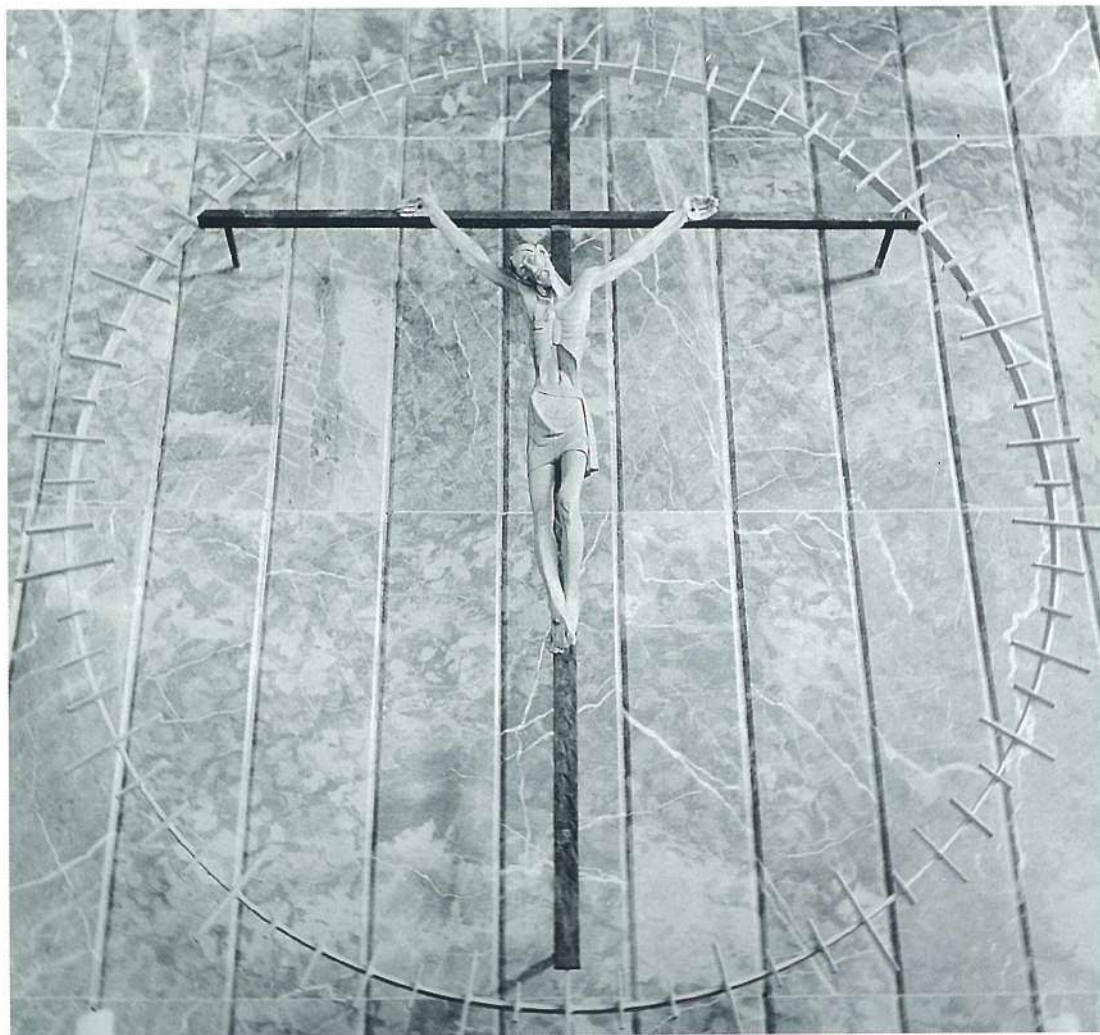
1962 Capella Llar infantil-Girona.

1962 *Maredeu. Llar infantil-Girona.*
2,50 m. alçada.
Ceràmica esmaltada.

*1962 Sant Josep. Llar infantil-Girona.
2,50 m. alçada.
Ceràmica esmaltada.*

1962 Crucifix. Llar infantil-Girona.
1,10 m. diàmetre.
Talla de baix-ferro.

*1962 Estudis Sagrat Cor.
25 cm. alçada.
Fang.*

*1962 Sagrat Cor. Caldes
d'Estrac.
1,50 m. d'alçada.
Talla de fusta.*

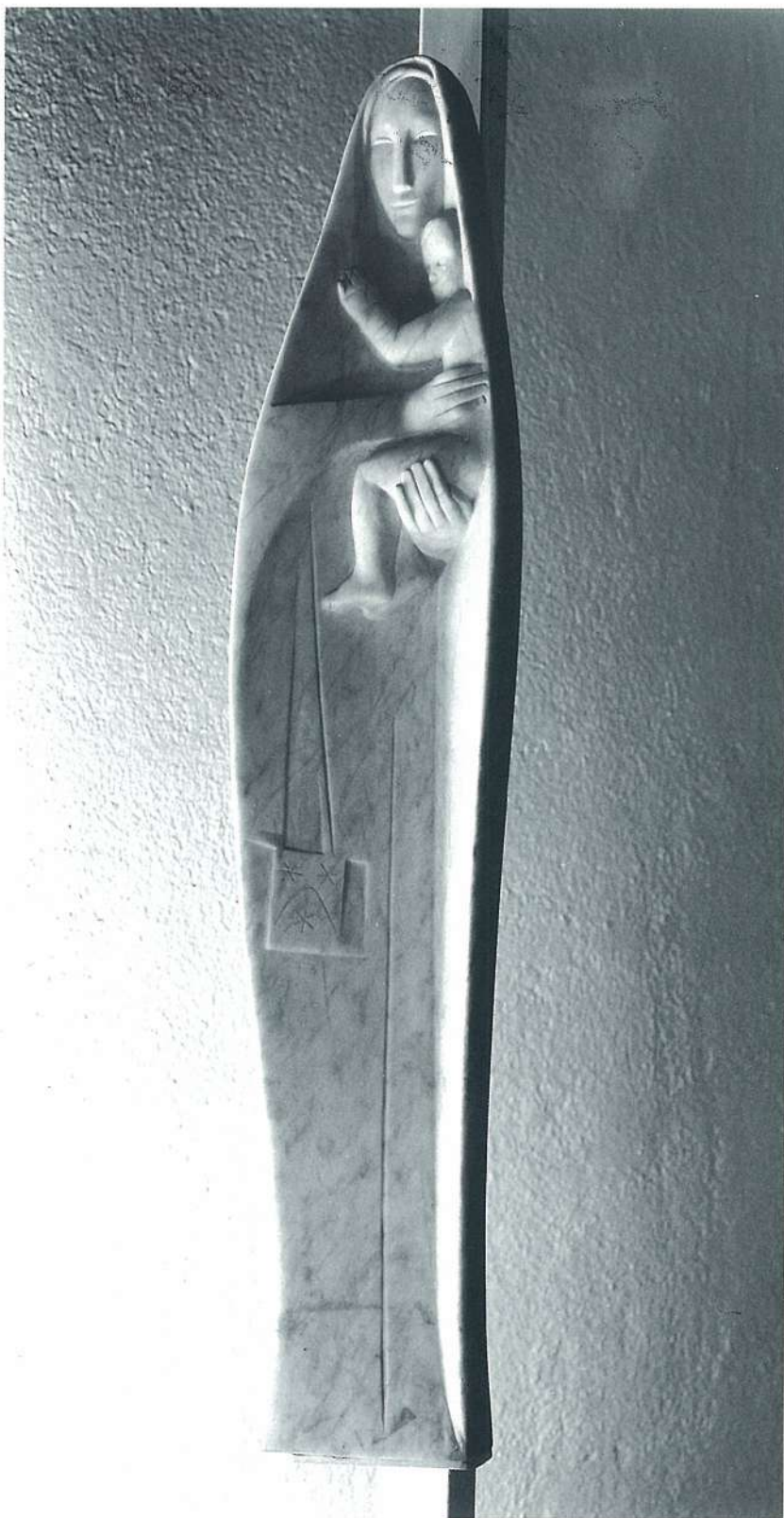

Vaig fer un encàrrec de Sagrat Cor per a Caldes d'Estrac i, com sempre, dibuixos i estudis, en fang en aquest cas. Es pot observar el resultat últim en talla de fusta tenyida.

1962 *Estudi marededéu.*
35 cm. alçada.
Fang cuit.

Quan fas alguna obra et queden ganes de tornar al tema amb intenció de cercar-ne altres aspectes plàstics.

Marededéu del Carme per a la capella de la Clínica Girona; és una peça petita d'alabastre. La tendència és simplificar. Són moltes les coses petites que he fet al llarg de la meua vida, algunes medalles en ivori, segells parroquials i calzes, copons que no hi figuren. De moltes d'aquestes peces no en tinc documentació.

1962 *Marededéu. Clínica Girona.*
40 cm. alçada.
Alabastre.

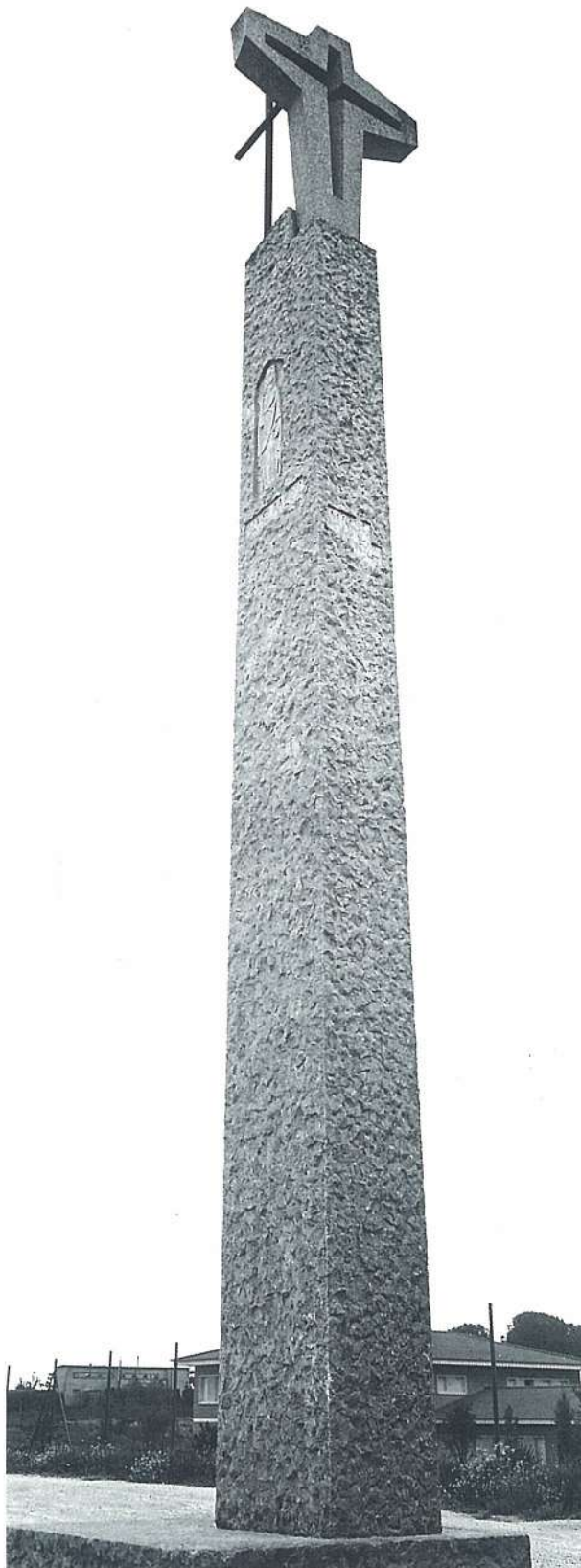

1963 Sants: Raimon, Joaquim, Albert, Alexandre.
 Casa Sra. Mercè Panikkar.
 50 cm. alçada.
 Terra cuita.

En aquest encàrrec particular es tractava de fer una marededéu i els patrons dels noms dels fills.

*1963 Mare de Déu.
Casa Sra. Panikkar.
50 cm. alçada.
Alabastre.*

*1963 Creu missional.
Palau Sacosta-Girona.
5,80 m. alçada.
Pedra de Girona.*

Si bé vaig fer projectes de les mides de les pedres, vaig mantenir les dimensions segons sortís el bloc de la pedrera, i fou més gran del que esperava. Això fou el record que va deixar, en desaparèixer, l'Ajuntament de Palau Sacosta. Una creu vella de fusta d'una missió que hi va haver l'any 1944 fou substituïda per una de pedra com la que es pot veure en aquest gravat.

Sempre és enriquidor el contacte client-artista, encara que les posicions estiguin distants. És amb el tracte i la participació que l'obra es va definint. En aquest cas es tractava de la maredeu del Carme, que està realitzada en alabastre, per al Col·legi de les carmelites de Sant Feliu de Guíxols.

*1963 Maredeu del Carme.
52 cm. alçada.
Terra cuita.*

*1963 Marededéu del Carme. Germanes
Carmelites de Sant Feliu de Guíxols.
1,04 m alçada.
Alabastre.*

Maquetes i peces definitives. A mi em sembla important que es pugui veure, encara que sigui de manera reduïda, tot el procés, perquè sorgeixen formes que es perden i altres que es mantenen i es potencien. Aquesta musicalitat de la verticalitat em semblava interessant en la marededéu.

*1963 Marededéu del Carme.
Estudi preparatori.
30 cm. alçada. Fang.*

1963 *Marededéu del Carme.*
Carmelites de Terrassa.
60 cm. alçada.
Terra cuita.

1963 *Maredeu del Carme.*
Carmelites de Terrassa.
3,30 m. alçada.
Pedra sorrenca.

· 1963 Conjunt Carmelites de Terrassa.

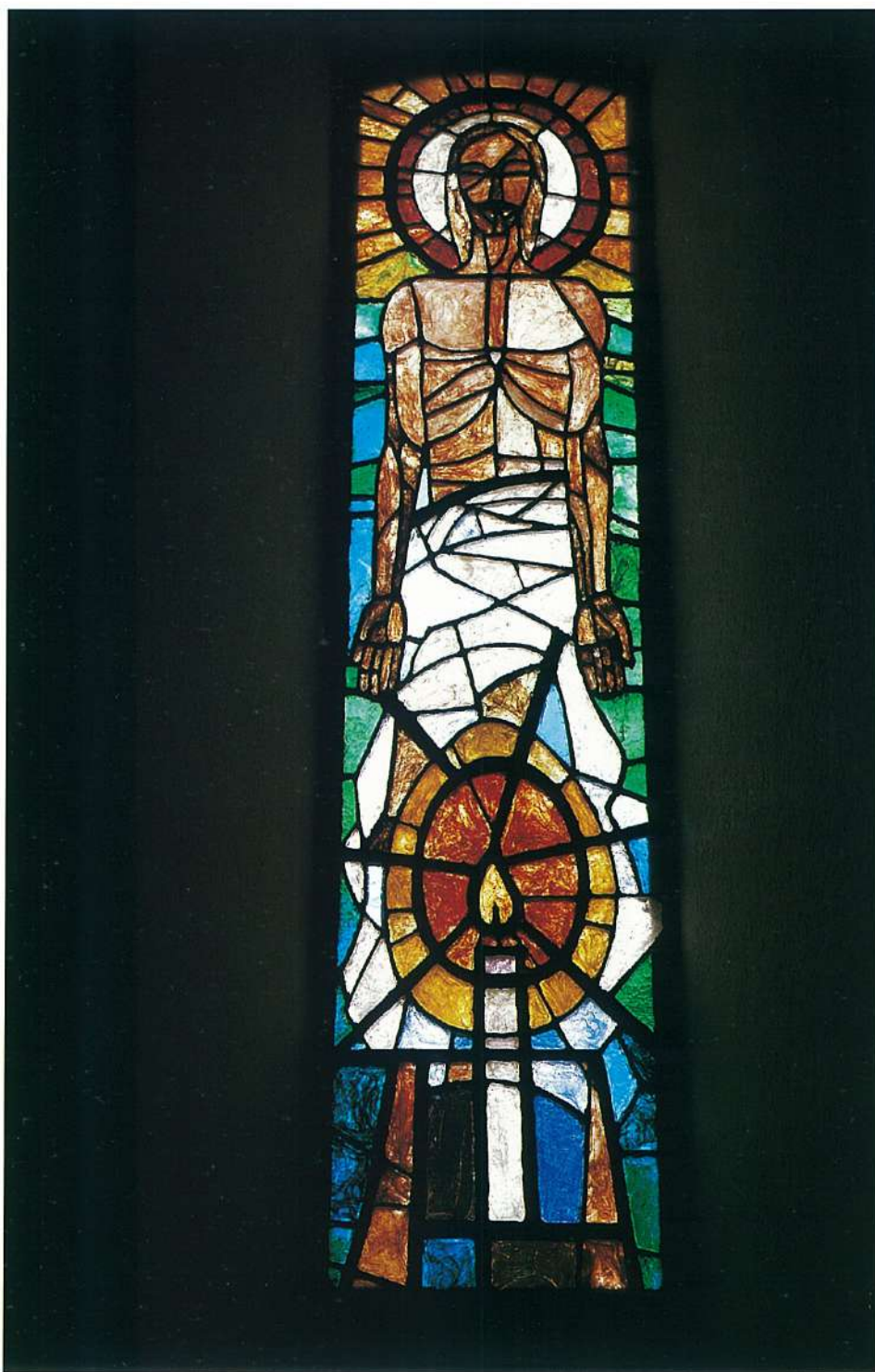
El Crist era una altra representació plàstica: el nervi i la vena que ja no poden més.

*1963 Crucifix. Carmelites de Terrassa.
1,20 cm. alçada.
Bronze.*

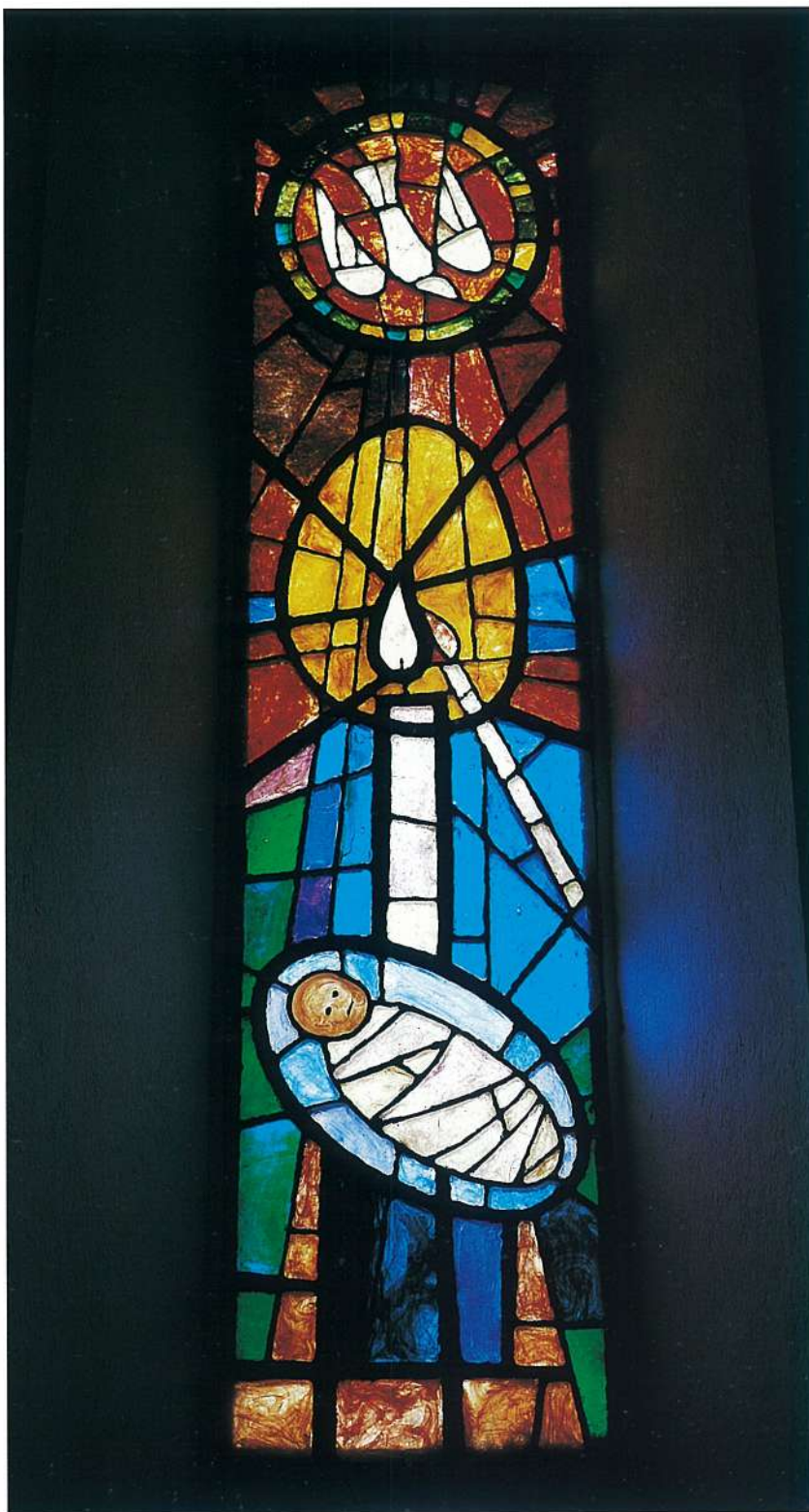
El Sant Josep amb la serra, un home espiritual i nervut pel treball.

1965 *Sant Josep.*
Carmelites de Terrassa.
1,20 cm. alçada.
Bronze.

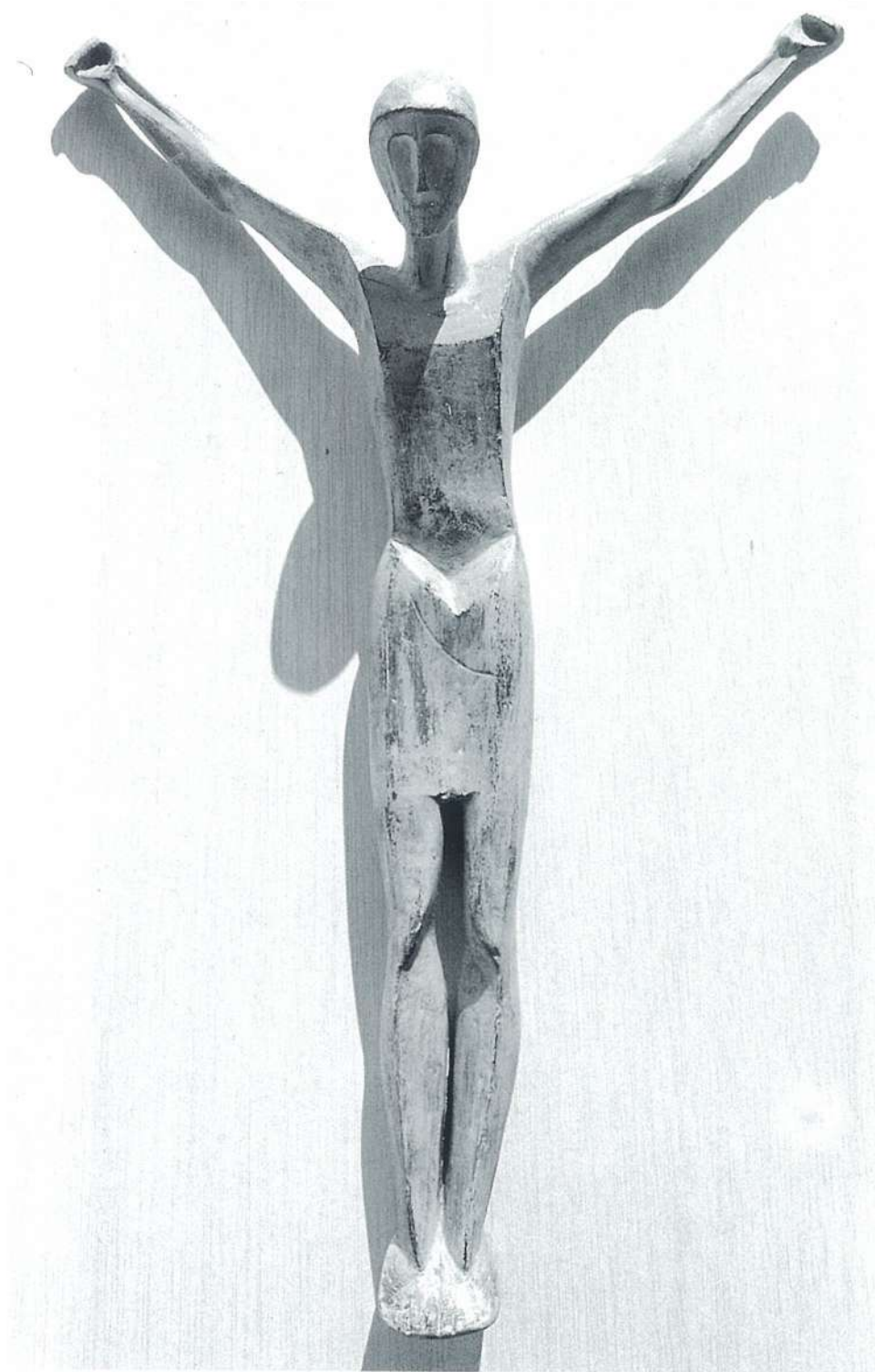

Aquests vitralls agafen símbols del baptisme, i també de la Resurrecció, amb el Ciri Pasqual. Al baptisme, el ciri de l'infant agafa la llum del Ciri Pasqual, mentre l'Esperit Sant ens assisteix en aquest nou naixement.

1963 Baptisteri. Parròquia Mercadal-Girona.
2,65x0,60 m.
Vitrall, armadura ferro.

1963 Baptisteri. Parròquia Mercadal-Girona.
2,65x0,60 m.
Vitrall, armadura ferro.

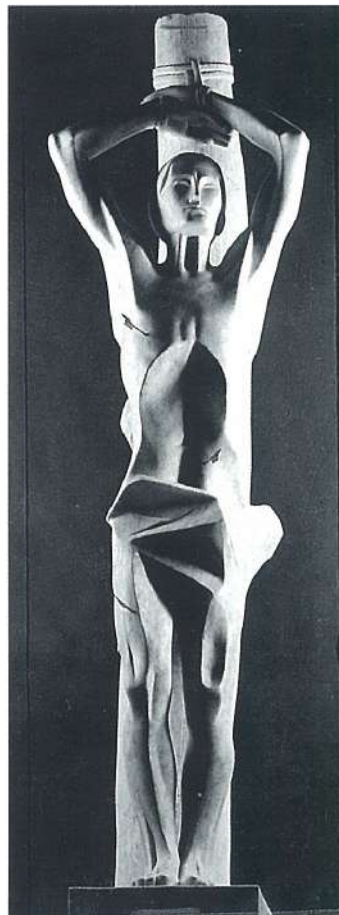
La imatge real es féu en bronze. Aquest esquematisme fa desaparèixer els detalls per anar a la simplificació de la forma. He admirat aquestes escultures que donen el just, perquè l'espectador hi pot afegir el seu complement.

1963 *Crucifix. Hospital de Sant Feliu de Guíxols.*
70 cm. alçada.
Terra cuita patinada.

1963 *Estudi Sant Sebastià.*
Ermita del far de Llafranc
maqueta 35 cm d'alçada
fang cuit
Definitiu 1,65 mt. alçada.
Alabastre.

Si bé el valor espiritual està en l'actitud de les persones en grup o individualment, l'art n'és un catalitzador d'ambientació. En aquest cas, d'un Sant Sebastià que havia de presidir una ermita, vaig pensar en el pretext manierista d'usar aquest Sant per representar el cos nu. Però vaig sentir-me impulsat a fondre les formes del cos en uns plans que s'enfilen, com una pregària. Les postures històriques en el si de la religió són tantes que voler-les frenar o estabilitzar per l'esdevenidor seria un empobriment religiós i cultural.

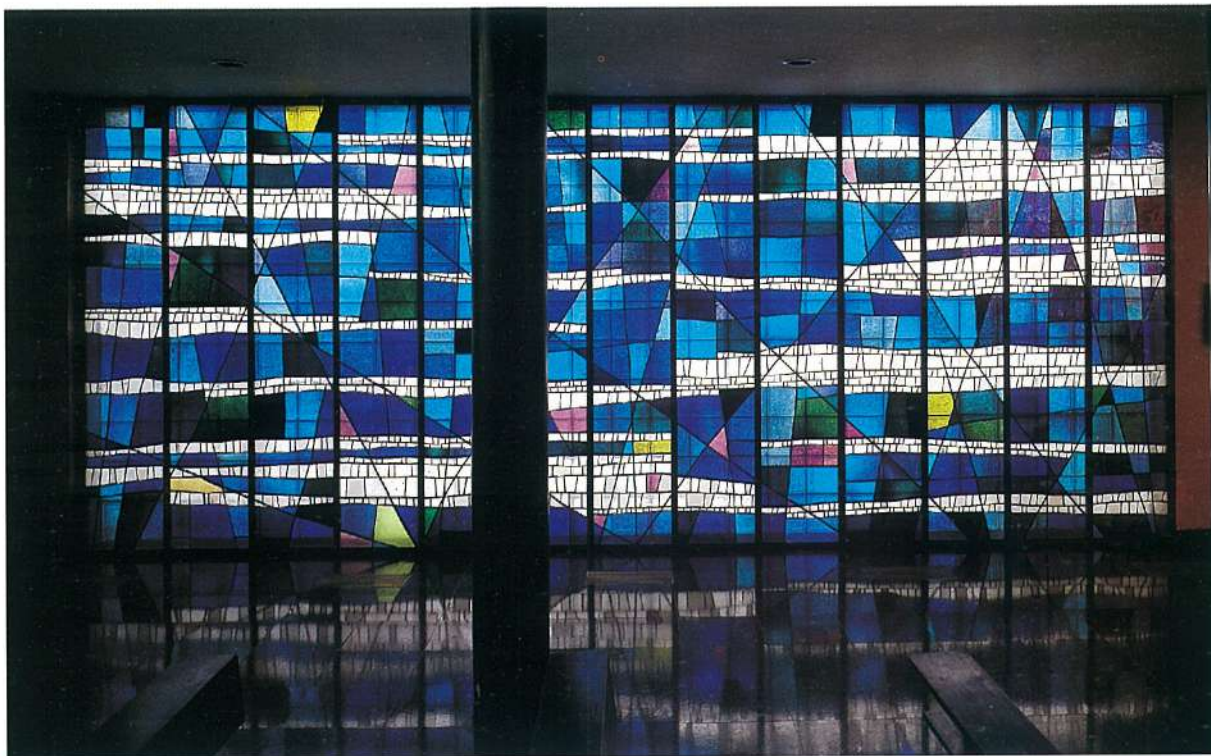

El treball d'equip és important i, en aquest cas, era amb en Jordi Masgrau. A l'entrada, hi trobem la capella, a l'esquerra, i els dispensaris, a la dreta, ambientats cadascun amb temes adequats. El que ara ens interessa és la capella, amb símbols entorn de l'Església. El Nadal, la Passió, etc, etc.

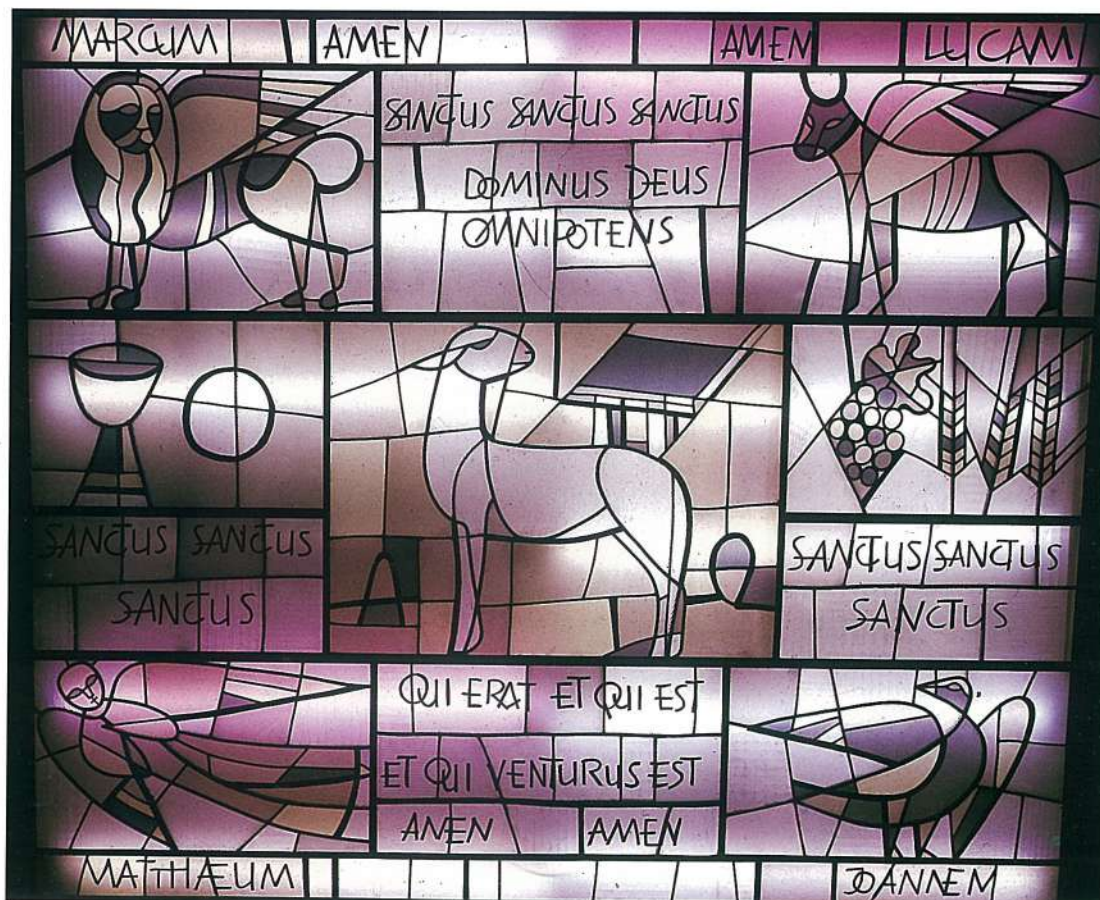
Aquests llenguatges simbòlics són com una expressió metamòrfica d'altres continguts superiors i que ens han acompanyat en la nostra cultura cristiana.

La nostra civilització cada cop agafa més senyals i símbols nous, per a tot: carreteres, màquines, eslògans, logotips, etc que ens poden fer oblidar aspectes que ens pertanyen.

*1964 Clínica Salus Infirmorum. Banyoles.
2,70 x 8,00 mt.
Esgrafiats.*

1964 *Clinica Salus Infirmorum. Banyoles.*
2,60x6,81 m.
Vitrall emplomat.
Interior de la capella.

1964 Clínica Salus Infirmorum. Banyoles.
Baldaquí-capella.
1,80x2,00 m.
Vitrall emplomat.

1964 Clínica Salus Infirmorum. Banyoles.
 Presbiteri.
 4,34x4,41 m.
 Vitral·l emplomat.

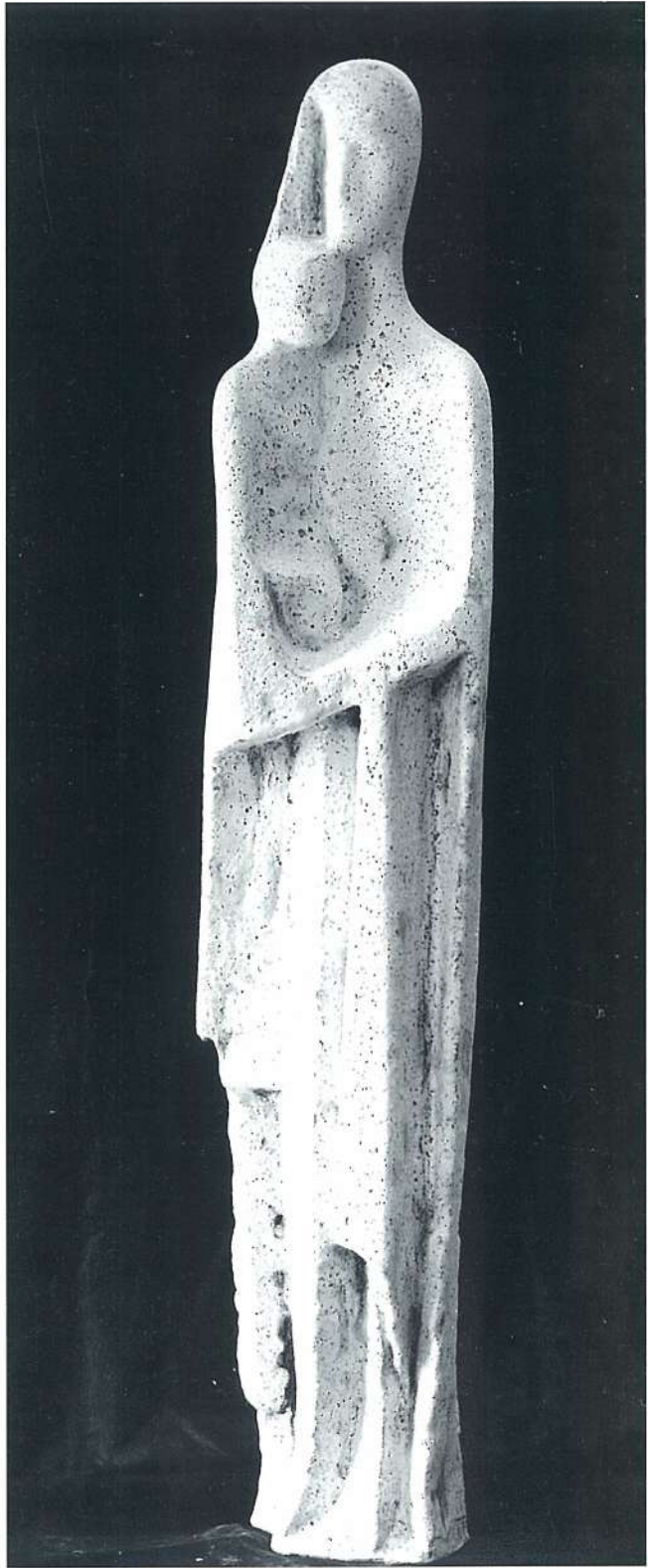

Aquestes peces foren concebudes per a una capella de la Secció Femenina i passaren a la nova parròquia de Sant Pau.

El Crist està modelat en planxa de coure i la marededéu en terra refractària i esmaltada en blanc a alta temperatura.

El desig que les imatges perdessin aspectes anecdòtics en favor d'unes formes de comunicació més espirituals i elevades era el que em guiava.

*1964 Crucifix. Parròquia Sant Pau-Girona.
1,24 m. alçada.
Planxa de coure.*

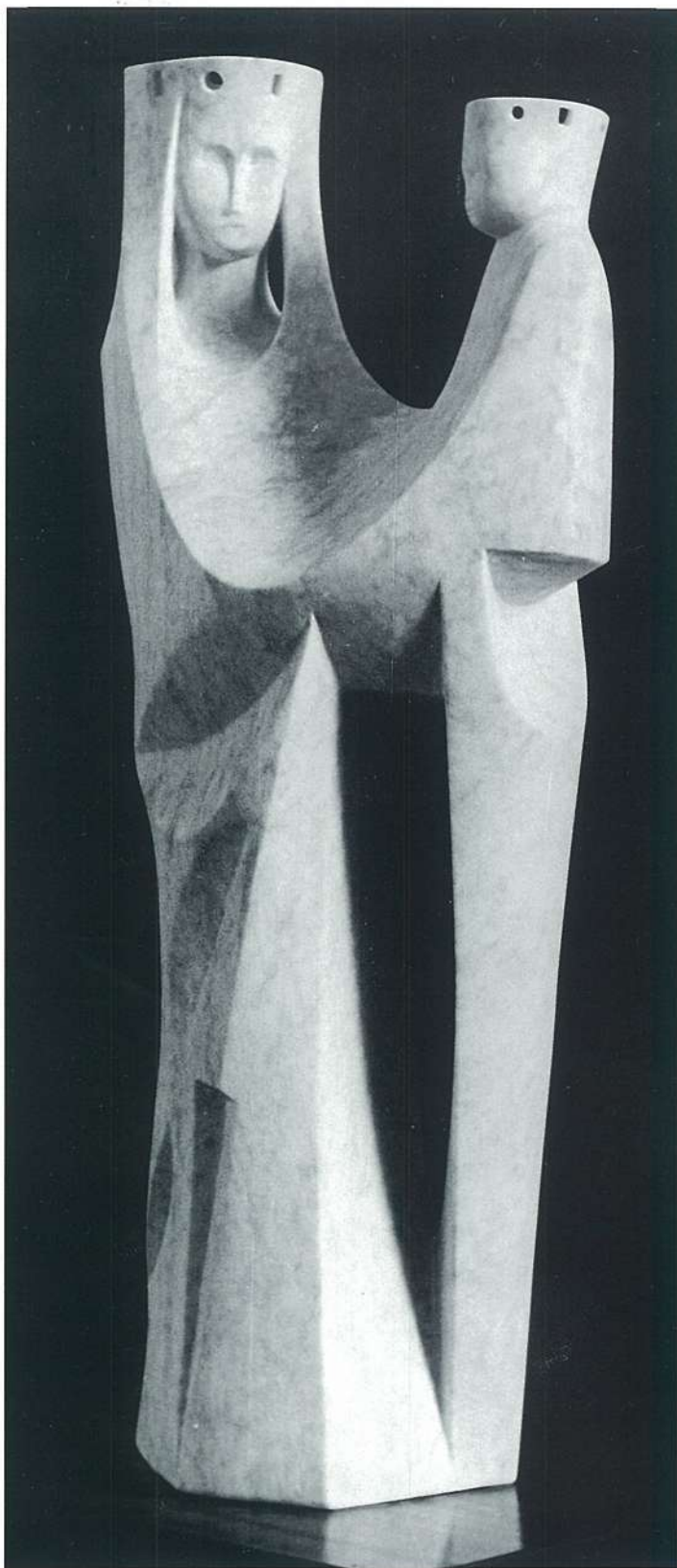

*1964 Marededéu.
Parròquia Sant Pau-Girona.
82 cm. alçada.
Terra refractària, esmaltada.*

Són moltes les obres de caràcter religiós que tinc escampades arreu. L'àngel, aquesta presència que té el creient, és enriquidora per al pensament i actuació. La tècnica de l'alumini soldat és important pel fet que ens vesteix la textura i la forma.

1964 Àngel.
Col·lecció particular.
1,40 m. alçada.
Alumini soldat.

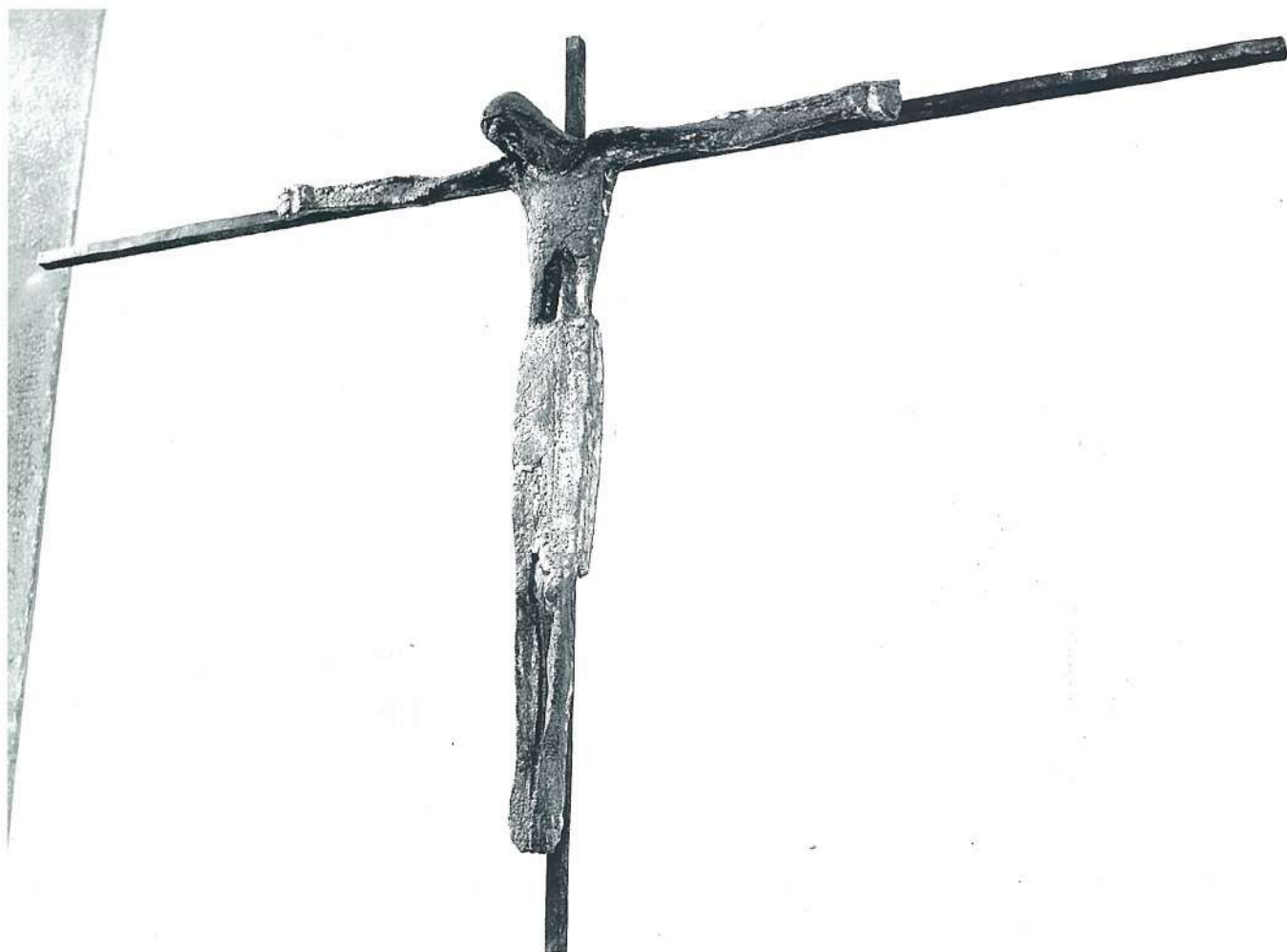
1964 *Marededéu*.
Col·lecció particular.
1,05 m. alçada.
Alabastre.

Reduir les formes a una simplificació no és perdre: és guanyar en síntesi i en noves expressions de valor espiritual.

El símbol de l'IESE de Barcelona és Sant Miquel. En pensar en un atribut com a entrega a uns mèrits, em va semblar adient un bloc amb la imatge gravada de Sant Miquel lluitant amb el Maligne.

*1964 Sant Miquel.
Símbol IESE.
13 cm. alçada.
Guix escaiola.*

1965 Crucifix. Parròquia d'Albons.
1 m. alçada.
Ceràmica esmaltada-ferro.

Presideix l'església romànica. Aquesta expressió de reduir i estilitzar les formes és una intenció que em sembla avantatjosa per a la interrelació espiritual.

El linòleum és el fil conductor d'aquestes expressions.
El que podrien ser defectes d'estampació en pot ser la
seva qualitat.

1965 Recordatori
1a. comunió.
21x15,5 cm.
Linòleum tinta xinesa.

1965 Il·lustració. Baptisme.
17x9 cm.
Lindòleum.

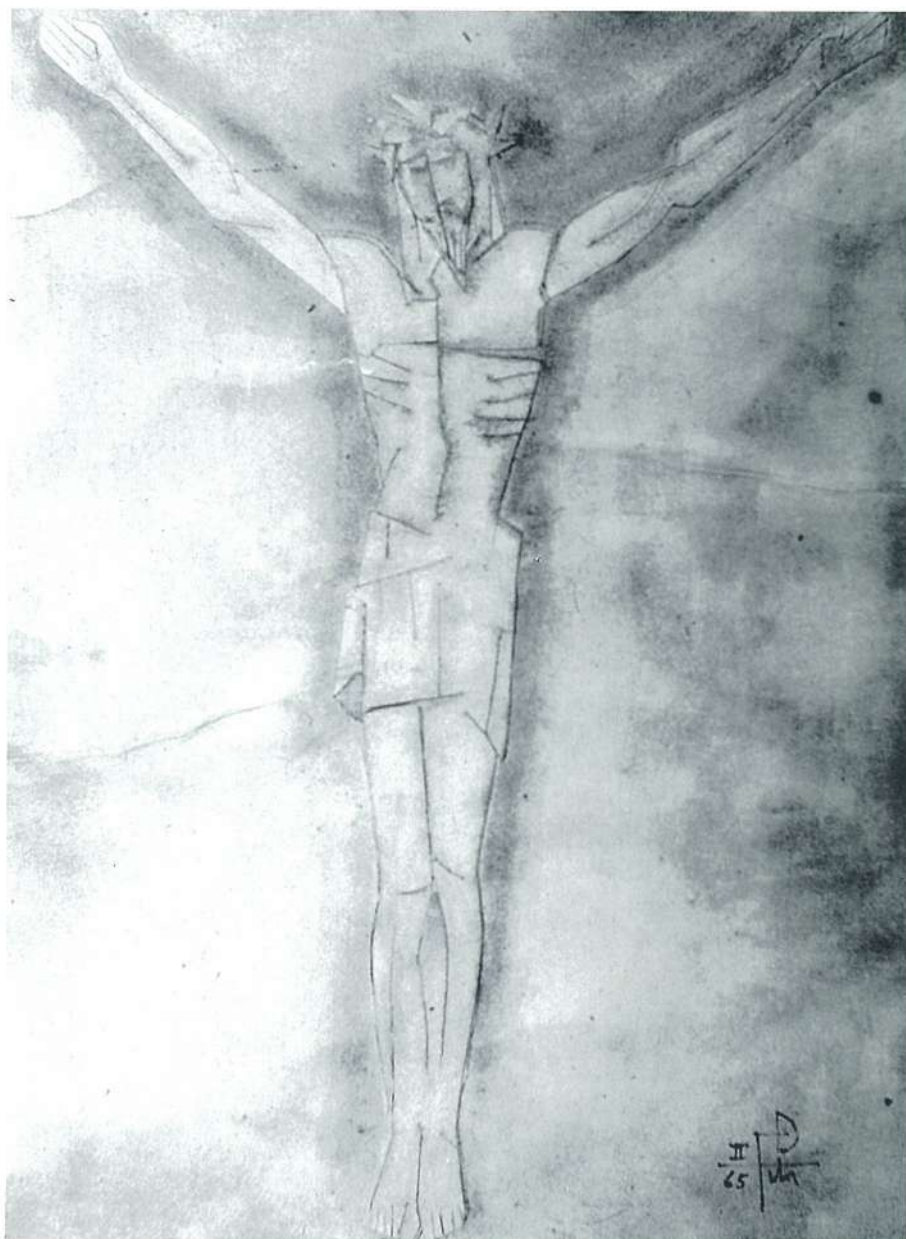
No sé on paren els originals per il·lustrar el Nou Testament, que no foren acceptats. En tot cas, aquests estudis previs exemplifiquen que les errades tècniques es poden convertir en millors expressions. Provocar els defectes com a qualitat és un camp significatiu per a la dicció i per a l'actitud interior de l'artista i del qui en rep la comunicació.

1965 Il·lustració "Les Esglésies".
31x20 cm.
Linòleum tinta xinesa.

1965 Il·lustració "La Jerusalem Celestial".
32x22 cm.
Linòleum tinta xinesa.

Es fa un dibuix amb un paper retallat i enganxat, i en banyar-lo en tinta xinesa, es marquen els talls i la figura. La importància de la tècnica és bo de considerar-la com a mitjà de gran interès. També cal ressaltar que el fet de fer temàtiques religioses no com a encàrrec sinó com a necessitat de les meves inquietuds personals és molt significatiu.

1965 *El crucificat.*
50x35 cm.
Collage aigua tinta.

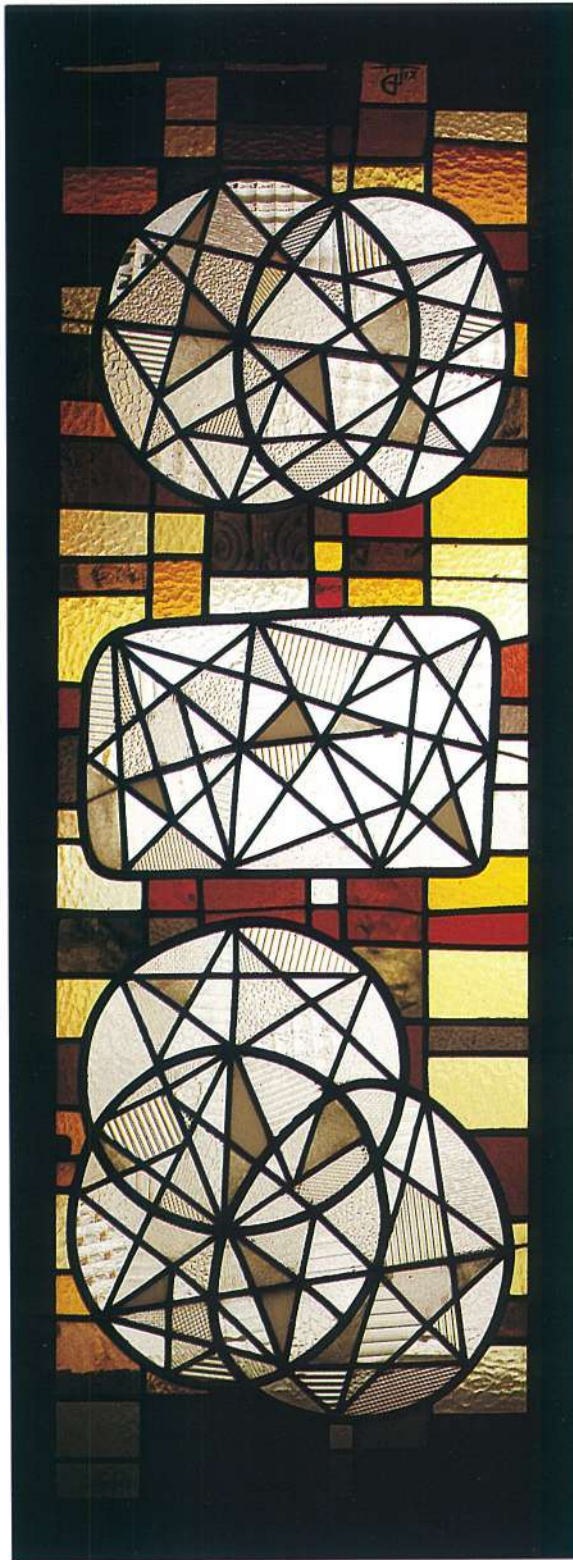
1965 *Homenatge a Maria.*
97x72 cm.
Mixta-tauler.

Aquesta pintura és una exaltació a Maria. En els orígens bíblics apareix com una llum en les tenebres connectada amb un cordó umbilical que brilla, per bé de la humanitat. Respon al desig de cercar tècniques per expressar-me, pintant sense pinzells, amb pasta i traços de relleu que el color líquid ressalta amb refregats. Altra vegada es constata que el que podria semblar negatiu proporciona resultats molt positius.

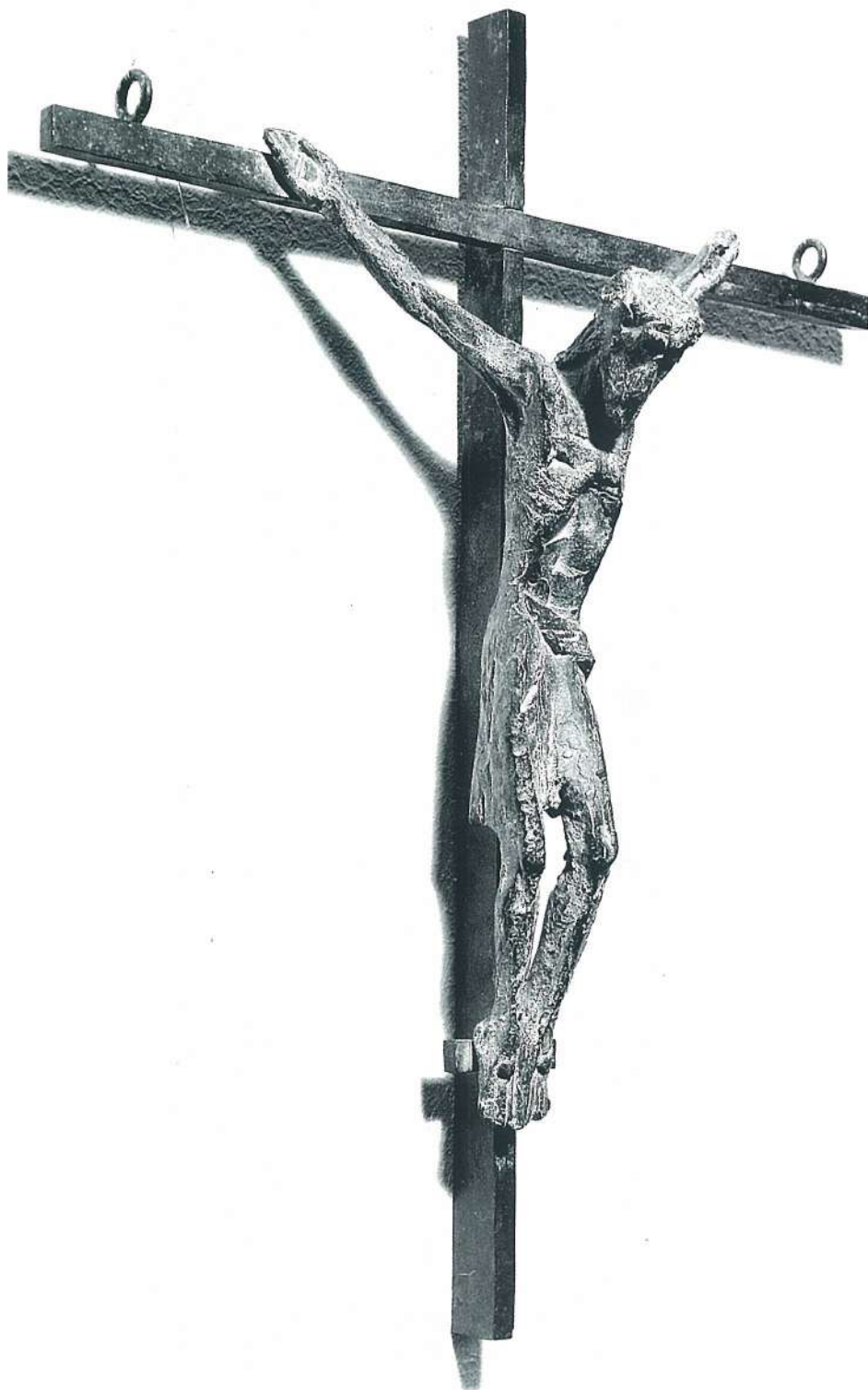
Molt sovint, calgué crear peces complementàries que s'integraven en el mosaic de conjunt, com aquests canelobres, el detall dels quals és un exemple de tantes altres peces –llums, bancs, gerros, baldaquins, sagraris, creus...– que es dibuixaren i treballaren amb el mateix rigor creatiu que les obres dites majors.

*1965 Canelobres.
14x11 cm.
Ferro.*

1965 *Vitrall capella guarderia*
Natzaret-Girona.
2,45x1,25 m.
Vidres emplomats.

Històricament, el vitrall, a més d'enriquir un espai de llum, porta una càrrega iconogràfica d'uns coneixements que actualment tenim en la paraula i l'escrit. Fins diria que el valor plàstic no pot pertorbar ni absorbir la consciència de la comunicació oral, com passava en èpoques passades que la cultura religiosa es donava per les pintures murals, en els vitralls i els objectes de culte. Aquest vitrall incita més a la imaginació i a l'ambientació que a la iconolatria. Pensem també que aquest vitrall restava al costat del sagrari, i per tant calia no distreure'n l'atenció.

Sempre és un honor que a l'arquebisbe Dr. Jubany li plagués de tenir el meu crucifix a la seva capella. Valoro molt la tasca que féu al bisbat de Girona, i ja no parlem a Barcelona.

La veritat és que en totes les obres, per humils que siguin, cal aquest esperit de servei.

*1965 Crucifix. Arquebisbat-Barcelona.
55 cm. alçada.
Bronze-creu ferro.*

1965 *Estudi sant Josep.*
Parròquia Sant Josep-
Girona.
 52 cm. alçada.
Terra cuita.

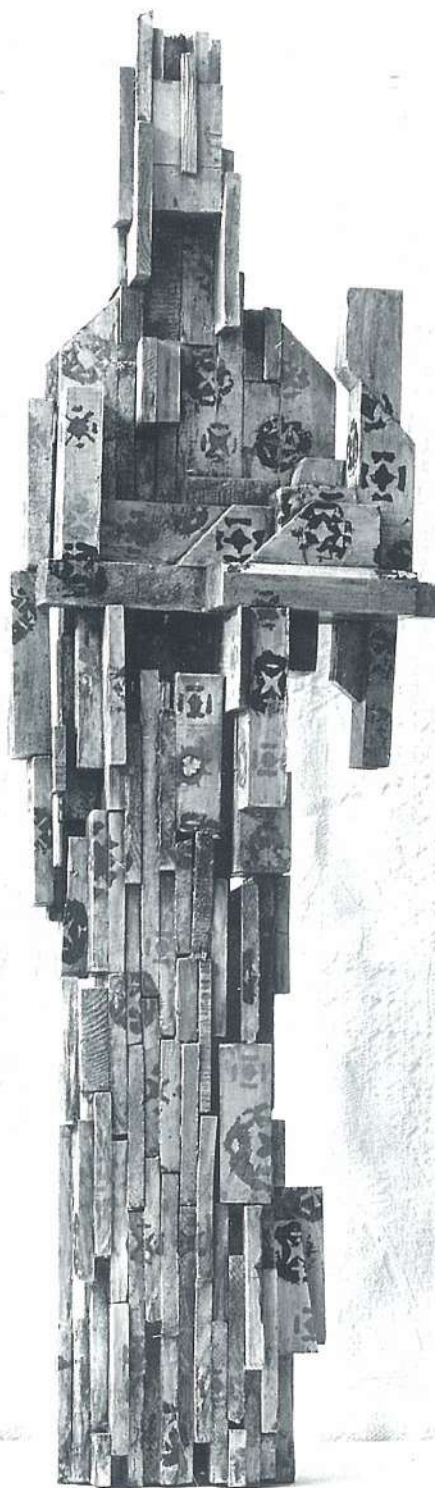
Tant la mida, el material, l'enfoc del tema i les solucions plàstiques s'han de posar en qüestió, revisar-les, per no caure en amaneraments tan normals en les imatges religioses.

Aquest estudi en fang cuit preparava l'obra definitiva en talla de fusta per ser col·locada en un punt visual com a mitjancer entre els fidels i la missa.

El rector em proposà no el Crist vençut sinó el triomfant, el sacerdot Suprem, el Crist majestat.

1965 Majestat. Parròquia Sant Josep-Girona.
75 cm. alçada.
Talla de boix pirogravat.

1966 *Marededéu*. Abadia de
sant Miquel de Cuixà.
90 cm. alçada.
Fustes encolades.

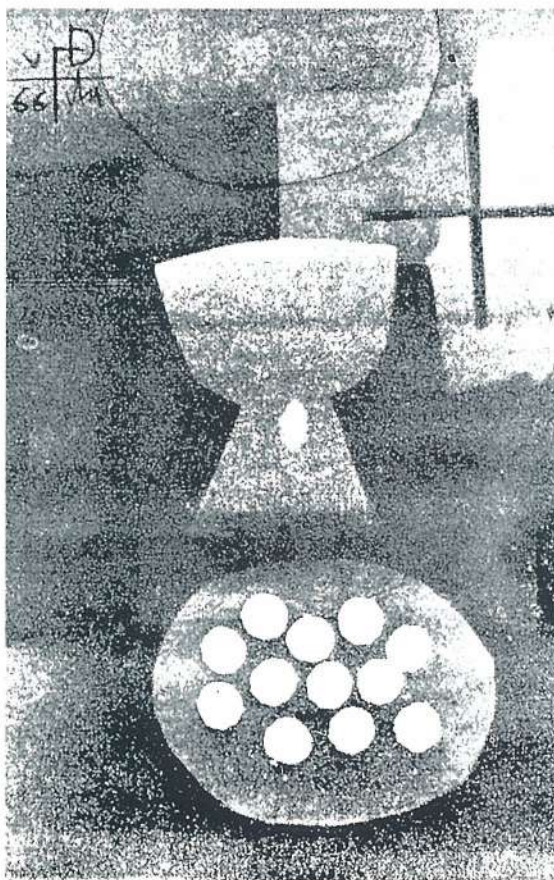
Connectar amb tallers de tota mena et proporciona idees per a obres. Unes fustes abandonades com a sobrants de la fusteria poden estar en la disposició de posar en peu una imatge de la marededéu amb el nen.

De fet, tota obra és un mitjà perquè l'espectador generi el seu món, la seva interioritat, sensibilitat, reflexió. Tant si l'obra és rica en detalls figuratius com en formes més simples i abstractes, com en aquest cas.

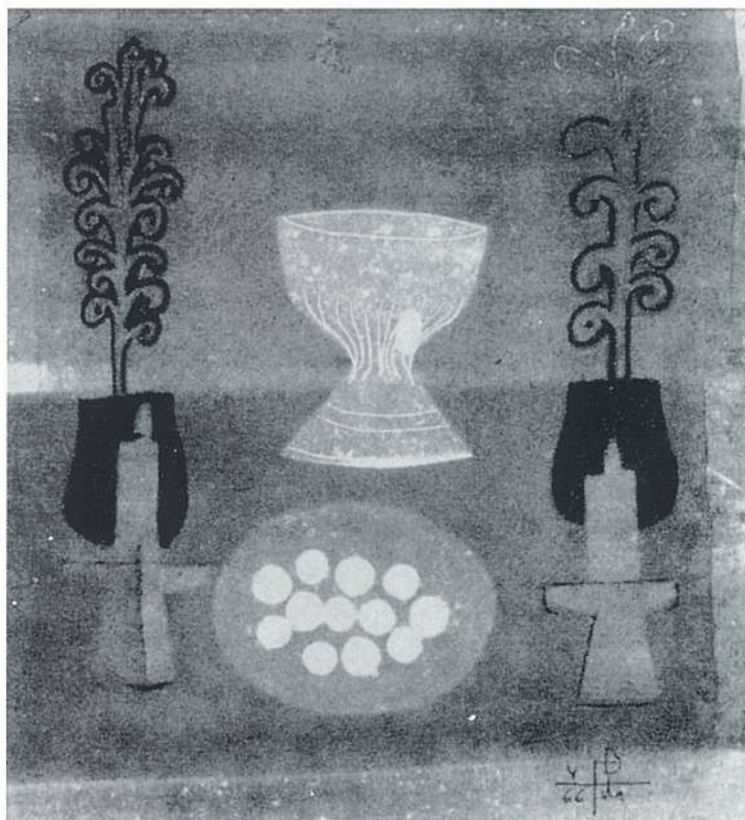

Aquestes estampes de primera comunió fetes en tècnica de rodell i tinta d'impremta mostren part de la meua actuació en la convivència religiosa entre els íntims o particulars coneguts. Al llarg dels anys aquest tipus d'obra és un testimoni del que fou el meu entorn.

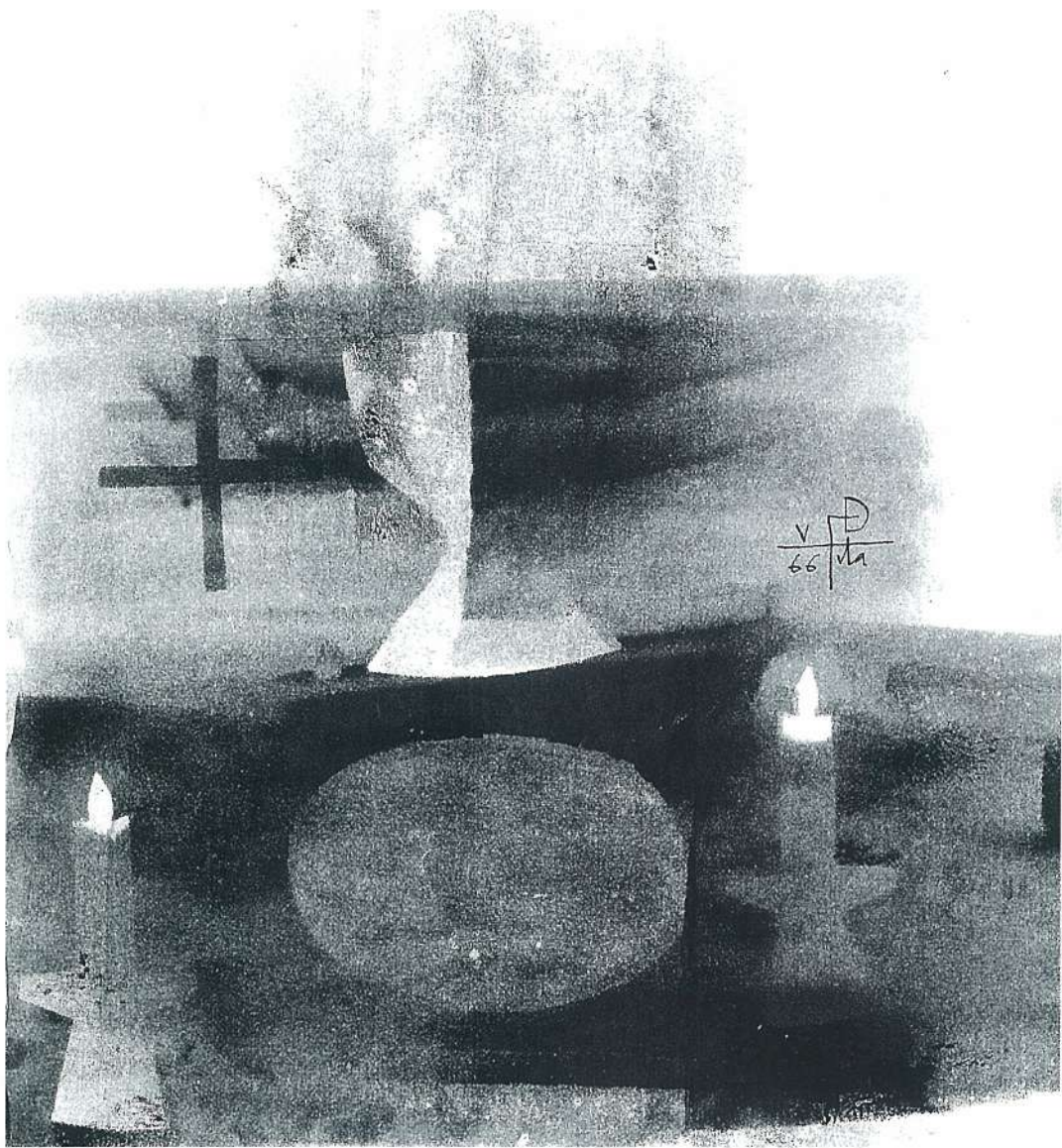
*1966 Estampa 1a. Comunió.
10,5x9 cm.
Imprès.*

1966 Estampa 1a. Comunió.
10x7 cm.
Imprès.

1966 Estampa 1a. Comunió.
10x9 cm.
Imprès.

1966 *Estudi estampa.*
27x21 cm.
Rodell tinta d'impremta.

Per fer aquestes estampes calia fer proves, de les quals mostro aquesta on es poden veure els entintats en rodell amb reserves i així valorar els diferents tons.

FvL-XI-66

D'entre el quantíós material que hom fa en plantejar-se un tema he escollit aquests dos estudis fets amb pinzell i tintes estilogràfiques. En linòleum, al meu parer, cal reservar els foscos i treure els clars, i la taca hi és important, com pretenia en fer aquestes obres.

Entre els artistes ens havíem proposat fer una exposició que ambularia a diferents ciutats. Les meves vivències religioses em van portar a fer aquestes estampes, que podien tenir sentit per a persones afins.

1966 Estudi per a linòleum.
21x15 cm.
Pinzell tinta blava.

1966 Estudi per a linòleum.
21x15 cm.
Pinzell tinta blava.

Aquests quatre linòleums són el clixé per estampar sobre paper o altres suports. Queda marcat el tall de gúbies o borenc, i es pot veure com es van rectificant les formes. És curiós que les diferents etapes del treball et proporcionin aspectes imprevistos i plens de suggeriments.

1966 Estampa popular.
65 cm. alçada.
Linòleum.

1966 Estampa popular.
65 cm. alçada.
Linòleum.

1966 *Estampa popular.*
65 cm. alçada.
Linóleum.

1966 Estampa popular.
65 cm. alçada.
Linòleum.

Les meves llibretes estan plenes de dibuixos de temàtica religiosa. Aquests dibuixos donen testimoni del que hi ha.

1966 Estudi.
17x12 cm.
Ploma tinta xinesa.

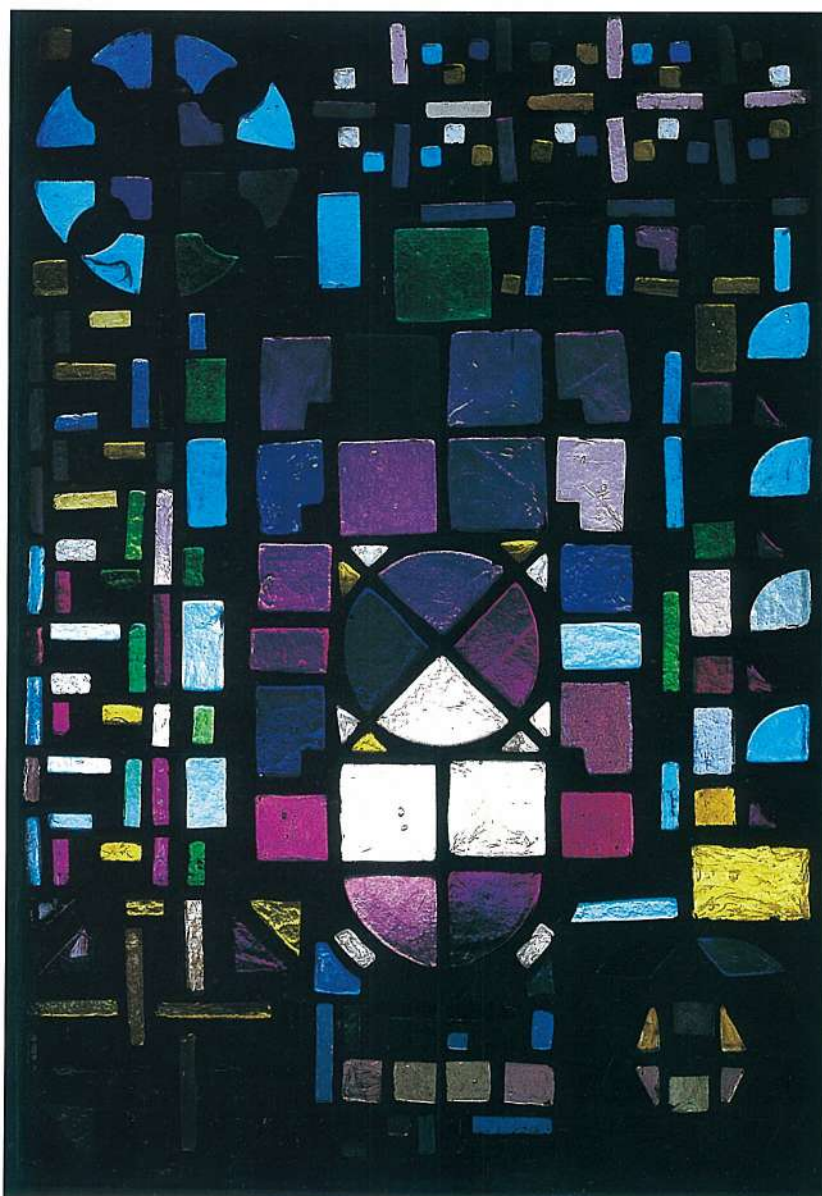
Després de fer el patró de sant Josep calia fer la marededéu. La idea era fer al mateix temps aquestes dues imatges per col·locar a les bandes del presbiteri. Pel fet que la llum hi té una incidència més important em va semblar millor deixar aquests espais foradats, fent que la llum hi penetrés.

1966 *Maqueta.*
50 cm. alçada.
Guix escaiola.

1966 *Marededéu.*
Parròquia Sant Josep-Girona.
1,25 m. alçada.
Guix escaiola.

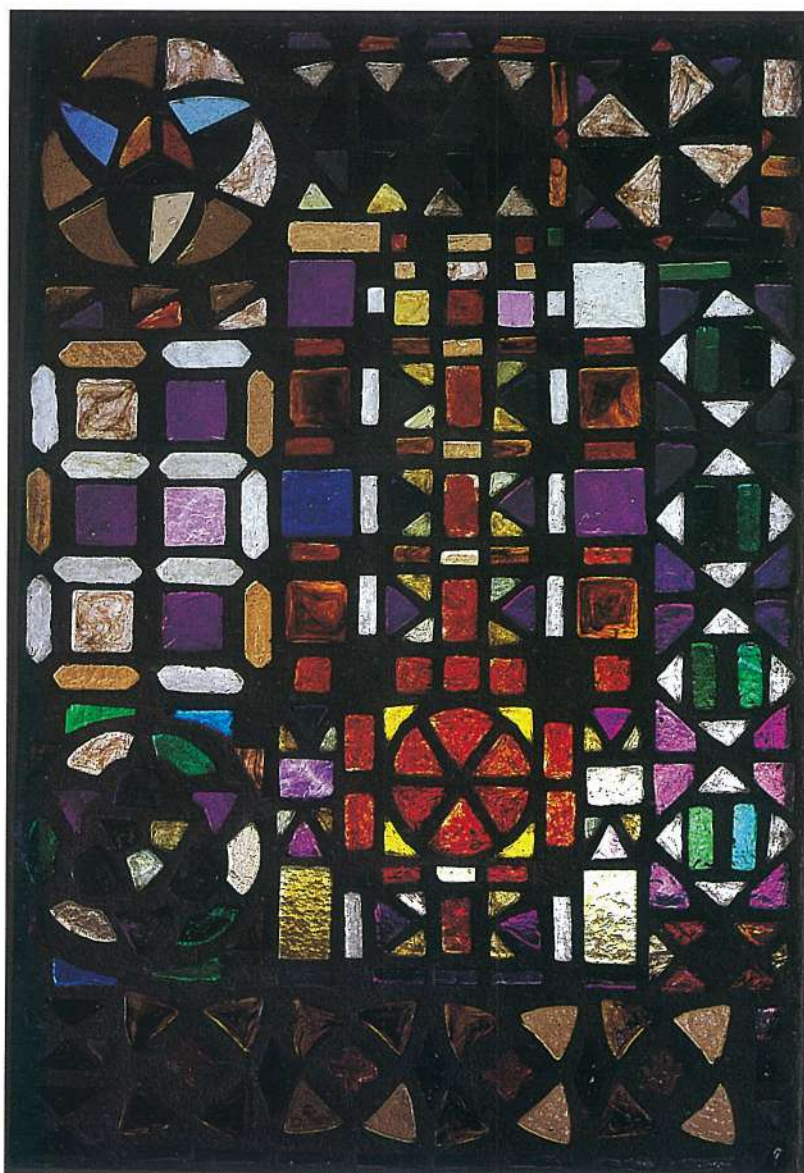

Aquests vitralls estan inspirats en els dibuixos de les plantes de les esglésies romàniques, gòtiques, renaixentistes i barroques. Mirar les plantes d'aquestes esglésies com a valors més plàstics que funcionals en els llibres és el que em va inspirar per a aquest vitralls.

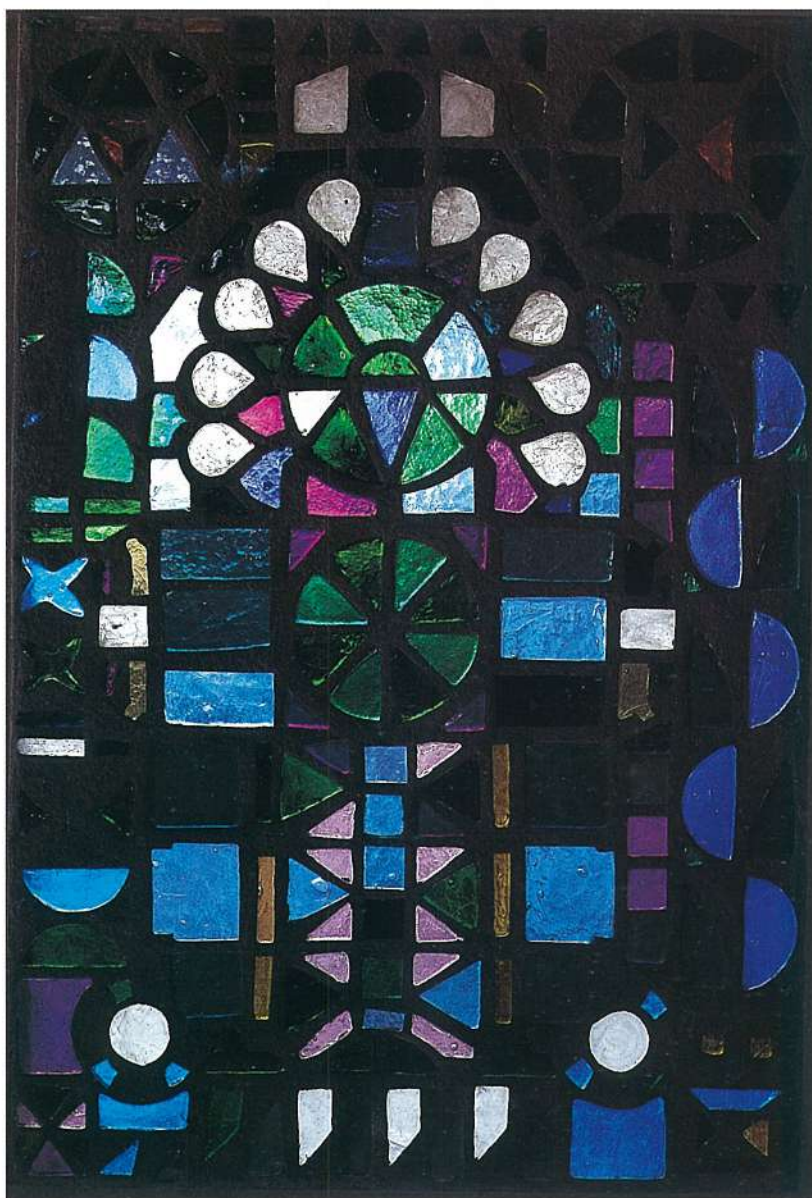
1966 Parròquia Sant Pau-Girona.
2,20x1,50 m.
Vitrall en ciment armat.

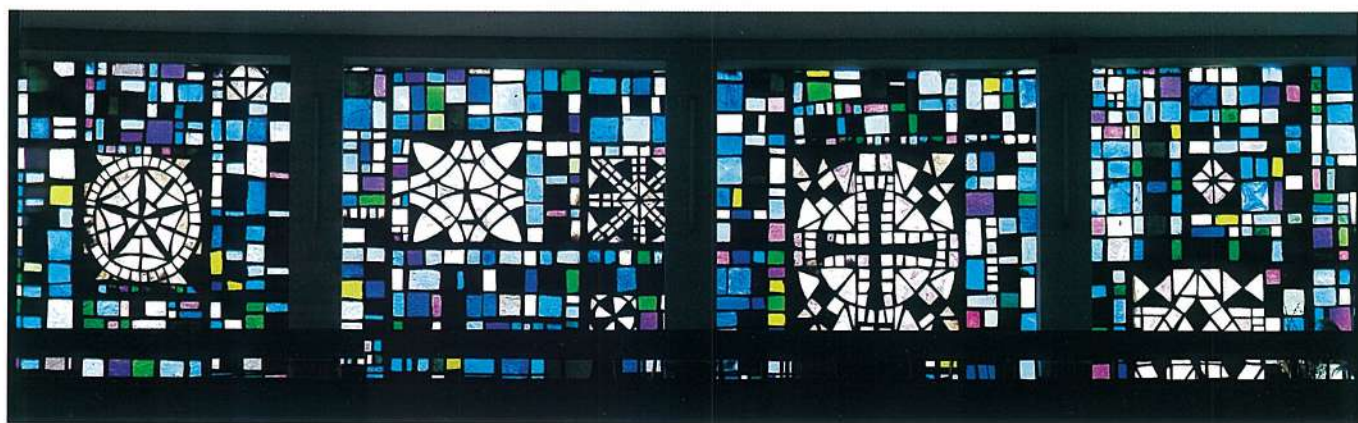
1966 Parròquia Sant Pau-Girona.
2,20x1,50 m.
Vitrall en ciment armat.

1966 Parròquia Sant Pau-Girona.
2,20x1,50 m.
Vitrall en ciment armat.

1966 Parròquia Sant Pau-Girona.
2,20x1,50 m.
Vitrall en ciment armat.

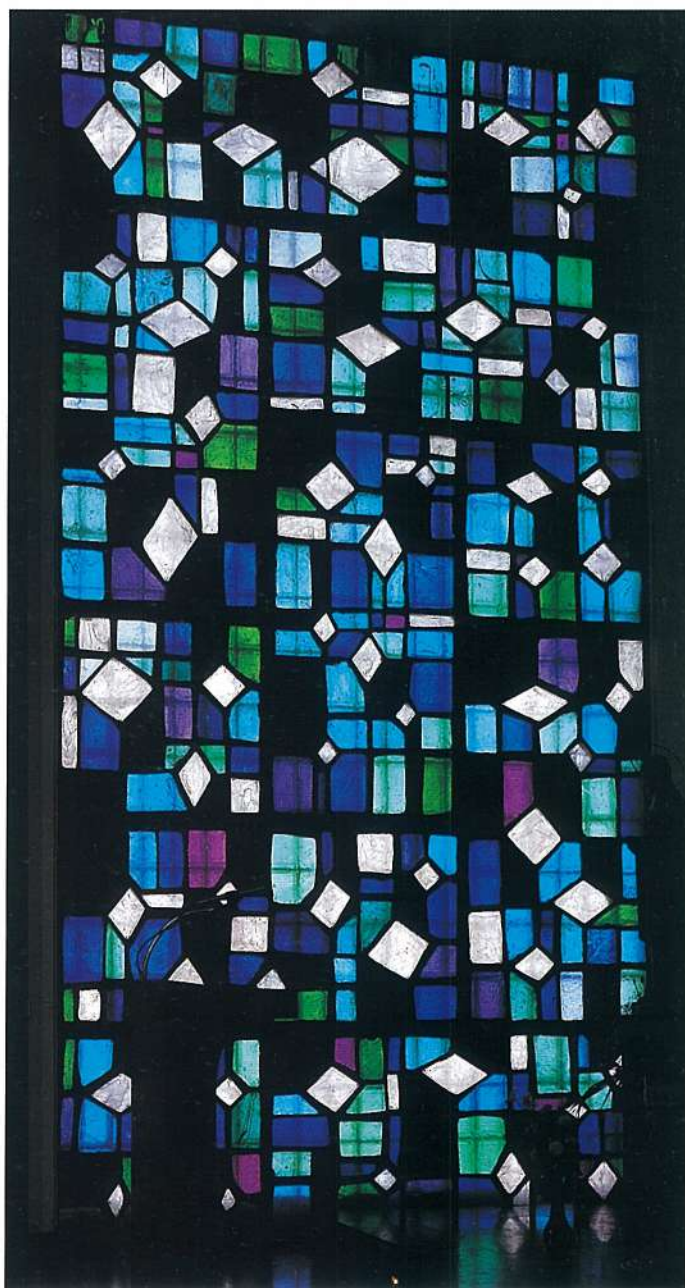

Altra vegada, en fer aquests vitralls, em semblà més adient pensar en el color com ambientació d'un espai que no pas en les representacions figuratives. Com sempre, en un vitrall és convenient pensar primer en els espais estructurals abans que en els detalls.

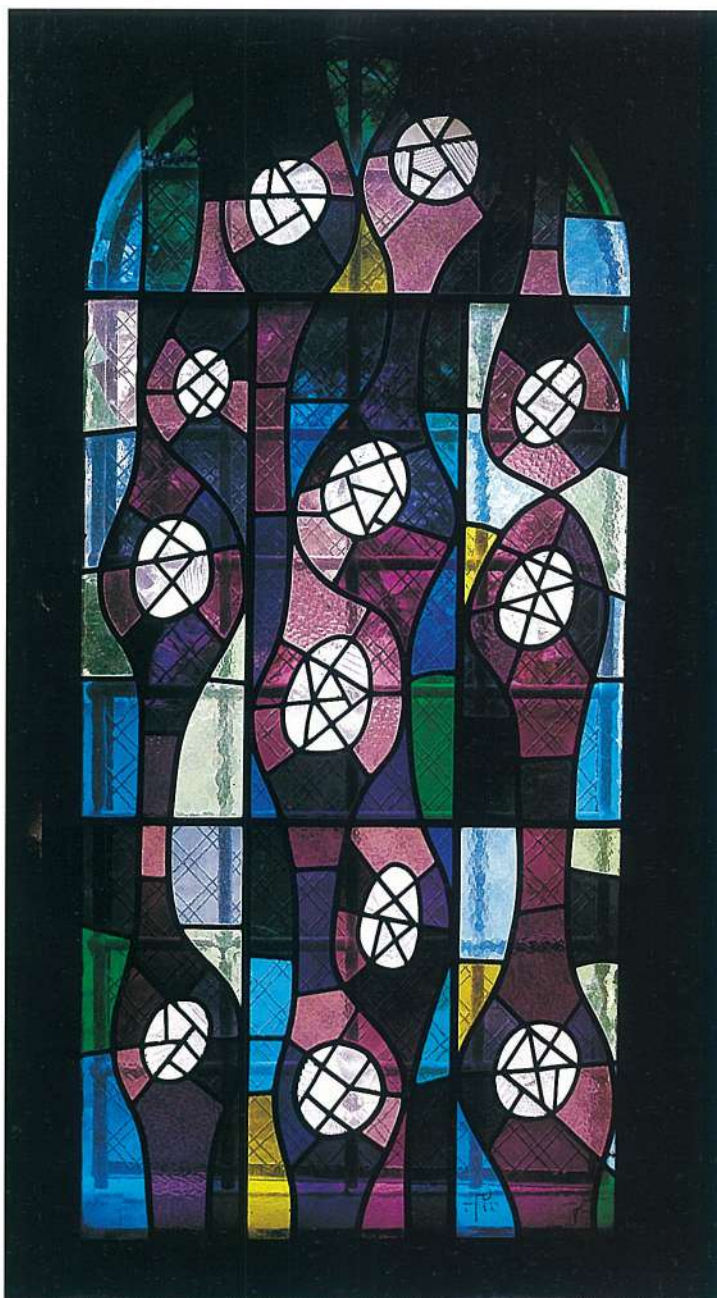
1966 *Guarderia Vilarroja-Girona.*
4x16 m.
Vitrall ciment armat.

1966 *Guarderia Vilarroja-Girona.*
Fragments.

1966 *Guarderia Vilarroja-Girona.*
6,20x3,20 m.
Vitrall ciment armat.

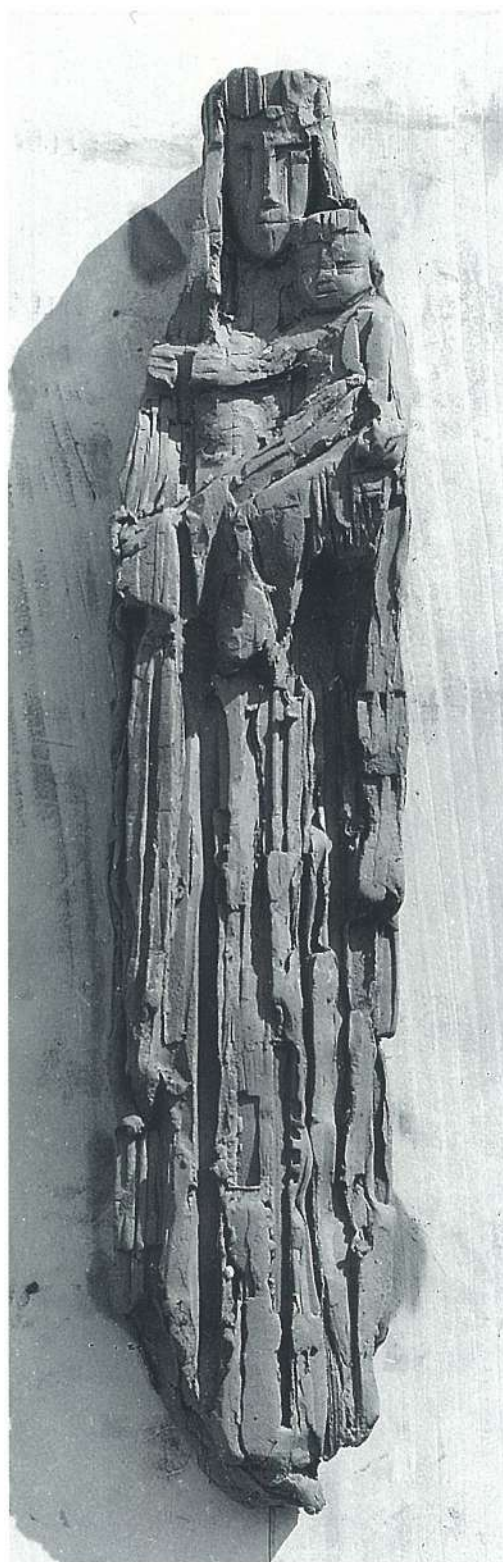
1967 Sant Nicolau-Girona.
1,83x0,83 m.
Vitrall emplat.

En aquesta preciosa església romànica és un goig tenir-hi una intervenció. Fa molt respecte haver d'acollir-hi alguna cosa. De vitralls romànics no en tenim, i afegir color a l'interior del recinte s'havia de fer amb gran delicadesa. Tant el dibuix com la qualitat del vidre antic estan pensats tenint en compte aquestes consideracions.

En haver d'estudiar com fer una marededéu, els dibuixos i els esbossos en fang o altres matèries seran els instruments perquè la idea prengui cos. Aquesta espontaneïtat del plantejament proporciona aspectes que moltes vegades no queden superats per les obres definitives. Per aquest motiu en presento alguns exemples, en els quals es poden veure aspectes diferenciats.

*1967 Esbós marededéu.
35 cm. alçada.
Terra cuita.*

*1967 Estudi per a marededéu.
36 cm. alçada.
Terra cuita.*

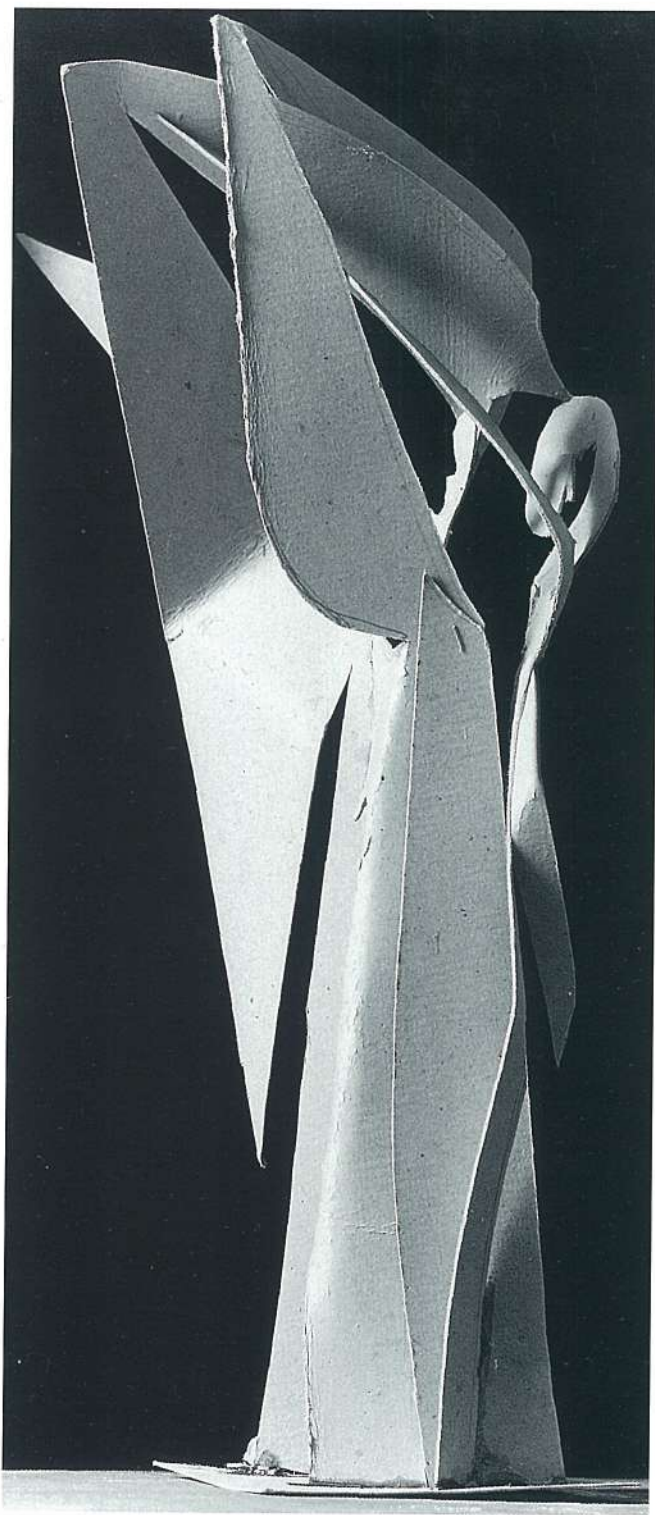
Varen demanar-me un crucifix per a les misses de la TV. Va servir per a un parell i després el varen desestimar. I per tant el tinc en la meva col·lecció particular. Aquesta idea d'aprofitar els trossos sobrants de la fusteria, encolant les fustes i cremant-les, respon a un art pobre que jo crec d'interès.

1967 *Crist T.V.*
1,34 m. alçada.
Fustes encolades.

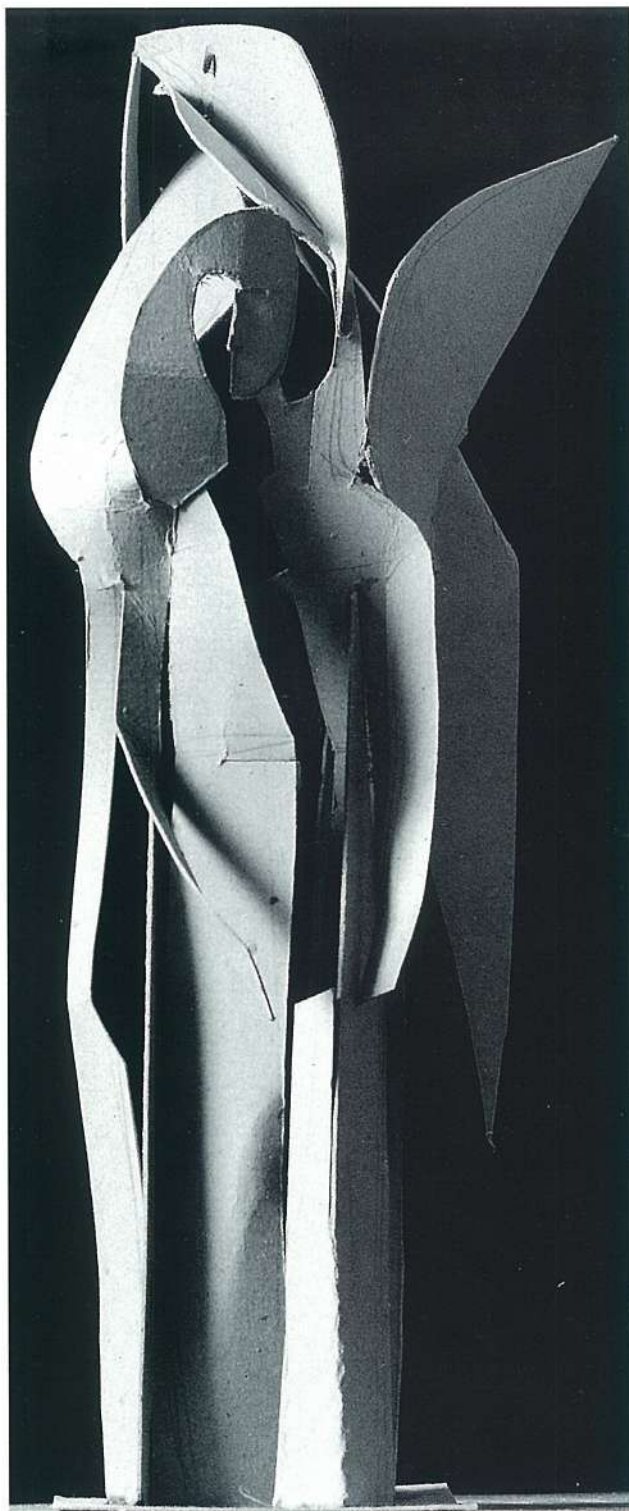
1967 *Majestat. Sant Nicolau-Girona.*
2 m. alçada.
Fustes encolades.

Aquestes fustes cremades eren rascades, pintades i patinades per valorar-ne la textura i el color.

Veure les maquetes a escala fa que puguis palpar el que pot ser l'obra. Per altre costat tens altres suggeriments que són importants de percebre.

*1967 Estudi d'àngel.
Asil Sant Rafael-Barcelona.
35 cm. alçada.
Cartró.*

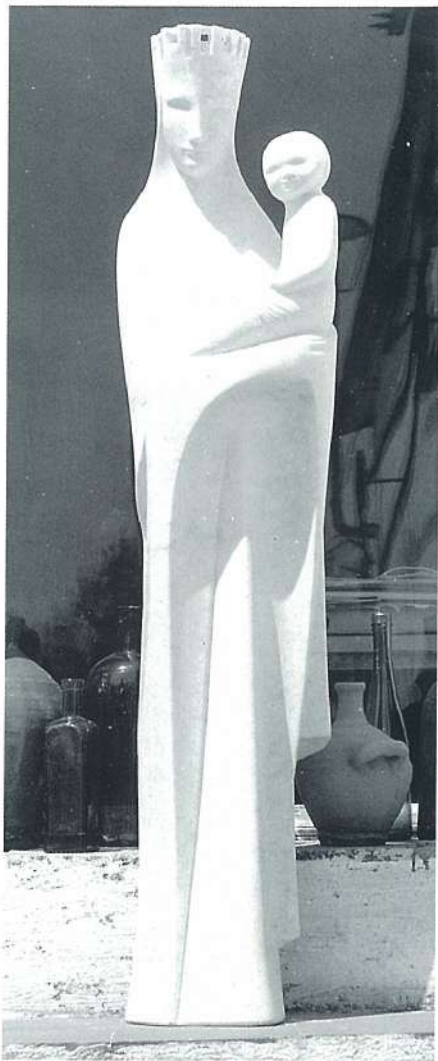
1967 *Estudi d'àngel.*
Asil Sant Rafael-Barcelona.
35 cm. alçada.
Cartró.

1967 *Estudi monument al P. Menni.*
Asil Sant Rafael. Barcelona.
45 cm. alçada.
Cartró, guix escaiola.

1967 Monument al P. Menni.
Asil Sant Rafael. Barcelona.
5,30 m. alçada.
Ferro, pedra, bronze.

Aquesta senzillesa i simplificació eren importants per a mi, pel fet de crear una imatge per a una institució religiosa. L'alabastre admet un treball acurat i amorós.

*1967 Maredeu. Teresianes.
Paterna-València.
1,10 m. alçada.
Alabastre.*

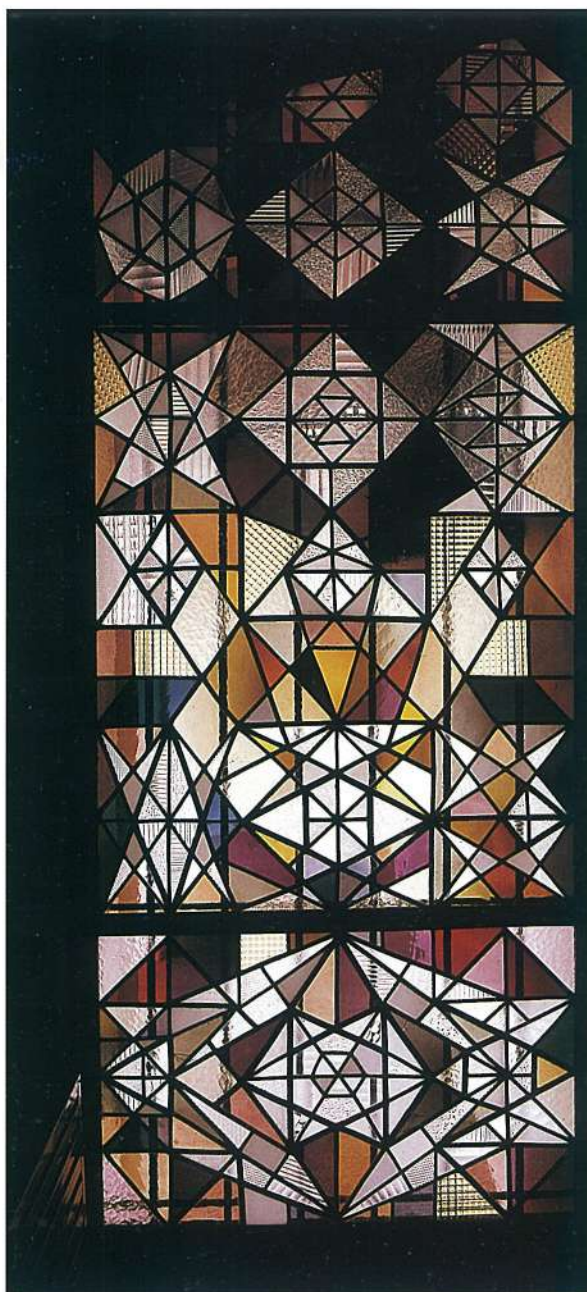
*1967 Parròquia Sant Feliu de Guíxols.
3,70x0,77 m.
Vitrall emplomat.*

El vitrall central fou concebut en 1967 i els dos laterals entre els anys 1970-71. El central, amb l'Assumpció com a tema, és d'una orientació diferent als laterals. Aquestes formes orgàniques dels laterals es converteixen en joies vives com a lloança a la vida espiritual.

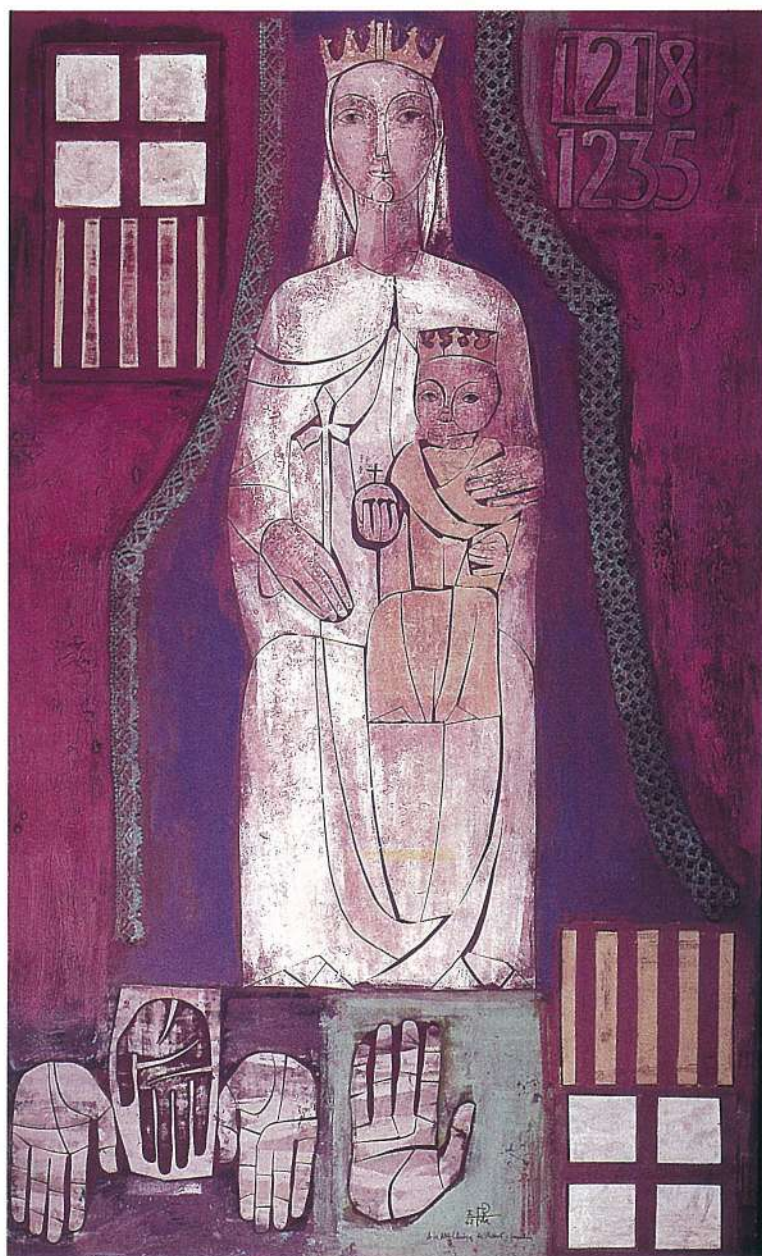
Durant alguns anys vaig col·laborar a *Cavall Fort* amb diferents il·lustracions, i de temàtica religiosa especialment. O sigui, que vaig arribar a molta mainada del nostre país. En podria mostrar unes quantes però aquesta portada em sembla un exemple molt significatiu.

1967 Portada de Cavall Fort.
28x20 cm.
Impress.

*1968 Capella Bell-lloc Girona.
2,50x1,00 m.
Vitrall emplomat.*

En aquesta capella vaig fer-hi un conjunt de vitralls. Aquest està situat al presbiteri, i presenta un dibuix geomètric lliure amb tons càlids terrosos. Combinant un vidre industrial amb l'antic s'aconsegueix una sumptuositat serena.

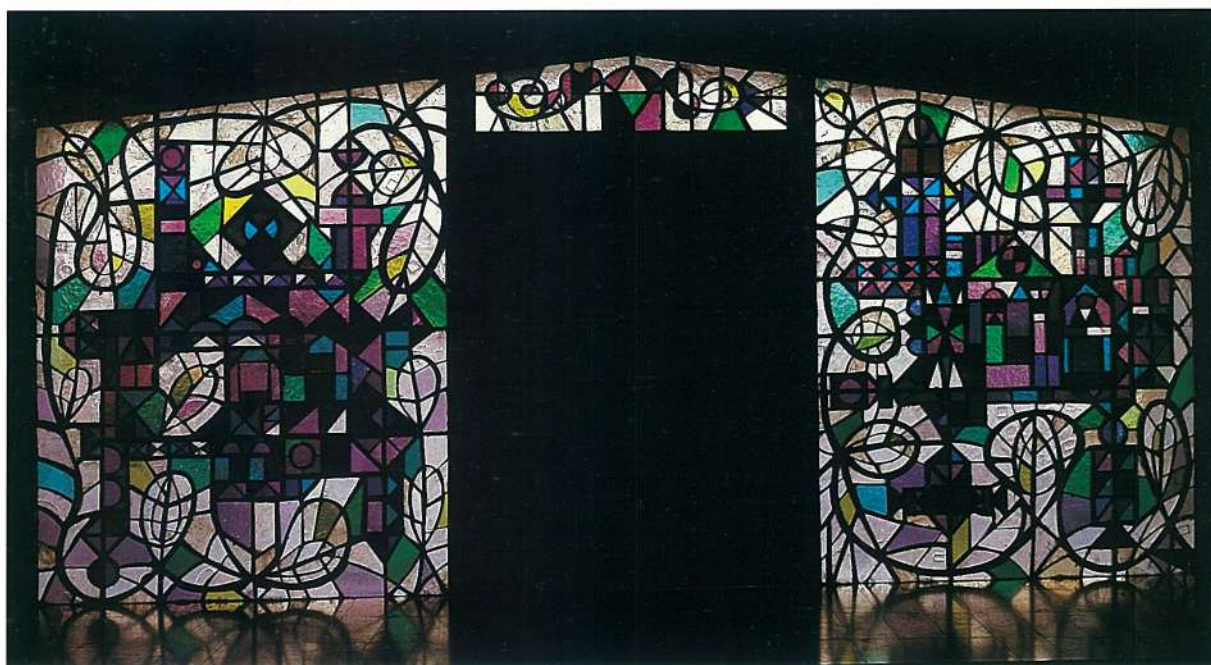

En commemorar-se els 750 anys de la Fundació de la Mercè a Barcelona se'm va convidar a participar-hi i després d'uns dibuixos en vaig fer unes pintures, de les quals en mostro un parell aquí. El col·lage fou un mitjà essencial per a la forma.

1968 *La Mercè*.
1,25x0,75 m.
Mixta tauler.

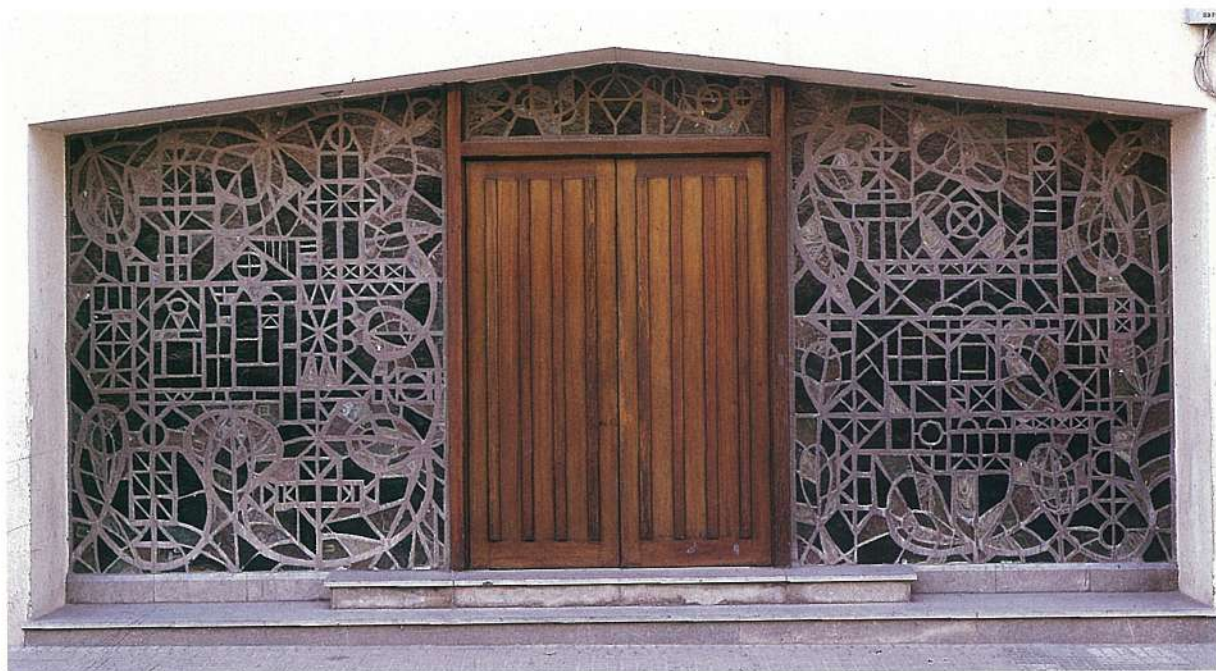

1968 *La Mercè*.
1,25x0,75 m.
Mixta tauler.

És interessant mostrar l'exterior i l'interior d'aquests vitralls en ciment armat. A l'interior tenen el color com a riquesa, mentre que a l'exterior el dibuix del ciment és també un aspecte a valorar. Precisament en aquesta capella hi ha diverses obres meves: el crucifix, el sagra-ri i el vitrall emplomat.

1969 *Dominiques Pont Major-Girona.*
Interior 2,60x5,70 m.
Vitrall ciment armat.

1969 Domènec Melé Pont Major-Girona.
Façana.
2,60x5,70 m.
Vitrall ciment armat.

Ordenar els elements de culte segons les necessitats parroquials era una de les feines que he fet al nostre bisbat. Tot amb una senzillesa i claredat que marca el segell d'un nou estil en l'Església.

1969 Parròquia Sant Antoni de Calonge.

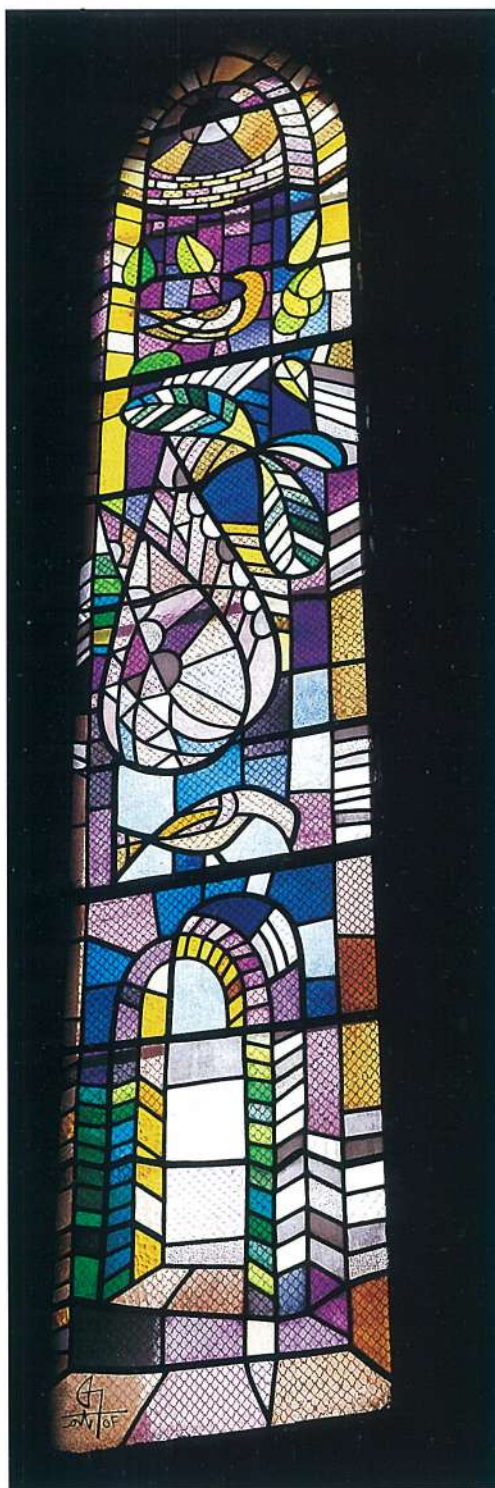

1969 *Marededéu*.
Parròquia Sant Antoni de Calonge.
1,10 m. alçada.
Alabastre.

El fang admet moltes formes de manipulació. Una d'elles és agafar-ne una quantitat adequada per ser treballada amb les dues mans, i fer-ne com botifarres, que s'apliquen i s'aplanen picant-les amb una fusta. En passar-ho a bronze, la qualitat de les formes resultants augmenta.

*1970 Sagrada Família.
Caixa de Girona.
2,50 m. alçada.
Bronze.*

1970 Parròquia Mercadal-Girona.
Capella sant Francesc.
3,50x0,63 m.
Vitrall emplomat.

Es tractava de fer un vitrall per a la capella de sant Francesc, aquest esperit franciscà seràfic que tant valora la natura, la vida i els animals. Del fet d'estudiar i conèixer aquest sant se n'han derivat aquestes expressions en formes i colors. És un aspecte de representació subjectiva i molt personal de la captació del seu sentit religiós.

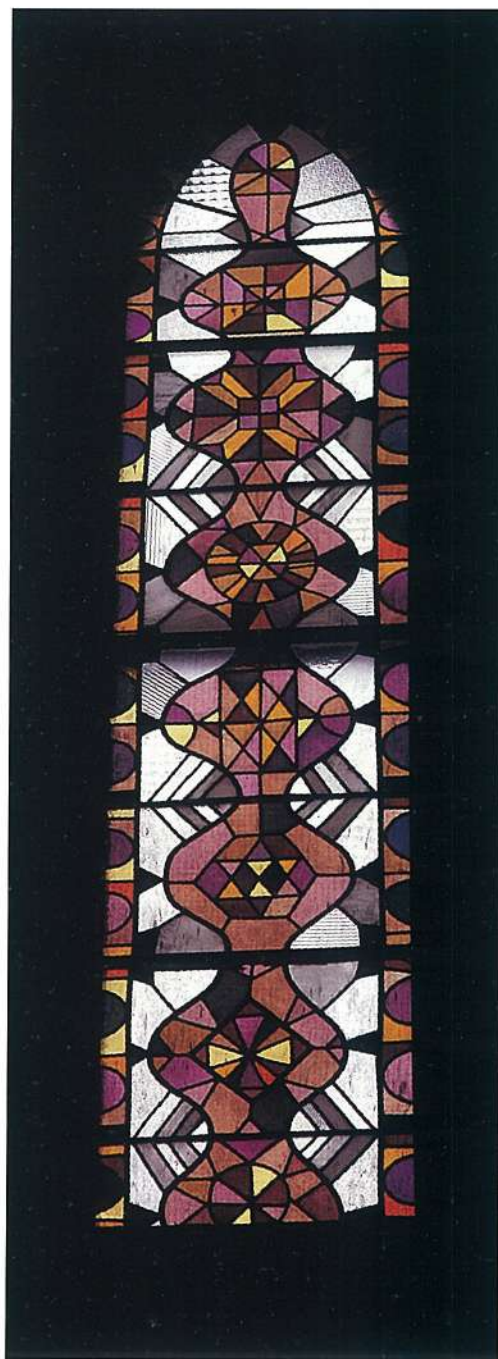

Tot el procés de preparar, desenvolupar i realitzar una obra està carregat de subtils dificultats d'explicar. Com si la incertesa entrés en una evidència que no té altra justificació que una suma de valors subjectius. En no voler donar als vitralls una temàtica convencional per creure que estem en una civilització diferent, i que podrien atraure una atenció que és necessari dirigir a altres punts de més interès, aquest simple fet et porta a plantejar un tipus d'expressió diferent, que és el que vaig intentar fer.

*1970 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
3,37x0,70 m.
Vitralls emplomats.*

*1970 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
3,37x0,70 m. Vitralls emplomats.*

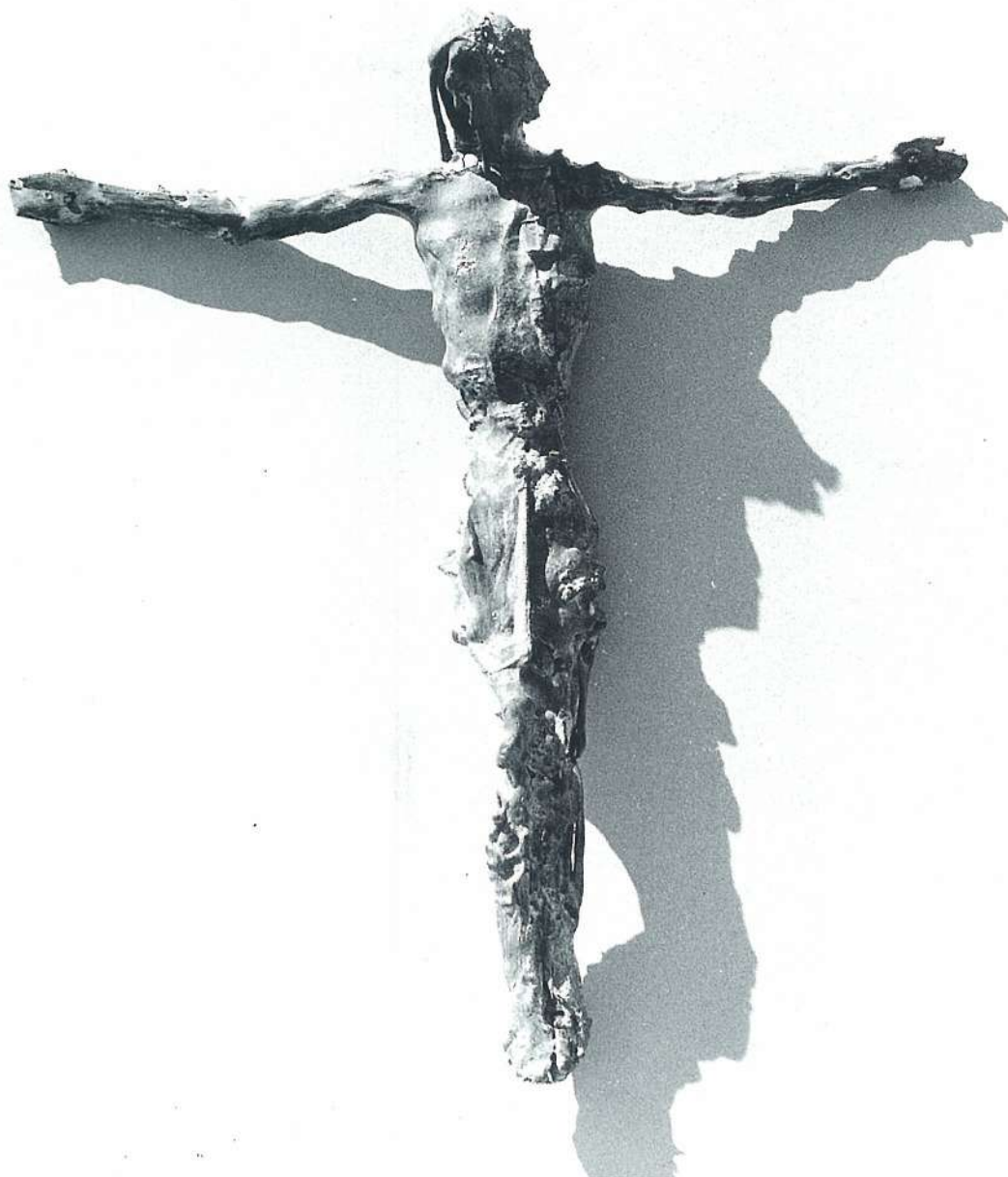
1970 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
3,37x0,70 m.
Vitralls emplomats.

1970 Parròquia sant Antoni de Calonge.
3,37x0,70 m.
Vitralls emplomats.

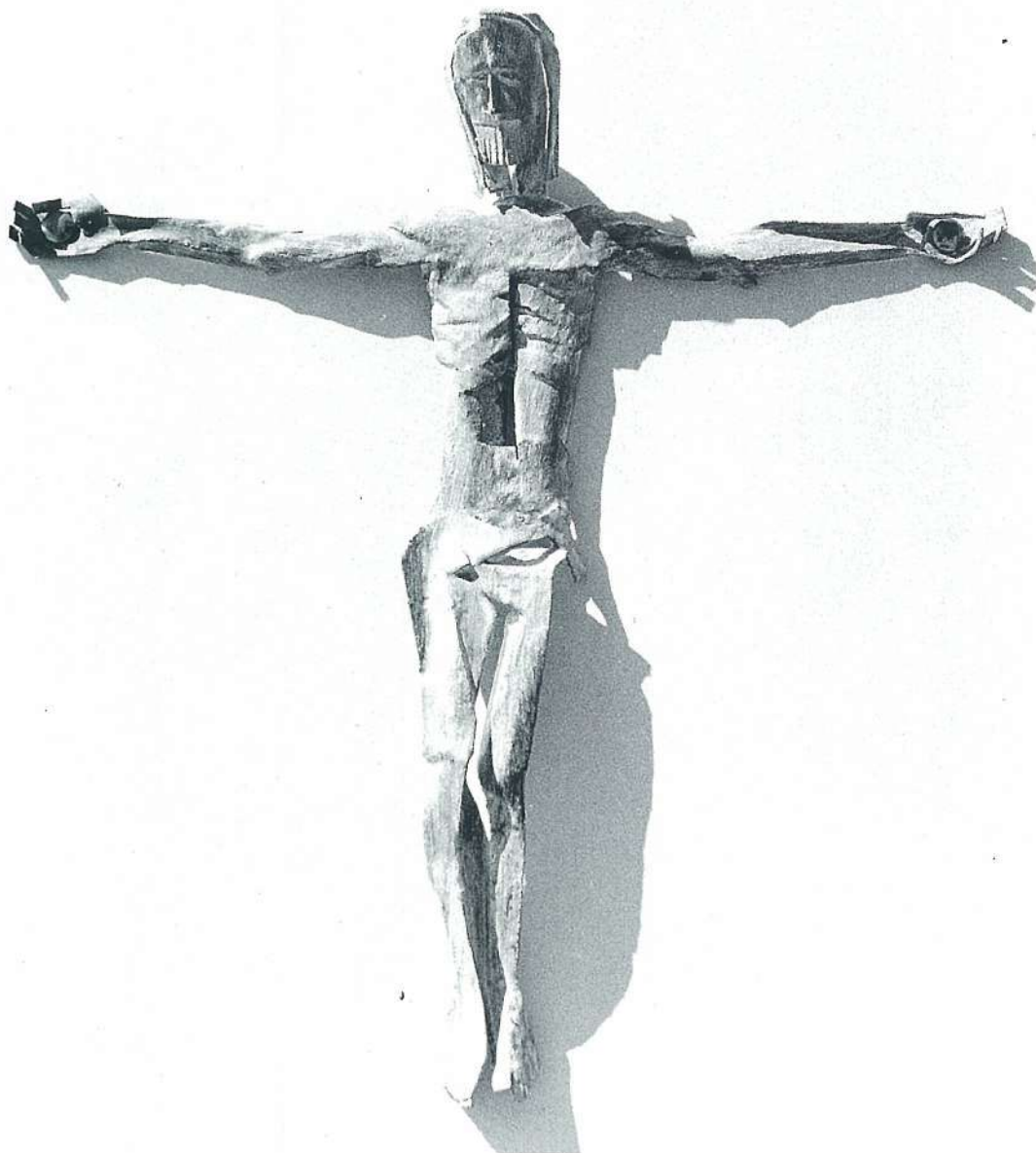

1970 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
3,37x0,70 m.
Vitralls emplomats.

*1970 Crucifix maqueta. Parròquia Santa
Joaquima Vedruna-Barcelona.
33 cm. alçada.
Guix escaiola.*

Insisteixo que en la preparació dels temes, en els dibuixos i maquetes, es troben uns valors intensos i vius, i per aquest motiu crec encertat mostrar-los. Aquest Crist fou muntat directament en cera per passar-lo a bronze en executar l'obra definitiva.

1970 Crucifix maqueta. Parròquia santa
Joaquima Vedruna-Barcelona.
33 cm. alçada.
Cartró enguixat.

1971 Crucifix maqueta. Parròquia Santa
Joaquima Vedruna-Barcelona.
3.30 m. alçada.
Bronze.

Aquesta església té poca llum, i els vitralls havien de procurar no disminuir-la. El vidre industrial translúcid té aquesta qualitat: per aquest motiu més del 60% del vidre utilitzat en aquesta obra és d'aquest tipus.

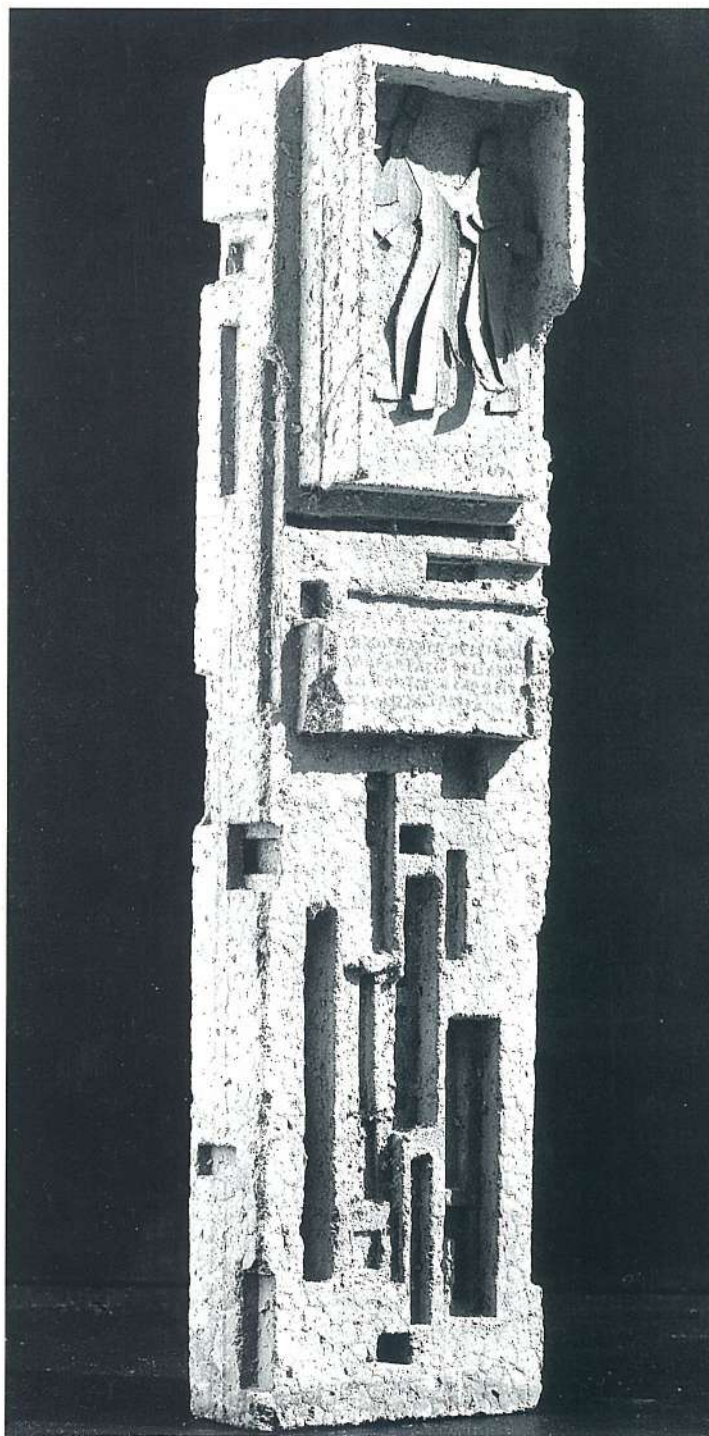
1973 Parròquia Sant Feliu
de Guíxols.
3,95x0,52 m.
Vitrall emplomat.

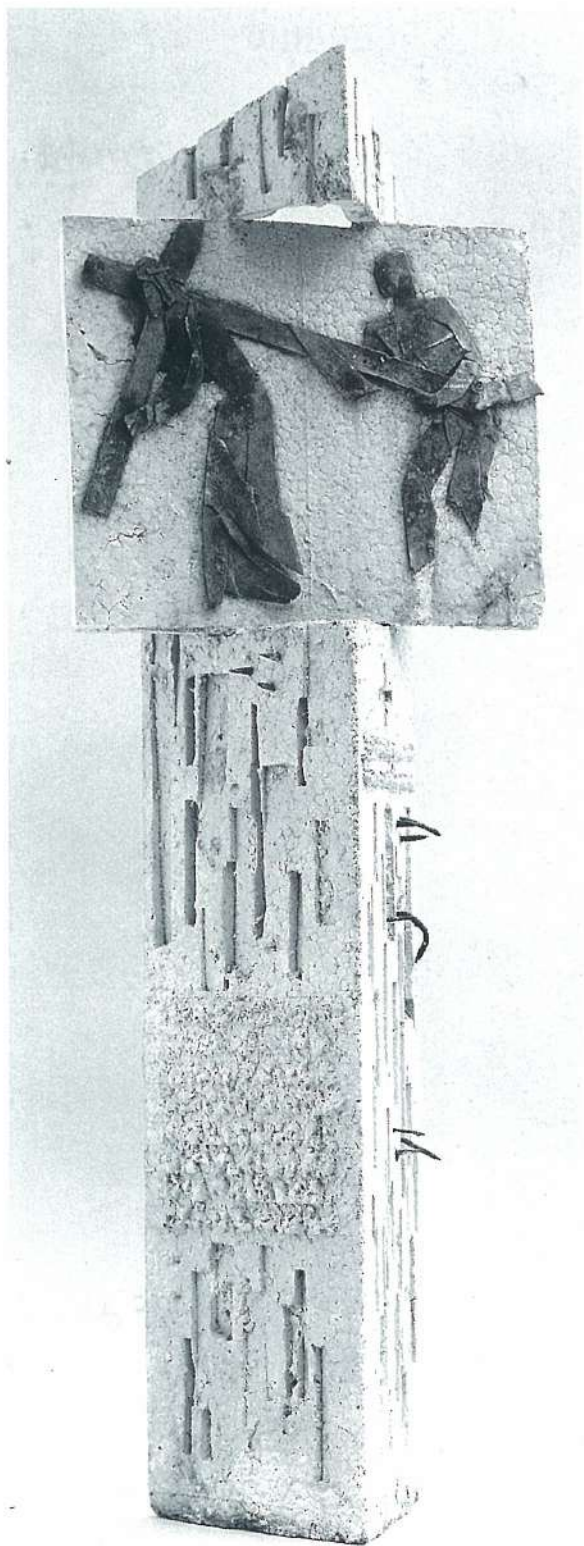
1973 *Via crucis estudi*.
Abadia de Montserrat.
 50 cm. alçada.
Alumini fos.

Aquest encàrrec durà molt temps. Si mal no recordo, uns tres anys. El resultat final fou que en el preu del que podia costar la quarta estació del via crucis, "El cirineu ajuda a portar la creu", es va concebre enllestir totes les estacions que faltaven fins a la catorzena..

La veritat és que els criteris del grup dels Portants del Viacrucis i el meu eren molt distants. Vaig arribar a pensar que no ens posàrem d'acord, però amb el diàleg arribàrem a estimar-nos. Com a conseqüència, crec que l'obra en sortí beneficiada. Naturalment cal pensar també en la intervenció de l'Abat de Montserrat, Cassià Just, i la comunitat, que són persones de gran criteri.

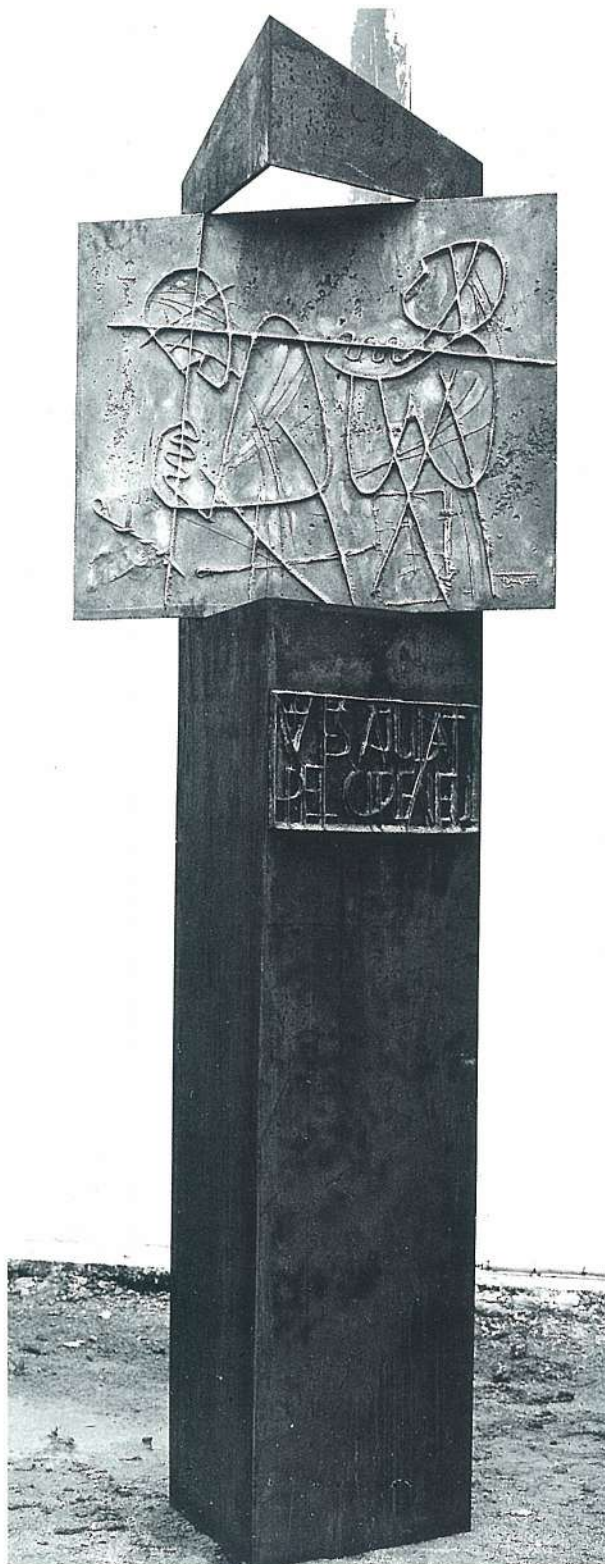
1973 *Via crucis estudi.*
Abadia de Montserrat.
40 cm. alçada.
Ciment encofrat.

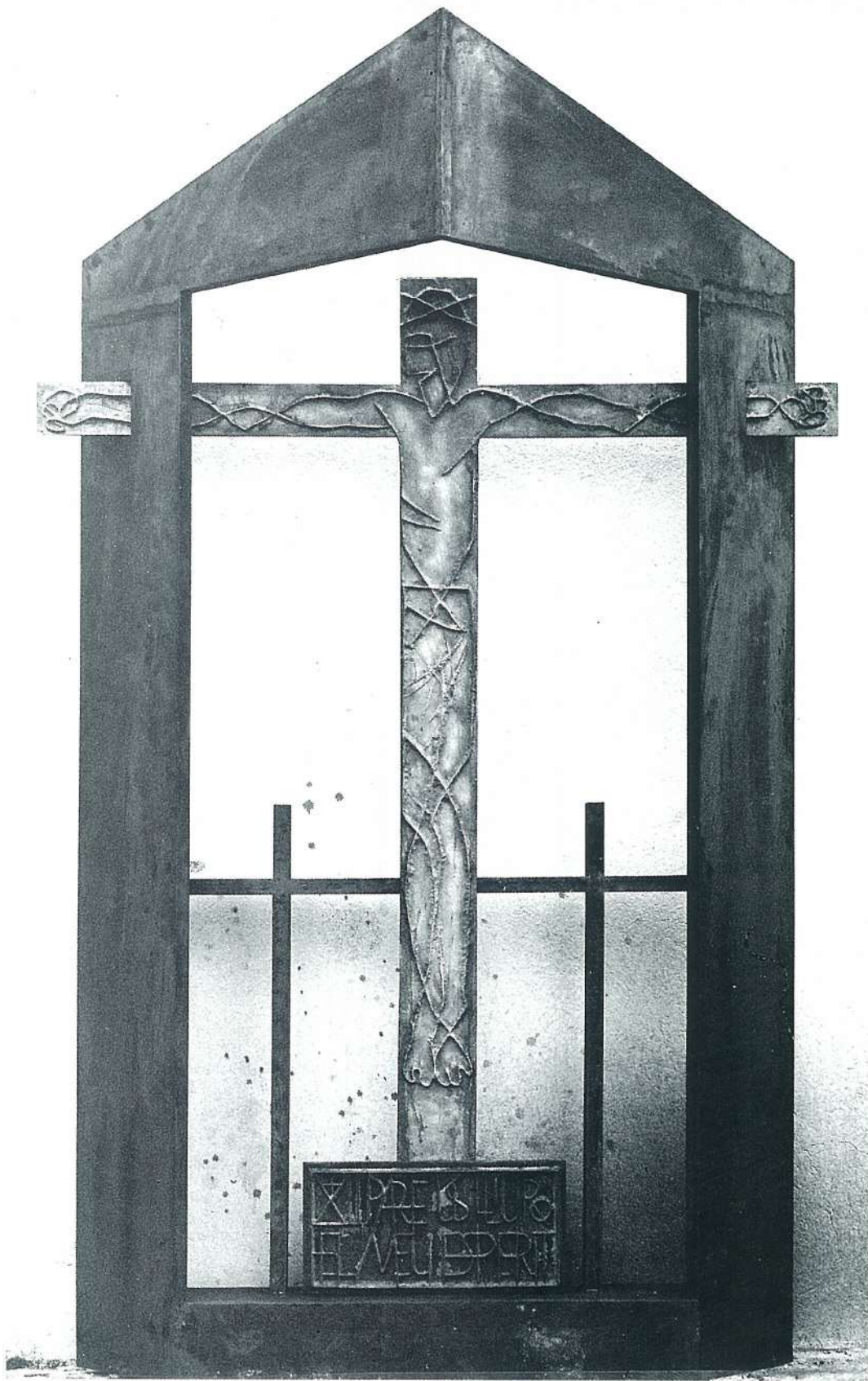
1973 *Via crucis estudi.*
Abadia de Montserrat.
51 cm. alçada.
Ciment encofrat.

1973 *Via crucis estudi.*
Abadia de Montserrat.
25 cm. alçada.
Ciment encofrat.

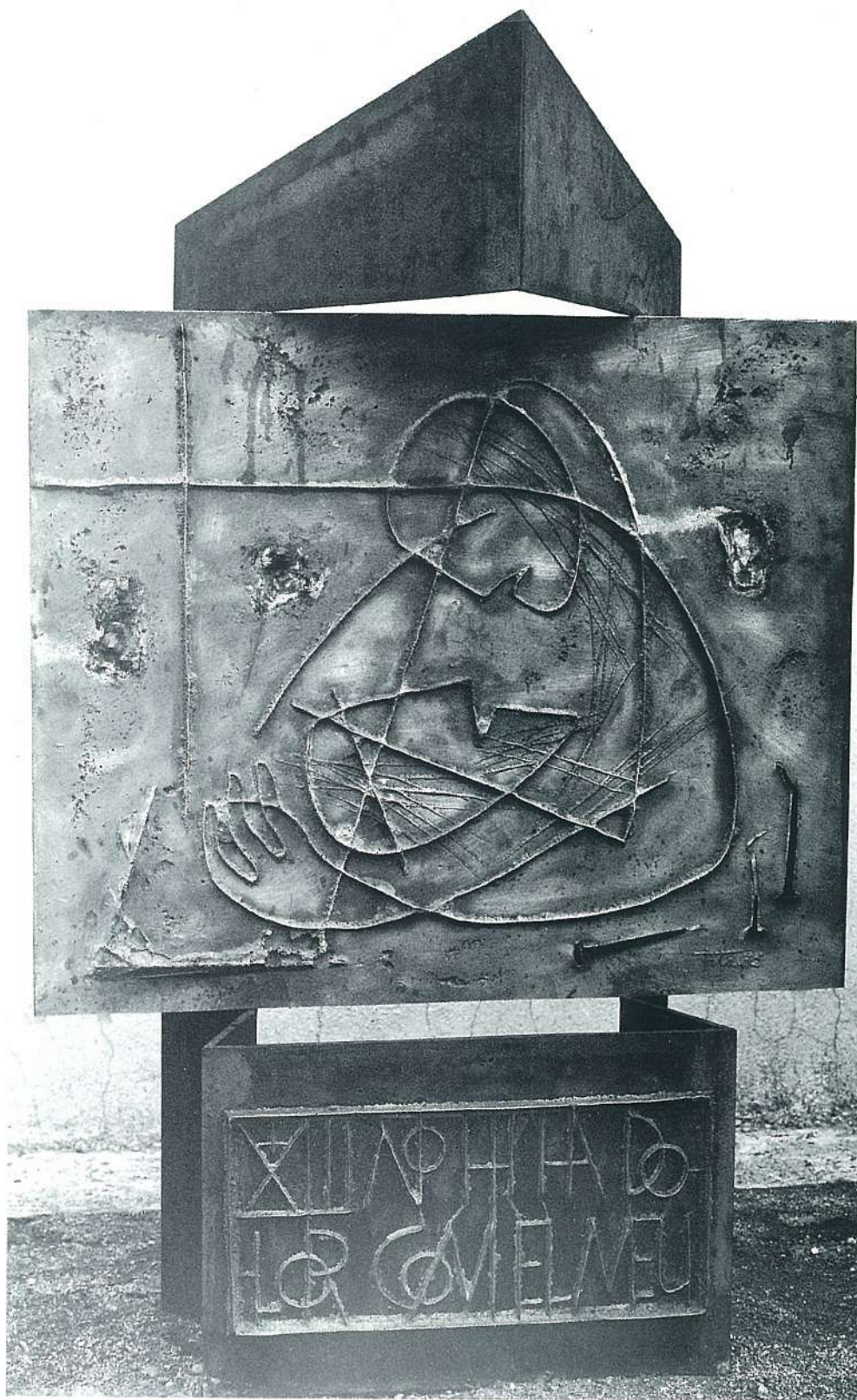
1974 Via crucis. Abadia de Montserrat.
2,50 m. alçada.
Fosa d'alumini-ferro.

1974 Via crucis. Abadia de Montserrat.
2,70 m. alçada.
Fosa d'alumini-ferro.

1974 Via crucis. Abadia de Montserrat.
2,50 m. alçada.
Alumini-ferro.

1974 *Via crucis*. Abadía de Montserrat.
1,36 m. alçada.
Fosa d'alumini-ferro.

1974 Via crucis. Abadía de Montserrat.
1,29 m. alçada.
Fosa d'alumini-ferro.

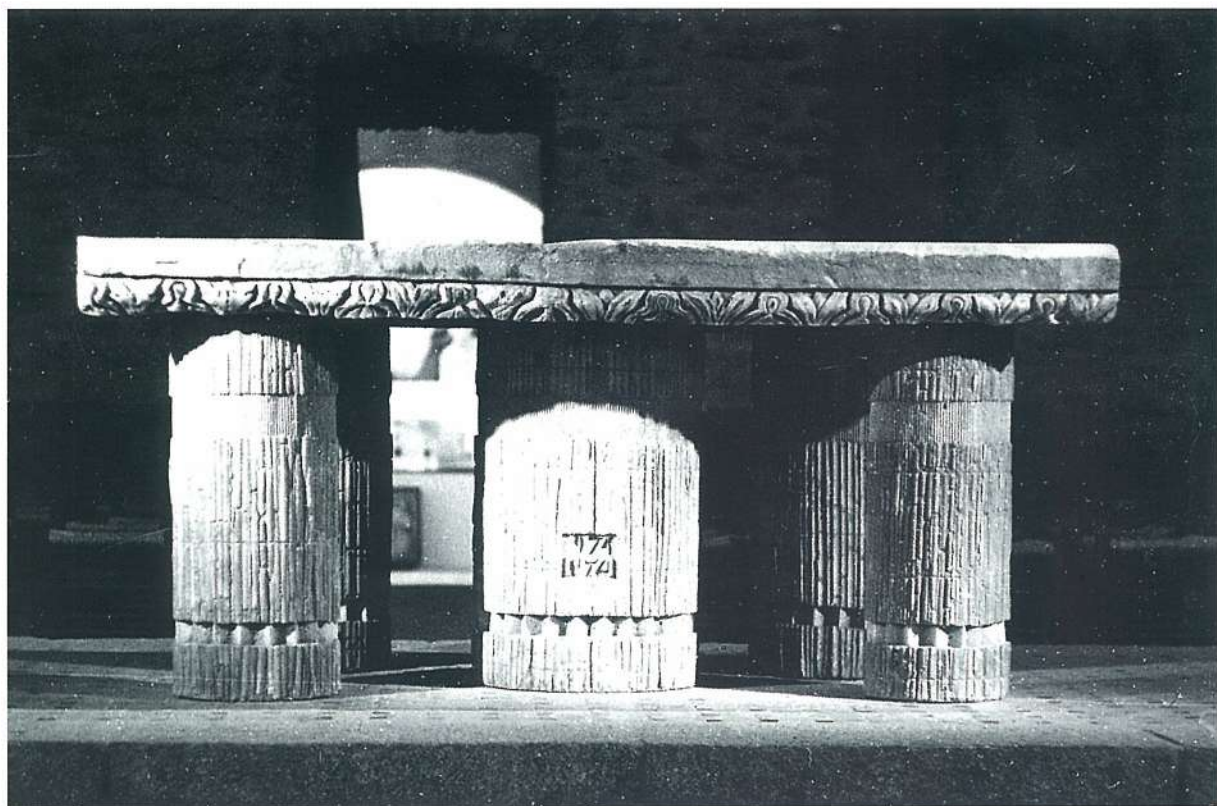
1974 *Via crucis*. Abadia de Montserrat.
 1,75 m. alçada.
 Fosa d'alumini-ferro.

1974 *Via crucis*. Abadia de Montserrat.
2,45 m. alçada.
Fosa d'alumini-ferro.

1974 *Via crucis*. Abadía de Montserrat.
1,30 m. alçada.
Fosa d'alumini-ferro.

1974 Altar mil·lenari. Sant Miquel de Cuixà-Prada.
Columnes encofrades.

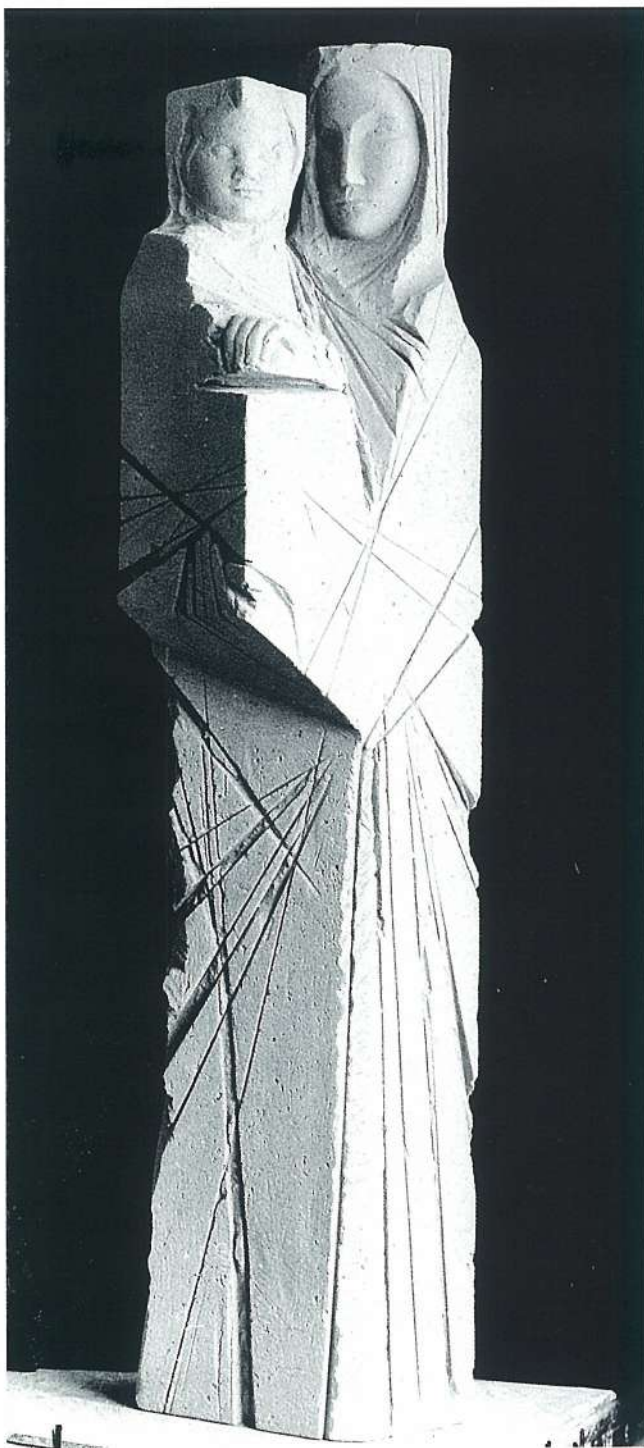
La mesa de l'altar de Sant Miquel de Cuixà és un marbre romà del s. III i que fou consagrat al s. X. L'austeritat de l'església i tot el seu contingut em portà a pensar que unes columnes encofrades en canyes podrien ser la solució adequada per no desentonar d'aquell ambient. Al mateix temps, permetia donar força a l'horitzontal de l'altar.

Maqueta i obra definitiva

No és en va el valor que dispenso a la preparació de les obres. En aquest cas, la força de la maqueta en guix serrat proporciona aspectes que queden palesos en la definitiva en terra refractària esmaltada.

1975 Marededéu. *Missioners de Natzaret-Barcelona.*
26,5 cm. alçada.
Guix escaiola.

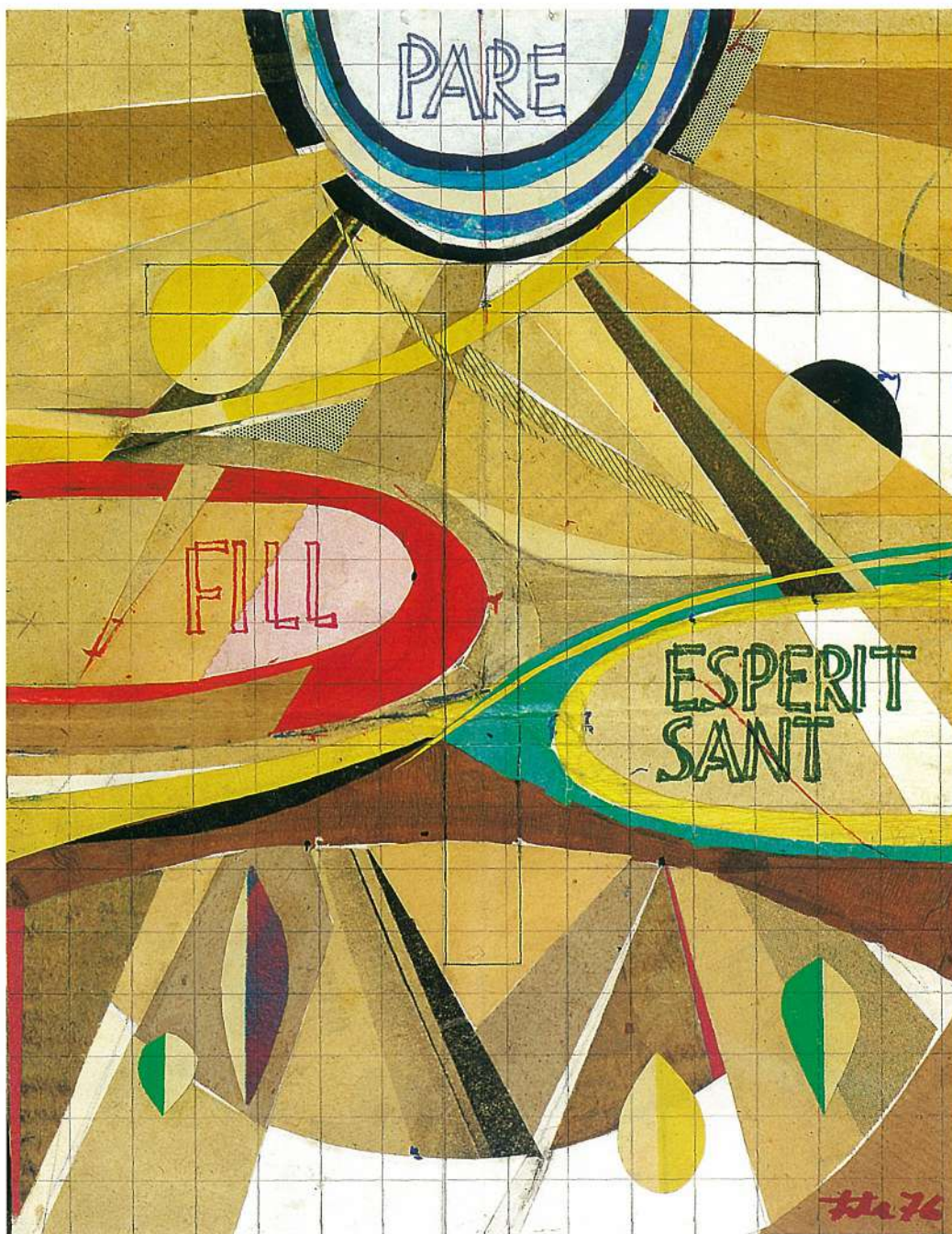
1975 Marededéu.
Missioneres de Natzaret-Barcelona.
1,05 m. alçada.
Terra refractària esmaltada.

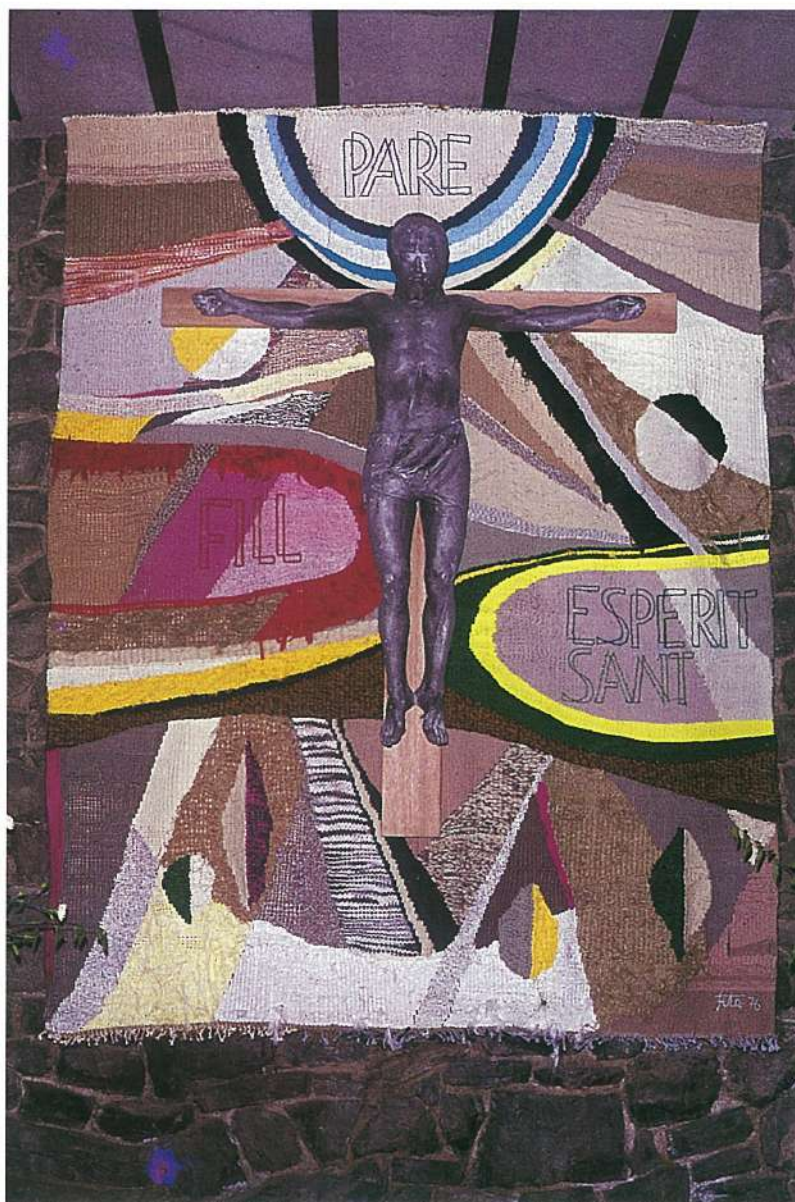
Era la primera vegada que tenia un projecte de tapis. Es tracta de l'altar de l'església dels claretians, una pedra negra que entristeix les cerimònies del culte. Per aquest motiu, en ser-me encarregat el crucifix vaig pensar en un tapis com a fons. Vaig fer projectes i aquests dos en poden donar idea.

El crucifix el vaig pensar amb un realisme total. Després, en passar-lo a la cera per fondre, hi vaig intervenir amb uns talls en les diferents parts, com es pot veure en la cara.

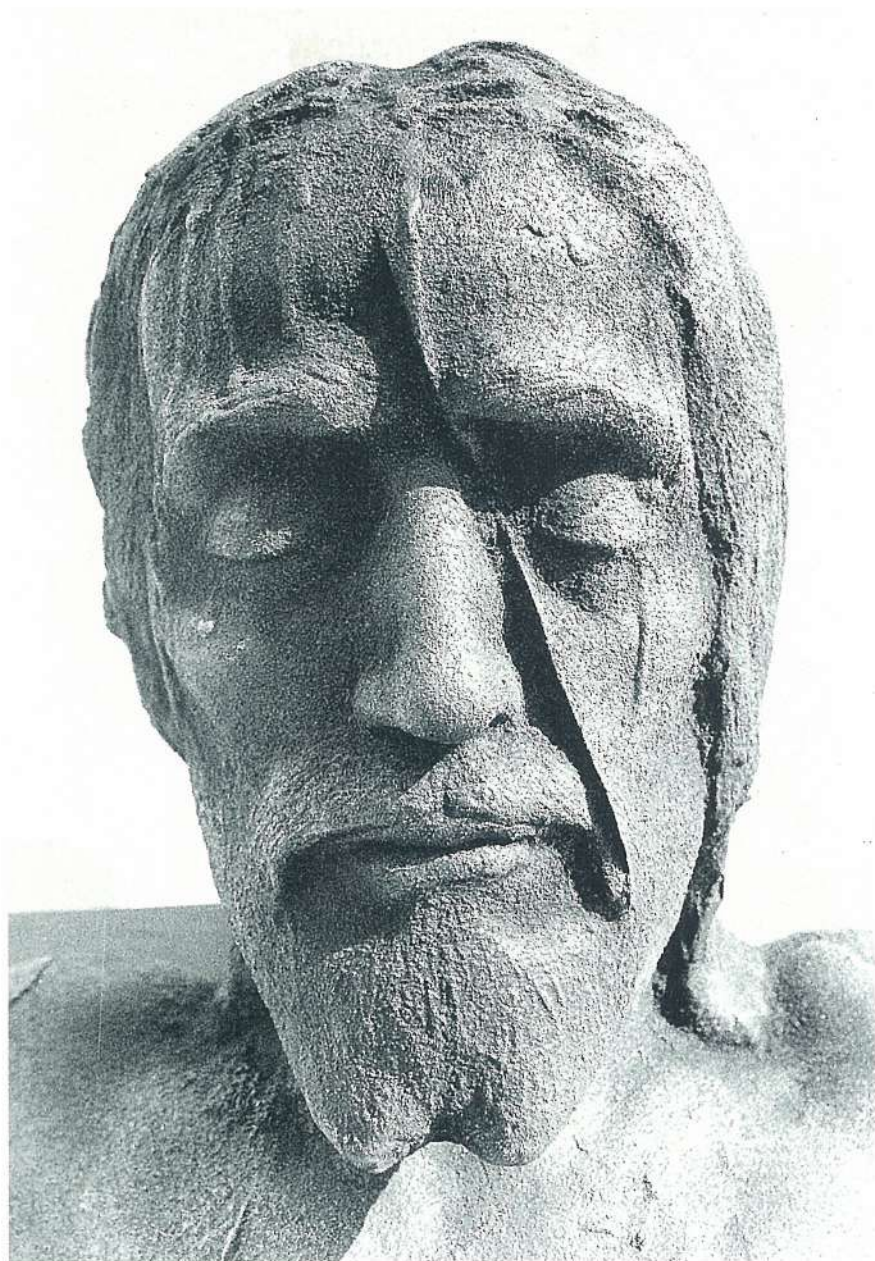
1976 Estudi per a tapis.
Parròquia de Sallent.
30,5x23,5 cm.
Collage.

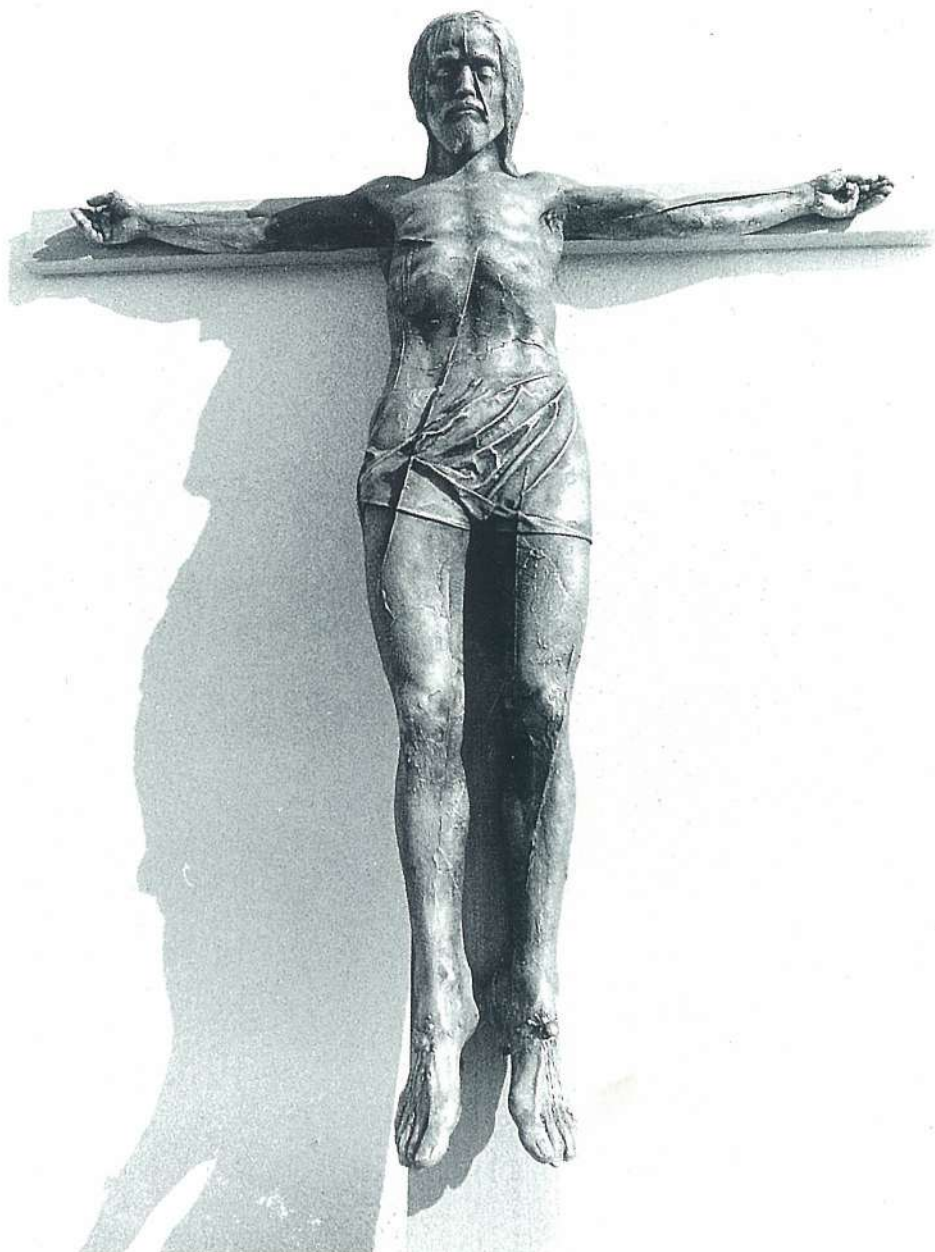
1976 *Projecte de tapis.*
Parròquia de Sallent.
30,5x23,5 cm.
Collage.

1976 Tapis i crucifix.
Parròquia de Sallent.
3x2,30 m.

*1976 Cap de Crist. Fragment.
Parròquia de Sallent.
Fosa d'alumini.*

*1976 Crist. Parròquia de Sallent.
1,90 m alçada.
Fosa d'alumini.*

*1976 Crist claus.
1,60 m. de llarg.
Fosa de bronze.*

La realització d'una obra, especialment el procés de fondre-la, és molt interessant: En la fundició a la cera, s'hi claven uns claus que aguanten la terra a dins i a fora de la peça. El dramatisme amb què aquests claus es mostren en la peça em va interessar fins al punt que no vaig voler que els retiressin, i es van deixar tal com estaven durant el procés d'execució.

Si bé havia fet imatges amb trossos de fusta sobrants de la fusteria en obres per a mi mateix, ara procurava aplicar-ho a un encàrrec concret. Segur que no fou prou acceptada per tots els feligresos però crec que els donava una cosa millor del que aquests descontents haguessin volgut. Seria convenient tenir un intercanvi d'idees per fer més assequibles els contrastos que es poden produir.

*1977 Pietat. Parròquia de Pont Major.
1,20 m. alçada.
Fusta policromia.*

A la meua parròquia, Sant Feliu, hi ha obres escultòriques excepcionals, com el sarcòfag paleocristià amb el tema del gall i les negacions de Pere. La formació que portàvem els de la nostra època ens permetia connectar amb una iconografia que abasta molts segles d'història i que, actualment, resulta ignorada pel jovent i remota per a la cultura a l'ús.

Per aquest motiu se'm va acudir emmotllar les imatges i utilitzar-les com a suport d'altres expressions.

Així, provocava la unió de referents contradictoris i allunyats en el temps, ja que fins i tot hi vaig emprar components electrònics d'aparells de televisió.

Aquesta obra de gran valor històric no perd la seva qualitat en ser manipulada, ans al contrari, s'hi afegeixen altres aspectes que fan que l'obra participi del present.

*1977 Sarcòfag romà.
53 cm. alçada.
Bronze.*

1977 Mort de saint Narcis.
37 cm. alçada.
Bronze.

1977 *Altra Comunicació*.
73,5 cm. de llarg.
Fragment. Bronze.

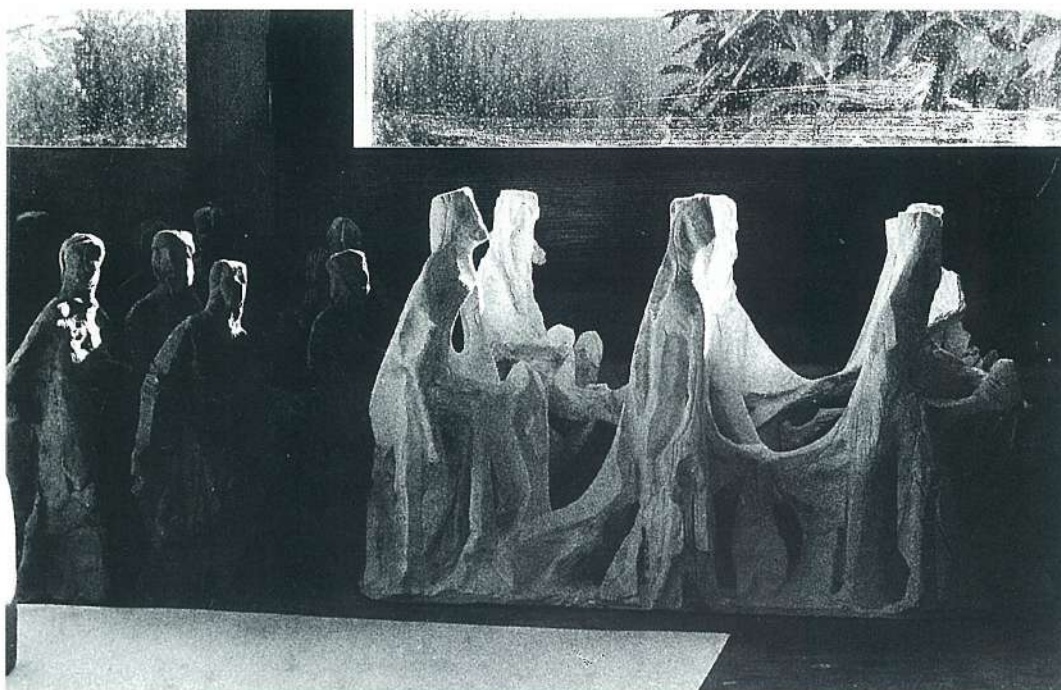

1977 Santa Afra.
37 cm. alçada.
Bronze.

En entrar també en el joc del procés de realització, els defectes de fundició es poden convertir en qualitat, com crec que succeix en aquest cas.

*1977 Cap de sant Narcís.
66 cm. alçada.
Ferro colat.*

1977 Maquetes tres Reis.
Estudis preparatoris.

Temple expiatori Sagrada Família. Barcelona.
Aquesta feina va durar tres anys, més o menys, fins que hi vaig renunciar per falta d'entesa amb els arquitectes deixebles de Gaudí. Vaig emprendre el treball amb gran il·lusió. Vaig fer moltes maquetes, com es pot veure en aquesta fotografia.

Amb la meva actuació artística he procurat servir, ser un treballador, més que un intel·lectual de l'art, com massa sovint passa amb els artistes del nostre temps. S'ha fet massa cas de Leonardo da Vinci, quan digué que l'art era cosa mental, sense que això no vulgui dir que pensar en la pràctica artística no sigui molt convenient.

*1977 Estudi dels Tres Reis.
Temple Sagrada Família-Barcelona.*

*1977 Estudi dels Tres Reis.
Temple Sagrada Família-Barcelona.*

1977 Estudi dels Tres Reis.
Temple Sagrada Família-Barcelona.
46 cm. alçada.
Terra cuita.

*1977 Estudi dels Tres Reis.
Temple Sagrada Família-Barcelona.
45 cm. alçada.
Terra cuita.*

*1977 Estudi dels Tres Reis.
Temple Sagrada Família-Barcelona.
48 cm. alçada.
Terra cuita.*

1977 Nadal. Il·lustració Cavall Fort.
25x17 cm.
Pinzell tinta xinesa.

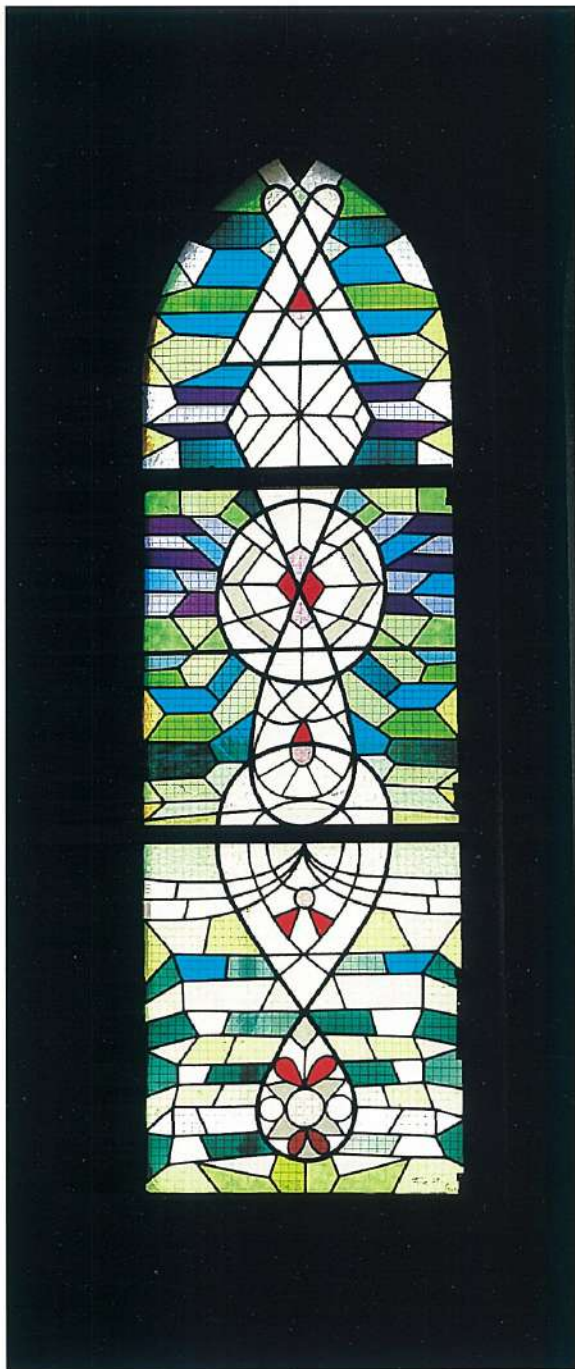
Si no ho recordo malament fou un encàrrec del *Cavall Fort* per il·lustrar un escrit, en sembla que de l'Avel·lí Artís, titulat "Nadal al Tròpic".

Vaig fer-ne tota una sèrie i quan tens els hàbits de composició i expressions, detalls estudiats tantes vegades, t'adones que sorgeixen més dificultats per ser lliure. Aquest dibuix permet percebre aquest escull.

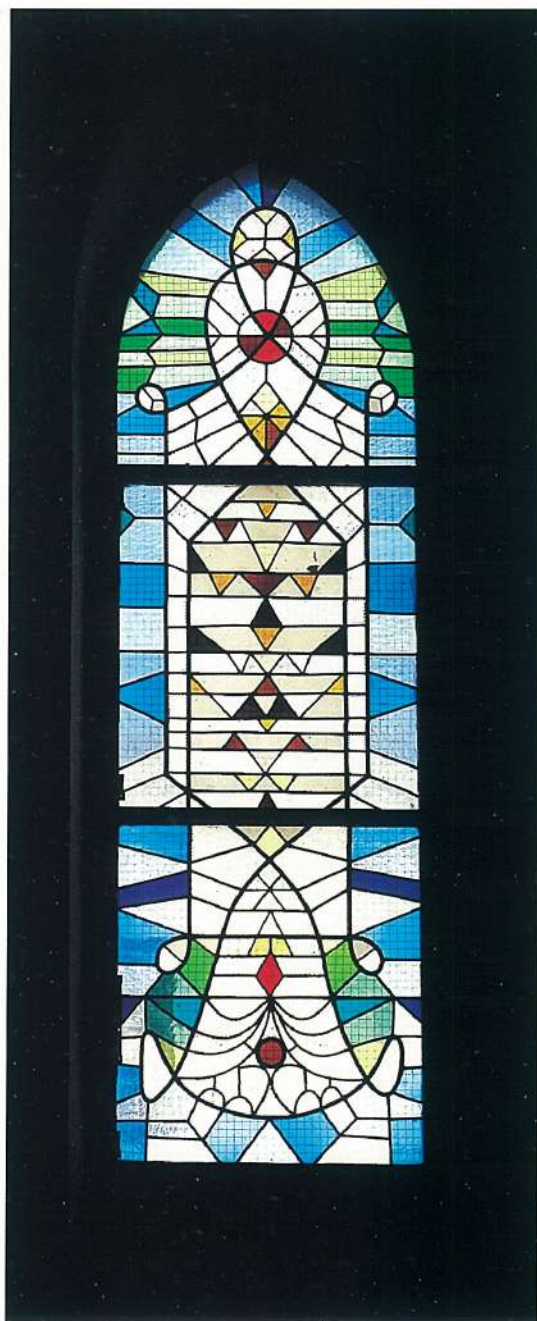

Recordo que en aquell temps vaig estar a l'església de Castelló d'Empúries i em van impressionar els vidres sense colors, emplomats amb dibuixos geomètrics i vidre industrial. Sembla estrany que a vegades el color sigui tan absorbent i dominant que mati el dibuix. En aquest cas calia pensar en aquest fet per buscar un altre equilibri. Vaig tenir la sensació que vàrem fer una bona obra en els vitralls de la nau de l'església.

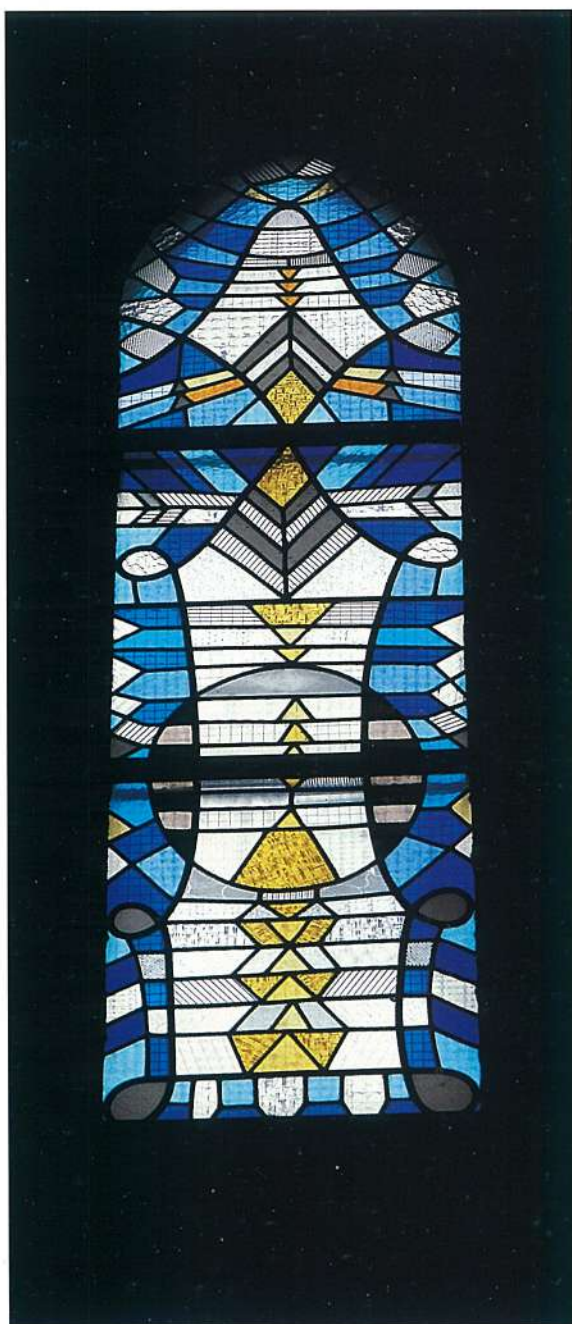
1978 Parròquia Sant Antoni
de Calonge.
2,50x0,67 m.
Vitrall emplomat.

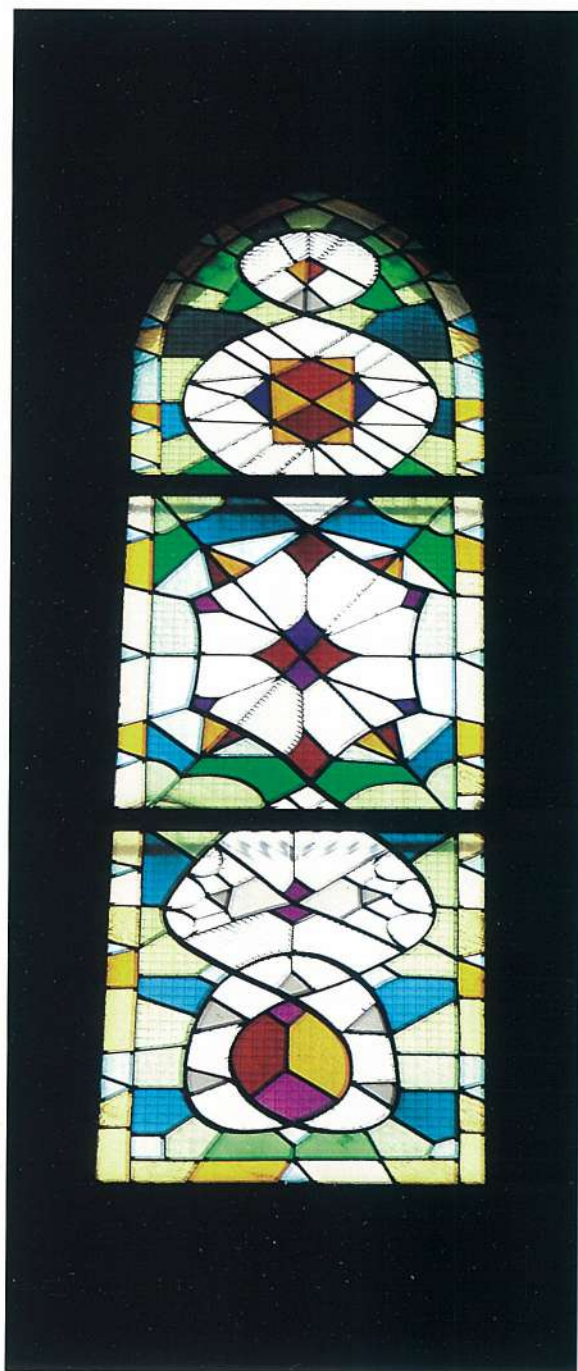
1978 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
2,50x0,67 m.
Vitrall emplomat.

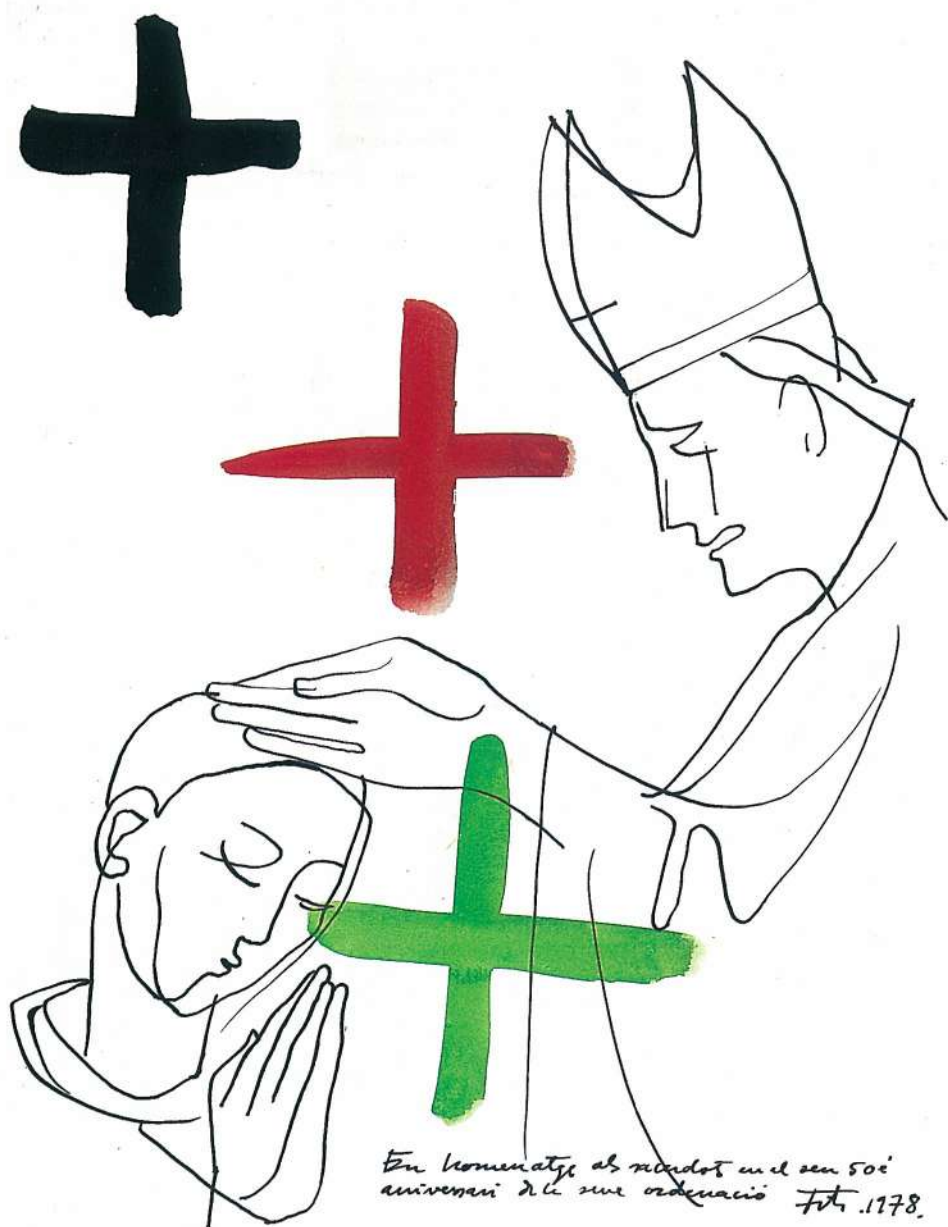
1978 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
2,50x0,67 m.
Vitrall emplomat.

1978 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
2,50x0,67 m.
Vitrall emplomat.

1978 Parròquia Sant Antoni de Calonge.
2,50x0,67 m.
Vitrall emplomat.

1978 Recordatori.
33x25 cm.
Ploma tinta xinesa color.

Això que es mostra amb aquesta llibertat i espontaneïtat és fruit de dibuixos i dibuixos. Sembla que cada cop costa més fer una obra, del tipus que sigui. En tenir-ne més consciència obliga a més. Aquesta és la conclusió a què arribes amb els anys. La persona que no hi posa aquest esforç sol caure fàcilment en els amaneraments. Tot i esforçant-se, s'hi cau.

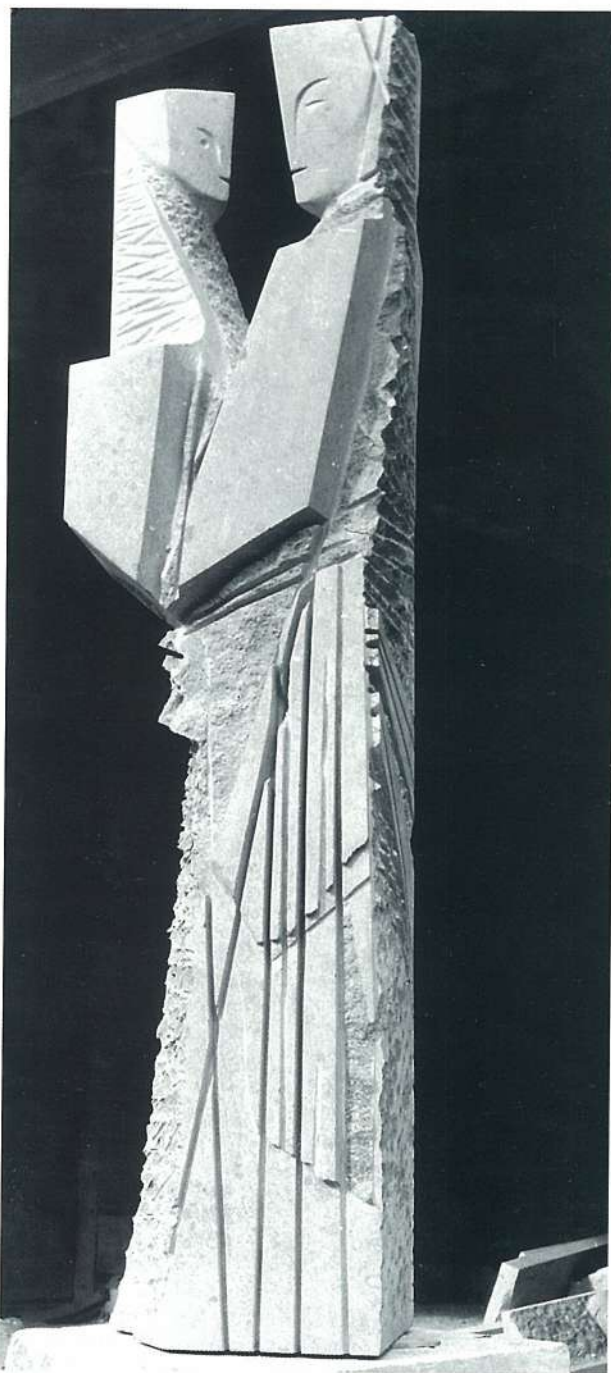
Aquí també hi vaig tenir intervenció en tota la capella.
Una peça important fou una ceràmica a tot el fons.
En el cas d'aquest vitrall em va semblar adequat aquest
sentit de ritmes de naturalesa vegetal.

*1979 Oratori Dominiques. Manresa.
2,67x2,56 m.
Vitrall emplomat.*

1980 *Sant sopar. Arenys de Mar.*
45x90 cm.
Fustes policromades.

Una família d'Arenys de Mar es va interessar per un sant sopar per presidir el menjador. De fet, no s'improvisa aquest resultat. És fruit d'altres estudis d'abans. El que passa és que aquí és purament un arabesc general de Jesús i dotze apòstols a la taula. Però en aquest cas desapareix tot rastre de cara, mans i vestits, i tot queda a mercè de la imaginació.

El fet que la pedra ara es talli amb disc em va fer pensar que calia oblidar l'escarpa i el martell i modelar diferent. El sol fet de prendre aquesta decisió ho canvia tot. Vas veient com les expressions del material i la tècnica t'inviten a nous girs.

1981 *Marededéu.*
Parròquia de Vista Alegre-Girona.
1,10 m. alçada.
Pedra de Girona.

1981 *Sant sopar.*
Residència Geriàtric Maria Gay-Girona.
1,15 x 3,00 mt.
Mixta-tela.

En aquesta residència a la part vella de Girona, al menjador, hi volien dues obres: una era el sant sopar, i l'altra fou sobre la vida i els animals que ens han estat familiars.

El fet de pensar en aquest sant sopar també fou motiu de molts dibuixos i esbossos. Aquest teixit de la superfície en pedaços clars i foscos i les cares i mans fets en arabescos que van concretant aspectes figuratius és, al meu entendre, una aportació que mereix una atenció especial.

La visió del Pare Claret d'un passatge evangèlic és el que vaig intentar plasmar. En aquesta església, hi vaig tenir molta intervenció i, per tant, tota la producció i el procés d'elaboració donà per molt. Dels tres vitralls aquest és el més gran. Omple tota una façana del fons, amb 14 m. de llargada. Com sempre, s'ha de procurar dominar la superfície amb unes línies generals i ritmes del tema que tinguin una lectura fàcil. S'han de cuidar les formes exteriors i interiors i controlar el color perquè aquest sempre agafa caràcter dominador.

1982 *Cor de Maria-Girona. Claretians.*
4,19x14 m.
Vitrall ciment armat.

1982 Retaule al P. Claret.
Claretians-Girona.
5,50x3,20 m.
Ciment encofrat.

En aquest retaule, amb el Pare Claret al centre, a tot volt hi ha aspectes de la seva vida. A la part superior, s'hi veu la presència trinitària amb els cors de Jesús i Maria, advocacions de l'època.

1982 Claretians-Girona. Baptisme.
1,0,80 m.
Encofrat ciment.

1982 Claretians-Girona. Baptisme.
1,0,80 m.
Ciment encofrat.

Els pilars de la nau de l'església dedicats al sacraments comencen pel baptisme i acaben per l'extremaunció, amb un relleu molt baix per no perjudicar la resistència dels pilars.

1982 Claretians-Girona. Pere i Jesús.
1,0,80 m.
Ciment encofrat.

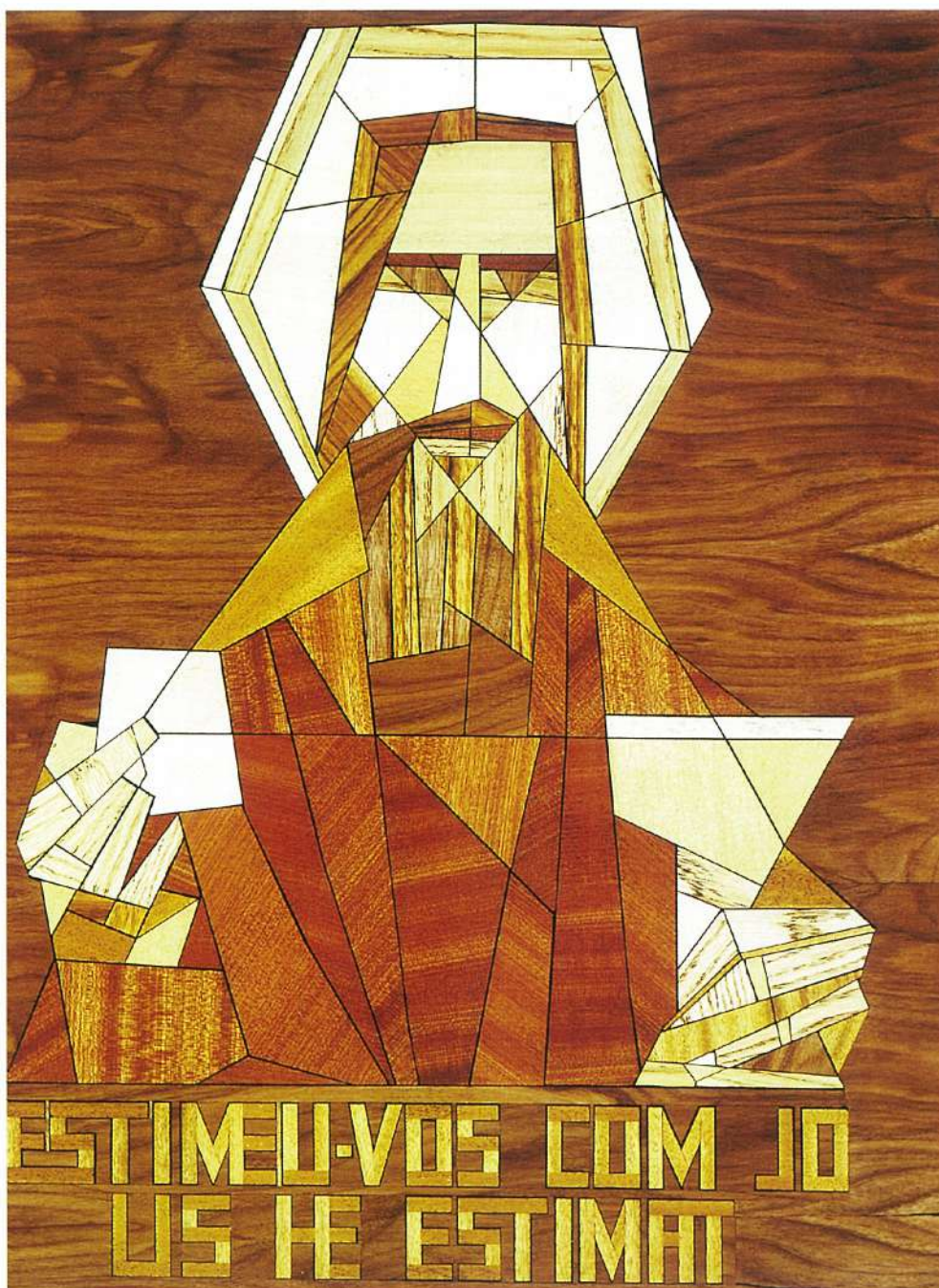

1982 Claretians-Girona. Eucaristia.
1,0,80 m.
Ciment encofrat.

L'altar i l'ambó estan fets amb unes marqueteries amb els símbols de l'Eucaristia i amb les paraules del Testament de Jesús "estimeu-vos com jo us he estimat". Pel sol fet de canviar de tècnica sorgeixen noves possibilitats d'expressió.

1983 Claretians-Girona. Ambó.
95 cm. alçada.
Marqueteria.

1983 Claretians-Girona. Frontal d'altar.
80 cm. alçada.
Marqueteria.

Una església és un lloc de reunió on es manté un sentit col·lectiu vers uns valors religiosos, morals, espirituals, històrics. Tot aquest sentiment calia evocar-lo a l'entrada del temple. Era voluntat de l'església de Campredó donar als seus feligresos el valor del passat i el present. Per aquest motiu, el rector va recollir la seva història perquè fos plasmada aquí i a les tres cares: la central, dedicada al patró sant Joan Baptista i les laterals a la història del lloc amb els fets religiosos i civils més remarcables.

L'interior està il·luminat per uns vitralls a tot volt de 124 m. lineals i un lluernari en forma de piràmide invertida de tres metres de costat.

1983-1984 *Maqueta d'entrada.*
Parròquia Campredó-Tortosa.
 27 cm. alçada.
 Guix escaiola.

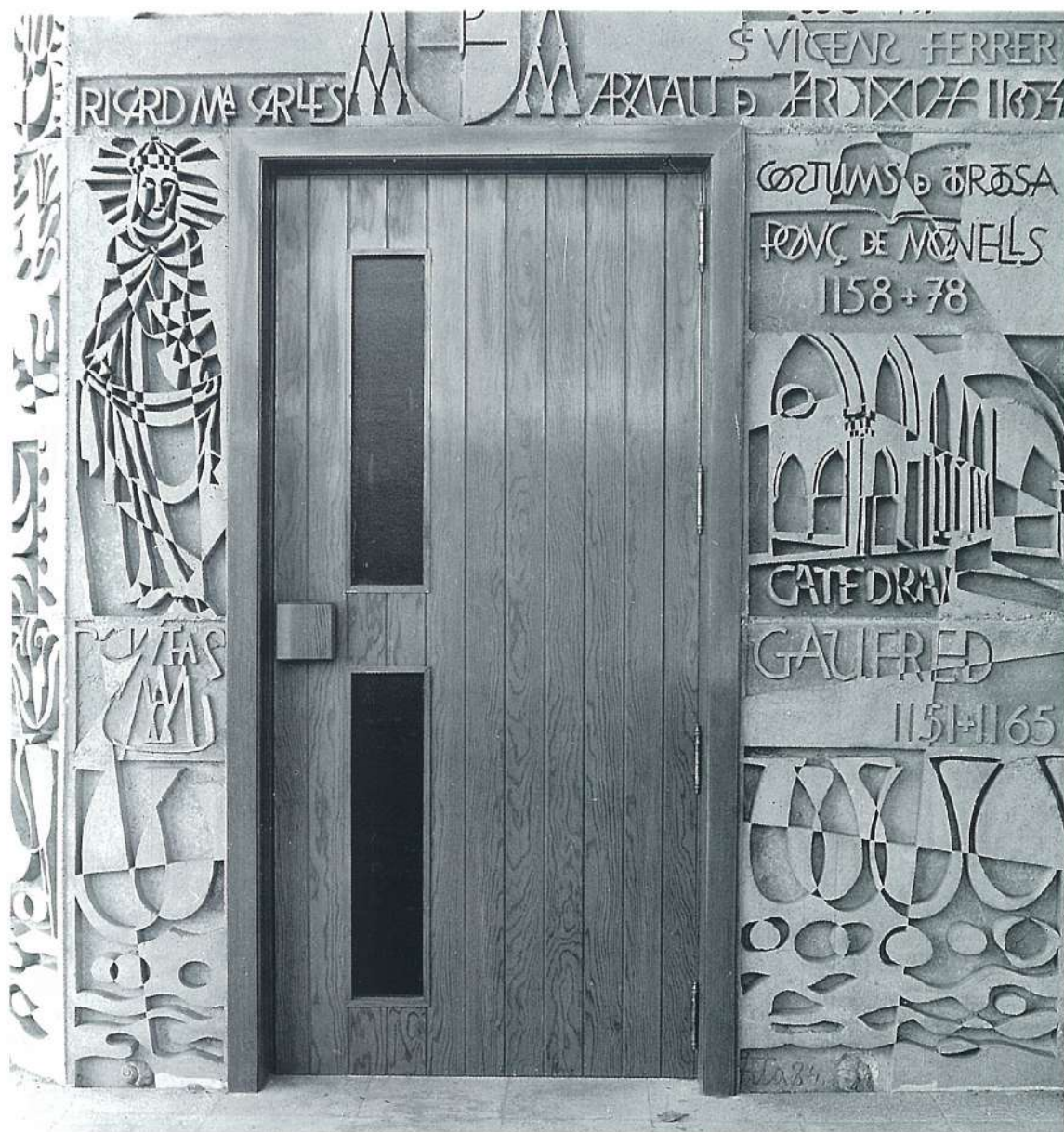
1983-1984 Relleu d'entrada.
 Parròquia Campredó-Tortosa.
 31 cm. alçada.
 Guix escaiola.

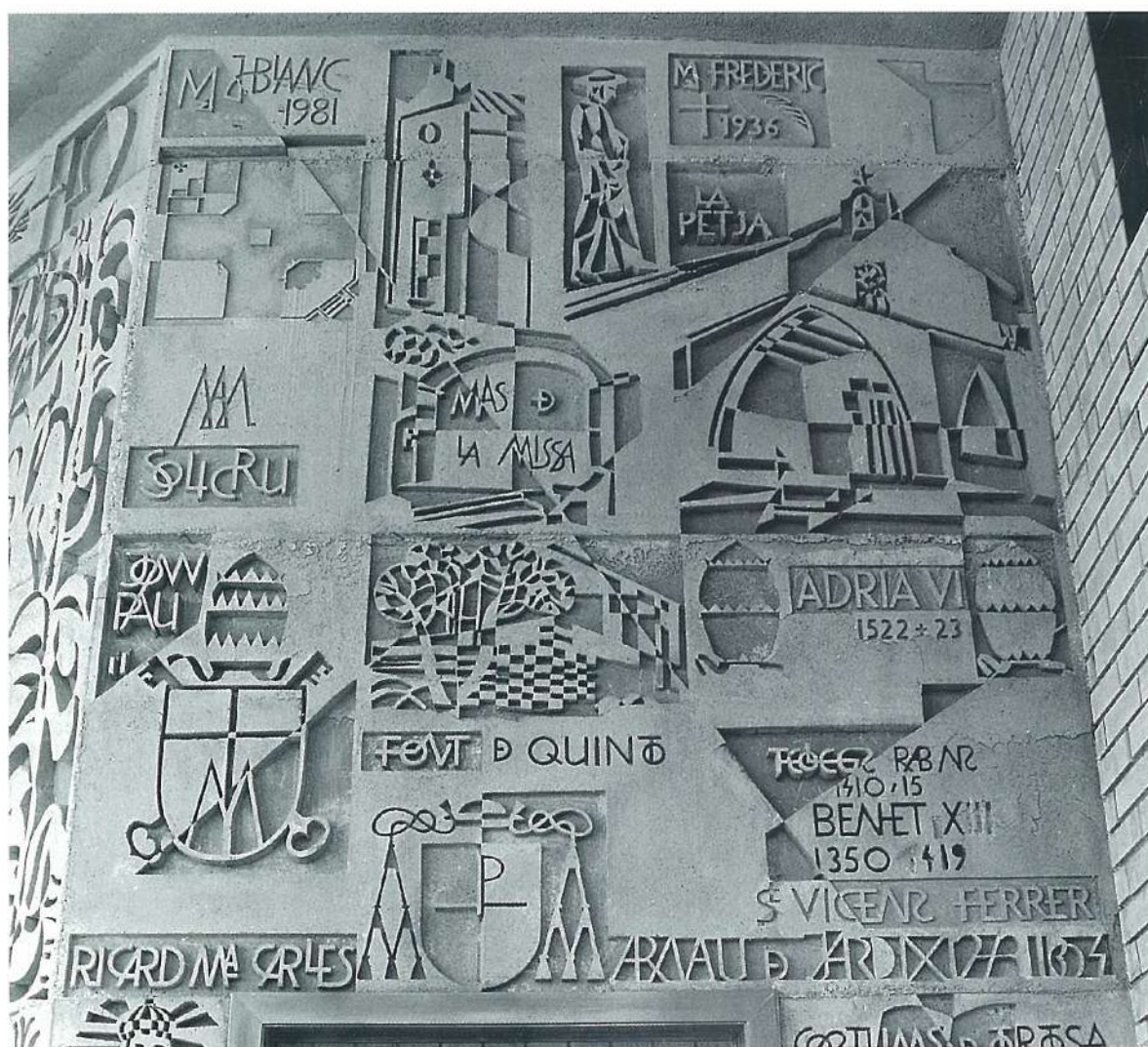
1984 Relleu Sant Joan Baptista.
 Parròquia Campredó-Tortosa.
 5,30 m. alçada.
 Ciment encofrat.

1984 Relleu d'entrada.
 Parròquia Campredó-Tortosa.
 5,30 m. alçada.
 Ciment encofrat.

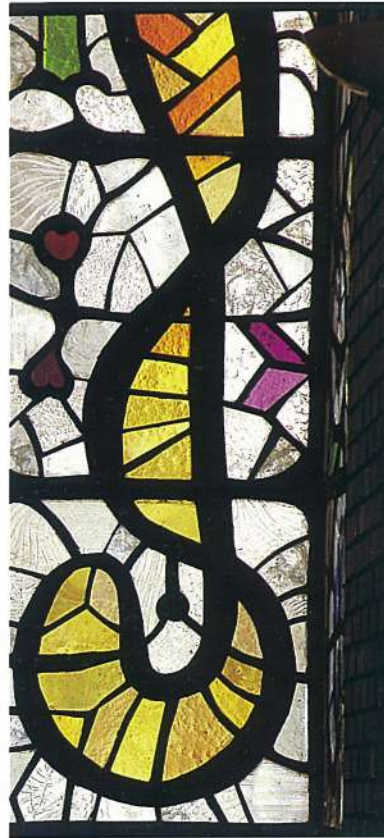
1984 Parròquia Campredó-Tortosa.
 Relleu d'entrada.
 5,30 m. alçada.
 Ciment encofrat.

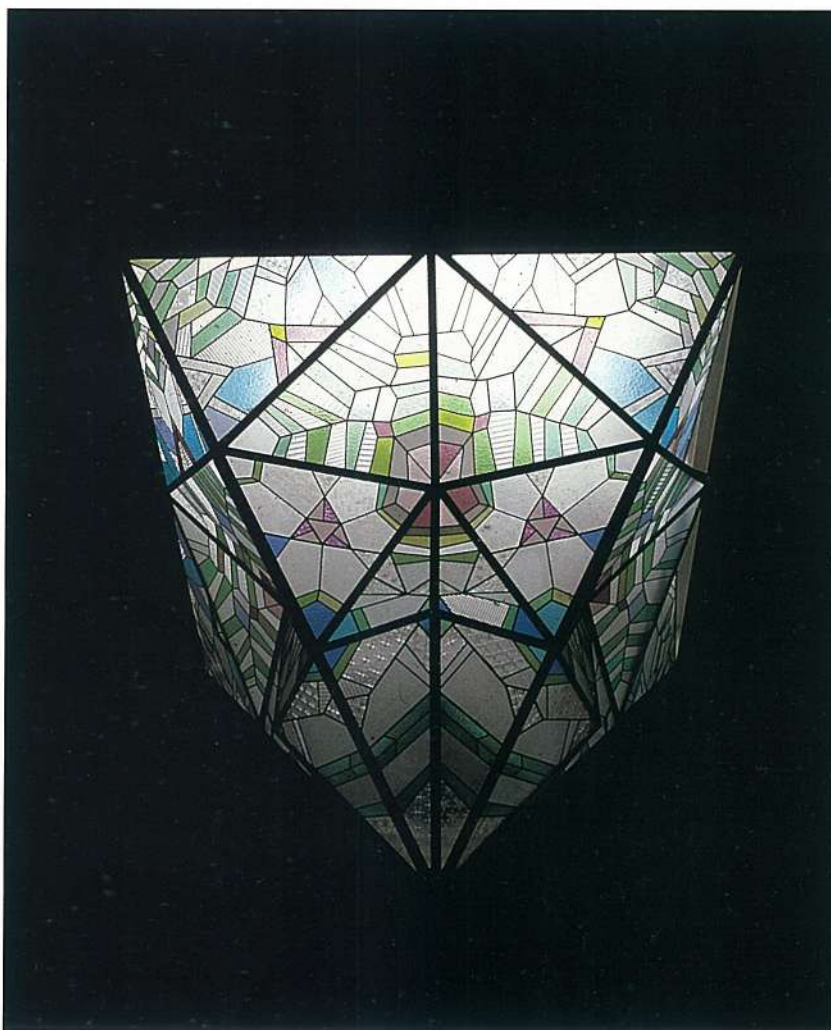
1984 Relleu d'entrada.
 Parròquia Campredó-Tortosa.
 5,30 m. alçada.
 Ciment encofrat.

1984 Interior església.
Parròquia Campredó-Tortosa.
4x8 m. alçada.
Vitrall ciment encofrat.

1984 Parròquia Campredó-Tortosa.
Fragments.
Vitrall ciment armat.

*1984 Parròquia Campredó-Tortosa.
Lluernari.
3x3x3 m.
Vidre emplomat.*

*1984 Parròquia Campredó-Tortosa.
Lluernari.
3x3x3 m.
Vitrall emplomat.*

1984 Parròquia Campredó-Tortosa.
Fragments.
Vitrall ciment armat.

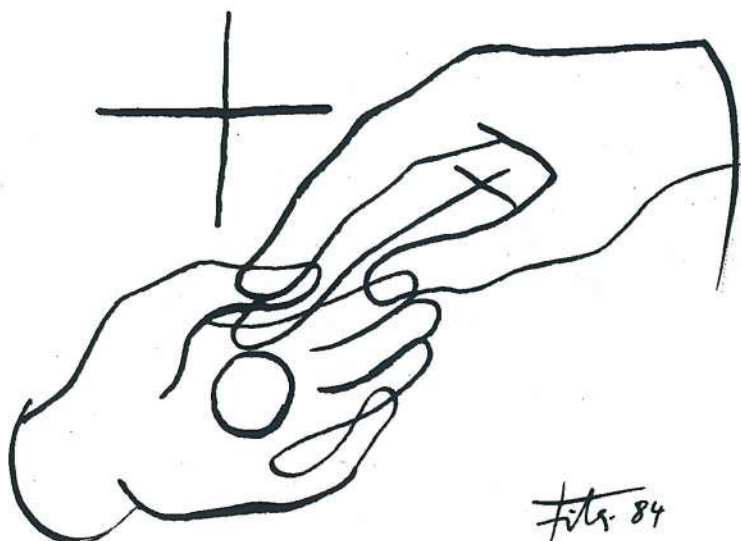

L'Escola de Relacions Públiques de la Universitat de Girona cada any obsequiava amb l'àngel de bronze a les persones que s'havien distingit per la trajectòria o distinció en el seu treball. Fins en aquest símbol hi ha un respir d'evocació religiosa.

1984 Àngel de la Comunicació.
32x20 cm.
Gravat punta seca.

1984 *Àngel de la Comunicació.*
39,5 cm. alçada.
Bronze.

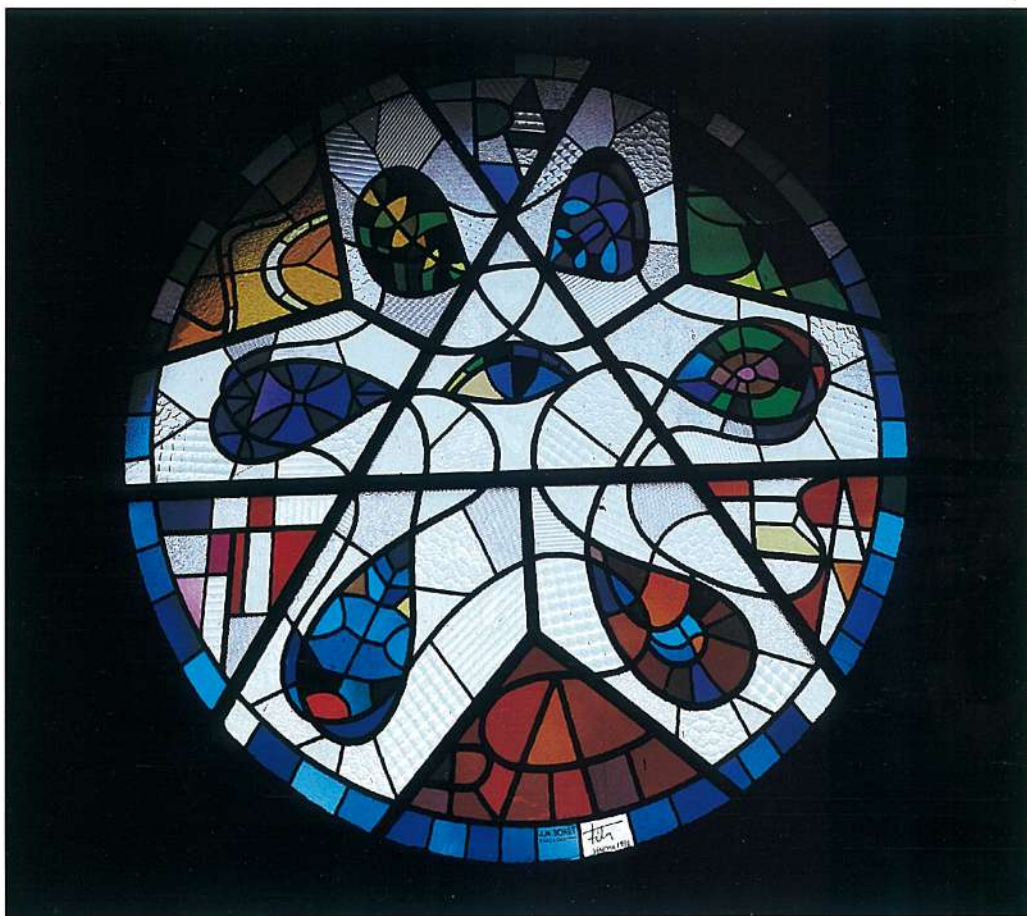

1984 Recordatori 1a. Comunió.
8x10 cm.
Ploma tinta xinesa.

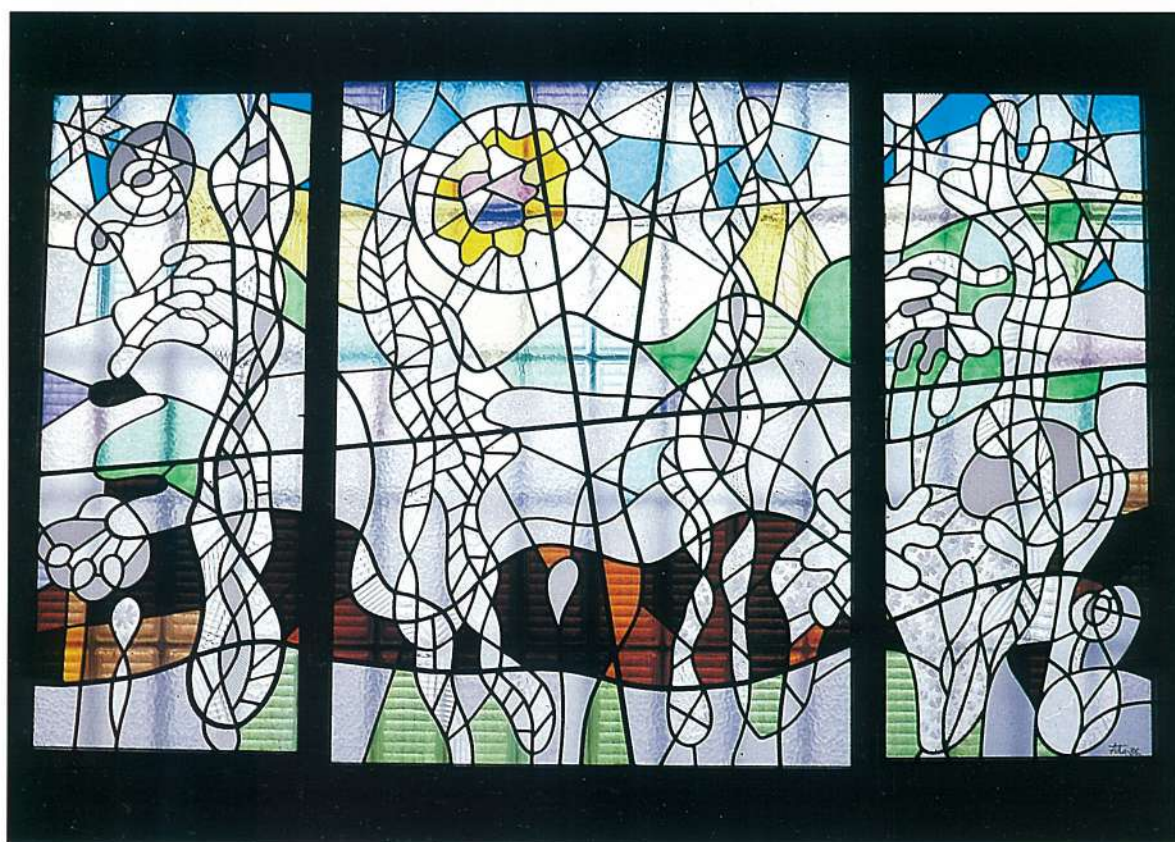
Sempre que he tingut ocasió d'influir en el tema he cregut que la Stma. Trinitat és un tema adequat i que cal valorar més en les nostres esglésies, especialment a l'ull del temple.

1984 Parròquia d'Amer.
Rosassa
1,86 m. diàmetre.
Vitrall emplomat.

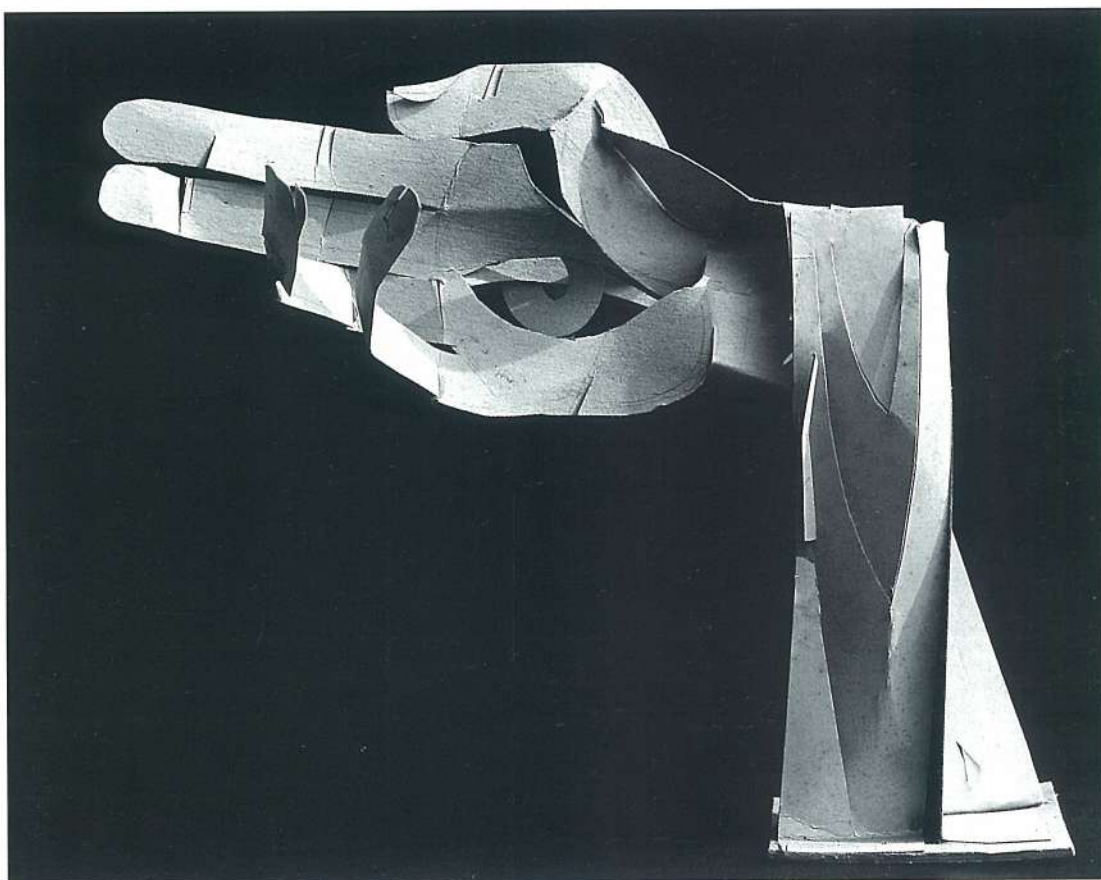
1986 Parròquia la Cellerà.
Rosassa
1,96 m. diàmetre.
Vitrall emplomat.

La mateixa estructura és el símbol trinitari. Després, les tres virtuts teològals: –fe, esperança i caritat– en són la conseqüència.

La comunitat religiosa requereix una capella. La llum d'un vitrall pot ser una solució i els salms que donen lloances a la vida, el tema. S'hi feren altres aportacions en el baldaquí, altar, ambó, etc.

1987 *Llar Infantil*.
Capella de les Monges.
 1,10x1,82 m.
Vitrall emplomat.

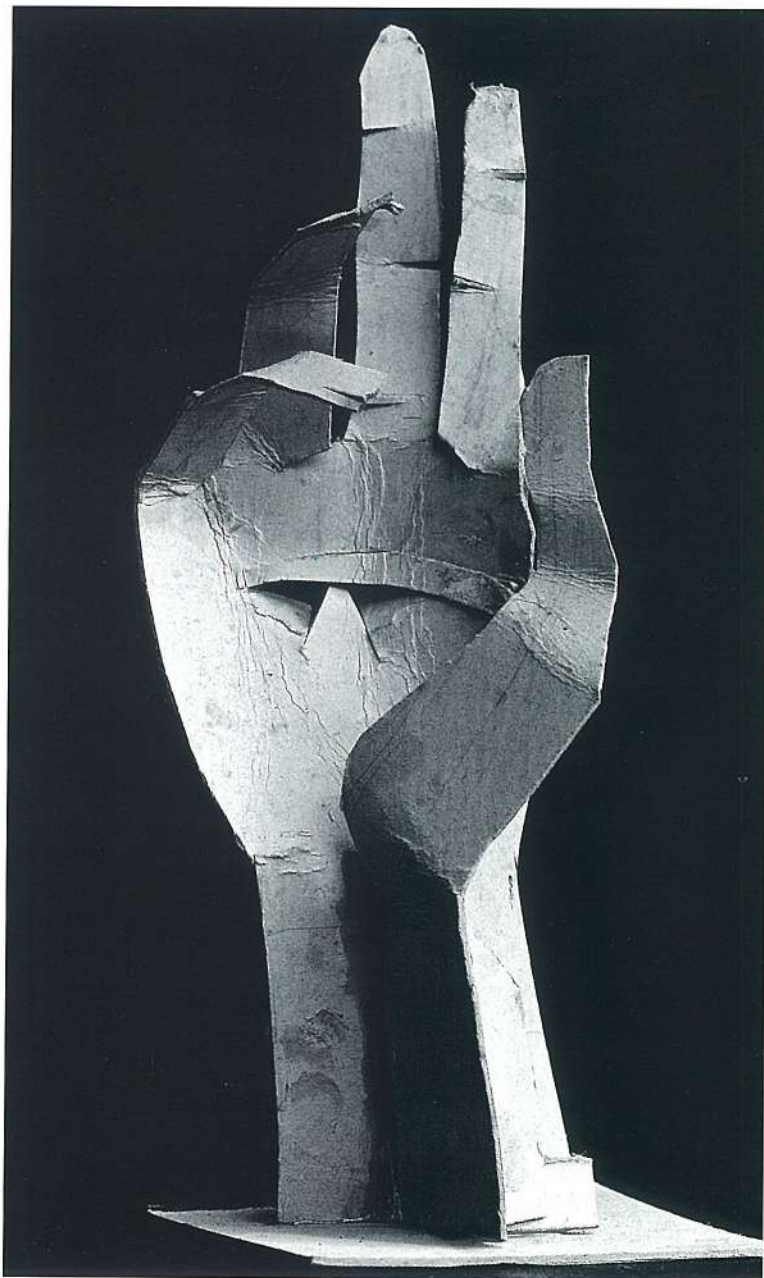

1987 *Déu vos guard.*
23 cm. alçada.
Cartró.

Aquestes cinc mans per a l'Abadia de Montserrat són el fruit d'un concurs restringit que l'arquitecte Arcadi Pla tenia pensat sobre cinc punts per ordenar l'espai de Montserrat. La primera era el Déu vos guard, la segona la de Crist acollint, la tercera la de Crist ressuscitat, la quarta la de Maria, i la cinquena, abans d'entrar al monestir, la de sant Benet. Estaven pensades per a mides de 6 m. d'alt aproximadament.

Són molts els projectes que no han arribat a realitzar-se, però aquestes idees no queden en el buit, i enriqueixen els qui les plantegen.

Quant al material per a la seva realització, s'havia pensat en ciment o bé en planxa d'acer o de ferro.

*1987 Dêu vos guard.
23 cm. alçada.
Cartró.*

1987 *Mà de Crist.*
16 cm. alçada.
Terra refractària.

*1987 Mão de Maria.
23 cm. alçada.
Cartolina.*

*1987 Mão de Maria.
15 cm. alçada.
Fang*

Maqueta i escultura definitiva de sant Vicenç de Llançà. La fornícula exterior de l'entrada principal es vestí del patró. Aquesta manera de treballar la pedra en disc ja és una concepció normal. Ara cal que dins aquesta tècnica hom sàpiga enriquir les expressions que siguin apropiades a cada tema.

Aquí podem veure que la maqueta ja ens orienta per on anar, però a l'hora de la veritat cal tenir atenció als diferents girs tècnics més adients.

1987 *Sant Vicenç.*
Parròquia de Llançà.
 55 cm. alçada.
Guix escaiola.

1987 *Sant Vicenç.*
Parròquia de Llançà.
2,15 m. alçada.
Pedra de Girona.

L'àmbit interior d'una església requereix que tingui un recolliment i una ambientació religiosa. Uns vitralls poden ajudar a aquest clima, on les línies i els colors es tornen musicals.

*1988 Parròquia de Vista Alegre-Girona.
0,97x1,46 m.
Vitrall emplomat.*

1988 Parròquia de Vista Alegre-Girona.
0,97x1,46 m.
Vitrall emplomat.

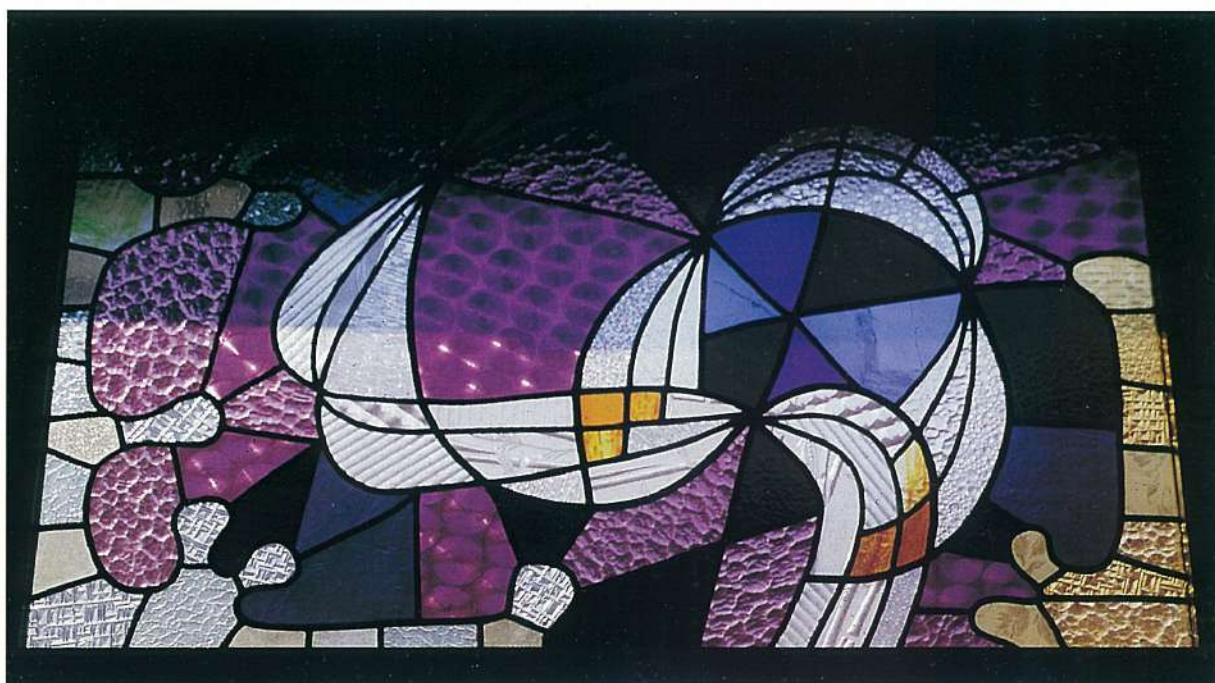
1988 Parròquia de Vista Alegre-
Girona.
0,97x1,46 m.
Vitrall emplomat.

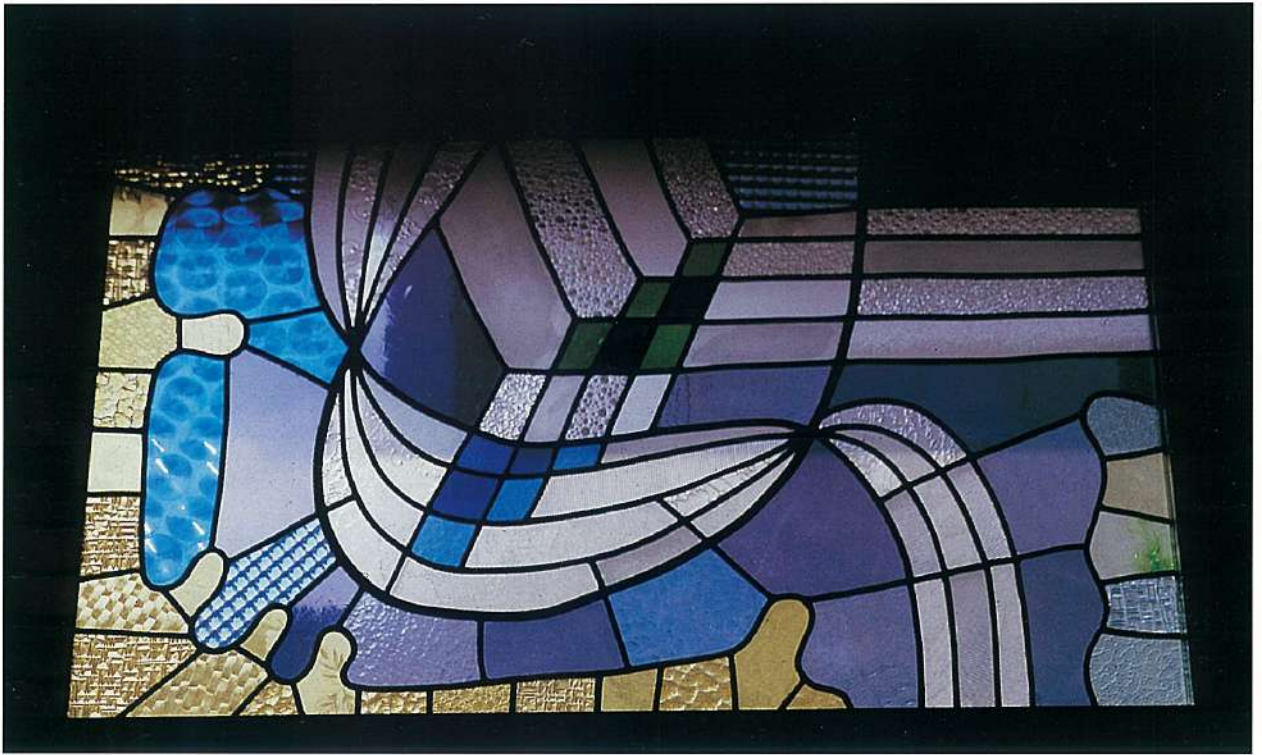
1988 Parròquia de Vista Alegre-Girona.
0,97x1,46 m.
Vitrall emplomat.

1988 Parròquia de Vista Alegre-Girona.
0,97x1,46 m.
Vitrall emplomat.

1988 Parròquia de Vista Alegre-Girona.
0,97x1,46 m.
Vitrall emplomat.

1988 *Parròquia de Vista Alegre-Girona.*
0,97x1,46 m.
Vitrall emplomat.

1989 Parròquia Santa Maria de Pineda.
2,44 m. diàmetre.
Vitrall emplomat.

Són tres els vitralls que porto fets en aquesta parròquia. Aquest és el més gran i representatiu. Altra vegada torno a creure que la Santíssima Trinitat és un tema que queda oblidat, i en aquest lloc hi escau. La idea de la descomposició de la seva llum ens dóna tres colors: blau (Pare), groc (Crist) i vermell (Esperit Sant). Els tres colors del triangle central ens ofereixen l'arc cromàtic, que és la llum.

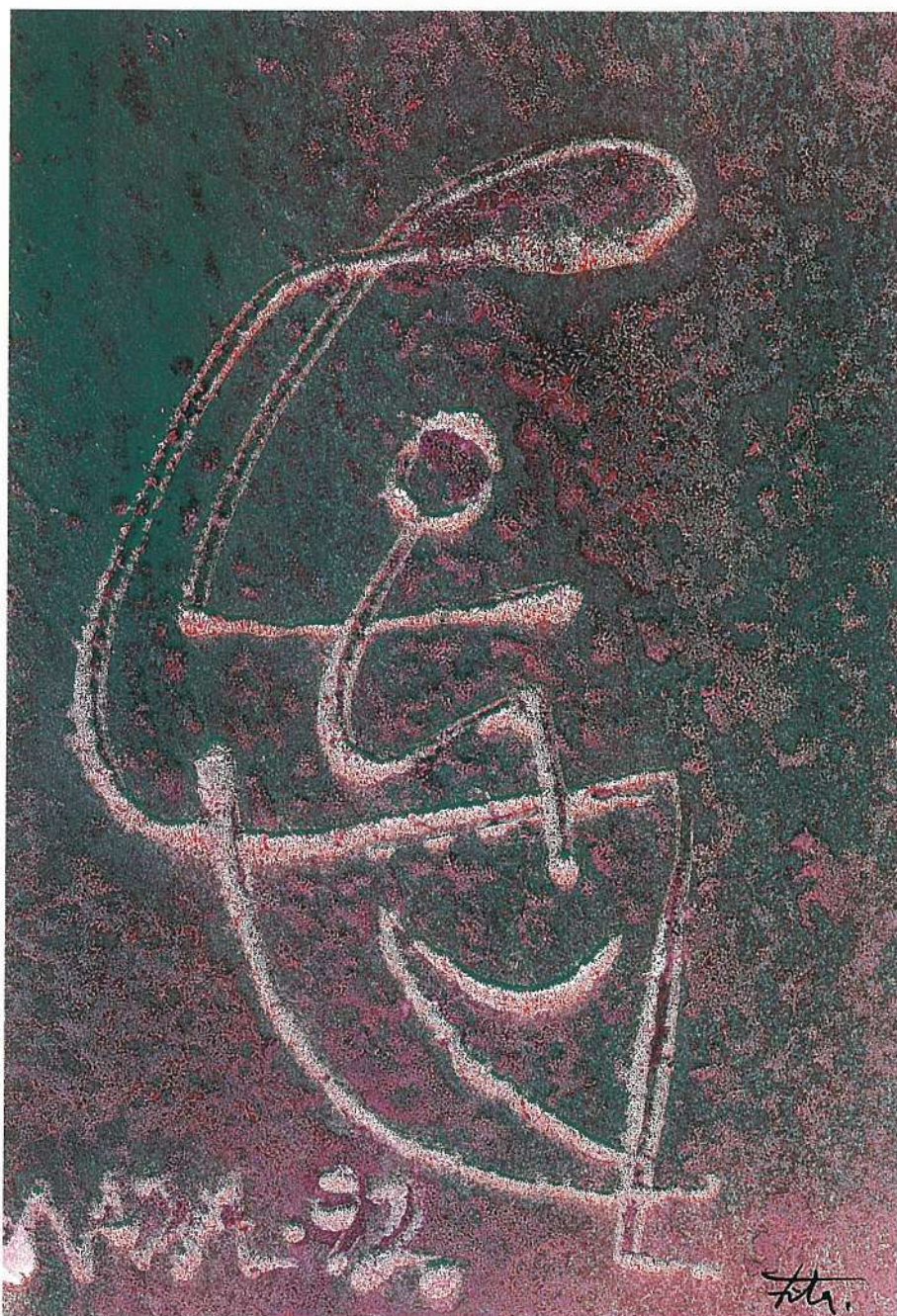
*1991 Maquetes P. Claret.
37x35 alçada.
Fang guix.*

Cal ser agosarat perquè sempre ens quedem curts. El fet de modelar un material o altre i pensar en tot el seu procés pot ajudar a entendre com pot realitzar-se. Sobretot cal no descuidar el fi per al qual es fa.

1991 Pare Claret. Museu Claretà. Vic.
1,30 m. alçada.
Bronze.

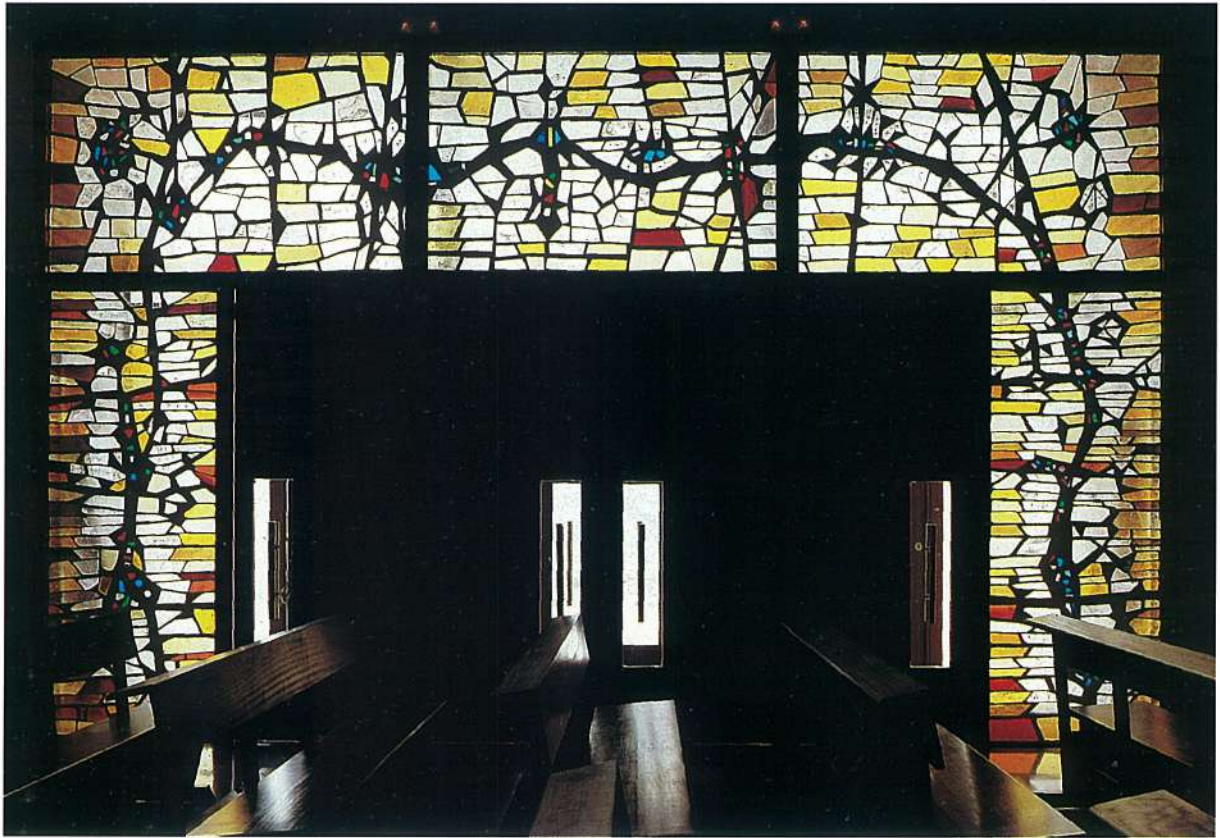

Aquesta portada per al "Diari de Girona" em portà a fer-ne més d'una dotzena. Entre aquest traç esquemàtic i la tècnica calia trobar un punt feliç difícil d'aconseguir.

1992. *Nadala*.
35 x 25 cm.
Mixed paper.

1992. *Nadala.*
35 x 25 cm.
Mixt paper.

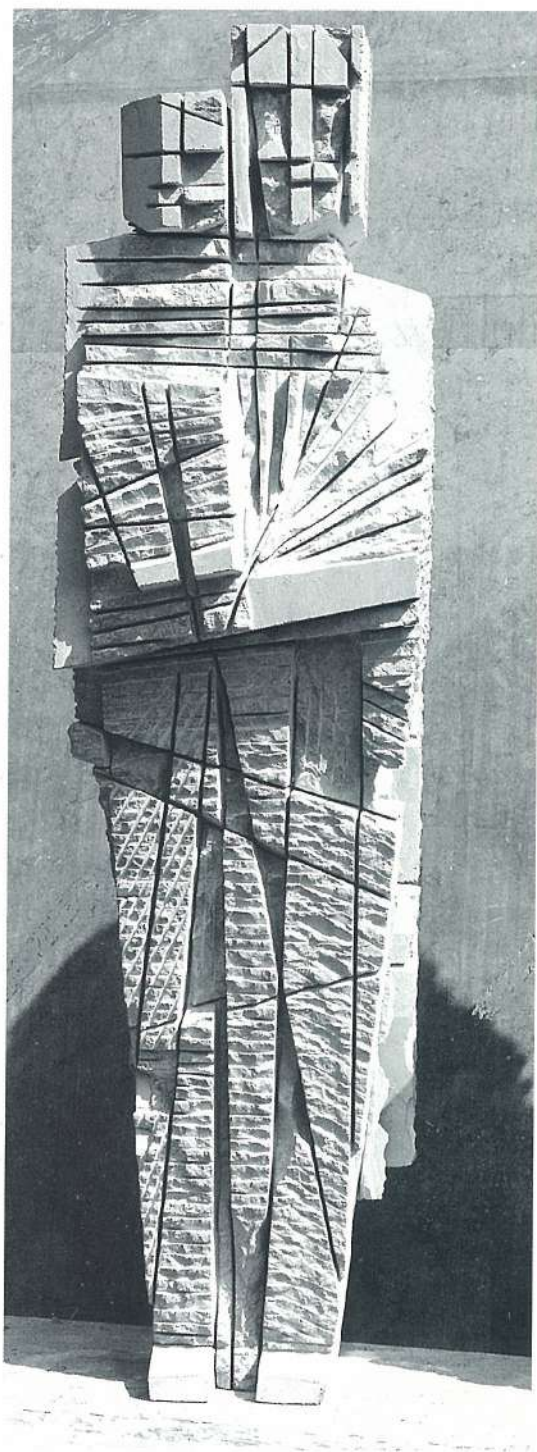

Treballar en una església d'obra nova proporciona un goig, i si l'edifici respon a un bon criteri arquitectural, entusiasma encara més.
Aquest vitrall envoltant l'entrada té uns colors i formes en tons calents i de ritmes vegetals.

*1993 Parròquia Sant Josep Obrer-Ripoll.
4,00x6,00 m.
Vitrall ciment armat.*

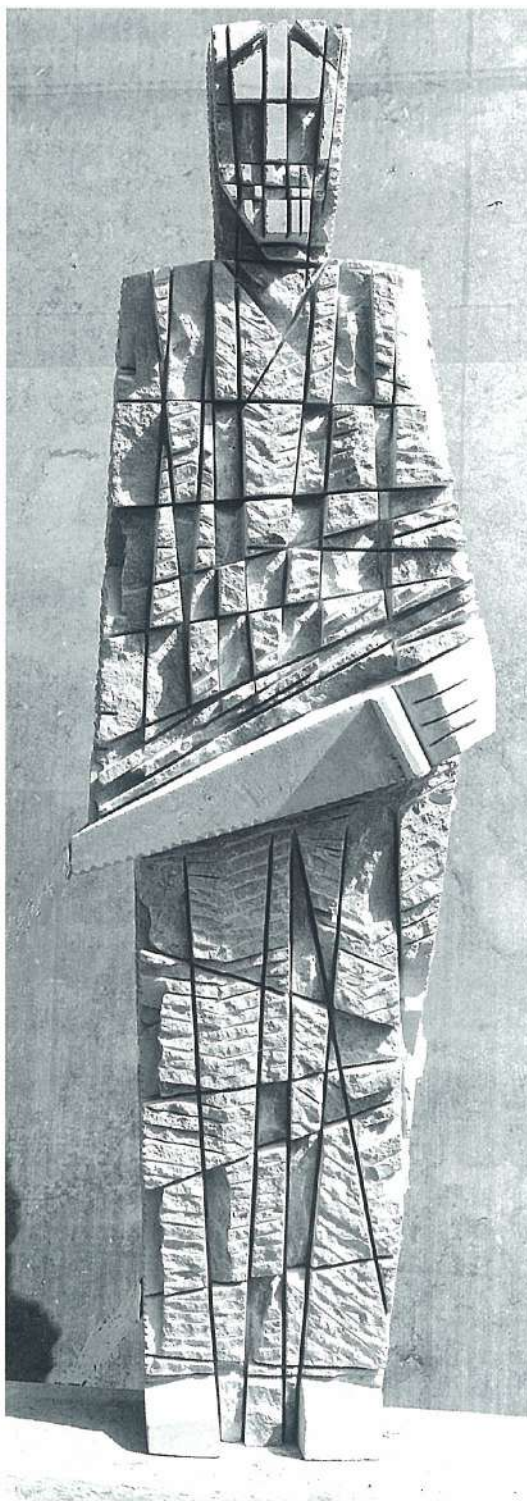

1993 Parròquia sant Josep Obrer. Ripoll.
Fragment.
Vitral·l ciment armat.

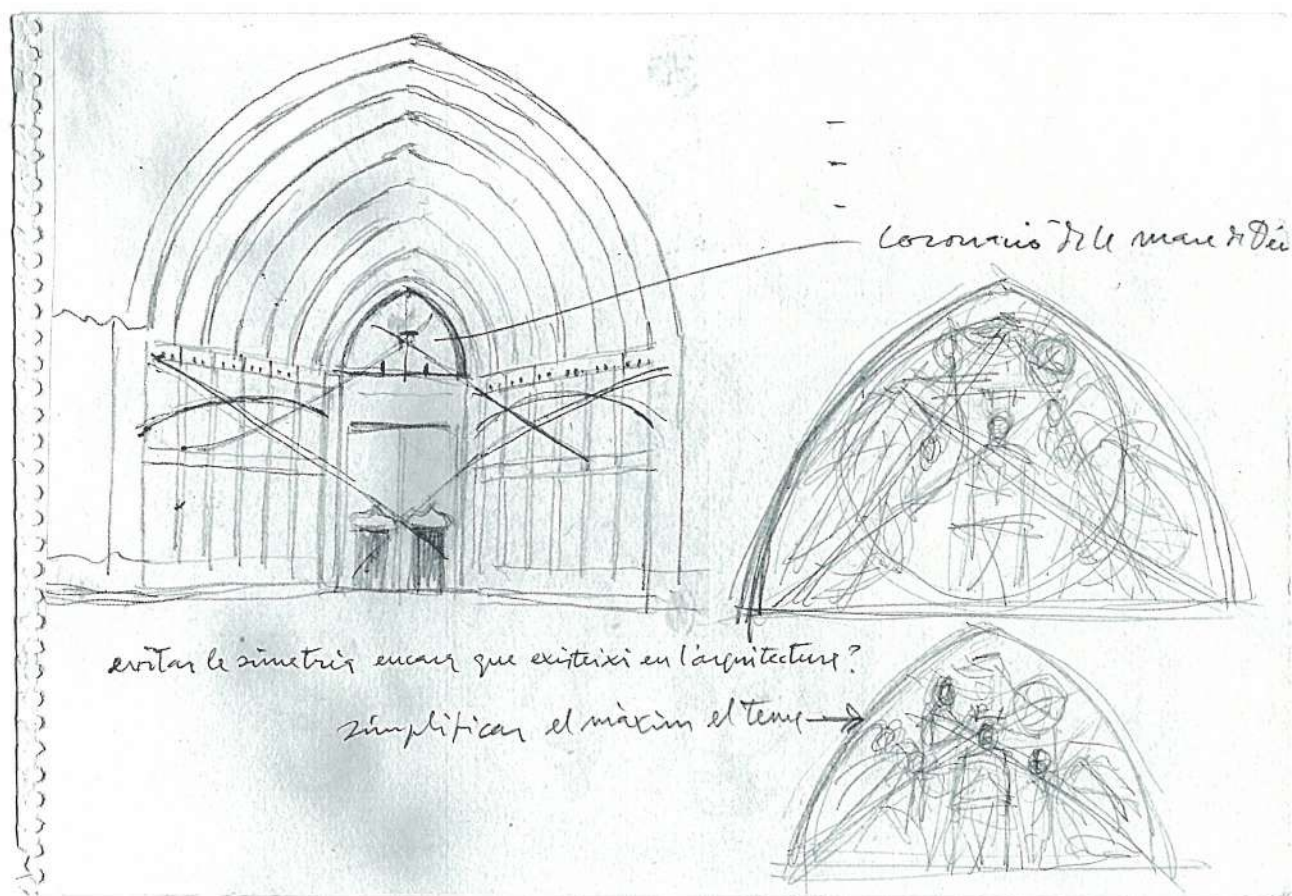

Quan l'art que s'aplica en el nostre ambient respon al moment històric, ens identifica. Aquestes obres responen a fer d'aquesta tècnica una expressió molt àmplia i rica, com es pot demostrar en les diferents imatges que hi han estat realitzades.

*1993 Maria Mare de l'Església.
Parròquia Sant Josep Obrer-Ripoll.
1,40 m. alçada.
Pedra de Girona.*

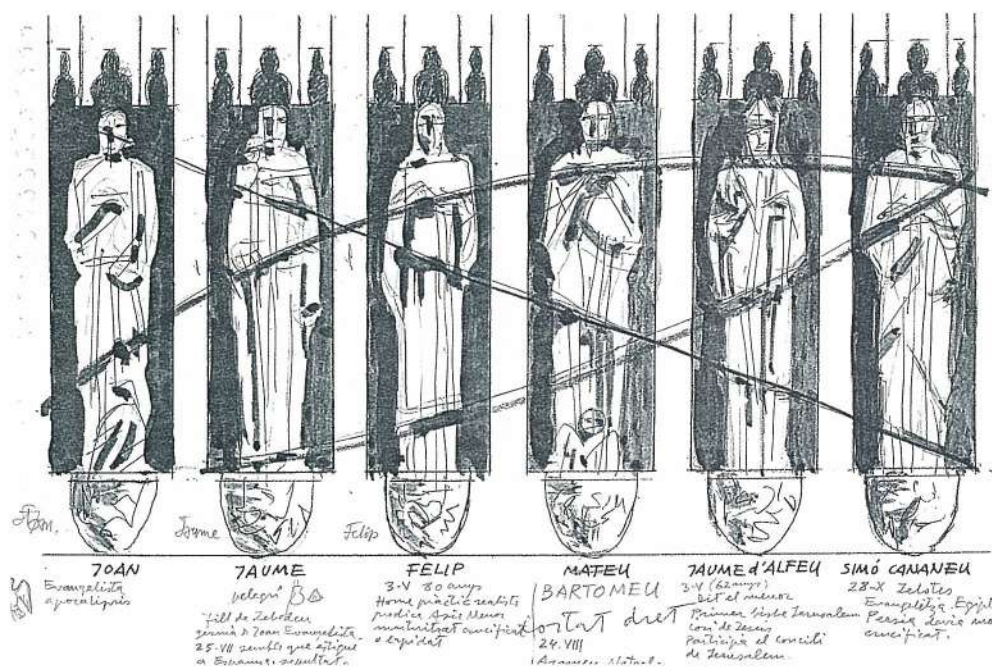
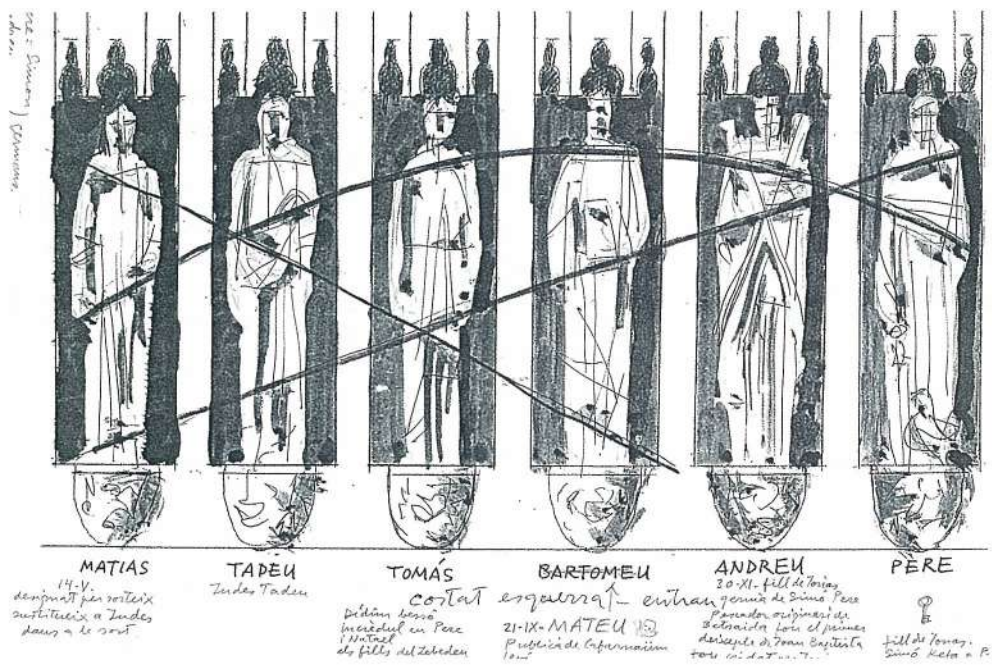

1993 *Sant Josep Obrer.*
Parròquia Sant Josep Obrer-Ripoll.
1,40 m. alçada.
Pedra de Girona.

En fer una exposició al Palau Robert sobre l'art integrat, se'm va suggerir que aniria bé fer una obra significativa sobre l'art d'encàrrec. Jo em pregunto per què vaig pensar en aquest conjunt, que certament em plauria molt poder realitzar. Si bé cada apòstol té una identitat formal, s'ha de pensar en aquest lligam del conjunt que involucra la totalitat de l'entrada dels apòstols.

1994 Croquis preparatoris.
Portada dels Apòstols-Girona.
17x24 cm.
Llapis, bolígraf.

1994 Estudi dels apòstols.
Catedral Girona.
17x24 cm.
Ploma tinta xinesa.

1994 Apòstols.
18 cm. alçada-figura.
Guix escaiola.

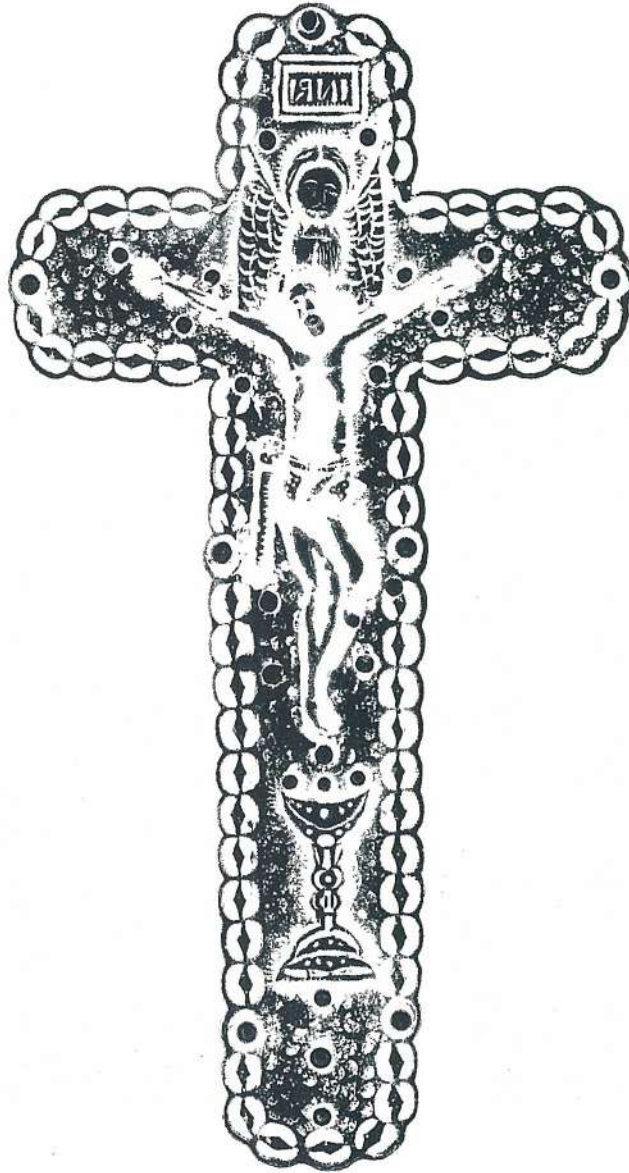

1994 *Apòstols.*
18 cm. figures.
Guix escaiola.

1994 Timpà-projecte.
Catedral de Girona.
20x30 cm.
Guix escaiola.

Aquesta creu que vaig recuperar d'un antiquari és la que tinc al meu estudi. En un moment donat vaig pensar que en podria fer un gravat i aquí es pot apreciar.

1994 *Gravat, Creu.*
30x28 cm.
Gofrat-estampació.

1995 *Pica baptismal.*
Parròquia Sant Josep
Obrer-Ripoll.
95 cm. alçada.
Pedra.

A aquesta pica, a més de donar-li una estructura adequada a la seva funció, se la dotà d'una simbologia que enalteix l'acte litúrgic.

Aquesta Creueta agraeix
a les filles de Sant Josep
la seva dedicació des del 1883

Per primera vegada m'enfronto amb planxa d'acer inoxidable. Al final, la idea és dibuixar en el pla, retallar i moure la planxa fins a trobar la solució definitiva del volum.

1995 Sant Josep.
Geriàtric Santa Coloma.
2,30 m. alçada.
Acer inoxidable.

1995 *Sagrat Cor*.
Col·lecció particular.
 1,32 m. alçada.
 Acer inoxidable.

En veure el resultat em varen quedar ganes de millorar la primera experiència i més quan, pel lloc escollit, em va semblar que aquesta figura amb un cos calat proporcionaria un sentit més espiritual a la imatge: permetria apreciar més un valor religiós que no pas material, corporal.

L'art integrat, tant si és per a una església com per a un lloc privat, permet sentir l'alegria de veure acceptada i utilitzada una obra que esdevé un servei als altres.

Disposava d'una peça d'alabastre de la qual, a la fi dels anys 50 i mitjans del 60, vaig fer-ne unes marededéus. Ara, aquesta matèria m'invitava, després de 30 anys, a tornar-hi. Res no torna a ser el que era, encara que existeix un sentiment que lliga el passat i el present.

El tema religiós és prou important al llarg de la meua vida artística, i a aquest estímul s'hi afegia el de fer servir una tècnica estimada. Em fa gràcia observar que en aquestes imatges he anat centrant, evolutivament, el tema en els dos caps, la mare i el fill. L'última de les peces es concentra únicament en els dos caps i una mà. Les peces d'alabastre són de mesures molt semblants, prop de 50 cm d'alçada per 14 de costat.

1995 *Marededéu*
49 cm. alçada.
Alabastre.

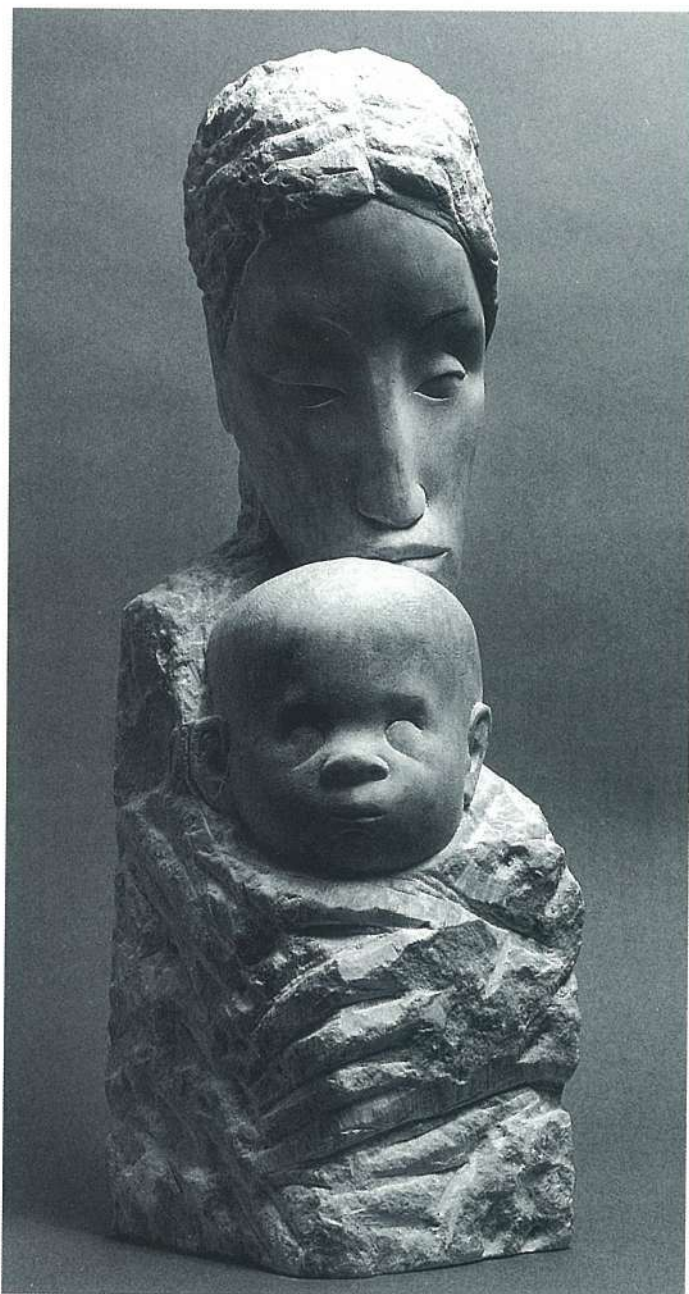
1995 *Marededêu 3.*
48 cm. alçada.
Alabastre.

1995 *Marededéu 4.*
44 cm. alçada.
Alabastre.

1995 Maredeu 5.
55 cm. alçada.
Alabastre.

1995 *Marededéu 6.*
51 cm. alçada.
Alabastre.

CLOENDA

En aquest tema de l'art per l'Església hom no deixa de tenir present la feligresia que en rep els canvis. Sempre produeixen inquietud les transformacions, tant per qui les ha de motivar com per qui les ha de percebre. Puc dir que aquest és l'alè que he rebut de la medul·la de l'esperit evangèlic.

La vida de l'Església es concreta en una atenció molt específica per a cada individu al llarg de la seva vida: des del naixement, en batejar-lo, fins a la mort, acompanyant-lo a ben morir. Al mateix temps, potencia aquest sentit de col·lectivitat, per tal que aquesta ajuda esdevingui compartida i imitable. L'art hi té un paper, consistent a vestir tota aquesta vida amb les referències que li donaran el seu segell. Per tot això no podem desitjar que el seu art sigui mal dirigit i de categoria inferior, com no ho va ser al llarg de vint segles.

És cert que l'art té aquest valor molt personal de qui el fa, que pot arribar a un joc hedonista, però cal pensar que, amb la integració en el lloc, les obres adopten un caràcter diferent i estimulants. A aquest valor individual cal afegir-hi la immanència de valors que els humans portem i desconeixem. Cal la nostra disposició personal i col·lectiva per poder-los fer emergir i disfrutar. Cert que som ambivalents i contradictoris, però ens cal no perdre el que ens pertany. De la persona, ens interessa tot: els aspectes racionals, intuïtius, conscients o inconscients, objec-

tius i subjectius, la raó i l'atzar.

L'art és un mitjà de comunicació, i com a tal necessita d'instruments com aquest llibre, que concentra una temàtica i la posa a l'abast de les persones i dels mitjans informatius perquè se'n facin ressò i entrin en la dinàmica d'estima i valoració.

La vida humana és un canvi constant i l'art és el calc de les seves mutacions. No podem aferrar-nos a falses seguretats. Sempre és millor acceptar la realitat i intentar reconduir aquestes forces que despleguem els humans. És molt més el que es desaprofita que el que assumim.

Aquest llibre té un sentit autobiogràfic. Per tant, té el testimoni personal i, al mateix temps, pot servir per evitar equivocacions en les dades que sovint he observat en publicacions.

Per cloure aquest tema he d'afegir els reconeixements, i el primer és per a l'Àngela Rodeja, la meva esposa, qui d'una manera molt íntima ha viscut, sentit i treballat en aquesta tasca que portem en comú.

Dono les gràcies a la Diputació de Girona, al seu ex-president Sr. Pere Macias i al President Frederic Sunyer, així com als diputats, especialment al Sr. Joan Domènech i, d'una manera molt afectuosa, al Sr. Bisbe de Girona Dr. Jaume Camprodon per la confiança que ha posat en mi, juntament amb tots els qui han participat en les meves obres.

D.F.

BIOGRAFIA

- 1927 – Neix a Girona, 10 d'agost.
 1933-36 – Estudis Sistema Montessori, sota la Generalitat.
 1940-43 – Alumne del mestre Joan Carrera.
 1943-45 – Cursa estudis a l'Escola d'Arts i Oficis d'Olot.
 1945-51 – Escultura, pintura i professorat a l'Escola de Belles Arts de St. Jordi de Barcelona.
 1948 – Formació del “Grup Flamma”.
 1950 – “Fundació Amigó Cuyàs”. Beca d'estudis a París.
 1951 – “Fundació Amigó Cuyàs”. Viatge d'estudis al sud d'Espanya.
 1952 – Viatge d'estudis Espanya peninsular i Balears. “Fundació Amigó Cuyàs”.
 1953-56 – Fa clínica d'un greu accident, pintant a l'Església de Betlem. Barcelona.
 1956 – S'instal·la a Sarrià de Dalt (Girona).
 1958 – 2-II Contrau Matrimoni amb Àngela Rodeja.
 1966 – Medalla de Plata de l'Escola d'Arts i Oficis d'Olot.
 1966-67 – Diploma de Secció Grup 2 d'Arts Plàstiques. Ràdio Barcelona.
 1967 – Placa de Plata del Magnífic Ajunt. de Palamós.
 1965-69 – Dóna classes d'Art a l'Institut de Bell-lloc del Pla. Girona.
 1969 – Trasllat a viure i treballar a Montjuïc.
 1969-76 – Dóna classes d'Història i Teoria de l'Art a l'Autònoma de Girona.
 1979 – Obra “Estudi d'Art” per pintura, dibuix, escultura i ceràmica.
 1980 – Membre de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi.
 1980 – Catàleg Culturalia. Antològica Fita “La Caixa”.
 1985 – Publicació “Vivències”. Diputació Girona.
 1986 – Llibre “El dibuix i l'artista” N. Negre. Caixa de Girona.
 1987 – Publicació “Fita Escultura 1939-1987”. Ajuntament de Girona.
 1987 – XI Medalla de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i Professor de Dibuix de Catalunya.
 1987 – 45 anys de pintura. Cotxeres de Sants. Dep. de Cultura de la Generalitat de Catalunya.
 1988 – Llibre “Fita Vitalls 1956-1987”. Joan Vila Grau. Xavier Carbó. Diputació de Girona.
 1988 – Placa de l'Ajuntament de Llançà.
 1989 – Diploma de l'Escola Superior de Relacions Públiques. Girona.
 1989 – VI Presentació del llibre 10 anys d'Estudi d'Art. Caixa de Girona.
 1990 – VI Llibre “Fita Pintura 1942-1989”. Diputació de Girona.
 1990 – VI Donació de 16 pintures a la Diputació de Girona.
 1991 – 27-II Medalla d'Or de la Diputació de Girona.
 1991 – XXII Premi d'Art Vila de Palamós IV Premi especial Francesc Galí per la creativitat plàstica. Galeries Tramontan.
 1992 – “Periple d'un any”. Llibre editat pel col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Girona.
 1994 – III Donació de la meua documentació a l'Arxiu Històric. Girona.
 1994 – IX-X. 50 Anys d'Art integrat. Generalitat. Palau Robert. Barcelona.
 1995 – Fundació Jaume Font. Barcelona. Annex a fonoteca.

EXPOSICIONS INDIVIDUALS

- 1953 – Aquarel·les i dibuixos. Biblioteca de Palafrugell.
 1966 – Escola de Belles Arts d'Olot.
 1967 – Inaugura la Galeria “Art Sacre”. Barcelona.
 1967 – Escultura a CICF. Badalona.
 1968 – Escultures a la Universitat de Pamplona

- 1968 – Escultures Ajuntament de Palamós.
 1970 – Escultura i ceràmica. Sala del Prado Ateneu. Madrid.
 1971 – Sala d'Art a la llibreria “Les Voltes”. Girona. Ceràmica.
 1973 – Escultura i dibuix a Galeria Massanet. L'Escala.
 1974 – Escultura a Galeria Matisse. Barcelona.
 1974 – Dibuix a Galeria Vallés. Figueres.
 1975 – Antològica dibuix. Gal. Internacional. Girona.
 1976 – Galeria “Leonci Quera”. Olot. Antològica de ceràmica.
 1976 – Ceràmica. Caixa de Pensions. La Bisbal.
 1977 – Pintura Galeria Art-3. Figueres.
 1977 – Escultures, ceràmiques. Galeria d'Art 3 i 5. Girona.
 1977 – Escultures, Galeria “Gorem”. Madrid.
 1977 – Antològica de pintura. Sta. Coloma de Farners.
 1977 – Escultura. Sala d'Art “Leonardo”. Saragossa.
 1977 – Pintura. Galeria Art-3. Figueres.
 1978 – Ceràmiques i dibuixos. Palau Carmany. Girona.
 1978 – Pintura “Galeria d'Art Vidreres”.
 1978 – Ceràmiques i dibuixos. Galeria Céspedes. Còrdova.
 1978 – Pintura “Galeria Gorem”. Madrid.
 1979 – Escultura i dibuix. Pintura i ceràmica. Acadèmia de Sabadell.
 1979 – Pintura. Sala Municipal. Lloret de Mar.
 1979 – Pintures. “Grupo Stock”. Bilbao.
 1979 – Pintures. “Sala d'Art Tamariu”. Palafrugell.
 1980 – Pintures. Galeria St. Lluc. Olot.
 1980 – Antològica. Escultura, pintura, dibuix, ceràmica, obra d'encàrrec. Girona, Barcelona, Olot, Figueres. Obra Cultural de “la Caixa”.
 1980 – Cau Serrat. Tossa. Pintures.
 1980 – Pintures a l'Artística. Girona.
 1981 – Galeria Matisse. Barcelona.
 1981 – Taller Vila Clara. La Bisbal (Girona).
 1981 – Cercle Artístic Lloretenc.
 1982 – Gales d'Anglès. Escultura i pintura.
 1983 – Galeria d'Art Vidreres. (Girona).
 1983 – XI Exposició pintures Espai Torres. Girona.
 1984 – Fita i Girona. Expoart. Girona. Pintures.
 1984 – Exposició Homenatge. Escola Belles Arts d'Olot. “El Rock” pintures.
 1984 – XI-XII. Sèrie musical pintures. Expoart. Girona.
 1984-85 – Dibuix ceràmica. Hotel Llevant. Llafranc. (Girona).
 1985 – Dibuixos “Pedra sobre Pedra”. Expoart. (Girona).
 1985-86 – 20 XII - 10 I. Galeria Ahir Vic pintures i dibuixos del nu femení.
 1985 – XII. Sala Municipal d'Anglès, pintures i dibuixos “El Rock”.
 1986 – 3-25 V. Obra pictòrica al Tint, Ajunt. Banyoles.
 1986 – X Expoart. Girona. Ceràmiques del 1979 i actual.
 1987 – I-II. Clínica Quirón. Barcelona. Obra pictòrica.
 1987 – 14-II - 14-III. Bar Croquis. Girona. Manipulacions pintura sobre paper.
 1987 – 27-III - 23-IV. Galeria Expoart. Girona “Plantejaments”.
 1987 – 15-VIII - 11-IX. Galeria Rutlla. St. Feliu de Guíxols. Pintures “sèrie Guíxols”.
 1987 – XI “Fita 45 anys de pintura”. Cotxeres de Sants. Barcelona. Generalitat de Catalunya amb col·laboració del Col·legi Oficial de Doctors i Llicenciats en Belles Arts i professors de dibuix de Catalunya.
 1987 – XI Exposició de pintures. Sala Jaimes. Barcelona.
 1988 – 20-I. Exposició de pintures Ajuntament de Llançà.
 1988 – II-IV Museu de l'Empordà. Figueres. Obra pictòrica del 1982-87.

- 1988 – 27-IV 14-V. Dibuixos i pintures. L'Artística. Girona.
 1988 – IV-V Casa de Cultura Tomàs de Lorenzana 45 anys de pintura.
 1988 – Obra pictòrica (Sala Fita) Hotel Sol-Girona.
 1988 – 28-VI-24-VII. Pintures. Casa de Cultura. Ajuntament de Tossa de Mar.
 1988 – 7-31 VIII. Pintures sobre paper i dibuixos “Minims”. Sant Hilari Sacalm.
 1988 – 20-VIII- 2-IX. Pintures l'Amistat. Cadaqués.
 1988 – 4-IX - 30-X. Pintures. Castell de Perelada.
 1988 – 22-X - 20-XI. Pintures. Paulus Galerie. Albstadt. Tailfingen. Alemanya.
 1988-89 – XII-I. Obra pictòrica inèdita i Escultura. Fontana d'Or.
 1989 – IV. Exposició Galeria Canals St. Cugat del Vallès. 7è monogràfic artistes d'Auvi. Pintures d'epoxis.
 1989 – V. Pintures Galeria Albatros. Madrid.
 1989 – VIII. Castell de Benedormients. Ajuntament Castell i Platja d'Aro.
 1990 – VI. Exposició pintures. Ajuntament de Pineda.
 1990 – VI. Donació exposició de pintures a la Diputació de Girona.
 1990 – VIII. Galeries Mercè Ettinghausen. La Pera, pintura escultura.
 1991 – IV-V. Obra pictòrica recent. Expoart. Barcelona.
 1991 – X-XI. Cares i mans. Expoart Girona.
 1992 – Periple d'un any. Col·legi d'Aparelladors. Girona.
 1992 – XI. Galeria Anagma-Animalots. València.
 1993 – I. Cercle català. Madrid
 1993 – III. Animalots. Galeria Canals. St. Cugat.
 1993 – III. Galeria Àngela Rodeja. Barcelona.
 1993 – VI. Homenatge a Miró. Animalots. Galeria Àngela Rodeja. Barcelona.
 1993 – VI. Col·legi d'Arquitectes Tècnics. Palamós.
 1993 – IX-X. Santa Magdalena. Ajuntament d'Anglès.
 1993 – XII. Palau Reial del Reis de Mallorca. Perpinyà.
 1994 – I. Fita al Bosc de Can Ginebreda. Banyoles.
 1994 – IV-V. Girona Tres Visions. Galeria Expoart. Girona.
 1994 – IX-X. 50 Anys d'Art integrat. Palau Robert. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
 1994 – XI-XII. Galeria d'art Farners. Animalots. Ajuntament de Santa Coloma.
 1995 – III. Pintures sobre Girona. Expoart. Girona.
 1995 – III. Pintura Galeria Àngela Rodeja a Barcelona.
 1995 – IV Sala Municipal Cassà. Estació.
 1995 – IV-V Empori Galeria d'art. Empuriabrava.
 1995 – IV Gravats per a l'expedició a l'Himàlaia.
 1996 – IV Expoart. Girona.
 1996 – IV Àngela Rodeja. Barcelona.
 1996 – V Galeria d'art “Les Voltes” d'Olot.

EXPOSICIONS COL·LECTIVES

- 1943-44 – Escola de Belles Arts i Oficis d'Olot.
 1944 – IX - Exposició de Dibuix, Pintura i Escultura. Escola de Belles Arts i Oficis d'Olot.
 1944 – IV - Sala Vayreda d'Olot.
 1945 – X - IIIr. Concurs Provincial de Flors i Fruits. Exposició de pintura i escultura. Casa Cultura Girona.
 1948 – IV - Escola Superior de Belles Arts de St. Jordi Barcelona. Escultura.
 1948 – V - Galeria Laietana. Barcelona. Exposició d'alumnes E.S.-B.A.S.J.B. Escultura.
 1951 – IV - Concurs “Premi Sant Jordi”, de la Diputació de Barcelona.

- 1952 - X - 1r. Concurs Provincial de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1952 - XI - Exposició Aquarel·les. Sala Cultura. Segòvia.
- 1952 - Primer Premi d'Escultura Concurs Provincial de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1956 - Selecció i Premi dels projectes del Grup Flamma per a la decoració dels Transatlàntics Cap Sant Roc i Cap Sant Vicenç, d'Ibarra i Cia., S.A.
- 1957 - Segon Premi de pintura en el II Concurs Provincial de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1957-67 - Tots els concursos Provincials organitzats per l'Excma. Diputació de Girona.
- 1958 - 1a Col·lectiva "Mostra Provincial d'Art", Cassà de la Selva (Girona).
- 1958 - Primer Premi d'Escultura en el III Concurs Provincial de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1958 - Primer Premi de Dibuix en el III Concurs Provincial de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1959 - Exposició d'Art Sacre actual. Sala Municipal. Girona.
- 1960 - XII. Exposició informalisme. Sala Municipal. Girona.
- 1963 - II - Certamen Nacional d'Arts Plàstiques de Madrid.
- 1964 - 29-III - Exposició d'artistes Gironins. La Bisbal (Girona).
- 1964 - VIII - Expos. "Grup de Girona". Casa de Cultura de la Diputació de Girona.
- 1964 - IX - Inauguració, amb exposició de Dibuixos, de la Casa de Cultura de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis de Girona.
- 1964 - XII - Exposició "Grup de Girona". Casa de Cultura de Ripoll. (Girona).
- 1964 - X - Exposició Homenatge a Leonci Quera. Casa de Cultura de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1964 - VII - Exposició "Eucaristia Altar". Leòn.
- 1964 - Primer Premi d'Escultura en el IX Concurs Provincial de l'Excma. Diputació Provincial de Girona.
- 1965 - III - Exposició "Grup de Girona". Cercle Medina. Lleida.
- 1965 - IV - Exposició Art Sacre. Casa de Cultura de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1966 - III - Exposició "Grup Girona". Biblioteca Popular de Mataró.
- 1966 - V - Saló de Maig. Barcelona.
- 1966 - 25 - VII - V Biennale Christlicher Kunst der Gegenwart. Salzburg.
- 1966 - XII - Exposició "Arquitectura i Art de Girona". Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears. Barcelona.
- 1966 - Concurs selecció de les Arts Plàstiques de Ràdio Barcelona. Diploma de selecció.
- 1967 - Premi "Dibuix Joan Miró". Barcelona
- 1967 - I - "Estampa Popular" Girona. Cercle Artístic de Girona.
- 1967 - 18-III. Exposició "Art Sacre". Girona.
- 1967 - I-IV - "L'estampa Popular de Girona". La Bisbal (Girona).
- 1967 - V - Exposició a CICF Badalona. Pintura, escultura i dibuix.
- 1967 - 18-VII - Exposició d'Art Sacre. La Bisbal. (Girona).
- 1967 - Diploma d'Expositor de la Secció Contemporània del Museu d'Art Modern de Barcelona.
- 1968 - II - Gravadors de Girona. Sala Municipal. Girona.
- 1968 - 17-V - Exposició homenatge dels Artistes de Girona a Prudenci Bertrana. Casa de Cultura de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1968 - VII - Exposició de ceràmica de la Prehistòria a Picasso. Chateau Royal de Colliure (France).
- 1968 - VIII - 1a. Exposició d'Ansiba - Girona. Casa de Cultura de l'Excma. Diputació de Girona.
- 1968 - VIII - Estampa Popular. Barcelona i Girona a Banyoles.
- 1968 - VIII - Exposició "Art Actual". La Bisbal (Girona).
- 1968 - IX - Expos. de Pintures referent a temes mercedaris. Cercle Artístic de Barcelona.
- 1968 - 20-IX - 1r Saló de Barcelona d'Escultura Contemporània. F. Estrada Salari.
- 1968 - Exposició de Recursos Turístics de la província de Girona. Ceràmiques.
- 1968 - Premi Ansiba. Girona.
- 1969 - Exposició "Homenatge a Pompeu Fabra". Barcelona.
- 1969 - 6-VIII - Galeries As "Sala Estiu". Barcelona.
- 1969 - 7-IX - "Ceràmica catalana actual". La Bisbal (Girona).
- 1969 - XII - Exposició Ceràmica Catalana Actual. Tarragona.
- 1971 - Grup Girona. Casa de Cultura de la Diputació de Girona.
- 1971 - Grup Girona. Hotel Reina Elisenda. Sant Feliu de Guíxols.
- 1971 - Galeries Internacional. Girona.
- 1972 - Nacional d'Escultura Contemporània. Claustre Catedral. Girona.
- 1972 - XVI Exposició d'Art "Amics de Breda".
- 1973 - Grup 5. Casa de Cultura de la Diputació de Girona.
- 1973 - Grup 5. Museu de l'Empordà. Figueres.
- 1973 - Grup 5. Casa de Cultura d'Olot.
- 1973 - Grup 5. Galeries Massanet. L'Escala.
- 1973 - Exposició Provincial "Ansiba" Girona.
- 1973 - Premi Joan Miró de dibuix. Barcelona.
- 1973 - Petit Format. Sala Municipal Fidel Aguilar. Girona.
- 1973 - Homenatge a Picasso. Voltes d'en Rosés - "Ansiba".
- 1973 - Premi Joan Miró de dibuix. Girona.
- 1973 - Exposició Homenatge a J.V. Foix. Galeries Matisse. Barcelona.
- 1973 - Exposició "Fires Girona". Caixa de Pensions.
- 1973 - 1a Mostra Provincial d'Art Fontana d'Or. Girona.
- 1973-74 - Exposició "Nadal". Caixa de Pensions. Girona.
- 1974 - III-IV. Galeries Matisse. Barcelona. Exposició Xargay i Fita.
- 1974 - Galeria d'Art Marquesa de Ripalda. Pals.
- 1974 - VIII. XIII Premi Internacional de dibuix Joan Miró. Barcelona.
- 1974 - Octubre. II Mostra provincial d'Art "Fontana d'Or". Girona.
- 1974 - Febrer-novembre. I Concurs Internacional d'Escultura Autopistes del Mediterrani.
- 1974 - I Mostra d'Art. Festa Major. Riudellots de la Selva (Girona).
- 1974 - 4-19-X. Exposició inaugural de Galeries d'Art Tramontana. Barcelona.
- 1975 - 17-31 I. 66 artistes contemporanis de Girona. Sales S. Telmo. San Sebastián.
- 1975 - III-IV. L'altra Girona. Sala Municipal. Girona.
- 1975 - I Manifestació plàstica. Plaça Catalunya. Jove Cambra. Girona.
- 1975 - 16-30 V. Les cent cares del "Cavall fort". Col·legi d'Arquitectes. Barcelona.
- 1975 - V-VI. Tapissos, escultures. Casa de Cultura. Excma. Diputació. Girona.
- 1975 - 14-20 VI. Exposició homenatge a Prudenci Bertrana. Girona.
- 1975 - VII-VIII. Exposició Petita Escultura. Caixa d'Estalvis del Mont de Pietat. Barcelona.
- 1975 - IX Exposició. Riudellots de la Selva.
- 1975 - Onze + 1 Artistes de Girona, a Barcelona. Sala Jaimes.
- 1975 - Galeria Berdusan. Saragossa.
- 1975 - Selecció del XIV Premi Internacional de dibuix Joan Miró. Barcelona.
- 1975 - Exposició Concurs. Premi d'escultura Fundació Güell. Capella de l'antic Hospital de la Santa Creu. Barcelona.
- 1975 - XI - Sala de Cultura "Caja Ahorros Navarra", Pamplona, Tudela, Sangüesa, Premi Internacional de Dibuix Joan Miró.
- 1975 - VI - Exposició Homenatge a Prudenci Bertrana. Girona.
- 1975-76 - III - Mostra d'Art. Fontana d'Or. Girona.
- 1976 - IV - Concurs d'Autopistes de l'Ebre.
- 1976 - IV - 11a. Fira Intercional de l'Art en el Metall. València.
- 1976 - IV - Fons d'Art del diari Avui a la Fundació Joan Miró. Barcelona.
- 1976 - VII - Exposició homenatge a Carles Rahola. Girona-Cadaqués.
- 1976 - IV - 15è. Premi Internacional de Dibuix Joan Miró. Fundació Joan Miró. Barcelona.
- 1976 - IX - "Art més enllà. Cercle Artístic de Sant Lluç, recordant Joaquim Llucià. Barcelona.
- 1976 - IX - 20a. Exposició d'Art. Amics de Breda.
- 1976 - Exposició Amnistia, Drets Humans i Art. Fundació Joan Miró. Barcelona.
- 1976 - Homenatge a Carles Rahola. Fundació Miró. (Barcelona).
- 1976 - Centenari Centre Excursionista de Catalunya. Saló del Tinell. Barcelona.
- 1976 - 60 litografies "Centenari Centre Excursionista de Catalunya". Banca Mas Sardà a Barcelona.
- 1976 - Litografies al Palau Caramany. Girona.
- 1976 - ARTEXPO-76. Barcelona.
- 1976 - IV - Fontana d'Or. Girona.
- 1976 - Ceràmiques a Galeria 3-5. Girona.
- 1976-77 - Exposició Homenatge a Catalunya "Gest Xirinaes". Fundació Joan Miró (Barcelona).
- 1976 - Col·lectiva a Galeria Internacional. Girona.
- 1976 - XII - Col·lectiva ceràmica. Galeria Jar-di Pedralbes. Barcelona.
- 1977 - V - Mostra d'Art Fontana d'Or. Girona.
- 1977 - IX - Col·lectiva d'Art a Breda "la Caixa".
- 1977 - (XI-XII) Rosa Bisbe. Barcelona.
- 1977 - X-XI 16 artistes de Girona. Sala de Farners. Sta. Coloma de Farners. Pintura.
- 1977 - X - Col·lecció Pep Vallès. Galeries Matisse. Barcelona.
- 1977 - X - "Palau de Caramany". Pintors i escultors de Girona. Pintures.
- 1977 - XII - Palau de la Virreina. (Barcelona). "Fidelitat a un poble". CIEMEN. Pintura.
- 1978 - (7-26 I) "El arte y la medicina". Galeria 3-5. Girona.
- 1978 - (I II) "Objecció de consciència". Sala Fidel Aguilar. Girona.
- 1978 - I Homenatge a l'Abat Escarré. Palau de la Virreina. Barcelona.
- 1978 - (II - III) Exposició homenatge a l'Abat Escarré. Museu de Granollers.
- 1978 - IX. Fidelitat a un Poble. Sabadell.
- 1978 - IX - Exposició Concurs d'Escultura. Caixa d'Estalvis de Guadalajara.
- 1978 - (V) Grup de Girona. Galeria d'Art Vidreres.
- 1978 - (V-VI) Inauguració Sala d'Art Tamariu. Palafrugell.
- 1978 - VI - Fidelitat a un Poble. Artistes Catalans, Manresa. Caixa d'Estalvis de Barcelona.
- 1978 - VII - Palau de Congressos. Perpinyà (França).
- 1978 - VII - Exposició Homenatge a l'Abat Escarré. Museu Provincial Tèxtil. Terrassa.
- 1978 - IX - XXII Exposició d'Art. Breda.
- 1978 - (III - IV) I Exposició homenatge a l'Abat Escarré. Casa Municipal. Valls.
- 1978 - (V) I Exposició homenatge a l'Abat Escarré. Fontana d'Or. Girona.

- 1978 – XII - Cast Gallery - Girona.
1978 – XII "Petit format", Galeria 3-5. Girona.
1979 – V - Exposició subhasta. Galeria Canals. Barcelona.
1979 – IX - "Homenatge a Lola Anglada", Casa de Cultura "la Caixa". Girona.
1979 – Exposició Casa de Cultura, patrimoni de la Diputació.
1980 – I-III - Galeria 3-5. Girona. Panorama.
1980 – (IV) Galeria 3-5, exposició Punt Diari.
1980 – X - XII Plàstica Gironina Actual.
1980 – XII - Art 3. Figueres. Petit Format.
1981 – III-IV - G-80. Amics de les Arts. Terrassa.
1981 – IV-V - Centenari del naixement Rafael Masó. Fontana d'Or. Girona.
1981 – IX-XXV Exposició d'Art. Amics de Breda.
1981 – X - Palau Congressos Perpinyà. Mostra d'Art Gironí actual.
1981 – X - Exposició col·lectiva "Pintura catalana contemporània". 50è. aniversari U.D.C. Barcelona.
1981 – X - "Mostra Antològica Leonci Quera". Parc Nou. Olot.
1981 – XI - "Mostra Antològica Leonci Quera". Fontana d'Or. Girona.
1981 – XI. Caixa d'Estalvis de Catalunya. Exposició inaugural a Girona.
1981 – XII - G-80. Cercle artístic St. Lluc. Barcelona.
1981 – XII - Petit format. Palau de Caramany. Girona.
1982 – Arco 82. Madrid.
1982 – II - G-80. Sales Municipals. Girona.
1982 – VI "Escultura". Palau Congressos. Montjuïc. Barcelona. Arts Plàstiques 50-80.
1982 – VIII - La Lluna. Artistes i samarretes.
1982 – IX. Casa de Cultura de l'obra social de "la Caixa". Sarrià de Ter. (Girona).
1982 – X Saló de lectures de Reus. G-80. Pintures.
1982 – XI - G-80 a Bailén, 12 pral. Barcelona.
1982 – XI - Catalunya endavant. Barcelona. Plaça Catalunya.
1982 – XXI Premi internacional de dibuix Joan Miró. Barcelona.
1982 – XXVI Exposició d'Art. Amics de Breda. Girona.
1983 – II. G-80. Hospital St. Pau. Barcelona.
1983 – IX - Bicentenari Escola de Belles Arts d'Olot. Girona.
1983 – XI-XII - Art 33. Girona. Casa de Cultura. Escultura.
1983 – XI - Exposició G-80. Bailén, 12. Barcelona. Pintures.
1984 – V-VIII - Fira de l'Escultura al carrer. Tàrraga.
1984 – Mostra d'Art contemporani de les comarques gironines. Andorra.
1984 – IX. Exposició 1a. Trobada Internacional d'artistes. Cadaqués.
1984 – X - Pintors de Girona "Aliance Française". Sabadell.
1984 – X-XI - Exposició Esgrafiats a Girona. Sales de la Rambla Ajuntament. Girona.
1984 – XI - Escultures "Els Països Catalans a l'Estació de Sants". Barcelona.
1984-85 – XII-I Arts Piteus. Blanes.
1985 – Expo Mifas. Casa de Cultura. Girona.
1985 – IV - Art Català contemporani. Xarxa Cultural. Terrassa.
1985 – VI - Internacional. Basel. (Galeria Art. 3. Figueres).
1985 – IX. Art Expo Montreal. Internacional, Canadà.
1985 – IX - Segona Trobada Internacional d'artistes. Cadaqués.
1985 – X - XI. "Saló internacional de Pintura" "Paris 85" "Internacional Arts Council". Galerie Nesle.
1985 – X-XI. Sales Municipals. Ajuntament de Girona. Escultures al carrer.
1985 – IX Galeria "El Claustre". Girona. Amb la catedral al fons.
1985 – X - Primera Mostra d'Art. Casa de Cultura. Girona.
1985 – 1a. Biennial d'Art F. C. Barcelona. Palau de Pedralbes. Barcelona.
1985 – XII, 18 artistes gironins a la ciutat francesa d'Albi, patrimoni municipal. Girona.
1985 – XII. Galeria d'Art El Molí. Girona.
1986 – X-XI - Fòrum. Girona. Col·lectiva Fieres 86.
1986 – II-III. Lleida. Caixa de Barcelona. I Mostra d'Art. Girona. Andorra.
1986 – III. Fons d'Art. Reials Drassanes. Xarxa Cultural.
1986 – III-IV. Palau Oliver de Boteller. Tortosa. I Mostra d'Art de Girona.
1986 – IV abril. ARCO-86. Fira Internacional d'Art. Madrid. (Expoart. Girona).
1986 – IV. Mostra d'Art de Girona a l'Honorable Comú d'Encamp. Andorra.
1986 – IV. Antic Ajuntament de Tarragona. I Mostra d'Art de Girona.
1986 – V-VI. Giròtica. Joker. Girona.
1986 – VII - Saló del Tinell. I Mostra d'Art Girona.
1986 – VII. Art Català Contemporani 1970-85 del Fons d'Art. Xarxa Cultural. Sala Caixa Laietana. Arenys de Mar.
1986 – VIII. Mostra d'Art Eròtic Hospici Olot. Figueres.
1986 – VIII-IX. Art Expo Montreal Canadà. Fira Internacional. (Expoart. Girona).
1986 – Agost-setembre. "Catalunya Centre d'Art" II. Congrés Internacional de la Llengua Catalana. St. Pere de Galligants. Girona. Escultura.
1986 – IX - Ajuntament de Cadaqués. Tercera Trobada Internacional d'Artistes. Homenatge a Josep Pla.
1986 – XI - Girona i l'Onyar. Caixa de Pensions Girona.
1986 – XI - "Mont. Art 86". Montornès del Vallès. Escultura.
1986 – 25è Premi Internacional de Dibuix Joan Miró. Parc Montjuïc. Barcelona.
1987 – I "El Gravet camí de pas" Ateneu Saltenç can PANXUT.
1987 – I-II. Fons d'Art Xarxa Cultural. Vilafranca del Penedès.
1987 – IV. Mostra aparadors de la Rambla. Festa primavera. Girona.
1987 – IV - Casa de Cultura "Les Bernardes" Josep Pla en el record.
1987 – Fira Internacional d'Art Contemporani. Madrid. ARCO-87. Galeria Expoart.
1987 – VII-IX. El Retrat a Catalunya. Castell Reial Cotlliure.
1987 – XI - UNICEF ART Catalunya-87.
1987-88 – Import Stones Gemart. Palau Moja. Barcelona.
1988 – IV. Galeria Blaudemar. Arenys de Mar.
1988 – V. I Semana de Jaén en Granada. Palacio Madraza. Museu Quesada.
1988 – VIII. GEMART. Escultura joia. Club Nàutic. Salou.
1988 – X. Art i Gastronomia. Expoart. Girona.
1988 – X-X Fons d'Art Xarxa Cultural. Ajuntament de Valls.
1988 – X. GEMART. Escultura joia. Fòrum. Girona.
1988 – XI. GEMART. Escultura joia. Sant Lluc. Olot.
1989 – ARCO II Fira Internacional de Madrid - Expoart.
1989 – VII - Art Jonction Fira Internacional de Nice. França.
1989 – X Biennial de Girona.
1989 – XII La Revolució Francesa. Bicentenari Ajuntament de Girona (La Mercè).
1989-90 – Col·lectiva Petit Format. Expoart-Girona.
1990 – II - Galeria Expoart-Girona Opercula Latrinae.
1990 – II Col·lectiva Expoart. Barcelona.
1990 – II-III 25 anys de Belllloc del Pla. Fontana d'Or. Girona.
1990 – III - Casa de Cultura les Bernardes de Salt. Emissora Pública metropolitana del Gironès.
1990 – VII - Exposició Internacional Art Jonction. Nice. Galeria Canals.
1990 – VII - Museu d'Art Can Marc Begur.
1990 – VIII - Sala Municipal. Llançà.
1990 – IX-X Preludi 90. Expoart. Girona.
1990 – X Centre Penitenciari de Girona.
1990 – X-XI Can Ginebreda. Després de l'apat.
1990 – XI Art Inter València. Galeria Canals.
1990 – XII Mostra d'Art Contemporani. Garriguella.
1990 – XII Inauguració Expoart. Barcelona.
1990 – XII Petit format. Expoart. Girona.
1991 – V - Art Jonction Internacional. Nice. França.
1991 – V - Artistes d'Avui a Mollet. Ajuntament de Mollet del Vallès.
1991 – VI - Escultures per la Restauració del Palau de la Diputació. Girona.
1991 – III-IX - Galeria Avinyó Peralada, 10 escultors al jardí
1991-92 – XII-I. Col·lectiva petit format Expoart. Girona.
1992 – IIm- Col·lectiva Expoart. Barcelona.
1992 – VII-IX Olimpiada d'Art. Sant Cugat 92.
1992 – XI - Exposició Fundació Josep Pla. Palafrugell Art.
1992 – XII - Expoart. Girona.
1992 – XII - Expoart. Barcelona.
1993 – IV-V Galeria Àngela Rodeja. Barcelona.
1993 – Retrats St. Joan les Fonts.
1993 – VI - Homenatge a Joan Miró. Expoart. Girona.
1993 – VII-VIII - Ajuntament de Pineda. Taller a gravat.
1993 – IX - La ploma dels pincells gironins. Homenatge a Miquel Gil. Fontana d'Or. Girona.
1993 – X - Girona Incògnita. Caja de Madrid. Barcelona.
1993 – X - Catalonia Incògnita. The Winchester Gallery. Southampton, Anglaterra.
1993 – X-XII - Rassegna d'Arte Spagnola. Boutique del Quadro. San Remo. Itàlia.
1993 – XI - Casa de Cultura Bisbe Lorenzana Girona ACSUR. Solidaritat 93.
1993 – XI-XII - Museu d'Art Girona. Fons fundació Prudenci Bertrana.
1993-94 – XII-I - Sala Municipal de Pineda de Mar. Homenatge a Joan Miró. Gravet.
1994 – I - Homenatge a Miró. Gravats. Col·legi Aparelladors de Girona.
1994 – I-II - Homenatge a Joan Miró. La Punxa. Girona.
1994 – I - Artennova Torino. Rassegna d'Arte Spagnola. Itàlia.
1994 – II - Associazione Culturale Artennova. Itàlia. Moncalieri.
1994 – III. Fundació Universal de La Sardana.
1994 – V - Museu d'Art Escultura Contemporània pedra. Girona.
1994 – VII - Empori d'Art. Empuriabrava.
1994 – V - Concentració anual d'artistes Can Ginebreda. Banyoles. Ombrel·les.
1994 – VIII - Col·lectiva escultura. CYPROS. Sant Feliu de Boada.
1994 – IX-X - Mediat. París.
1994 – X-XI - Galeria Expoart. Girona.
1994 – XII - El Croquis, 13 anys, 13 artistes. Girona.
1995 – I - Tema St. Sebastià. Casa de Cultura. Tossa de Mar.
1995 – II - Galeria Àngela Rodeja. Barcelona.
1995 – V - Galeria d'Art Empori. Empuriabrava.
1995 – VIII - Galeria Àngela Rodeja. Barcelona.
1995 – VIII-IX - Fons municipal. Pineda de Mar.
1995 – Fira internacional de l'Estampa del gravat. Madrid.
1995 – X - Interart. València. Fira internacional.
1995 – XII. Kandelària. Can Ginebreda. Banyoles.
1996 – IV - Sala Municipal de Sarrià de Ter. Col·lectiva.
1996 – VI - Els artistes i la sardana. Barcelona.
1996 – VII - Artistes del Consell Comarcal del Gironès. Les Bernardes.

OBRA D'ENCÀRREC

- 1944 – Marededéu de la Misericòrdia. Vilamaniscle.
- 1949 – Pintures a l'Església de Sant Francesc d'Horta de Barcelona.
- 1949 – Baptisteri. Hospici Girona.
- 1951 – Crucifix de talla de boix, bust de bronze. Biblioteca provincial de Girona.
- 1951 – Plaça Bisbe Lorenzana. Casa de Cultura. Girona.
- 1953 – Baptisteri Parròquies Betlem. Barcelona.
- 1948-53 – Diverses realitzacions d'art sacre amb el grup Flamma.
- 1956 – Talla de fusta pirogravada. Església Pla del Bon Aire. Terrassa (Barcelona).
- 1956 – Creu processional de forja, esmalt i crucifix de bronze per a l'Església Grup Torras, de Sarrià de Salt. (Girona).
- 1957 – Realització dels àngels en ferro forjat per a la capella de la Puríssima del Seminari Conciliar de Girona.
- 1957 – Alts relleus de Sant Cosme i Sant Damià. 2'50 m. alt per a la Parròquia de Tossa de Mar (Girona).
- 1958 – Realització en alabastre del Crist Jacent a la Catedral de Girona.
- 1958 – Pirogravat. Casa Missió. Banyoles.
- 1959 – Imatge Cor de Maria en alabastre de la Verge, a l'Església dels R.P. Claretians de Girona.
- 1959 – Pas per a la processó de Setmana Santa "Ecce Homo". Girona.
- 1959 – Escultura de pedra a Mn. Jacint Verdader, a Sant Hilari Sacalm. (Girona).
- 1959 – Esgrafiats per a l'altar del Roser. Parròquia de Blanes. (Girona).
- 1959 – Copó d'esmalt per al Seminari Conciliar de Girona.
- 1959 – Pirogravat família Boada. Pont Major.
- 1959 – Plafó pirogravat-família I. de Ribot.
- 1959 – Plafó pirogravat casa A. Ordís. Girona.
- 1960 – Crucifix de fusta. Parròquia de Sant Josep de Girona.
- 1960 – Esgrafiats Club Natació, Banyoles (Girona).
- 1960 – Panó pirografiat per a l'Hotel Fornells-Park, Girona.
- 1960-61 – Imatges de pedra de St. Narcís i St. Joan per a la façana de la Catedral de Girona.
- 1961 – Sagrat Cor en talla de fusta. Parròquia de Caldetes (Barcelona).
- 1961 – Parròquia de Monells. Barana de ferro.
- 1961 – Realització de pirogravats i pintures en el Garatge de la Seat (Girona).
- 1961 – Sant Andreu en planxa de ferro forjat. Ullastret (Girona).
- 1961 – Adob de l'Església Parroquial d'Albons (Girona).
- 1962 – Verge de la Misericòrdia, en planxa de ferro forjat i galvanitzat. 3,60 m. alt. Crucifix de boix, i plafons de pirogravat per a la Llar Infantil de Girona.
- 1962 – Verge de pedra 2,60 m. alt per al noviciat de Reymat. Lleida.
- 1962 – Pirogravat. Família Nadal. Farreras. La Fosca.
- 1962 – Plafó casa R. Ginesta. Girona.
- 1962 – Sant Benet ferro forjat. Abadia de Montserrat (Barcelona).
- 1963 – Capella de les Germanes Carmelites de Sant Feliu de Guíxols (Girona).
- 1963 – Creu Missional en pedra de Palau Sacosta (Girona).
- 1963 – Imatge de la verge de pedra, crucifix i Sant Josep, de bronze per a l'església dels PP. Carmelites. Terrassa (Barcelona).
- 1963 – Pirogravats Bar Gironès. L'Escala.
- 1963 – Escultura d'alabastre per a l'ermita de Sant Sebastià. Palafrugell (Girona).
- 1964 – Esgrafiats d'entrada Clínica. "Salus Infirmitum" de Banyoles (Girona).
- 1964 – Plafons (3). Biblioteca infantil de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis de Girona.
- 1965 – Dos plafons per a la Biblioteca Infantil. Diputació de Girona.
- 1965 – Segell parroquial. Sant Jaume de Salt.
- 1965 – Pirogravat família Baró Ministral. Girona.
- 1965 – Crist i sagrari. Guarderia Natzaret. Girona. Vitral.
- 1965 – Sant Josep de fusta. Parròquia de Sant Josep de Girona.
- 1965 – Bragante. Pirogravat. Col·lage. Obres. Cassà de la Selva. Pintura.
- 1966 – Plafons de ciment per a les oficines de casa Agustí, col·laboració.
- 1966 – Escut biblioteca Municipal. Palafrugell.
- 1966 – Pirogravat Caixa de Pensions de Lleida.
- 1966-68 – Adob de les parròquies de Palol d'Onyar, Albons, Aiguaviva, Vilanna, Sant Esteve de Guàrdies, Sant Antoni de Calonge, Sarrià de Dalt, com a més significatives.
- 1966 – Escultura, Banc Exterior Espanyol. Palafrugell.
- 1966 – Mosaic per a la Caixa de Pensions de Banyoles.
- 1967 – Verge d'alabastre. Carmelites de Sant Feliu de Guíxols (Girona).
- 1967 – Escultura mural d'entrada del Club de Tennis de Girona.
- 1967 – Sagrari Parròquia de Portbou.
- 1967 – Mare de Déu. Clínica Girona, d'alabastre. Girona.
- 1967 – Monument al P. Menni. Asil Sant Rafael. Barcelona.
- 1967 – Conjunt monumental d'entrada a l'aeroport Girona-Costa Brava.
- 1968 – Via Crucis de ceràmica per a la clínica Alianza de Girona.
- 1968 – Escultura de ciment per al Banc Atlàntic de Barcelona.
- 1969 – Imatge. Col·legi de les Teresianas de Paterna (València).
- 1969 – I segell. Parròquia Sant Salvador (Girona).
- 1969 – Verge d'alumini. Clínica Verge Blanca de Bilbao.
- 1969 – Executa la decoració de la seva nova casa, relleus i vitralls, esgrafiats, plafó ceràmic. Montjuïc-Girona.
- 1970 – Caixa de Girona. Sant Feliu de Guíxols (Girona). Escultura-relleus.
- 1970 – Caixa de Girona. Begur (Girona). Relleus bronze.
- 1970 – Bronze Sgda. Família. Caixa de Girona.
- 1945-70 – Es fa difícil enumerar les obres d'encàrrec de particulars, que són moltíssimes i de procediment divers: dibuix, escultura, pintura, ceràmica i de diferents tècniques.
- 1970 – Lindes cimà, edifici Pl. Carril, Girona.
- 1970 – Relleus d'entrada. Caixa de Girona de Blanes.
- 1970 – Tomba, Cassà de la Selva. Família Ball-llovera.
- 1970 – Escultura. Caixa de Girona de Pals.
- 1970 – Parròquia Vidreres. Crucifix.
- 1970 – Crist. Parròquia de Sta. Joaquina Vedruna. Barcelona.
- 1971 – Segell. Parròquia St. Narcís (Girona).
- 1971 – Rellu. "Saratoga". Girona.
- 1971 – Rellu ciment. Mofel. Girona.
- 1971 – Monument a la Sardana. Lloret de Mar.
- 1972 – Rellu cimà. INECSA. (Sr. Boada, Cassà de la Selva).
- 1973 – Paret cimà, relleu. Banca de Girona (Palafrugell).
- 1973 – Peces forjades. Casa Carles Mach. St. Feliu de Guíxols.
- 1973 – Creu. Parròquia de Ventolà. Ribes de Freser.
- 1973 – Imatges, Verge i Crist. Capella Casa Missió. Banyoles.
- 1973 – Rellu cimà. Casa Martínez Laguardia. Lloret de Mar.
- 1974 – Segell. Parròquia de Roses.
- 1974 – Altar mil·lenari. St. Miquel de Cuixà. Prades. França.
- 1974-75 – Via Crucis. Ferro, alumini. Abadia de Montserrat. (Barcelona).
- 1975 – Segell Parroquial. Roses.
- 1975 – Font, cimà i vidre. Casa R. Mateu. Cassà de la Selva.
- 1976 – Imatges de Crist (alumini) i tapis per a la parròquia de Sallent (Barcelona).
- 1976 – Font amb relleus de ciment. Immobiliària de la Caixa de Pensions de Banyoles.
- 1976-77 – Maquetes-projectes del Mirador d'Empúries.
- 1977 – Rellu en bronze. Caixa de Pensions. Banyoles.
- 1977 – Pietat fusta. Parròquia Pont Major. Girona.
- 1977 – Rellu en ciment i incorporacions, casa J. Puigvert, Vilobi d'Onyar.
- 1978 – Rellu de ciment entrada, casa Rigat. Olot.
- 1978 – Porxo, casa Dr. J. Jubert, Aigua Gelida.
- 1978 – Font Plaça de Montjuïc, Girona.
- 1977-79 – Estudis d'escultura dels Tres Reis. Portada Naixement. Temple expiatori Sagrada Família (Barcelona).
- 1979 – Mampara, escultura, fàbrica Joan Bosch. St. Dalmau (Girona).
- 1979 – Calze de gres. Noces d'argent. E. Monttal.
- 1979 – Relleus entrada Col·legi Dalmau Carles Pla, Salt (Girona).
- 1980 – Relleus encofrats en ciment entrada Centre Cesmar, Llagostera.
- 1980 – Bust en pedra fundadora Butiàna. Girona.
- 1980 – Sant sopar en fusta. Srs. Illa. Arenys de Mar.
- 1980-81 – Esgrafiats Caixa de Pensions. Girona.
- 1981 – 2 quadres, 3x1,15 m. Residència Geriàtrica Maria Gay. Girona.
- 1981 – Marededéu en pedra, imatge Parròquia Vista Alegre. Girona.
- 1982-83 – Relleus encofrats, marqueteria. Església Cor de Maria. Girona.
- 1983 – Segell. Parròquia del Mercadal. Girona.
- 1983 – Tomba família Comadran. Sabadell.
- 1983 – Monòlit i relleu encofrats en ciment. Incineradora. Girona.
- 1983-84 – Rellu ciment encofrat. Nàrtex Parròquia Camp-Redó. Tortosa.
- 1984 – Conjunt escultòric "Centre Joan Riu". Girona.
- 1984 – Bronze Àngel de la Comunicació, Universitat Relacions Públiques. Girona.
- 1984 – Acer inoxidable, trofeu commemoratiu, casa Roser. Cassà.
- 1984 – Bronze commemoratiu, Casademont. Bescanó.
- 1984 – Nadala, Ràdio Costa Brava.
- 1985 – Plafó 260x190 en marqueteria, Cambra Comerç i Indústria. Girona.
- 1985 – Monument a la història de Girona.
- 1985 – St. Salvador en pedra. Façana parròquia de Breda.
- 1986 – Segell. Arxiu Catedral de Girona.
- 1986 – Ambó pedra relleu parròquia de Breda.
- 1986 – Planificació Abadia de Montserrat. Mans. Arcadi Pla, arquitecte.
- 1986 – Obra pictòrica per al despatx. Alvarez-Ribas.
- 1986 – Obra pictòrica 25è aniversari família Gubau.
- 1986 – Decoració Teló de Fons "Tripjoc" espectacle Ali què?
- 1986 – Símbol Patronat Serveis Socials. Diputació de Girona.
- 1987 – St. Vicenç en pedra. Parròquia de Llança. Façana.
- 1987 – Projectes i idees per a un monument al general Moragues. St. Hilari.
- 1988 – IV Pintura Casa Cultura Tomàs Lorenzana. Girona. Monumental 350x200. Girona.
- 1988 – Projecte al mil·lenari a Catalunya. St. Hilari Sacalm.
- 1988 – Exlibris Xavier Carbó.
- 1988 – Projectes de Font per Cervià de Ter.

- 1988 – Rellu acer inoxidable casa M. Valls. Girona.
- 1989 – Tomba família Escubós. Rosell-Olot.
- 1990 – V - Monument al Pescador. Roses.
- 1990 – Nadalena governador de Girona.
- 1990 – XII - Escultura Vitrix Olot. Passeig del Fluvià.
- 1991 – Ex-libris J. Jubert. Mercè Homs.
- 1991 – V - Escultura P. Claret. Museu de Vic.
- 1991 – V - Monumental al General Moragues. Sant Hilari Sacalm.
- 1991 – X - Balcó i làmpades. Ordino-Andorra.
- 1991 – XII - Estela pont del Pastoral.
- 1991 – XII - Restauració retaule de la Catedral. Girona.
- 1992 – VI - Trofeu Jordi Xifre Escola Superior de Relacions Públiques de Girona.
- 1992 – Placa de pedra. Comunitat Cistercenca-Sta. Maria de Cadins. Gironès. 500 anys.
- 1993 – Símbol en pedra gran Hotel.
- 1993 – Placa de pedra família Jaume Fàbrega. Can Figueres. Anglès.
- 1993 – Exlibris Montserrat Roser i Puig.
- 1994 – Exlibris E. Homet.
- 1994 – Imatges St. Josep i marededéu. Parròquia St. Josep de Ripoll.
- 1994 – Nadala Patronat de Turisme Costa Brava. Girona.
- 1995 – Sagrat cor família Oliu. Barcelona.
- 1995 – Segell. Parròquia Pont Major. Girona.
- 1995 – 21-IV - Monument a Pere Calders. Llança.
- 1995 – I-V - St. Josep geriàtric. Santa Coloma de Farners.
- 1995 – V - Tarja ex-alumnes del Cor de Maria. Girona.
- 1995 – Revista de Girona.
- 1995 – III - Projectes carretera Tapis-Cortaja.
- 1995 – IX Columna ferro. Ajuntament de Canet de Mar.
- 1995 – III. Pica baptismal. Parròquia St. Josep Obrer. Ripoll.
- 1996 – Plafó pirogravat. F. Feliu-Iglèsies. Besanó.
- 1996 – VI - Projectes serigrafies. Casa Masergas. Anglès.
- 1996 – II - Crucifix Parròquia Mare de Déu del Carme. Manresa.

CERÀMICA

- 1943-45 – Peces de terra cuita, Casa Marcó. Quart (Girona).
- 1956 – Capella Escola Betània. Barcelona. Ceràmiques col·laboració Agudé.
- 1956-57 – Treballs ceràmics conjuntament amb Lluís Pell.
- 1957 – Inici ceràmica Delta. Peces de collage baixa temperatura. Forn llenya.
- 1958-63 – Ceràmica Ter, direcció de peces de gres; pots, figures alta temperatura.
- 1962 – Imatges St. Josep i Mare de Déu en ceràmica. Llar infantil. Girona.
- 1963-67 – Ceràmica Arca. Peces: gerros, pots, figures de gres seriati. Forn fuel.
- 1966 – Plafó ceràmic. Forné. Girona 39x78,5.
- 1967 – Ceràmica a nivell personal. Cendrers Dalí. Forn elèctric.
- 1967 – Confiteria Roca. Girona.
- 1967 – Plafons rajoles esmaltades. Entrada c/ Balmes, 346. Barcelona.
- 1967 – Plafó via crucis "Clínica Girona", "Alianza".
- 1967-68 – Sèrie de gerros, pots ceràmics baixa temperatura, adornaments, puntes.
- 1968 – Plafó ceràmica Bar Canigó. Girona.
- 1968 – Exp. de la ceràm. "de la Prehistòria a Picasso". Castell Reial Colliure. França.
- 1968 – Plafons ceràmica. St. Cugat del Vallès (Barcelona).
- 1968-69 – Gerros i pots, empremtes, incisions.
- 1969 – Plafó rajoles esmaltades. Banc Atlàntic. Girona.
- 1969 – Exposició "Ceràmica Catalana Actual". La Bisbal.

- 1969 – Exposició "Ceràmica Catalana Actual". Tarragona.
- 1970 – Plafó de rajoles Caixa d'Estalvis Provincial. Begur.
- 1970 – Franja ceràmica "Saratoga". Girona.
- 1970 – Plafó rajoles Caixa de Girona. Blanes.
- 1970 – Plafó rajoles Caixa de Girona. Pals.
- 1970 – Franja ceràmica trossegada pisos Caixa de Pensions. Palafrugell.
- 1970 – Plafó relleu ceràmica Caixa de Pensions. Girona.
- 1971 – Sèrie de ceràmiques en pots aixafats, objectes, tallades manipulades.
- 1971 – Exposició-inauguració Galeries "Les Voltes" (llibreria), ceràmiques.
- 1971 – Plafons ceràmica Caixa de Girona. Salt.
- 1971 – Ceràmica fons d'escala Estanc Busquets. Girona.
- 1971 – Pica baptismal en ceràmica. Parròquia Sant Narcís. Girona.
- 1971-72 – Gelosies i plafó Casa Domènech. Olot.
- 1972 – Peces gerros tallats moguts i altres formes de decoració.
- 1972 – Mosaic ceràmica trossegada, pròpia casa. Montjuïc. Girona.
- 1972 – Mosaic ceràmica trossegada, M. Batet. Barcelona.
- 1973 – Plafó relleu entrada residència Victòria. Banyoles.
- 1973 – Plafó composició de ceràmica, despatx Guardiola. Girona.
- 1973 – Plafó capella Parròquia St. Jaume. Salt.
- 1973 – Gerros grans tapats, tallats.
- 1975 – Imatge Mare de Déu. Plafons via crucis en ceràmica. Mis. Natzeret. Barcelona.
- 1975 – Peces en ceràmica. "Nines gerros manipulables".
- 1975 – Plafons rajoles esmaltades, casa Llarga. Girona.
- 1976 – Exposició inaugural de la Sala Lleoni Quera. "La ceràmica d'en Fita".
- 1976 – Gelosia de totxos industrials manipulats, casa Bosch. Olot.
- 1976 – Peces grans ceràmica-escultura peces industrials tallades.
- 1976 – Exposició col·lectiva de ceràmica. Jordi Pedralbes. Barcelona.
- 1976 – Sallent, Mare de Déu, ceràmica.
- 1976 – Plafó ceràmica per al concurs Autopistes Mediterrani. Barcelona.
- 1976 – Peces gerro menjats, tallats, xafats.
- 1976 – Exposició de ceràmica, Caixa de Pensions. La Bisbal.
- 1977 – Plafons de ceràmica, Caixa de Pensions. Banyoles.
- 1977 – Sèrie de peces: gerros, engalvats, incisions, dibuixos.
- 1977 – Exposició ceràmiques "Galeria Art 3-5". Girona.
- 1978 – Plafó ceràmic N. Reixach. Girona.
- 1978 – Exposició de ceràmiques. Palau de Carmany. Girona.
- 1978 – Sèrie de peces engalvades decorades amb figures, òxids.
- 1978 – Sèrie de gerros, regalims òxids.
- 1979 – Calze gres, Mn. E. Montal. Girona.
- 1979 – Sèrie de peces: gerros de grans dimensions tallats (foradats).
- 1979 – Sèrie de peces: gerros, enfonsades, òxids i aigua.
- 1979 – Imatge Mare de Déu, Esclanyà.
- 1979 – Ceràmiques exposició Esplai 2. Acadèmia Sabadell.
- 1979 – Plafó de ceràmica, Dominiques de l'Annunciata. Manresa.
- 1979 – Exposició ceràmica actual dels Països Catalans, F.A.D. Barcelona.
- 1980 – Ceràmica en l'exposició antològica, Institut Vell. Girona.
- 1980 – Ceràmica en l'exposició antològica. Palau Meca. Barcelona.
- 1980 – Plafons composició ceràmica, casa J. Bosch. Cassà de la Selva (Girona).
- 1981 – Exposició G-80, St. Lluc, Barcelona, 5 versions d'un cap en ceràmica.
- 1983 – Plat de porcellana, el pastor i la sirena, ceràmiques. Espai Terres. Girona.

- 1984 – Exposició Hotel Llevant. Llafranc.
- 1984 – Plafó ceràmica. L. Clotes.
- 1984 – Projectes Residència Geriàtrica. Terrassa.
- 1985 – Plafó ceràmica menjador Claretians. Girona.
- 1985 – Plafó ceràmica casa Sr. Rabassada. Girona.
- 1986 – Exposició Expoart. Girona. Ceràmica dels anys 1979 i actual.

VITRALLS

- 1957 – Vitralls emplomats, Catedral de Girona "Ascensió".
- 1963 – Vitralls (2) baptisteri Parròquia Mercadal.
- 1964 – Vitralls emplomats, capella Clínica "Salus Infirmorum". Banyoles.
- 1965 – Vitrell emplomat, Govern Civil. Girona.
- 1965 – Vitralls ciment, Clínica Girona. Girona.
- 1965 – Vitrell emplomat, Capella de Natzeret, Guarderia Bisbat. Girona.
- 1965 – Lluís Bachs, armat ferro. Girona.
- 1966 – Vitralls ciment Parròquia St. Pau. Girona.
- 1966 – Vitralls ciment, Guarderia Vila-roja. Girona.
- 1966 – Vitralls ciment, C. J. Canadell. Olot.
- 1967 – Vitralls emplomats, Parròquia St. Feliu de Guixols.
- 1967 – Vitralls emplomats, pis Opus Dei. Girona.
- 1967 – Vitralls emplomats, Església romànica Sant Nicolau. Girona.
- 1968 – Vitralls emplomats, Centre Cultural Agrari. Bell-lloc. Girona.
- 1969 – Vitralls emplomats, Parròquia d'Amer, baptisteri.
- 1969 – Vitrell ciment (entrada), vitrell emplomat, capella Dominiques del Pont Major. Girona.
- 1969 – Vitrell emplomat, Banc Atlàntic. Girona.
- 1969-70 – Vitrell emplomat i ciment a la pròpia casa.
- 1970 – Vitrell emplomat, Parròquia Mercadal.
- 1970 – Vitralls emplomats, Parròquia Sant Antoni de Calonge.
- 1970 – Vitrell ciment, casa M. Xifra Pagès. Girona.
- 1970 – Vitrell ciment, casa P. Ribas. Gironès.
- 1971 – Vitrell emplomat, Parròquia Sant Feliu de Guixols.
- 1971 – Vitrell emplomat, Busquets. Girona.
- 1972 – Vitrell ciment, Caixa d'Estalvis Provincial. Tossa de Mar.
- 1973 – Vitrell emplomat, Parròquia Sant Feliu de Guixols.
- 1973 – Rellu ciment i vitrell, Banc Girona, Palafrugell.
- 1974 – Vitrell emplomat, A. Thió. Girona.
- 1974 – Vitrell ciment, Santuari Mare de Déu del Coll. Osor.
- 1974 – Vitralls emplomats, Parròquia d'Amer.
- 1974-75 – Vitralls ciment, C. Constans. Banyoles.
- 1976 – Vitrell rosetó. Parròquia La Celler de Ter.
- 1977 – Vitrell emplomat i ciment. Progrup. Girona.
- 1977 – Vitralls emplomats, C. Dr. Adan. Girona.
- 1978 – Vitralls ciment, C. Roser. Cassà de la Selva.
- 1978 – Vitralls emplomats, C. Pérez Borràs. Barcelona.
- 1978 – Vitralls emplomats, C. Xena. Barcelona.
- 1978 – Vitralls emplomats, F. Feliu. Barcelona.
- 1978 – Vitrell ciment, Callis. Banyoles.
- 1978 – Vitrell emplomat, J. Poch. Girona.
- 1978 – Vitrell emplomat, M. Vich. Girona.
- 1978 – Projectes, Church of the Epiphany, Benice, Florida, U.S.A.
- 1979 – Vitrell emplomat J. Bosch. Sant Dalmaí.

- 1979 – Vitrell emplomat, Parròquia Sant Antoni de Calonge.
- 1979 – Vitrell emplomat, Casa Peris. Girona.
- 1979 – Vitrell ciment, Casa Xifra. Estanyol.
- 1979 – Vitrell emplomat, Dominiques de l'Annunciata. Manresa.
- 1980 – Vitrell emplomat. Residència P. Coll. Borredà.
- 1981 – Vitrell ciment, edifici comercial Montjuïc. Girona.
- 1981 – Vitrell ciment, Casa Torregrossa. Llafranc.
- 1981-82 – Vitrell emplomat, J. Gairin. Girona.
- 1982 – Vitrells ciment, a la nova Parròquia Sant Joan Campredó. Tortosa.
- 1982 – Vitrells ciment-emplomats, Església Cor de Maria. Girona. P. Claretians.
- 1985 – Vitrells Parròquia d'Amer.
- 1986 – Vitrells emplomats. Capella Germanes Llar infantil (Girona).
- 1987 – Vitrells emplomats. Restaurant Llatí (Girona).
- 1988 – Vitrell entrada Parròquia de St. Pere. Banyoles.
- 1988 – 2 Vitrells Parròquia de Breda.
- 1988 – 10 Vitrells Parròquia Vista Alegre. Girona.
- 1988 – Claraboia. Ajuntament de Banyoles.
- 1988 – Làmpades. Casa de Cultura. Girona.
- 1989 – Rosassa Parròquia Sta. Maria de Pineda.
- 1989 – Vitrells i miralls casa Roig Ullà. Girona.
- 1989 – Rosetó vitrell emplomat. Parròquia Castell d'Aro.
- 1990 – Vitrells de Sta. Maria de Pineda.
- 1993 – Vitrells. Parròquia St. Josep Obrer. Ripoll.
- 1959 – IV. "Órgano de actividades claretianas". Girona.
- 1959 – 3-IV. "Los Sitios". Art (Alex).
- 1959 – 1-V. "Los Sitios". Una imatge notable (M. Llosas).
- 1959 – 10-V. "Los Sitios". Art religiós (Cierzo).
- 1959 – 27-VI. "Destino". (Albert).
- 1960 – 11-V. "Los Sitios". Les escultures de la façana de la catedral de Girona (Gil Bonancia).
- 1961 – IV. "Forja". Barcelona. Avui l'Art.
- 1962 – II. "Órgano de las actividades claretianas en Gerona, núm. 112".
- 1962 – IV. "Vida Católica".
- 1963 – I. "Vida Católica".
- 1963 – 11-III. "Diagonal". Barcelona (Lluís Raventós).
- 1963 – 17-III. "Los Sitios". Qüestionari Proust.
- 1963 – X. "Destino". Panorama d'art i lletres (Albert).
- 1963 – 8-XII. "Vanguardia". Art (Sánchez Camargo).
- 1964 – II. "Índice". Madrid. Descobriment a Girona. (Lanza del Vasto).
- 1964 – 1-V. "Solidaridad Nacional". Conferència de l'escultor D. Fita.
- 1964 – 4-VII. "Los Sitios". Inauguració del Gup "Girona".
- 1964 – 5-VII. "Los Sitios". El Grup Girona.
- 1964 – VII. "Ara". Art religiós actual. Madrid.
- 1964 – VIII. "Destino". Les exposicions (Corredor Matheos).
- 1964 – IX. "Luz y Guía". L'Art Modern (L. Gordillo).
- 1964 – X. "Ara". L'exposició Eucaristia i Altar.
- 1964 – 10-XI. "Los Sitios". Art. Fita, Xargay i Torres Monsó a "la Caixa". Girona.
- 1964 – "Revista Girona" núm. 28. Domènec Fita. (M. Assumpció).
- 1964 – XII. "Gerona información". Entrevista amb D. Fita.
- 1965 – I. "Revista de Palafrugell". Girona.
- 1965 – 24-I. "Los Sitios". Finestra de la Província.
- 1965 – 7-III. "Los Sitios". En el taller dels artistes (V. Gay).
- 1965 – 24-III. "Los Sitios". (Lleida especial per "Los Sitios").
- 1965 – 24-III. "La Mañana". Diari de Lleida.
- 1965 – 28-III. "La Mañana". Diari de Lleida. (López Pedrol).
- 1965 – III. "La Mañana". Artistes Gironins exposen a l'Institut d'Estudis lleidatans. (Aureli Bautista).
- 1965 – 24-IV. "Presència". Fita. Enquesta sobre el Passeig Arqueològic de Girona.
- 1965 – Poesia de J. M. Valverde, sobre les il·lustracions del Nou Testament. Fita i Vila Grau.
- 1965 – Art Sacre Girona, d'ed. D.C.P.S.A. Girona.
- 1965 – 13-IV. "La Vanguardia". Noticiari de Catalunya.
- 1965 – 8-VIII. "Misión" núm. 506. Olot (Companins).
- 1965 – 28-V. "Diario de Barcelona". A. del C.
- 1966 – 11-VI. "Formas de la Escultura Contemporánea". El ferro de l'art Espanyol. Ed. E. Aguado.
- 1966 – 16-VI. "Los Sitios". Diàlegs amb D. Fita (V. Gay).
- 1966 – Catàleg. V. Biennale Christlicher Salzburg.
- 1966 – VII. "Ara". Madrid.
- 1966 – 12-VIII. L'art litúrgic a Salzburg.
- 1966 – 2-IX. "Misión". Olot. Art i Lletres.
- 1966 – 3-IX. "Los Sitios". Gasetilles. (Gil B.).
- 1966 – 4-IX. "Solidaridad Nacional". Domènec Fita i la seva obra. (R.M.).
- 1966 – 7-IX. "Los Sitios". Domènec Fita rep la medalla de Plata. (V. Gay).
- 1966 – 7-IX. Escrit del Director de l'Escola de Belles Arts d'Olot. Sr. Mas Collellmir.
- 1966 – 8-IX. "Misión". Olot (Girona). Arts i Lletres.
- 1966 – 14-IX. "La Vanguardia". Notícies.
- 1966 – 16-IX. "Tele/eXprés". Art viu.
- 1966 – 16-IX. "La Vanguardia". L'artista Domènec Fita. (Joan Cortés).
- 1966 – 24-IX. "Destino". Fita. (Jordi Dalmau).
- 1966 – XII. Butlletí informatiu J. i F. Torras Hostench, S.A. núm. 12. Girona.
- 1967 – II Congrés Litúrgic de Montserrat. L'art religiós avui.
- 1967 – 20-V. Figuració anada i tornada (Josep M. Valverde).
- 1967 – 21-V. "Los Sitios". D. Fita exposa a Barcelona (V. Gay).
- 1967 – 27-V. "Destino". Les exposicions (Daniel Giral-Miracle).
- 1967 – 31-V. "Noticiero". Dietari artístic (Santos Torroella).
- 1967 – 31-V. "La Vanguardia". D. Fita (Joan Cortés).
- 1967 – 21-VI. "Tele/eXprés". Art viu. Fita. L'evocació religiosa (Gich Bech de Cardena).
- 1967 – 15-VII. "Revista Europa" (Rodríguez Cruells).
- 1967 – VII. "Ara". Casa d'oració.
- 1967 – "Casa Oración". Fr. Josep Manuel d'Aguiar O.P. Madrid. Ed. Mas.
- 1967 – "Qüestions d'art" núm. 1. Barcelona. L'orfebreria i la renovació litúrgica (Mn. Genís Baltrons).
- 1967 – "Qüestions d'art" núm. 11. Barcelona. Informació. G. Baltrons.
- 1967 – "Art Sacre Girona". Ed. D.C.P., S.A.
- 1967 – "Qüestions de vida cristiana" núm. 39. Abadia de Montserrat.
- 1967 – 1-IV. "L'independent". Perpignan (Claude Conflec).
- 1967 – 1-IV. "Tele/eXprés". Aeroport Girona - Costa Brava (R. Rovira-Salvatella).
- 1967 – 3-I. Setmanari "Arriba España". Olot. Conversant amb els artistes catalans (Badosa Conill).
- 1968 – IV. "A modo de presentación". Domènec Fita (Kim Masramón).
- 1968 – 1-V. "Los Sitios". Domènec Fita a Pamplona.
- 1968 – 3-V. "Diario de Navarra". Inauguració de l'exposició de D. Fita.
- 1968 – 4-V. "Diario de Navarra". Avui és notícia. Domènec Fita a Pamplona (Mirentxu Purroy).
- 1968 – 12-V. "Los Sitios". Punt i apart (V. Gay).
- 1968 – 18-V. "Presència". Domènec Fita a la Universitat de Pamplona.
- 1968 – VI. "Ansiba". Girona. Edicions i Publicacions populars.
- 1968 – "Qüestions d'art" núm. V. Notes sobre els nostres vitrellistes (J.V.G.).
- 1968 – 14-VI. "Los Sitios". Fita a Palamós (G.B.).
- 1968 – 16-IV. "Los Sitios". Fita exposa a Palamós (Daniel Giral-Miracle).
- 1968 – 30-VI. "La Vanguardia". (A.C.).
- 1968 – 2-X. "Noticiero Universal". Un saló d'escultura a Barcelona (S. Torroella).
- 1968 – Resum gràfic de l'exposició a l'escola d'arquitectura de Pamplona (K. Bover).
- 1968 – 6-X. "La Vanguardia" (Joan Cortés).
- 1968 – 28-X. "Diario de Barcelona" (A. del Castillo).
- 1969 – "Publicación de la exposición de arte actual, III Promoción E.T.S. de Arquitectura de Pamplona".
- 1969 – 11-I. "Presència". Domènec Fita (Joan Teixidor).
- 1969 – 6-VII. "Los Sitios". Entrevista amb D. Fita (G.B.).
- 1969 – V. "V.P. de Figueras". Portada.
- 1969 – XII. "Bell-lloc informatiu". Xerrada amb el Sr. Fita (Borràs).
- 1970 – 23-V. "Presència" - Albert Sartoris.
- 1971 – 16-IV. "Los Sitios".
- 1971 – 20-IV. "Los Sitios".
- 1971 – Abril - Programa de la Ciutat Pubilla - Lloret de Mar - Joan Domènec.
- 1971 – 18-X. "Hoja del Lunes". Belles Arts a mestre Universitat (Victor Gay).

IMPRÈS

- 1943 – 16-IV. "Los Sitios". Un artista precoç (Fidel Miranda).
- 1943 – X. "Hogar". Domènec Fita a Olot (Marcial).
- 1944 – IV. "Los Sitios". L'Exposició Bíblica.
- 1944 – IV. "Los Sitios". (Argos).
- 1946 – X. "Los Sitios". Cultural i Art a Girona.
- 1949 – 3-XI. "Noticiero". Decoració a Horta.
- 1949 – 3-XII. "La Vanguardia". Grup Flamma.
- 1949 – XII. "Siluetas". Art (Pérez Dolz).
- 1950 – 27-IV. "Los Sitios". Art.
- 1950 – 28-IV. "Los Sitios". Gironins a Barcelona (Jaume Arnau).
- 1950 – Diccionari Biogràfic Rabols d'Artistes de Catalunya i Balears.
- 1951 – 22-VI. "La Vanguardia". Concurs Sant Jordi.
- 1951 – 31-X. "Los Sitios". Inauguració de la Biblioteca Provincial.
- 1954 – "Parròquia Ntra. Sra. de Belén". Francesc Camprubí. Edit. Tobella.
- 1956 – 30-X. "Los Sitios". Angle de la ciutat (Gerión).
- 1956 – 28-XII. "Los Sitios". Gironella va llegir el seu conte fantàstic referent a Papini.
- 1957 – "Mensaje del Arte Sacro". Mn. Francesc Camprubí.
- 1957 – 20-I. "Los Sitios". Dialogant amb l'artista (Gil Bonancia).
- 1957 – "Misión núm. 58-1". Leonci Quera defensor d'una pintura abstracta de D. Fita.
- 1957 – IV. "Vida Católica". Girona.
- 1957 – "Arte Sacro". Sobre l'escultura i la pintura religiosa actual. A. Cirici Pellicer. Edit. Aymà.
- 1957 – XI. "Vida Católica". Diàleg amb D. Fita.
- 1957 – X. "Los Sitios".
- 1957 – XI. Revista "Usted". Conversa d'Art amb D. Fita (J. Cabot).
- 1958 – "Vocación" núm. 31. J. Aragó, J. Turet. Tapís d'alabastre. Han nascut uns àngels.
- 1959 – 11-I. "Los Sitios". L'artista davant la seva obra. (Gil Bonancia).

- 1971 – Juliol - “Gerona”.
- 1972 – 11-IV. Sol·licitud al Rector de la Universitat d’una Facultat d’Art.
- 1972 – 22-VI. “Correo Catalán”. Es necesario que Gerona tenga una Facultat d’Art. Tàndem 2.
- 1972 – 2-X. “Hoja del Lunes”. (la frustada Facultat d’Art. Escola d’Arts Aplicades.) Narcís-Jordi Aragó.
- 1972 – 6-X. “Los Sitios”.
- 1972 – 18-X. “Destino”. La revolución cultural artes Girona. J. Dalmau.
- 1972 – 18-XI. “Tele/eXprés”. Una escola d’Arts Aplicades per Girona (Pius Puigades).
- 1972 – 2-XII. “Correo Catalán”. Arts Girona. Un projecte i un rept. (Joan Ribas).
- 1972 – 21-XII. “Los Sitios”. Puignau. Escola de Belles Arts.
- 1973 – 7-II. “Los Sitios” - R. Berenguer.
- 1973 – 11-III. “Los Sitios”.
- 1973 – 21-III. “Correo Catalán” - Tàndem-2.
- 1973 – 31-III. “Canigó” - G.S.
- 1973 – 10-IV. “Los Sitios” - Maria Alonso.
- 1973 – 21-VII. “Diari de Barcelona” - Lluís Llobet.
- 1973 – 24-VII. “Los Sitios”.
- 1973 – 27-VII. “Los Sitios” - Gacetas - G. Bonancia.
- 1973 – 28-VIII. “Tele/eXprés”.
- 1973 – 31-VIII. “Los Sitios” - P. Morón.
- 1973 – 10-III. “Correo Catalán” - Tàndem-2.
- 1973 – 14-VIII. “Tele/eXprés” - Jordi Ballester.
- 1973 – Agost - núm. 30 “L’independant”.
- 1973 – 10-X. “Los Sitios”.
- 1973 – 30-X. “Los Sitios” - M. Alonso.
- 1973 – 1-XI. “Los Sitios” - Alex.
- 1973 – 29-XI. “Destino”. Francesc Miralles. Arts Girona.
- 1973 – 14-XII. “Los Sitios”. Visita dels artistes al director General de B.A. Florentino Pérez Enbidi. Notícies.
- 1974 – 2-III - “Los Sitios” - Sureda Prat.
- 1974 – 8-III - “Tele/eXprés” - Josep Vallès Rovira.
- 1974 – 9-III - “Los Sitios” - Víctor Gay.
- 1974 – 20-III - “Diario de Barcelona” - A. del Castillo.
- 1974 – 26-III - “Noticiero Universal” - Santos Torroella.
- 1974 – 30-III - “Canigó” - Modest Rodríguez Cruells.
- 1974 – 30-III - “Destino” - D.G.M.
- 1974 – 12-IV - “Correo Catalán” - Àngel Marsà.
- 1974 – 25-IV - “Mundo Diario” - F. Galí.
- 1974 – 30-IV - “Noticiero Universal” - El mundo de los plásticos 11.
- 1974 – 4-V. “Destino” - En Fita i la Xargay - Carme Alcalde.
- 1974 – 23-V. “Los Sitios” - Gacetas.
- 1974 – 23-V. “Los Sitios”. Dos clásicos del arte gerundense exponen.
- 1974 – 28-V. “Noticiero Universal”.
- 1974 – 5-VI. “Los Sitios” - M. Alonso.
- 1974 – 5-VI. “Ampurdán” - Domènec Fita en la Sala Vallès (Marc).
- 1974 – 15-VI. “Presència” - Dos artistes consagrats.
- 1974 – 11-VII. “Los Sitios” - Les mòmies de poliuretà - Carles San Millán.
- 1974 – 25-X. “Tele/eXprés”. “Los viernes, arte” - Josep Vallès Rovira.
- 1974 – 30-X. “L’independant”. Arts-Cultura.
- 1974 – VIII. “Miscel·lània Barcinonensis”. Garrut.
- 1974 – “Cercha” n.º 14, revista Aparelladors - Arquitectes tècnics.
- 1974 – “Dos siglos de pintura catalana”, J. M. Garrut - Ibérico Europea Ediciones.
- 1975 – 17-V. “Correo Catalán”. Esculturas y Tapices. Casa Cultura. Girona.
- 1975 – 25-V. “Correo Catalán”. Des del Pont de Pedra.
- 1975 – 19-VII. “Presència”.
- 1975 – Programa Festa Major Riudellots de la Selva.
- 1975 – 6-8 IX - Programa Festa major Sarrià de Dalt.
- 1975 – 7-X. “Correo Catalán” - P. Madrenys.
- 1975 – 8-XI. “Presència”.
- 1975 – Enciclopèdia Catalana.
- 1975 – 4-VI. “Correo Catalán”. Jaume Teixidor.
- 1975 – 19-XII. “Correo Catalán”. P. Madrenys.
- 1975 – 23-XII. “Los Sitios”. Miquel Gil.
- 1975 – 24-XII. “Correo Catalán”. P. Madrenys.
- 1975 – 26-XII. “Los Sitios”. Víctor Gay.
- 1975 – 28-XII. “Los Sitios”. Gil Bonancia.
- 1975 – “Batik” n.º 5.
- 1976 – 25-III. “Los Sitios”. Víctor Gay.
- 1976 – 9-IV. “Olot Misión”. Manuel.
- 1976 – 11-IV. “Correo Catalán”. P. Madrenys.
- 1976 – 9-V. “Presència”. Jaume Fàbrega.
- 1976 – 18-IV. “Los Sitios”. Víctor Gay.
- 1976 – 2-X. “Presència”. Marcel·li Trunàs.
- 1976 – 3-X. “Avui”. Daniel Giralte-Miracle.
- 1976 – 16-X. “Presència”.
- 1976 – X. “Correo Catalán”.
- 1976 – Llibre homenatge dels Artistes Catalans al Centenari del Centre Excursionista de Catalunya, E.J.
- 1976 – X. Presentació catàleg, J. M. Garrut.
- 1976 – 9-IV. “Olot Misión”.
- 1976 – IX. “Altres 50 escultures Barcelonines”. Caixa d’Estalvis Sagrada Família.
- 1976 – 22-I. “Presència”.
- 1976 – 10-III. “Pueblo”. Art a Madrid. Galeria Gorem.
- 1977 – 17-III. “Los Sitios”. Art. Víctor Gay.
- 1977 – 19-III. “Triunfo”.
- 1977 – 20-III. “Los Sitios”. Ressor de l’exposició de Fita a Madrid. Fco. J. Sánchez Ortiz.
- 1977 – 24-III. “Correo Catalán”: Dibuixos i escultures de Fita a Madrid. P. Madrenys.
- 1977 – 26-III. “Sábado Gráfico”: Domènec Fita i les seves dones.
- 1977 – 23-29-III. “Blanco y Negro”: Domènec Fita. E.A.
- 1977 – 2-IV. “Presència”.
- 1977 – III-IV. Presentació catàleg. Antologia de Pintura. Marià Oliver.
- 1977 – 7-IV. “Los Sitios”: Antològica de pintura d’en Fita a Galeria d’Art Farners. Josep Solà i Sala.
- 1977 – V. Presentació catàleg. Cesàreo Rodríguez Aguilera.
- 1977 – 14-V. “Aragón Exprés”. Eduard Bru Celma.
- 1977 – 15-V. “Heraldo de Aragón”. Àngel Azpeitia.
- 1977 – 15-V. “Amanecer”. Esain.
- 1977 – Al Dr. Pascual (Els amics com a testimoni), “Presència”.
- 1977 – III. Presentació catàleg Josep M. Prieto, Madrid.
- 1977 – Pallach (Testimonis), “Presència”.
- 1977 – 9-V. “Aragón Exprés”. E. Bru, Saragossa.
- 1977 – 22-28-IV. “9 País”. Narcís Pijoan, Figueres.
- 1977 – 22-VI. “Ampurdán”, Marc (Narcís Sala), Figueres.
- 1977 – VI. “Ressò”, Novell.
- 1977 – 21-VII. “Provincia”, Basilio Rodríguez Aguilera.
- 1977 – 16-X. “Presència”.
- 1977 – 5-XI. “Presència”, Art.
- 1977 – “Montserrat”, Osvald Cardona - Raimon Camprubi, Ed. Destino.
- 1977 – “Esculturas Poemas”, Antoni Castro Castro, Ed. Rondas. Barcelona.
- 1977 – Catàleg “Arte Español”.
- 1977 – “Cerámica catalana”, Ed. Destino, Alexandre Cirici.
- 1977-78 – XII. “International Catalogue of Modern Art”, P. 249. AMP.
- 1978 – 8-I. “Full Parroquial”, P. Bellvert, Girona.
- 1978 – III. “Estafeta Literària”, Manuel Peña Muñoz.
- 1978 – V i VI. Revista “Artes Plásticas”.
- 1978 – 4-VI. “Los Sitios”, J. Víctor Gay.
- 1978 – VI. “Presència”, Jaume Fàbrega.
- 1978 – 13-VI. “Los Sitios”, Sureda.
- 1978 – 22-II. “Tele/eXprés”, J.M. Carandell.
- 1978 – VIII. “Butlletí Daily Mallorca”. Homenatge a Joan Miró, 85 Aniversari.
- 1978 – 2-IX. “Correo Catalán”, des del Pont de Pedra, P.M.
- 1978 – 8-IX. “Los Sitios”, Josep Solà i Sala.
- 1978 – 10-IX. “Cambio 16”.
- 1978 – 27-IX. “Diario de Córdoba”, Joan Llatino.
- 1978 – 30-IX. “Diario de Córdoba”.
- 1978 – XI. Publicació Xavier Amir.
- 1978 – 8-XII. “Los Sitios”, Fita a Madrid, Fco. J. Sánchez Ortiz.
- 1979 – “Arte Español”, Ed. Lápiz. Madrid.
- 1979 – 22-IV. “Punt Diari”, Fita i Puigvert (Jaume Fàbrega).
- 1979 – 22-IV. “La Vanguardia”, Homenaje Nacional de Cataluña a la Sardana.
- 1979 – 28-VIII. “Los Sitios de Gerona”, reportatge gràfic - Pablito.
- 1979 – 5-IX. “Los Sitios”. Fita exposa a Palafrugell. Xavier Amir.
- 1979 – 6-IX. “Punt Diari”. Un artista en evolució constant. Isabel Juanola.
- 1979 – 9-IX. “Punt Diari”.
- 1979 – 22-IX. “Los Sitios”, Víctor Gay.
- 1979 – 28-IX. “Los Sitios de Gerona”.
- 1979 – 29-IX. “Punt Diari”, Isabel Juanola.
- 1979 – 30-IX. “Los Sitios de Gerona”. Víctor Gay.
- 1979 – 7-X. “Punt Diari”. Dimensió pictòrica d’un escultor. J. Fàbrega.
- 1979 – 14-X. “Punt Diari”. Art. J.F.
- 1979 – XI. Quaderns de l’Obra Social “la Caixa”.
- 1979 – Revista de Girona n.º 87, per Miquel Gil.
- 1980 – 13-I. “Punt Diari”. Art J. Fàbrega.
- 1980 – 20-I. “Punt Diari”. Jaume Fàbrega.
- 1980 – 27-I. “La Vanguardia”, Noticiero de Arte.
- 1980 – 31-I. “Punt Diari”. Art.
- 1980 – 1-V. “La Vanguardia”.
- 1980 – 3-V. “Punt Diari”. Comissió Diocesanes d’Art Sacre.
- 1980 – 28-V. “Los Sitios”.
- 1980 – 29-V. “Punt Diari”.
- 1980 – 29-V. “Los Sitios”, V. Gay.
- 1980 – 30-V. “Punt Diari”.
- 1980 – 30-V. “Los Sitios”.
- 1980 – 31-V. “Punt Diari”.
- 1980 – 3-VI. “Punt Diari”.
- 1980 – 5-VI. “Punt Diari”, Xavier Martí.
- 1980 – 8-VI. “Los Sitios”, Rosa M. Mestres.
- 1980 – 11-VI. “Punt Diari”.
- 1980 – 15-VI. “Los Sitios”.
- 1980 – 19-VI. “Punt Diari”, J. Fàbrega.
- 1980 – VI. n.º 537 “Presència”.
- 1980 – 22-VI. “Los Sitios”, Girona, Art. J.V.G.
- 1980 – VII. “Presència”.
- 1980 – 23-VII. “Los Sitios”.
- 1980 – 27-VII. “Avui”, Daniel Gualt Miracle.
- 1980 – 28-VII. “Tele/eXprés”. Fita. Palau Meca. Barcelona.
- 1980 – 31-VII. “El Noticiero Universal”, Rafael Manzano.
- 1980 – VIII. Quaderns n.º 6 “la Caixa”, A. Cirici Pellicer.
- 1980 – 6-VIII. “Los Sitios”, V. Gay.
- 1980 – 30-IX. Vint-i-cinc artistes. Revista de Banyoles n.º 576-77.
- 1980 – X. “Batik” n.º 57. Exposicions, J. Fàbrega.
- 1980 – 23-X. “Punt Diari”.
- 1980 – X. “L’Hora”, Ma. José Corominas.
- 1980 – 9-XI. “Los Sitios”, Antològica a Figueres, V. Gay.
- 1980 – 12-XI. “Punt Diari”.
- 1980 – 12-XI. “Hora Nova”, Figueres, n.º 191.
- 1980 – 13-XI. “Punt Diari”.
- 1980 – 19-XI. “L’Empordà”, n.º 140, C. Creus.
- 1980 – 1r semestre “Montessori press”.
- 1981 – 4-I. “Los Sitios”, Bousso Mares.
- 1981 – 10-I. “Punt Diari”.
- 1981 – 10-I. “Los Sitios”.
- 1981 – 12-II. Noticiari, “Punt Diari”, X. Martí.
- 1981 – 13-II. “Los Sitios”.
- 1981 – III. Joan Comalat. Apunts de personatges. Spectrum edicions.

- 1981 - 4-III. "Los Sitios".
1981 - 7-III. "Punt Diari".
1981 - 8-III. "Los Sitios".
1981 - 10-III. "Correo Catalán", P. Madrenys.
1981 - 14-III. "Correo Catalán".
1981 - 21-III. "Punt Diari".
1981 - 21-III. "Los Sitios".
1981 - Catalunya Cristiana n.º 78.
1981 - 24-III. "Punt Diari".
1981 - 25-III. "Los Sitios".
1981 - 24-IV "Correo Catalán".
1981 - 24-V. "Los Sitios".
1981 - 24-V. Full Parroquial.
1981 - Campaña normalització de la llengua catalana. Butlletí n.º 3.
1981 - "Artes Plásticas" n.º 49. Panorama de la escultura catalana, M. Elena Morató.
1981 - Portades llibre Giralte Casadesús. Col·legi d'Arquitectes. Girona.
1981 - VI. Butlletí Cercle Artístic Lloretenc. D.I.F. 81.
1981 - 3-VI. "La Vanguardia", Fernández Gutiérrez.
1981 - 9-VI. "Punt Diari".
1981 - 25-VI "Punt Diari".
1981 - 25-VI "Los Sitios".
1981 - 26-VI "Punt Diari".
1981 - VII. Lloret Gaceta n.º 256.
1981 - VI-VII. "Hora Nova" n.º 2, A. Soldevilla.
1981 - 11-VII. "Punt Diari", Jaume Fàbrega.
1981 - Girona i el seu art. Cultura. Ajuntament de Girona.
1981 - VIII-IX. Taller Vila Clara. Pintures catàleg entrevista amb D. Fita.
1981 - 27-X. "Los Sitios".
1981 - X. Escrit catàleg Mostra d'Art gironí a Perpinyà.
1982 - 7-II. "Punt Diari".
1982 - 7-II. "Los Sitios".
1982 - 16-II. "Punt Diari".
1982 - 18-II. "Punt Diari". Grup 80. Sala Municipal.
1982 - 26-II. "Punt Diari". Una alternativa artística.
1982 - 2-III. "Punt Diari". Representació gironina Arco 82.
1982 - 5-IV. "La Xinxeta".
1982 - 22-IV. "Punt Diari".
1982 - 14-18-V. I Mostra d'Escultures Contemporànies a St. Domènec. Girona.
1982 - 26-VI. D.I.F. Cercle Artístic Lloretenc.
1982 - Batik "Grup 80" n.º 66.
1982 - VI. "Presència" n.º 559.
1982 - VI. "Oficio y Arte". Ministerio Industria y Energía. Madrid.
1982 - 4-VII. "Avui". Arts plàstiques 50-80 a Expocultura.
1982 - 25-VII. "La Voz del Bajo Ebro". Mn. Joaquim Blanc.
1982 - 17-IX. Revival tres rodes. Catàleg Puigvert.
1982 - 8-X. "La Voz del Bajo Ebro".
1982 - Estiu l'Arpa Catequètica.
1982 - 22-XII. "Punt Diari".
1982 - Estudi sobre Fita. Mercè Ferreres. Autònoma Girona.
1983 - 16-II. "Los Sitios". Obras de Fita en el Hospital de Sta. Cruz y S. Pablo.
1983 - IV-V. Butlletí Hospital de la Sta. Creu i St. Pau. Barcelona. S.M.
1983 - 19-V. "Los Sitios". Moderna arquitectura religiosa. V. Gay.
1983 - Miscel·lània a l'Excm. Sr. Frederic Marés. Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts.
1983 - 20-V. "Punt Diari". Un nou edifici. Temple Cor de Maria.
1983 - 10 è. aniversari Galeries St. Lluc. Catàleg.
1983 - 21-VI. "Los Sitios". Un curso en la Escola d'Art Fita.
1983 - VII. Ma. Rosa Ferrer. Història d'Art Contemporani. Autònoma Girona.
1983 - 3-VIII. "Punt Diari". Monument a Josep Pla. Palafrugell.
1983 - 11-VIII. "Los Sitios". Grup escultòric a la família Riu.
1983 - 5-XI. "Los Sitios". Una maternidad para el Joan Riu.
1983 - 9-XII. "Punt Diari". Cultura.
1983 - 10-XII. "Punt Diari". Sobre l'art i la religió.
1983 - 25-XII. "Los Sitios". Portada-comentarios. V. Gay.
1983 - Història de l'Art Català. Volum VII. Edicions 62. F. Miralles.
1984 - 25-II. "Punt Diari". Presentat el I Premi de la Comunicació a Catalunya.
1984 - 26-II. "Los Sitios". Àngel de bronze de la Comunicació.
1984 - "Fe i Art". Editorial Claret. L'Església del Cor de Maria de Girona. J. Vilarrúbias.
1984 - 15-III. Treball biogràfic. Normal. Girona. M. Rueda, D. Gispert i Pilar Padrosa.
1984 - 12-V. "Punt Diari". L'Àngel de bronze.
1984 - 18-V. "Los Sitios". Fita i Girona. Pintures. V. Gay.
1984 - 18-V. Escrit inauguració Expoart per N. Negre.
1984 - 19-V. "Punt Diari". Fita. Inauguració Expoart Montjuïc.
1984 - 20-V. "Los Sitios". La Girona de Fita. V. Gay.
1984 - 27-V. "Punt Diari". L'ull de bou. Joan Carreras i Péra.
1984 - Camp-redó. Poble i parròquia. Mn. Joaquim Blanc.
1984 - IV-VI. "Batik" extra Basel. Escultura dels Països Catalans.
1984 - 6-IV. "Punt Diari". Art. Glòria Bosch Mir.
1984 - 20-VI. "Los Sitios". Exposició de fin de curso de l'Escola d'Art Fita.
1984 - 21-VI. "Punt Diari". Els gironins de Tàrraga. Jaume Fàbrega.
1984 - 22-VI. "El Noticiero". Rafael Manzano.
1984 - 22-28-VI. "Noticiero Universal".
1984 - 22-VI. "Punt Diari". Aquí va començar. Josep Ma. Ministral.
1984 - 27-VI. "Los Sitios". Josep Ma. Subirachs a Girona.
1984 - 5-VII. "Avui". Glòria Bosch Mir.
1984 - 2-VIII. "Punt Diari".
1984 - 8-VIII. "Los Sitios". Monument sobre la història de Girona.
1984 - 30-VIII. La Comarca d'Olot. A. Garrido. Fotos A. Perramon.
1984 - Escrit en el catàleg Josep Ma. Garrut. Exposició Escola Belles Arts d'Olot.
1984 - 9-IX. "Los Sitios". Domènec Fita. Escola de Belles Arts. Olot. M. Gil Bonancia.
1984 - 12-IX. "Punt Diari". L'Escola de Belles Arts d'Olot homenatja Fita.
1984 - 13-IX. "Punt Diari". Un monòlit sobre la història de Girona.
1984 - 4-X. "Punt Diari".
1984 - Fires St. Narcís. Inventari de Monuments al carrer. Girona. J. Fabre. "Presència".
1984 - 20-X. "Punt Diari".
1984 - 20-X. "Diari Sabadell".
1984 - X. Catàleg 17 artistes gironins.
1984 - 25-X. "Punt Diari".
1984 - 7-XI. "Punt Diari".
1984 - 8-XI. "Punt Diari".
1984 - 23-XI. "Los Sitios".
1984 - XII. Catàleg figures de Pessebre. J. M. Garrut. M. Rosa.
1984 - 1-XII. "Punt Diari".
1984 - 18-XII. "Punt Diari".
1984 - 23-XII. "Los Sitios".
1984 - 28-XII. "Punt Diari".
1985 - 9-I. "Punt Diari".
1985 - 10-I. "Punt Diari".
1985 - 11-I. "Los Sitios".
1985 - 1-II. "Punt Diari".
1985 - III. Revista Gal. Art. R. Coll
1985 - 23-IV. Llibre pedra sobre pedra. Narcís-Jordi Aragó. Fita.
1985 - 7-VI. "Los Sitios".
1985 - 7-VI. Artistes gironins a la seu de la Cambra de Comerç i Indústria.
1985 - La catedral resseguida, de Jordi Dalmau.
1985 - "Punt Diari".
1985 - 30 -V. "L'Olot".
1985 - 31 -V. "Punt Diari".
1985 - 14-VI. "Los Sitios de Girona".
1985 - 26-VI. "Punt Diari".
1985 - 27-VI. "Punt Diari".
1985 - juny-setembre. Cinc anys compromís Gironí. Cambra de Comerç, Indústria i Navegació de Girona. Publicació.
1985 - 4-VII. "Punt Diari".
1985 - 6-VII. "Los Sitios". Una joia bibliogràfica "pedra sobre pedra".
1984-85 - 3r. Concurs Filològiques. Treball de les alumnes, Fina Lozano, Anna Prior, Isabel Trull, Teresa Vila, Carme Vilar, "Introducció a l'obra d'en Fita".
1985 - 25-IX. Presentació al catàleg Josep M. Garrut.
1985 - 30-IX. Menorca. Diari insular. J. M. Garrut.
1985 - 1-X. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 2-X. "Punt Diari".
1985 - 3-X. "Punt Diari". Xuclamel.
1985 - 4-X. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 17-X. "Avui", il·lustríssim amic. Pius Pujadas.
1985 - Núm. 25, any XI. El Toc. Minyons Escoltes i Guies. Girona. Portada.
1985 - 18-X. "Punt Diari". Pere Madrenys.
1985 - 18-X. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 19-X. "Punt Diari".
1985 - 19-X. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 20-X. "Punt Diari".
1985 - 24-X. "Punt Diari". Xuclamel.
1985 - 27-X. "Punt Diari". Josep M. Marquès.
1985 - 27-X. "Los Sitios diari de Girona" R. Guardiola Rovira.
1985 - 31-X. "Los Sitios diari de Girona". F. Bousó Marés.
1985 - 1-XI. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 3-XI. "Presència".
1985 - XI. 10 anys mort Franco. "Presència".
1985 - Guia d'escultures als carrers de Girona. Jaume Fabre.
1985 - 28-XI. "Punt Diari". Jordi Soler.
1985 - XI. "Revista de Banyoles", núm. 660, any XL.
1985 - 20-XII. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 27-XII. "Punt Diari".
1985 - 27-XII. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 31-XII. "Los Sitios diari de Girona".
1985 - 31-XII. "Punt Diari".
1985 - 4t. Trimestre 113 "Revista de Girona".
1985 - XII. Journal l'amateur d'Art. Un survol d'Art Mondial. Jacques Dubois.
1985 - 24-XII. El 9 nou. Cultura. Joan Sunyol.
1985 - 28-XII. Ausona ahir. M. Àngels Ferrer.
1986 - 11-I. "Diari de Girona. Los Sitios".
1986 - 10-I. "Punt Diari". Joan Carreras i Péra.
1986 - VI- núm. 668. "Revista de Banyoles". Jordi Gimferrer.
1986 - Llibre "Art Català Contemporani 1970-1985". Xarxa Cultural.
1986 - 16-I. Xuclamel. "Punt Diari".
1986 - 19-I. "Diari de Girona. Los Sitios". Jaume Marquès i Casanovas.
1986 - 15-I. "Punt Diari".
1986 - 16-IV. "El País".
1986 - V- núm. 26. Gal Art. Barcelona.
1986 - Carles Sau i Dalmau, entrevista.
1986 - 16-II. "Punt Diari". Josep M. Ministral i Masià.
1986 - II. Gal Art. núm. 23.
1986 - 10-IV. "El País". Madrid. Pedro.
1986 - 14-IV. "El Punto". Madrid.
1986 - Llibre Art Català Contemporani 1970-1985. Xarxa Cultural.
1986 - Rutes d'art sacre 1939-85. Quaderns de la Revista de Girona. Josep M. Marquès.
1986 - Paper de Butxaca. Narcís-Jordi Aragó. Diputació de Girona.
1986 - abril. Pròleg llibre de dibuix. Daniel Giralte Miracle.

- 1986 – 10-IV. "El País".
- 1986 – 14-IV. "El Punto", Periódico Semanal a las Artes. Madrid.
- 1986 – V. Presentació, Sales al Tint Banyoles. Jordi Gimferrer. Veles de la llibertat canviant.
- 1986 – -V núm. 26, Gal. Art. F.J.S.O.
- 1986 – 8-V. "Punt Diari". Èxit d'Arco. Jordi Falquer.
- 1986 – 9-V. "Diari de Girona".
- 1986 – 9-V. "Los Sitios", crònica de les Exposicions.
- 1986 – 11-V. "Presència" núm. 742. Jaume Fàbrega.
- 1986 – 11-V. "Punt Diari". "Deu segles d'art a Girona".
- 1986 – 11-V. "Punt Diari". Els nostres museus.
- 1986 – 11-V. "Presència". Fita al Tint. Jaume Fàbrega.
- 1986 – 27-V. "Punt Diari".
- 1986 – 27-VI. "Diari de Girona".
- 1986 – 21 d'agost. "Punt Diari".
- 1986 – 30-VIII. "Punt Diari".
- 1986 – 30-VIII. "La Vanguardia".
- 1986 – 30-VIII. "Avui".
- 1986 – 30-VIII. "Diari de Girona".
- 1986 – 5-IX. Cinco días. J. Pérez Guerra (Madrid).
- 1986 – 26-IX. "Diari de Girona".
- 1986 – 3-X. "Diari de Girona".
- 1986 – 4-X. "Diari de Girona".
- 1986 – 8-X. "Punt Diari". L'art gironí s'internacionalitza. Jaume Fàbrega.
- 1986 – 10-X. "Diari de Girona".
- 1986 – 11-X. "Diari de Girona".
- 1986 – XI. Fundació Caixa de Pensions. Informatiu mensual.
- 1986 – 6-XI. "Punt Diari". Galeria Fòrum. Girona.
- 1986 – 13-XI. "Punt Diari" Cultura.
- 1986 – Cesàreo Rodríguez Aguilera. Llibre "Arte Moderno en Cataluña".
- 1987 – Làpiz, núm. 39.
- 1987 – 28-I. "Diari de Girona".
- 1987 – II. Catàleg dibuix. Salvador Alavedra.
- 1987 – II. "Artequia" revista mensual d'art, núm. 2.
- 1987 – 12-II A.B.C. de las Artes. Madrid. Rosina Gómez-Baeza.
- 1987 – 12-17-II. Arco Noticias. Altavoz de la Feria.
- 1987 – 13-II. "El País". El arte gana espacio. Arco 87.
- 1987 – 17-II. "Punt Diari".
- 1987 – 20-26-II. ARCO-87. "El Punto". Madrid.
- 1987 – I-IV. "Punt Diari". N. Jordi Aragó.
- 1987 – 3-IV. "Diari de Girona".
- 1987 – 10-IV. "Diari de Girona".
- 1987 – 23-IV. Escrit Narcís-Jordi Aragó. Serigrafies "Girona 87".
- 1987 – IV-V. "Cálamo" Revista de cultura hispano-àrabe.
- 1987 – V. Llibre El Dibuix i l'Artista, escrits N. Negre, edit. Caixa de Girona.
- 1987 – 10-V. "La Vanguardia".
- 1987 – 16-V. "Diari de Girona".
- 1987 – VI. Llibre "El dibuix i l'artista" Narcís.
- 1987 – 23-VI. "Punt Diari".
- 1987 – 23-VI. "Diari de Girona".
- 1987 – 24-VI. "Punt Diari".
- 1987 – 11-VII. "Diari de Girona". Mostra "el retrat a Catalunya".
- 1987 – 15-VII. "Diari de Girona".
- 1987 – VIII. Llibre Guia d'Artistes plàstics.
- 1987 – 28-VIII. "Diari de Girona".
- 1987 – 28-VIII. "Punt Diari".
- 1987 – 29-VIII. "Punt Diari".
- 1987 – IX. La nit dels Bertrana 20 anys. especial "Punt Diari".
- 1987 – I-IX. "Punt Diari".
- 1987 – 11-IX. "Diari de Girona". (Domènec Fita, pिकासोques). Fàfnir.
- 1987 – 11-12-IX. Programa Festa Major Montjuïc. Girona.
- 1987 – 23-IX. "Punt Diari".
- 1987 – 24-IX. "Diari de Girona".
- 1987 – 25-IX. "Diari de Girona". Rosa Gil.
- 1987 – X. Llibre "Fita Escultures", 1939-1987 de Josep M. Garrut. Ajuntament de Girona.
- 1987 – X. núm. 5 Boletín de Arco, portada.
- 1987 – 23-X. "Punt Diari". "Girona art i creativitat".
- 1987 – 30-X. "Punt Diari".
- 1987 – 31-X. "Diari de Girona". Presentació del llibre "Fita-escultures 1939-87".
- 1987 – 1-XI. "Punt Diari". "Un llibre recull l'obra escultòrica de l'artista".
- 1987 – 11-XI. "Diari de Barcelona".
- 1987 – 12-XI. "El Periódico de Catalunya".
- 1987 – 12-XI. "Diari de Barcelona".
- 1987 – 12-XI. "Punt Diari".
- 1987 – 12-24-XI. Catàleg 45 anys de Pintura. Departament de Cultura de Catalunya.
- 1987 – 13-XI. "La Vanguardia".
- 1987 – 13-XI. "Diari de Girona".
- 1987 – 15-XI. "Presència".
- 1987 – 15-XI. "Diari de Girona", M. Bousó.
- 1987 – 20-XI. "Punt Diari".
- 1987 – 21-XI. "Avui".
- 1987 – 24-XI. "Diari de Barcelona", Anna Guash.
- 1987 – 28-XI. "El Periódico".
- 1987 – XII. núm. 7, Espais.
- 1988 – Guia Mensual de les Arts Catalunya i Balears, núm. 6.
- 1988 – Serra d'Or, núm. 339.
- 1988 – Llibre Fita, vitralls 1956-1987, Joan Vilagrau, Xavier Carbó.
- 1988 – I. Llança, Festa Major de St. Vicenç. N. Jordi Aragó.
- 1988 – I. Butlletí d'Informació Municipal. Ajuntament de Llança.
- 1988 – 10-I. Aula de Cultura. Caixa Penedès. Josep M. Garrut.
- 1988 – 16-I. "Diari de Girona", Josep Lluís Ponce.
- 1988 – 19-I. "Punt Diari".
- 1988 – 21-I. "Diari de Girona", N. Jordi Aragó.
- 1988 – 22-I. "Punt Diari".
- 1988 – 29-I. "Diari de Girona".
- 1988 – 24-II. "Diari de Girona".
- 1988 – III. Serra d'Or, portada i escrit. L.S.
- 1988 – 2-III. "Punt Diari".
- 1988 – 2-III. "Diari de Girona".
- 1988 – 2-III. Setmanari de l'Alt Empordà. Narcís Pijoan.
- 1988 – 4-III. "Diari de Girona".
- 1988 – 9-III. Setmanari de l'Alt Empordà. C. Creus.
- 1988 – 10-III. "Punt Diari". Girona.
- 1988 – IV. Girona Gastronòmica. Montané.
- 1988 – IV. Empordà Federal. Joan Lluís Montané.
- 1988 – IV. Butlletí d'Informació Municipal. Ajuntament de Llança.
- 1988 – IV. Serra d'Or, núm. 342.
- 1988 – 7-IV. "Diari de Girona".
- 1988 – 8-IV. "Punt Diari".
- 1988 – 17-IV. "Punt Diari".
- 1988 – 24-IV. "Punt Diari", Pau Lanao.
- 1988 – 28-IV. "Punt Diari".
- 1988 – 28-IV. "Diari de Girona".
- 1988 – 29-IV. "Diari de Girona".
- 1988 – 29-IV. "Punt Diari". Albert Vilar.
- 1988 – V. núm. 11. Papers d'Art.
- 1988 – 18-V. "Punt Diari". Buirac d'Antoni Puigvert, Visites.
- 1988 – 19-V. "Punt Diari", Jaume Fàbrega.
- 1988 – VI. Guia Gastronòmica, portada, Montané.
- 1988 – 17-VII. "Presència". Artistes vitrallers.
- 1988 – VIII. "Revista de Banyoles", portada.
- 1988 – 25-VIII. "Punt Diari".
- 1988 – IX. núm. 33, Joyas y Joyeros. J. Ll. Montané.
- 1988 – 1-IX. "El País".
- 1988 – 1-IX. "Diari de Girona".
- 1988 – 4-IX. "Punt Diari".
- 1988 – 4-IX. "Diari de Girona", Joan Josep Tharrats.
- 1988 – 16-22-IX. "El Punto".
- 1988 – IX-X. Petjades. Anexa. Girona. Interviu.
- 1988 – 21-X. Talgang (Alemanya).
- 1988 – 24-X. Talgang-Bote.
- 1988 – 23-XII. "Punt Diari". Cultura.
- 1988 – 23-XII. "Diari de Girona". Cultura.
- 1988 – 25-XII. "Punt Diari". Cultura.
- 1988 – X. Butlletí d'Informació Municipal de Banyoles.
- 1988 – X. núm. 34. Joyas y joyeros. J. Ll. Montané.
- 1988 – 20-X. "Diari de Girona".
- 1988 – 10-XI. "Punt Diari".
- 1988 – XII. núm. 10. La casa de Marie Claire.
- 1988-89 – "Revista de Banyoles", núm. 693.
- 1989 – 27-I. "Punt Diari". Cultura.
- 1989 – II. Revista "Gal Art". Francesc Galí.
- 1989 – 10-II. "El Punto". Arco 89.
- 1989 – 17-II. "Punt Diari". Cultura.
- 1989 – 1-IV. "Diari de Barcelona".
- 1989 – 1-IV. "Avui".
- 1989 – 1-IV. "El País".
- 1989 – 1-30-IV. "El Mueble". Revista.
- 1989 – 6-IV. "Diari de Terrassa".
- 1989 – 7-13-IV. "guia del ocio". St. Cugat.
- 1989 – 8-14-IV. Tot Sant Cugat.
- 1989 – IV. Núm. 9. Viure a St. Cugat.
- 1989 – 22-IV. "Diari de Girona". Cultura.
- 1989 – 22-IV. "Diari de Girona". Extra Sant Jordi.
- 1989 – 1-7-V. Full informatiu. Col·legi Verge Remei. Banyoles.
- 1989 – V. ART. Guia mensual del Arte Contemporáneo de España.
- 1989 – 11-V. "ABC". Las artes. Madrid.
- 1989 – 19-25-V. "El Punto". Madrid.
- 1989 – 22-VI. "Punt Diari". Cultura.
- 1989 – Revista "Arteguia" any VII. N.º 47.
- 1989 – "El Punto". N.º 111 any IV.
- 1989 – 23-VI. "Diari de Girona". Cultura.
- 1989 – 30-VI. "Diari de Girona". Art.
- 1989 – Enciclopèdia vivent de les pintures i escultures catalanes. Vol. V. Àmbit.
- 1989 – 9-VIII. "Punt Diari". Cultura.
- 1989 – 2-IX. "Diari de Girona".
- 1989 – 4-XII. "Diari de Girona". Rosa Gil.
- 1989 – IV-V. Arteguia Revista d'Art. Fita en Canals. Galeria d'Art.
- 1989 – 29-XI. Empordà. Montserrat Vayreda.
- 1989 – Butlletí i separata. Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de St. Jordi.
- 1990 – 28-I. "Diari de Girona". Victor Gay.
- 1990 – 3-VI. "Diari de Girona".
- 1990 – 24-VI. "Punt Diari". Xavier Castellón.
- 1990 – VII. Revista de Banyoles, núm. 709.
- 1990 – 30-X. "Punt Diari".
- 1990 – 31-X. "Diari de Girona".
- 1990 – 23-XII. "Diari de Girona".
- 1991 – 27-II. "Diari de Girona". R.G.
- 1991 – 1-III. "Diari de Girona".
- 1991 – 1-III. "Punt Diari" P.E.
- 1991 – 3-III. "Diari de Girona" Una distinció merescuda. Miquel Gil Bonanica.
- 1991 – 18-IV. "Punt Diari". E.L.
- 1991 – 14-V. "Punt Diari", Salvador Farràs.
- 1991 – V. 30 anys Galeries d'Art Tramontan.
- 1991 – VI. Lloret gaceta. Joan Domènech i Moner. Domènec Fita artista i amic.
- 1991 – Primavera. Selecció Girona Magazine.
- 1991 – IV-V. Arte. Revista mensual de les Arts.
- 1991 – IV. Llibre Guia d'escultures al carrer. Jaume Fabre. Ajuntament de Girona.
- 1991 – 13-IX. "Diari de Girona". Cultura. R.G.
- 1991 – 18-X. "Diari de Girona". Rosa Gil.
- 1991 – 18-X. "El Punt". La renovada galeria Expoart.
- 1991 – 22-X. "Diari d'Andorra". Domènec Fita conjuar el vell i el nou. A. Valls.
- 1991 – VIII-IX. Programa de Festa Major. La Plaça. El monument i en Josep Moragues. Sant Hilari Sacalm.
- 1991 – 13-XII. "La Vanguardia".
- 1991 – 15-21-XI. "El Punto". Catalunya. Fita i gravador.
- 1991 – 28-XII. "El Punt".
- 1991 – X. "L'Abella d'Or a Girona". Rosa Gil.
- 1991 – IV-V. Arte revista. Fita i la expresividad de los rostros. Marta Pol.
- 1991 – V. Treball. Víctor Gay. Església Cor de Maria. Girona.

- 1991 – Publicació cinc anys d'història de canals. Galeria D'art 1986-1991.
- 1991 – Les Acadèmies Ahir i Avui Treball Clara Bacquelaire.
- 1992 – “Diari de Girona”, núm. 55. Diari d'un segle. 1943. Victor Gay.
- 1992 – 13-VI. “Diari de Girona”.
- 1992 – “Diari d'un segle”, núm. 75. 1963. “Diari de Girona”.
- 1992 – “Diari d'un segle”, núm. 79. 1967. “Diari de Girona”.
- 1992 – 30-VIII. Full Parroquial.
- 1992 – 22-X. “Diari de Girona”. Rosa Gil.
- 1992 – 24-X. “Diari de Girona”. R.G.
- 1992 – 25-X. “El Punt”. Tat Paris.
- 1992 – 11-XI. “Dario 16”. València.
- 1992 – XI. “Guspia”. Parròquia St. Josep. Girona.
- 1992 – XII. Portada Girona de Girona.
- 1992 – VI. Butlletí Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de St. Jordi. Separata.
- 1993 – I. “El Punto de las Artes”. Madrid.
- 1993 – 28-II. Els 4 cantons St. Cugat del Vallès.
- 1993 – 1-III. “El Observador”. Sabadell.
- 1993 – 5-III. “El Periódico”.
- 1993 – 12-III. Guia. “El País”.
- 1993 – 5-III. Tot Sant Cugat del Vallès.
- 1993 – 11-III. “El Punto de las Artes”. Madrid.
- 1993 – 14-III. “La Vanguardia”.
- 1993 – 19-III. Tot Sang Cugat del Vallès.
- 1993 – 19-III. “La Vanguardia”.
- 1993 – 21-III. “El Punt”.
- 1993 – 27-IV. “Diari de Girona”. Felix Bouso.
- 1993 – Invierno-Kilimanjaro. “Arco”. Madrid.
- 1993 – 2-VI. “Diari de Girona”. Daniel Bonaventura.
- 1993 – 20-VI. “Diari de Girona”. Eva Vázquez.
- 1993 – VI. Catàleg Estudi d'art. Casa de Cultura. Girona.
- 1993 – 22-VI. “El Punt”. T. Paris.
- 1993 – VI. El Tarlà. Revista de l'Escola Pública de Girona.
- 1993 – “La Punxa”, núm. 17. Revista Col·legi d'Aparelladors. Girona. Joan M. Pau i Negre.
- 1993 – 20-VII. “Diari de Girona”.
- 1993 – 20-VIII. “Diari de Girona”. Eva Vázquez.
- 1993 – 3-IX. “Diari de Girona”. X.Z.
- 1993 – X. “Llum i guia”, núm. 50. Cassà de la Selva.
- 1993 – 8-X. “Diari de Girona”.
- 1993 – X. Caixa de Girona. Llibre “La ploma i els pinzells”.
- 1993 – 10-IX. “Diari de Girona”.
- 1993 – 21-IX. “Diari de Girona”.
- 1993 – 1-XII. “El Punt”.
- 1993 – 17-XII. “El Periódico”. J.M. Cadera.
- 1993 – 25-XII. “L'indépendant”. Perpinyà.
- 1993 – Escultures al carrer. Arcadi Calzada. La Comarca d'Olot.
- 1993 – XII. Revista l'Alt Maresme, núm. 17.
- 1994 – 7-I. “Diari de Girona”.
- 1994 – 9-I. “El Punt”. Tat Paris.
- 1994 – 13-I. “Nou Diari”. Rosa Gil.
- 1994 – 14-I. “El Punt”. Tat Paris.
- 1994 – 75 anys d'art a Girona G.E.I.E.G. (Francesc Miralles).
- 1994 – 15-I. “Diari de Girona”.
- 1994 – 23-I. “El Punt”. Tat Paris.
- 1994 – 12-III. “El Punt”. J. Lladó.
- 1994 – II-III. Revista de Banyoles.
- 1994 – V. Aplec de Narracions. Girona. Joan Carreres i Pera llibre.
- 1994 – 21-VI. “El Punt”.
- 1994 – 21-VI. “Diari de Girona”.
- 1994 – 22-VI. “El Punt”.
- 1994 – 23-VI. “Diari de Girona”.
- 1994 – 23-VI. “El Punt”.
- 1994 – VI. Catàleg Estudi d'Art. 15 anys.
- 1994 – 25-VI. “El Punt”.
- 1994 – 1-VII. “El Punt”.
- 1994 – 4-VII. El Guia. Revista d'Art.
- 1994 – 28-VII. “Diari de Girona”.
- 1994 – 29-VII. “El Punt”.
- 1994 – 31-VII. “El Punt”.
- 1994 – Estiu Museu d'Art. Girona.
- 1994 – 28-VIII. “Diari de Girona”.
- 1994 – 29-VIII. “El Punt”.
- 1994 – 29-VIII. “Diari de Girona”.
- 1994 – 30-VIII. “Diari de Girona”.
- 1994 – 1-VIII. “Diari de Girona”.
- 1994 – IX. Quatre Gats.
- 1994 – 4-IX. “El Punt”.
- 1994 – 22-IX. “Avui”. Conxita Olivé.
- 1994 – IX. “Diari de Girona”. Eva Vázquez.
- 1994 – Guia del Museu Claretà.
- 1994 – IX. Revista de Banyoles.
- 1994 – 7-IX. “La Vanguardia”. Olga Spiegel.
- 1994 – 50 anys d'Art integrat. Catàleg.
- 1994 – 7-IX. “Avui”.
- 1994 – Fotocòpia muntatge Palau Robert.
- 1994 – 8-IX. “La Vanguardia”.
- 1994 – 20-IX. “Diari de Girona”.
- 1994 – 20-IX. “El Periódico”. Josep M. Cadenas.
- 1994 – 6-X. Octavia revista. St. Cugat del Vallès.
- 1994 – 8-X. “Presència”. Jordi Soler.
- 1994 – 16-X. “La Vanguardia”. Francesc Miralles.
- 1994 – X. Expo guia.
- 1994 – 22-X. “Diari de Girona”.
- 1994 – 30-XI. “Diari de Girona”.
- 1994 – XI. “Serra d'Or”. Enric Jardí.
- 1994 – 4-XII. “Diari de Girona”.
- 1994 – 16-XII. “Diari de Girona”.
- 1994 – “Revista de Banyoles”, núm. 745.
- 1995 – 3-I. “Avui”. X. Barral.
- 1995 – 20-I. “Avui”.
- 1995 – II. Espiral de las Artes. N.º 15-16. Julie Sanz Angulo. Madrid.
- 1995 – 17-II. “Diari de Terrassa”.
- 1995 – 3-III. “El País de las Tentaciones”.
- 1995 – 3-III. “Diari de Girona”. R.P.
- 1995 – 3-III. “Punt Diari”. T.C.
- 1995 – 7-III. “Diari de Girona”.
- 1995 – 7-III. “El Punt”.
- 1995 – 11-III. Revista G.E.I.E.G.
- 1995 – III. 90 anys de Joan Coromines. Ajuntament de Pineda de Mar.
- 1995 – VII-VIII. “Revista de Girona”.
- 1995 – 5-IV. “Diari de Girona”.
- 1995 – 7-IV. “Diari de Girona”.
- 1995 – 22-IV. “Diari de Girona”.
- 1995 – 23-IV. “El Punt”. Vicenç Pagès.
- 1995 – 29-V. “Avui”.
- 1995 – 29-V. “Diari de Girona”.
- 1995 – Llibre “de la Mina al arte”. Gen. Art. Generalitat Valenciana.
- 1995 – 8-IX. “Avui”.
- 1995 – Llibre 50è. aniversari Ballet Popular.
- 1995 – IX-X. “Revista de Girona”. Lletra F.
- 1995 – 23-VII. “El Punt”.
- 1995 – V. Eleccions Ajuntament Sta. Coloma de Farners.
- 1995 – VII. Butlletí d'informació Municipal. Llançà.
- 1996 – Llibre de la Parròquia de St. Josep. Girona. Joaquim Rabaseda.
- 1996 – 1-III. “El Punt”.
- 1996 – 1-III. “Diari de Girona”.
- 1996 – 8-III. “Diari de Girona”. Ricard Planas.
- 1996 – 24-III. “El Punt”. Tina Casademont.
- 1996 – 17-III. “Diari de Girona”. E.M.
- 1996 – 7-III. “Diari de Girona”. J.D.
- 1996 – 2-V. “El Punt”.
- 1996 – 18-IV. La Comarca d'Olot.
- 1996 – 22-II. La Comarca d'Olot.
- 1996 – 18-II. Fulletó. Parròquia del Carme. Manresa.
- 1996 – V. Fita iconografia Sagrada. Joaquim Rabaseda.
- 1963-64 – Curs d'activitats cultural. Club Montecols (Barcelona). L'escultura Catalana.
- 1963 – Entrevista Ràdio Missió.
- 1964 – 24-III. Conversa Parroquial. L'art actual. Les Planes (Girona).
- 1964 – 9-IV. Posició de l'artista del moment, davant l'art. La Bisbal (Girona).
- 1964 – 1-XII. Cercle d'estudis a Cassà de la Selva (Girona). L'art Modern.
- 1965 – II. Congrés Litúrgic de Montserrat. L'art religiós avui.
- 1965 – 19-VIII. “Ràdio Girona”. Entrevista sobre la devoció Mariana al Concili Vaticà II.
- 1965 – 28-IX. Conversa a Riells (Girona) sobre: Prefabricació i pobresa a l'església actual.
- 1966 – 6-V. Conversa cultural. Pre-universitaris P/Sant Agustí. Pop i Op Art (Girona).
- 1966 – 26-X. “Ràdio Barcelona E.A.J.I.”. L'exposició homenatge a l'escultor Fità.
- 1967 – 13-III. Entrevista per a Extensió Cultural. Casa de Cultura de l'Excm. Diputació de Girona. L'art a la vida.
- 1967 – IV. Conferència d'Orientació Professional “Semana de la Juventud” (Girona).
- 1967 – V. Entrevista a “Ràdio Sindical” (Girona). Parlant amb Domènec Fità.
- 1967 – V. Conversa a Barcelona CICF. L'art religiós actual.
- 1968 – IV. Conversa als pares dels alumnes del Centre Cultural Bell-lloc del Pla. Formació artística dels Alumnes.
- 1968 – Converses d'art en el Departament d'activitats culturals de l'Escola d'Arquitectura de la Universitat de Navarra.
- 1968 – 24-I. Entrevista a “Ràdio Girona, cadena SER”.
- 1969 – 29-III. Xerrada Caixa d'Estalvis Provincial “Art Infantil”. Arbúcies.
- 1971 – 13-V. Xerrada d'Art modern. Lloret de Mar.
- 1974 – 13-III. En directe. “Ràdio Barcelona”. Entrevista (Lina Font).
- 1974 – 21-VI. Roda de Premsa artistes de Girona.
- 1974 – 6-XII. Xerrada a l'Autònoma. “Art en la infància”.
- 1975 – 20-VI. Argerich. Entrevista Emissora Sindical.
- 1975-79 – Dóna classes de modelat i dibuix a l'Escola de Ceràmica de la Bisbal.
- 1976 – 26-28-VI. Xerrades “Compromís i Joia”. Trobada de Joventut a Sta. Cecília Montserrat.
- 1977 – 27-I. Entrevista Jordi Busquets. “Ràdio Girona”.
- 1977 – 9-II. “Ràdio Girona”. “El Mirador d'Empúries”.
- 1977 – 17-III. “Ràdio Nacional de España”. Agustí Ferrer.
- 1977 – 3-IV. Xerrades. Trobades de Joves a Sta. Cecília de Montserrat.
- 1977 – 4-VI. Conferència-col·loqui Sta. Coloma de Farners.
- 1978 – 1-5-V. “Ràdio 4”. Montserrat Minobis.
- 1978 – 26-VI. Jurat d'art infantil, Penya “Doble 7” (Girona).
- 1978 – 5-VIII. “Ràdio 4”.
- 1978 – 23-IX. Entrevista Ràdio Còrdova.
- 1978 – 9-V. 1a. Trobada Comissió d'Art Sacre de la Tarraconense. Tarragona.
- 1978 – 14-XII. Taula Rodona Centenari naixement Josep Clarà. Olot.
- 1979 – 20-IV. “Art Modern”. Conferència casa de la Vila. Lloret de Mar.
- 1979 – 27-XI. Homenatge a Lola Anglada.
- 1980 – 14-I. Entrevista telefònica Ràdio 4. M.M.
- 1980 – I-V. Trobada Comissions d'Art Sacre de la Tarraconense. Girona
- 1980 – 3-VI. Entrevista Josep Ministrall. Casa Cultura Girona.
- 1980 – 10-VI. 21 h. “Ràdio Girona”.
- 1980 – 11-VI. 8,30 h. “Ràdio Olot”.
- 1980 – 12-VI. 20 h. “La veu de Girona”.

ALTRES MITJANS DE COMUNICACIÓ

- 1957 – 4-XI. “Vida Catòlica”. Edició Oral.
- 1963 – 10-I. “Emissora E.A.J. 1”. Ràdio Barcelona (Brújula de las artes. J.M. Garrut).

- 1980 – 14-VI. 10 h. "Ràdio Popular de Girona".
- 1980 – 23-VII. 5 h. "Ràdio Barcelona". Adeline Castillejos.
- 1980 – 6-VIII. 10 h. "Ràdio 4". Temps obert. E. Frigola.
- 1980 – 10-VIII. Nocturno. "Ràdio Peninsular".
- 1980 – 13-VIII. "Ràdio Espanya de Barcelona". R. Amposta.
- 1980 – 8-VII. "Ràdio Girona". Gravació. Palahí.
- 1980 – 10-VII. Galeria Can Serrat. Tossa.
- 1981 – 4-III. Entrevista 4. Estudiants Magisteri de Girona.
- 1982 – 22-II. 3,15 h. "Ràdio 4". Entrevista. M. Minobis.
- 1982 – VII. Trobada a Tortosa. Comissions d'Art Bisbats Catalans.
- 1982 – 12-IX. Xerrada col·loqui Can Cendra. Anglès.
- 1982 – 22-X. Reunió a la Lluna, artistes i fotògrafs. Ràdio Cadena Girona.
- 1983 – 24-I. 9,05 h. "Ràdio 4". E. Frigola.
- 1983 – 28-I. Xerrada estudi Bailén. Barcelona.
- 1983 – 21-II. 3,10 h. "Ràdio 4". M. Minobis.
- 1983 – IX. Poblet. Comissions d'Art. Bisbats de Catalunya.
- 1983 – X. Taula Rodona Balmesina (Barcelona). L'Art Sagrat a Catalunya.
- 1983 – 25-XI. Art i Religió. Girona. C.E.D.
- 1983 – X. Obertura de curs, Arts Plàstiques Lloveras. Cassà de la Selva. "Integració de les Arts".
- 1983 – XI. Jornades. L'art a Catalunya a debat. Girona.
- 1983 – 9-XII. Obertura de curs Arts Plàstiques Olot C.E.D.
- 1984 – 21-II. Persona i Art. "La Normal". Girona.
- 1984 – 24-II. Art i Església. Calella de la Costa. C.E.D.
- 1984 – 22-III 11,15 h. "Ràdio Costa Brava".
- 1984 – 18-V. 11,30 h. Entrevista. "Ràdio 4". M. Minobis. Exposició Tàrraga.
- 1984 – 27-V. Sentit històric. Estudi d'Art. Can Brugués. Mas Llunés.
- 1984 – 6-VI. 8,40 h. Entrevista. "Ràdio Cadena Girona". Guillem Terrabes.
- 1984 – 14-VIII. "Ràdio Olot". Pep Puig.
- 1984 – 19-XII. "Ràdio Grup". Aula 2. Diàleg Fita-Fonalleras.
- 1985 – 4-III. Xerrada Escola d'Art i Oficis Ciutat de Balaguer. Barcelona.
- 1985 – 26-III. "Ràdio Cadena Girona". Fita i la música. M. Terrades.
- 1985 – 31-V. "Ràdio Olot". Entrevista. Pep Puig.
- 1985 – 31-V. Xerrada Escola Municipal de Belles Arts. St. Joan de les Fonts.
- 1985 – 19-III. "Ràdio Cadena". El personatge i la seva música. Domènec Fita. Maria Terrades.
- 1985 – 22-III. 11 1/4 Ràdio Costa Brava.
- 1985 – 23-VII. Ràdio Palamós. Restaurant Club Nàutic. Platja d'Aro. Ramon Pérez.
- 1985 – 19-XII. "Ràdio Vic".
- 1985 – 22-XII. Entrevista Claudi Puchades. Catalunya Ràdio. Barcelona.
- 1985 – 30-XII. Ràdio Cadena. 10 matí.
- 1985 – 30-XII. Ràdio Olot. 11,20 matí. Marióna Cumelles.
- 1986 – 3-I. Xerrada Escola d'Art la Celler "Art i ensenyament".
- 1986 – 3-II. 22,05 h. Ràdio Espanya de Barcelona "Humanidades". Ramon Amposta.
- 1986 – 5-I. Col·loqui "Vivències creatives". Galeria Ahir. Vic.
- 1986 – 10-V. Xerrada organitzada per l'Ajuntament de Banyoles al Tint.
- 1986 – 24-V. Organitzat per l'Ajuntament de Banyoles vídeo "Fita escultor", la ceràmica d'en Fita. J. Puigvert. Comentaris i col·loqui amb el propi artista.
- 1986 – 8-X. Expoart. La ceràmica d'en Fita. Film de Joaquim Puigvert. Col·loqui.
- 1986 – 22-II. 3/4 7. Xerrades a Escola d'Art la Celler "Art i ensenyament".
- 1987 – 9-I. Taula Rodona a Expoart. Girona. XXV Premi Internacional de Dibuix Joan Miró.
- 1987 – 3-IV. A Expoart. Girona. Xerrada "Plantejaments d'art".
- 1987 – 20-V. Dissertació en el si de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts "La plàstica i el sentit de la vista".
- 1987 – 28-I. Conferència en diapositives "L'Educació visual i la plàstica". Clínica Quirón. Barcelona.
- 1987 – 1-V. Intervenció. Claustres catedral Barcelona. Comissions diocesanes d'art.
- 1987 – 15-VIII. Ràdio St. Feliu de Guixols. entrevista.
- 1987 – 10-IX. 1h. Ràdio 4 "La Diada". Enric Frigola.
- 1987 – 15-VIII. 7 tarda. Ràdio St. Feliu de Guixols, entrevista.
- 1987 – 27-X. Ràdio 4. Ràdio Cadena. Catalunya pam a pam a la Fira 87. Girona.
- 1987 – XI. Cotxeres de Sants. Taula Rodona. Tres experiències pedagògiques artístiques. Romà Vallès. Ricard Creus. Domènec Fita.
- 1987 – 22-XI. Ràdio Espanya de Barcelona. "Humanidades". Ramon Amposta.
- 1988 – 26-III. Xerrades al Museu de l'Empordà. El màrketing i l'artista i plantejaments artístics.
- 1988 – 15-IV. Xerrada col·loqui "Aspectes de la forma i l'Art" a Expoart. Girona.
- 1988 – 22-IV. Homenatge dels amics futbolistes. Galeria Expoart. Girona.
- 1988 – 26-IV. Entrevista. Ràdio Cadena-Girona. Jaume Fàbrega.
- 1988 – 28-IV. Presentació del llibre "Fita-Vitralls 1956-1987", presidint l'acte el President de la Diputació, Josep Arnau, presentador Joan Vila Grau. Casa de Cultura. Girona.
- 1988 – 16-28-v. Cursets de murals i escultura. Escola de Ceràmica de la Bisbal.
- 1988 – 1-VII. Taula rodona. Joves Vitallers catalans. St. Pere de Galligants. Girona.
- 1988 – 8-VII. Sala d'Actes Casa de Cultura de Tossa de Mar. L'Art en la vida.
- 1988 – 23-II. Presentació exposició Antològica Vila Moncau. Casa Cultura. Girona.
- 1989 – 24-II. Taula Rodona. Escola d'Art. St. Joan les Fonts.
- 1989 – 24-III. Institut Vell de Figueres. Xerrada.
- 1989 – 25-III. Pasqua Jove. Institut Vell. Figueres.
- 1989 – 14-IV. Xerrada creativitat artística. Galeria Canals. St. Cugat del Vallès.
- 1989 – 21-IV. Visió de Girona per Fita. Caixa de Pensions. Poeta Marquina Girona. Amics de la Girona antiga.
- 1989 – 1-IX. Pregó Festa Major Sarrià. Girona.
- 1989 – 22-VI. Entrevista Ràdio Salt. Girona.
- 1989 – 18-VII. Rotari Club Platja d'Aro. Xerrada.
- 1990 – 17-V. Capvespre al Museu Marés. Tertúlies.
- 1990 – Pregó Festa Major Sarrià de Dalt.
- 1990 – Els Pal·lis de Fornells. J. M. Marqués.
- 1990 – VI. Sala Municipal de Pineda de Mar. Xerrada.
- 1990 – 11-VIII. Galeria la Pera. Xerrada.
- 1991 – 2-II. Ràdio Espanya. Girona. Julián Martín.
- 1991 – 8-V. Taula rodona. Sant Hilari Sacalm. Moragues.
- 1991 – 15-V. Xerrada. Estudi d'Art.
- 1992 – 13-XI. Col·legi d'Aparelladors. Girona. Xerrada.
- 1993 – 15-17-III. Xerrada. Homenatge Miró. Galeria Canals. Sant Cugat del Vallès. "Miró, un estil".
- 1993 – 30-III. Xerrada. Homenatge a Miró. Galeria Expoart. Barcelona. "Miró, una nova visió".
- 1993 – 28-V. Conferència "La creativitat i Miró". Col·legi Aparelladors. Palamós.
- 1993 – 14-VIII. Santa Pau. Amics de Sta. Pau. Miró una nova expressió. Conferència.
- 1993 – VIII. Escrit antològica Joan Carrera. Ajuntament de Torroella de Montgrí.
- 1993 – 8-21-IX. Conferències sobre Miró. Sala Sta. Magdalena. Ajuntament Anglès.
- 1993 – XII. Escrit catàleg de l'exposició Palau Reis de Mallorca. Perpinyà.
- 1994 – 8-I. Tertúlia a can Ginebreda. Banyoles.
- 1994 – 14-I. 8 vespre Col·legi d'Aparelladors Girona. Homenatge a J. Miró.
- 1994 – 24-II. Xerrada Estudi d'Art.
- 1994 – 3-III. Entrevista Ràdio Nacional Espanya. Barcelona. J.A. Argerich.
- 1994 – IV. Escrit catàleg Girona Tres Visions. Expoart. Girona.
- 1994 – Conferència Societat Cooperativa Delta. Girona. "Cap a on va l'art avui".
- 1994 – 20-VI. Entrevista Ràdio Espanya a Girona. 15 anys d'Estudi d'Art.
- 1994 – 23-VI. Estudi d'Art. Xerrada. Art i comunicació.
- 1994 – Entrevista Federació Catalana Associacions i Clubs de l'Unesco.
- 1994 – 12-VII. Xerrada. Rotaris de Vic. Hotel Ametller. L'artista Joan Miró.
- 1994 – 28-VII. Visita dels amics Club Unesco.
- 1994 – 5-IX. Catalunya Ràdio. Claudi Puchades.
- 1994 – 14-IX. Entrevista ràdio Girona. Enric Mirambell.
- 1994 – 27-IX. Ràdio 4. J. Albert Argerich.
- 1994 – 28-IX. Ràdio Estel. Víctor Puig.
- 1994 – 28-IX. T.V.3. Exposició Palau Robert.
- 1994 – 29-IX. Ràdio Estel. Barcelona.
- 1994 – 17-X. Escola d'Art la Celler. "Pedagogia i realitat vivencial". Xerrada.
- 1994 – 27-X. Xerrada. Estudi d'Art. "Dalt".
- 1994 – 3-XI. T.V.2. Montserrat Minobis. 11 matí entrevista.
- 1994 – 26-XI. "Al taller de l'artista". Visita comentaris. Museu de Girona.
- 1994 – 28-XI. Conferència Sala Municipal. Sta. Coloma de Farners. Sala d'exposicions. "Valor de la creació artística".
- 1994 – 29-XI. Xerrada. Estudi d'Art. El color. Tècniques.
- 1994 – XI. Xerrada Estudi d'Art.
- 1994 – 7-XII. Entrevista revista Sta. Coloma.
- 1994 – 12-XII. Centre Cristià Universitari. Girona "Nous horitzons".
- 1994 – 22-XII. Xerrada. Estudi d'Art.
- 1995 – 17-I. Conferència Reial Acadèmia de Belles Arts. Art i percepció visual.
- 1995 – 13-II. Visita al taller artista dels alumnes de Jordi Aligué.
- 1995 – 3-III. Entrevista ràdio Nacional d'Espanya. Barcelona. Joan Albert Argerich.
- 1995 – 13-III. Entrevista Catalunya Ràdio. Babel-Claudi Puchades.
- 1995 – 22-III. Catalunya Ràdio. Claudi Puchades.
- 1995 – 24-III. Entrevista G.E.I.E.G. Revista. Jordi Vidal.
- 1995 – 1-IV. Presentació del llibre de Montserrat Bonaventura "S'ha escapat un cançó". Casino de Figueres.
- 1995 – 7-IV. "Art integrat". Xerrada a la Sala de l'Estació. Ajuntament de Cassà de la Selva.
- 1995 – 6-VII. Gravació cinta fundació Jaume Font (Barcelona).
- 1995 – XI. Gravació cinta. J. Vila Abadal. L'Abat Escarré.
- 1995 – XI. Narcís Selles. Tema Assemblea Democràtica.

CARTELLS

- 1968 – Cartell Equip de Matrimonis.
- 1973 – Cartell Ònim Cultural.
- 1977 – Cartell Festa Major Montjuïc.
- 1977 – X. Cartell Estructura Social. Jornades.
- 1978 – Cartell 1a. Trobada ex-alumnes de la llengua catalana.
- 1979 – X. Cartell XII. Congrés Nacional Ortopèdia i Traumatologia.
- 1980 – X. Jornades Llatinoamericanes a Girona.
- 1980 – VIII. Exposició pintures Cau Serrat. Tossa.
- 1980 – XI. Congrés Associació Física Sensorial.

1981 – Missa del Gall del G.E.I.E.G. a Girona.
 1981 – 9-III. Any Internacional Minusvàlids. Girona.
 1983 – 9-III. Ràdio Anglès.
 1983 – 9-III. Manaies. Setmana Santa. Girona.
 1984 – Escola Ceràmica la Bisbal.
 1984 – Exposició Estudi d'Art. Casa de Cultura i Sales Municipals Girona.
 1984 – Cartell Exp. a l'Escola de Belles Art d'Olot.
 1985 – XVII Congrés Anestesiologia. Girona.
 1988 – IV. Cartell Casa de Cultura. Girona. 45 anys pintura.
 1988 – Cartell de Tots Sants. 3a. Trobada d'Artesans, Brocanters i Antiquaris. Girona.
 1988 – X. Cartell Festa Major de Banyoles.
 1988 – XII. Serigrafia. Expoart.
 1989 – IV. Serigrafia. Galeria Canals.
 1992 – XII. Portada. Diari de Girona.
 1993 – III. Girona a l'Abast. El Barroc a Girona.
 1993 – 28-IX. Cartell quadre. Fundació Escle-rosi múltiple. Club Golf Girona.
 1993 – IV. Mostra Terrissa Catalana. Quart.
 1995 – XXV. Aniversari trobades animadors.
 1996 – V. G.E.I.E.G. Sant Miquel de Falgars.

IL·LUSTRACIÓ

1955 – Llibret "La nostra Missa", text Mn. En-ric Pèlach.
 1959 – Poemes "El viatge". Francesc Faus.
 1960 – "Devocionari" Yanyos (Perú). Mn. E. Pèlach.
 1961 – Dostoievski. Editorial Vergara.
 1962 – "Cavall Fort" il·lustracions durant uns anys.
 1977 – Portada Cavall Fort núm. 361.
 1979 – Llibre Poesia Antonio Castro Castro.
 1980 – Carpeta "Verónica-Alessandra nace", d'Antonio Castro Castro.
 1981 – Portada llibre Giralte Casadesús. Col·le-gi d'Arquitectes (Girona).
 1985 – Llibre bibliòfil "Pedra sobre pedra" text Narcís Jordi Aragó.
 1987 – Carpeta "Girona 87" text Narcís Jordi Aragó.
 1988 – Dibuix portada del llibre "El general Moragues".
 1994 – I. Il·lustració llibre Aplec de Narracions Joan Carreres i Pera.
 1994 – Disseny Centenari Dominiques Pont Major. Girona.
 1994 – III. Serigrafies. Girona 94.
 1995 – I. Llibre homenatge a Coromines (Joan Pujades).
 1995 – Carpeta serigrafies animalots.
 1995 – Carpeta serigrafies figures.
 1996 – V. Àlbum homenatge Jaime Curbet.
 1996 – X. Tríptic 25 è. aniversari presbiteral Mn. Josep Gispert.

T.V. - VÍDEOS - PEL·LÍCULES

1970 – V. TVE Ateneo. Madrid.
 1972 – 15-II. TVE. Paisatge i conjunt històric de Girona. N. Sans.
 1973 – 20-III. TVE. Panoràmica artística de Girona.
 1973 – 24-III. TVE. Art Grup-5.
 1976 – 13-I. TVE. Antològica de Dibuix. Girona.
 1977 – 20-III. TVE. Exposició d'escultures i dibuix. Madrid.
 1977 – III. TVE. Escultura i dibuixos. Gorem. Madrid.
 1980 – 18-I. TVE. Actualitat artística. Exposi-ció Fontana d'Or.
 1980 – "Fita escultor". Joaquim Puigvert. Guí, J. Jubert. Text. N.J. Aragó. So, X. Puigvert.

1980 – 30-VI. TVE. Exposició antològica. Ga-ceta Cultural.
 1980 – 28-VII. 2,30 TVE (U.H.F.). Exposició antològica.
 1981 – 17-II. 1,30. TV3. G-80 a Girona.
 1981 – IX. "La persona de Leonici Quera". Olot. Vídeo.
 1982 – 2-IX. 1,30 TV3. "Girona avui notícia". Exposició Anglès.
 1982 – 12-IX. Projecte escultura i ceràmica d'en Fita de J. Puigvert. Can Cendra. Anglès. Ajuntament.
 1983 – 28-I. Pel·lícules. J. Puigvert. Escultura i ceràmica d'en Fita. C. Bailén, 12, Bar-celona.
 1983 – IX. Vídeo la ceràmica d'en Fita. Joa-quin Puigvert.
 1985 – 4-IV. TV3. Reportatge Peracaula.
 1985 – X. Festival de cinema i Televisió. Girona. J. Puigvert i D. Fita. Llançà.
 1988 – 29-IV. Notícies matí.-vespre. T.V.2. Ex-posició casa de Cultura Tomàs Loren-zana. Girona.
 1988 – 27-VIII. T.V.3. 3 tarda. Monument al mil·lenari de Catalunya. St. Hilari Sa-calm.
 1988 – 14-IX. T.V.E. 2/4 de 9 Exposició Pera-lada.
 1989 – 9-I. 8h. T.V.3. Exposició Fontana d'Or.
 1989 – 10-I. 2h. T.V.3. Notícies exposició Fon-tana d'Or.
 1989 – 26-VI. 2/4 8. T.V.3. Ramon Rovira.
 1989 – 28-VI 2/4 de 2. T.V.3. Ramon Rovira "10 anys d'Estudi d'Art".
 1994 – 28-IX. T.V.3. L'exposició Palau Robert

JURAT

1974 – X. Jurat. concurs Diputació de Girona.
 1976 – 26-II. Jurat concurs Infantil Carnelites Girona.
 1978 – X. Jurat I Concurs d'art Fires. Diputa-ció de Girona.
 1978 – 29-III. Jurat al SEREM
 1978 – 26-VI. Jurat d'art infantil Penya "Do-ble 7". Girona
 1987 – 15-IV. Concurs I Biental d'aquarel·la Costa Brava. Llançà.
 1989 – 15-IV. Concurs Jurat-Concurs d'aqua-rel·la Costa Brava. Llançà.
 1963 – VIII. Concurs de Pintura-Escultura-Es-malt-Dibuix.
 1972 – Concurs d'Art.
 1974 – Concurs d'Art. Pintura, escultura, es-malt, dibuix.
 1978 – Concurs d'Art. Pintura, escultura, es-malt, dibuix.
 1981 – 16-I. Pintem Catalunya. Concurs infan-til. "la Caixa". Girona.
 1986 – 12-IX. Festa Major Montjuïc. Dibuix infantil.
 1992 – 6-IV. Primera Mostra de dibuix, pintu-ra, escultura. Personal de la Diputació de Girona.
 1993 – VII-XIIIè. Concurs de ceràmica de Quart.
 1993 – 18-IX. Festa Major de Montjuïc. Con-curs dibuix infantil.
 1993 – 18-VIII. Primer Concurs de Pintura rà-pida. Avinyonet de Puigventós.
 1993 – 17-VII-XIII. Concurs de Ceràmica de Quart.

CONCURSOS

1981 – Mercat abastaments de Salt. Girona
 1982 – Plaça de la Constitució. Ajuntament de Girona. Col·laboració Bover, etc.
 1982 – Mercat de Figueres. Col·laboració Jau-me Casas arquitecte.
 1982 – Concurs per la Pl. Constitució. Projecte J. Bover, arquitecte.

1983 – VIII. Monument a Josep Pla. Plafrugell.
 1984 – VII. Concurs invitació entrada Banc de Sabadell. Barcelona.
 1987 – Concurs Abadia de Montserrat. Col·la-boració amb Arcadi Pla.
 1991 – Projectes Orfeó Català. Barcelona.

DONACIONS

1975 – Fons d'art "Avui".
 1979 – 17-V. Subhasta d'Art Canals. Mallorca 273. Barcelona.
 1979 – 6-XII. Donació dibuix Unicef. Espan-ya. Girona.
 1980 – 20-IV. Donació Unió Esportiva Sarrià.
 1981 – II. Col·lectiu de pintura pro catedral de Mallorca.
 1981 – 11-IV. Pintura subhasta progeriàtric de Sta. Coloma de Farners.
 1981 – VI. Donació pintura "la mala notícia". Col·lecció Punt Diari.
 1982 – VII. Donació pintura "muntanya men-jada". Partit P.S.C.
 1983 – 21-IV. Dibuix Institut de Figueres.
 1983 – 4-X. Subhasta A.C.A.R.D. Barcelona. Pintura.
 1984 – XII. Tres reis. Museu Gaudí. Barcelo-na.
 1985 – IV. Escultura a Xarxa Cultural.
 1985 – 30-XII. Donació a la Diputació de Gi-rona. Conjunt Romànic 1983 (80M). Tècnica mixta.
 1986 – Febrer, donació obra per al terratrèmol de Xile. Parròquia Isla de Mayo.
 1986 – Obra "Gol" adquirida pel Museu Fút-bol club Barcelona.
 1987 – 2-VI. Rotary club costa brava donació dibuix.
 1987 – 14-XII. Subhasta en favor malalts re-nals.
 1988 – Pintura "Xesco". 200x300. Col·lecció Ajuntament de Girona.
 1988 – Ajuntament de Banyoles. Donació d'u-na pintura. 60x120.
 1988 – Quadre a Xevi il·lusionista.
 1989 – Pintura entrada "Can Forn" Diputació de Girona. Reclam (100 F).
 1991 – III. Rotary Club Costa Brava. Regal d'una obra. Experiències 61x50 cm. 1991
 1992 – Fundació d'Esclerosi Múltiple. Obra per subhasta.
 1992 – IX. Unicef. Obra per subhastar.
 1992 – XII. Manifest de Girona.
 1993 – IV. Mans Unides. Sta. Coloma de Far-ners.
 1993 – Solidaritat amb independentistes detin-guts.
 1993 – V. ACSUR Las Segovias. Pintors giro-nins amb el Tercer Món. Can Ginebreda. Banyoles. Arbúcies.
 1993 – V. Diari de Girona.
 1993 – Estiu Unicef. Tòmbola.
 1993 – 28-IX. Cartell quadre. Fundació Esclero-si Múltiple. Club Golf Girona.
 1993 – 22 i 23. IV. Casa Cultura de la Caixa. Creu Roja subhasta. Obra meua. "Dro-ga".
 1993 – 4-III. Mans Unides. Hotel Peninsular. Girona.
 1994 – 9-III. Donació obra síndrome de Down.
 1994 – Agost. Galeria d'Art Salmeron. Llançà.
 1995 – VI. Obra donada al Diari de Girona.
 1995 – XII. Donació pintura a l'Ajuntament d'Olot.
 1995 – Donació obra Àmbit. Investigació. Marcia Corral. Barcelona.
 1996 – 15-IV. Mans Unides. Sta. Coloma de Farners. Serigrafia.

Pròleg del President de la Diputació de Girona <i>Frederic Suñer i Casadevall</i>	5
Pròleg del Bisbe de Girona <i>Mn. Jaume Camprodon</i>	7
Presentació del Diputat Ponent d'Ensenyament i Cultura de la Diputació de Girona <i>Joan Domènech i Moner</i>	9
Trajecte	11
Ambient	14
Recull d'obres	16
Cloenda	279
Biografia	280
Obra d'encàrrec	283
Ceràmica	284
Vitralls	284
Imprès	285
Altres mitjans de comunicació	289
Cartells	290
Il·lustració	291
T.V., Vídeos i pel·lícules	291
Jurat	291
Concursos	291
Donacions	291

Diputació de Girona